

คุณลักษณะพฤติกรรมกรบรโภคของอุปสงค์และอุปทานของการถือเงินของชาวกำพูชา
จังหวัดกรุงเทพมหานคร

อัญชิสา สุขดี

งานนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณเฑิต
สาขาวิชาการจัดการธุรกิจโลก
วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
มิถุนายน 2560
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์และคณะกรรมการสอบปากเปล่างานนิพนธ์ ได้พิจารณา
งานนิพนธ์ของ อัญชิสา สุขดี ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจโลก ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์

อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ดร.กฤษ จริน โท)

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

..... ประธาน
(ดร.กฤษ จริน โท)

..... กรรมการ
(ดร.ศุภสิทธิ์ เลิศบัวสิน)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รัฐวุฒิ ฐู่แทนคุณ)

วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์อนุมัติให้รับงานนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจโลก ของมหาวิทยาลัยบูรพา

.....คณบดีวิทยาลัยพาณิชยศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บรรพต วิรุณราช)

วันที่.....เดือน พ.ศ. 2560

กิตติกรรมประกาศ

งานนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาจาก ดร.กฤษ จรินโท อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำแนวทางต่าง ๆ ให้ถูกต้อง ตลอดจนการแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ อย่างละเอียดถี่ถ้วน และการเอาใจใส่ด้วยดีเสมอมา ทำให้ผู้เขียนงานนิพนธ์ฉบับนี้ นำความรู้มาเป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้า ได้ความรู้อย่างมากในการทำงานนิพนธ์นี้ และรู้สึกประทับใจอย่างยิ่ง รวมทั้งคณะกรรมการสอบป้องกันเค้าโครง และสอบปากเปล่างานนิพนธ์ ในครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รัฐวุฒิ ฐูแทนคุณ และ ดร.ศุภสิทธิ์ เลิศบัวสิน ที่ได้แนะนำที่เป็นประโยชน์ ในการจัดทำงานนิพนธ์ฉบับนี้ให้สมบูรณ์ จึงขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่ออนันต์ คุณแม่ช่อทิพย์ สุขดี และญาติพี่น้องครอบครัวสุขดี ที่เป็นกำลังใจด้วยดีโดยเสมอมา และขอขอบคุณเพื่อน ๆ ทุกคน ทุกท่านที่คอยช่วยเหลือและเป็นกำลังใจมา โดยตลอด จึงทำให้งานนิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

คุณค่าของงานนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้เขียนงานนิพนธ์ฉบับนี้ขอมอบเป็นกตัญญูกตเวทิตาแด่ บุพการี บุรพจารย์ และผู้ที่มีพระคุณทุกท่านทั้งในอดีตและปัจจุบัน ที่ทำให้ข้าพเจ้าเป็นผู้มีการศึกษาและประสบความสำเร็จมาจนตราบเท่าทุกวันนี้

อัญชิสา สุขดี

57710056: สาขาวิชา: การจัดการธุรกิจโลก; บธ.ม. (การจัดการธุรกิจโลก)

คำสำคัญ: พฤติกรรมการบริโภคริโภค/ อุปสงค์และอุปทานของการถือเงิน/ ชาวกัมพูชา

อัญชิสรา สุขจิต: คุณลักษณะพฤติกรรมการบริโภคริโภคและอุปสงค์และอุปทานของการถือเงินของชาวกัมพูชา จังหวัดกรุงเทพมหานคร (CONSUMER BEHAVIOR AND DEMAND AND SUPPLY OF HOLDING MONEY OF CAMBODIAN IN BANGKOK) อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์:
กฤษ จรินทร์, บธ.ด. 156 หน้า. ปี พ.ศ. 2560.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาคุณลักษณะพฤติกรรมการบริโภคริโภคของชาวกัมพูชา จังหวัดกรุงเทพมหานคร และเพื่อศึกษาอุปสงค์และอุปทานของการถือเงินของชาวกัมพูชา จังหวัดกรุงเทพมหานคร โดยกลุ่มตัวอย่างนั้นในการวิจัยครั้งนี้เป็นกลุ่มตัวอย่างชาวกัมพูชาที่ประกอบอาชีพกรรมกรก่อสร้าง จำนวน 15 คน และกลุ่มตัวอย่างชาวกัมพูชาที่ประกอบอาชีพแม่บ้านพ่อบ้านจำนวน 15 คน และผู้เชี่ยวชาญแรงงาน จำนวน 2 คน รวมทั้งสิ้น 32 คน ที่ทำงานอยู่ในจังหวัดกรุงเทพมหานคร โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบสัมภาษณ์ที่เป็นคำถามแบบชนิดปลายเปิด (Open-End question) เป็นการสัมภาษณ์แบบสนทนาและได้ตอบระหว่างผู้วิจัยและผู้ให้ข้อมูลสัมภาษณ์ เพื่อรวบรวมข้อมูลในการวิเคราะห์ลักษณะของแบบสอบถาม

ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า คุณลักษณะพฤติกรรมการบริโภคริโภคของอุปสงค์และอุปทานของการถือเงินของชาวกัมพูชาจังหวัดกรุงเทพมหานคร ที่ประกอบอาชีพกรรมกรก่อสร้าง และประกอบอาชีพแม่บ้านพ่อบ้านนั้น โดยรวมมีลักษณะพฤติกรรมผู้บริโภคและการตัดสินใจของผู้บริโภคโดยมีผลกระทบจากภายนอกที่มีปัจจัยทางด้านวัฒนธรรม ปัจจัยทางด้านสังคม ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางจิตวิทยา เข้ามามีส่วนในพฤติกรรมผู้บริโภคชาวกัมพูชา และจากตัวรายได้ของชาวกัมพูชานั้นมีผลในพฤติกรรมผู้บริโภคและการตัดสินใจของผู้บริโภคชาวกัมพูชาด้วยเช่นกัน ส่วนเรื่องของอุปสงค์และอุปทานของการถือเงินนั้น เงินรายได้ที่ชาวกัมพูชาได้มานั้น จะใช้จ่ายจะมีจำนวนไม่น้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับรายได้ โดยประเภทอาชีพกรรมกรก่อสร้างและประเภทอาชีพแม่บ้านพ่อบ้านมีเงินรายได้โดยเฉลี่ยอยู่ที่ 11,390 บาท เก็บเงินไว้ใช้จ่ายในชีวิตประจำวันเฉลี่ยที่ 4,633.33 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 40.68 และส่งเงินกลับไปยังบ้านโดยส่งให้ครอบครัวเฉลี่ยที่ 4,333.33 บาท ต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 38.05 ส่งให้ไว้ใช้จ่ายเกี่ยวกับลูก เฉลี่ยอยู่ที่ 900 บาท ต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 7.90 และเหลือไว้ใช้จ่ายอื่น ๆ เฉลี่ยที่ 1,523.33 บาท ต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 13.37 ชาวกัมพูชาที่เข้ามาในประเทศไทยเข้ามาเพื่อที่จะหารายได้ส่งกลับไปยังครอบครัวของตัวเองที่อยู่ประเทศกัมพูชา โดยการเข้ามานั้นเป็นการอพยพโดยเสรี (Free migration) โดยเกิดจากปัจจัยผลักดัน มีสาเหตุจากด้วยระดับค่าจ้างที่ต่ำกว่าเมื่อเทียบกับประเทศไทยจึงตัดสินใจเข้ามาทำงาน ในส่วนของปัจจัยดึงดูด มีสาเหตุจากระดับค่าจ้างและเงินเดือนของประเทศไทยที่สูงกว่าในประเทศกัมพูชา

57710056: MAJOR: GLOBAL BUSINESS MANAGEMENT; M.B.A. (GLOBAL BUSINESS MANAGEMENT)

KEYWORDS: CONSUMER BEHAVIORS/ DEMAND AND SUPPLY OF HOLDING MONEY/ CAMBODIAN

AUNCHISA SUKDEE: CONSUMER BEHAVIOR AND DEMAND AND SUPPLY OF HOLDING MONEY OF CAMBODIAN IN BANGKOK. ADVISOR: KRIT CHARINT, D.B.A. 156 P. 2017.

The present study aims to examine the consumer behaviors of Cambodians in Bangkok. Sample group was 32 stakeholders, i.e. 15 Cambodians who were construction labors, 15 Cambodians who were mates, and 2 experts in workforce. All of them worked in Bangkok. The open-ended interview questions were used to collect data.

The findings showed that Cambodians' consumer behavior and decision making were affected from external factor, i.e. cultural factor, social factor, personal factor, and psychological factor. Besides, the income affected the behaviors and decisions. Cambodians' expenses depend on the rate of income. The labors and mates reported having 11,390 baht. In average, they saved money 4,633.33 baht monthly (40.68%). They transferred money to their families 4,633.33 baht monthly (38.05%). They gave money to their children 900 baht per month (7.90%). Their own expenses were 1,523.33 baht per month (13.37%). Cambodians who worked in Thailand aimed to send money back to their families in Cambodia. The free migration was due to pressure factor. The wages in the country was lower than in Thailand. The attraction factor was wage rate in Thailand was higher than in Cambodia.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ซ
สารบัญภาพ	ญ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย	3
กรอบแนวคิดในการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
2 เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
พฤติกรรมผู้บริโภคและการตัดสินใจของผู้บริโภค	6
ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการซื้อของผู้บริโภค	13
ทฤษฎีปริมาณเงิน	21
แนวคิดเกี่ยวกับการอพยพย้ายถิ่นฐาน การเคลื่อนย้ายแรงงาน และแรงงานข้ามชาติ .	26
ข้อควรรู้สำหรับนายจ้างและแรงงานต่างด้าวสัญชาติกัมพูชาที่ทำงานในประเทศไทย..	29
กฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการทำงานของแรงงานต่างด้าว	32
คุณลักษณะชาวกัมพูชา	42
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	44
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	48
การกำหนดประชากรและกลุ่มเป้าหมาย	48
ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	48
ลักษณะเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	49
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	50

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล	50
4 ผลการวิจัย	52
ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูลสัมภาษณ์	52
ส่วนที่ 2 ผลวิเคราะห์คุณลักษณะพฤติกรรมการบริโภคของชาวกัมพูชา จังหวัดกรุงเทพมหานคร	55
ส่วนที่ 3 อุปสงค์และอุปทานของการถือเงินที่มีผลต่อพฤติกรรมการบริโภค ของชาวกัมพูชา จังหวัดกรุงเทพมหานคร	98
ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะและข้อเพิ่มเติม	128
ผลการสัมภาษณ์ ผู้เชี่ยวชาญ ในเรื่องเกี่ยวกับคุณลักษณะพฤติกรรมการบริโภคของ อุปสงค์และอุปทานของการถือเงินของชาวกัมพูชา จังหวัดกรุงเทพมหานคร	129
5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	132
สรุปผลการวิจัย	132
อภิปรายผลการวิจัย	138
ข้อเสนอแนะของชาวกัมพูชา	142
ข้อเสนอแนะของผู้ว่าจ้างหรือผู้ประกอบการ	142
ข้อเสนอแนะของรัฐบาล	143
บรรณานุกรม	144
ภาคผนวก	146
ภาคผนวก ก	147
ภาคผนวก ข	150
ประวัติย่อของผู้วิจัย	156

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4-1	ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพกรรมกรก่อสร้าง 52
4-2	ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพแม่บ้านพ่อบ้าน 53
4-3	ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญแรงงาน 55
4-4	การซื้ออาหาร-เครื่องคั่วต่าง ๆ ในการดำรงชีวิตของผู้ให้สัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพกรรมกรก่อสร้าง 57
4-5	การเลือกซื้ออาหาร-เครื่องคั่วต่าง ๆ ในการดำรงชีวิตที่ใด เพราะอะไรของผู้ให้ สัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพกรรมกรก่อสร้าง 59
4-6	ใครมีส่วนร่วมในการตัดสินใจการซื้ออาหาร-เครื่องคั่วต่าง ๆ ในการดำรงชีวิตของ ผู้ให้สัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพกรรมกรก่อสร้าง 61
4-7	การซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น-เครื่องนุ่มห่มต่าง ๆ ในการดำรงชีวิตของผู้ให้สัมภาษณ์ ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพกรรมกรก่อสร้าง 63
4-8	การเลือกซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น-เครื่องนุ่มห่มต่าง ๆ ในการดำรงชีวิตของผู้ให้สัมภาษณ์ ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพกรรมกรก่อสร้าง 65
4-9	ใครมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเลือกซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น-เครื่องนุ่มห่มต่าง ๆ ในการ ดำรงชีวิตของผู้ให้สัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพกรรมกรก่อสร้าง 67
4-10	เสียค่าใช้จ่ายในส่วนของที่อยู่อาศัยพักพิงของท่าน ในการดำรงชีวิตของผู้ให้ เสียค่าใช้จ่ายในส่วนของที่อยู่อาศัยพักพิงของท่าน ในการดำรงชีวิตของผู้ให้ 68
4-11	เหตุผลในการเลือกที่อยู่อาศัยพักพิง ในการดำรงชีวิตของผู้ให้สัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพกรรมกรก่อสร้าง 70
4-12	การซื้อยารักษาโรคหรือ พบแพทย์เพื่อรักษา ในการดำรงชีวิตของผู้ให้สัมภาษณ์ ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพกรรมกรก่อสร้าง 72
4-13	การเลือกซื้อยารักษาโรคจากร้านเภสัช หรือเลือกโรงพยาบาล คลินิกต่าง ๆ ในการ ดำรงชีวิตของผู้ให้สัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพกรรมกรก่อสร้าง 74
4-14	ใครมีส่วนในการตัดสินใจเลือกซื้อยารักษาโรคจากร้านเภสัช หรือเลือกโรงพยาบาล คลินิก ของท่านของผู้ให้สัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพกรรมกรก่อสร้าง 76
4-15	การซื้ออาหาร-เครื่องคั่วต่าง ๆ ในการดำรงชีวิตของผู้ให้สัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพแม่บ้านพ่อบ้าน 78

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4-16 การเลือกซื้ออาหาร-เครื่องคั้นต่าง ๆ ในการดำรงชีวิตที่ใด เพราะอะไรของ ผู้ให้สัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพแม่บ้านพ่อบ้าน	80
4-17 ใครมีส่วนร่วมในการตัดสินใจการซื้ออาหาร-เครื่องคั้นต่าง ๆ ในการดำรงชีวิตของ ผู้ให้สัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพแม่บ้านพ่อบ้าน	82
4-18 การซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น-เครื่องนุ่งห่มต่าง ๆ ในการดำรงชีวิตของผู้ให้สัมภาษณ์ ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพแม่บ้านพ่อบ้าน	83
4-19 การเลือกซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น-เครื่องนุ่งห่มต่าง ๆ ในการดำรงชีวิตของผู้ให้สัมภาษณ์ ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพแม่บ้านพ่อบ้าน	86
4-20 ใครมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเลือกซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น-เครื่องนุ่งห่มต่าง ๆ ในการ ดำรงชีวิตของผู้ให้สัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพแม่บ้านพ่อบ้าน	88
4-21 เสียค่าใช้จ่ายในส่วนของที่อยู่อาศัยพักพิงของท่าน ในการดำรงชีวิตของผู้ให้ สัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพแม่บ้านพ่อบ้าน	90
4-22 เหตุผลในการเลือกที่อยู่อาศัยพักพิง ในการดำรงชีวิตของผู้ให้สัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพแม่บ้านพ่อบ้าน	91
4-23 การซื้อยารักษาโรคหรือ พบแพทย์เพื่อรักษา ในการดำรงชีวิตของผู้ให้สัมภาษณ์ ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพแม่บ้านพ่อบ้าน	93
4-24 การเลือกซื้อยารักษาโรคจากร้านเภสัช หรือเลือกโรงพยาบาล คลินิกต่าง ๆ ในการ ดำรงชีวิตของผู้ให้สัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพแม่บ้านพ่อบ้าน	95
4-25 ใครมีส่วนในการตัดสินใจเลือกซื้อยารักษาโรคจากร้านเภสัช หรือเลือกโรงพยาบาล คลินิก ของท่านในการดำรงชีวิตของผู้ให้สัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพแม่บ้าน พ่อบ้าน.....	97
4-26 เงินรายได้ที่ท่านได้นั้น ท่านมีการเก็บเงินไว้ใช้ในยามใช้จ่ายในชีวิตประจำวันหรือไม่ เพราะเหตุใดของผู้ให้สัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพกรรมกรก่อสร้าง	100
4-27 เงินรายได้ที่ท่านได้นั้น ท่านมีการเก็บไว้ใช้ในยามใช้จ่ายเมื่อมีเหตุจำเป็นหรือไม่ เพราะเหตุใดของผู้ให้สัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพกรรมกรก่อสร้าง	102
4-28 เงินรายได้ที่ท่านได้นั้น ท่านมีการเก็บไว้ใช้ในยามใช้จ่ายเพื่อเก็งกำไรหรือไม่ เพราะเหตุใดของผู้ให้สัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพกรรมกรก่อสร้าง	104

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4-29	ส่วนมากท่านจะเลือกเก็บเงินไว้ใช้ในยามใดมากที่สุด เหตุผลเพราะอะไรของ ผู้ให้สัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพกรรมกรก่อสร้าง 106
4-30	ท่านมีการบริหารจัดการเงินที่ถือในมือของท่านบ้างหรือไม่ เหตุผลเพราะอะไร ของผู้ให้สัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพกรรมกรก่อสร้าง 108
4-31	กรณีเงินรายได้ของท่านที่เหลือจากการใช้จ่ายต่าง ๆ แล้ว ท่านมีแนวคิดในการใช้เงิน ส่วนที่เหลือนั้นอย่างไร อาทิเช่น ส่งกลับบ้าน ทำธุรกรรมต่าง ๆ เหตุผลเพราะอะไร ของผู้ให้สัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพกรรมกรก่อสร้าง 111
4-32	ผลการใช้เงินที่ถือในมือของผู้ให้สัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพกรรมกร ก่อสร้าง 112
4-33	เงินรายได้ที่ท่านได้นั้น ท่านมีการเก็บเงินไว้ใช้ในยามใช้จ่ายในชีวิตประจำวันหรือไม่ เพราะเหตุใดของผู้ให้สัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพแม่บ้านพ่อบ้าน 114
4-34	เงินรายได้ที่ท่านได้นั้น ท่านมีการเก็บไว้ใช้ในยามใช้จ่ายเมื่อมีเหตุจำเป็นหรือไม่ เพราะเหตุใดของผู้ให้สัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพแม่บ้านพ่อบ้าน 116
4-35	เงินรายได้ที่ท่านได้นั้น ท่านมีการเก็บไว้ใช้ในยามใช้จ่ายเพื่อเก็งกำไรหรือไม่ เพราะเหตุใดของผู้ให้สัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพแม่บ้านพ่อบ้าน 119
4-36	ส่วนมากท่านจะเลือกเก็บเงินไว้ใช้ในยามใดมากที่สุด เหตุผลเพราะอะไรของ ผู้ให้สัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพแม่บ้านพ่อบ้าน 121
4-37	ท่านมีการบริหารจัดการเงินที่ถือในมือของท่านบ้างหรือไม่ เหตุผลเพราะอะไรของ ผู้ให้สัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพแม่บ้านพ่อบ้าน 123
4-38	กรณีเงินรายได้ของท่านที่เหลือจากการใช้จ่ายต่าง ๆ แล้ว ท่านมีแนวคิดในการใช้เงิน ส่วนที่เหลือนั้นอย่างไร อาทิเช่น ส่งกลับบ้าน ทำธุรกรรมต่าง ๆ เหตุผลเพราะอะไร ของผู้ให้สัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพแม่บ้านพ่อบ้าน 125
4-39	ผลการใช้เงินที่ถือในมือของผู้ให้สัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพแม่บ้านพ่อบ้าน . 126
4-40	ผลการใช้เงินที่ถือในมือของผู้ให้สัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพกรรมกร ก่อสร้างและประเภทอาชีพแม่บ้านพ่อบ้าน 127

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1-1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	3
2-1 โมเดลการตัดสินใจของผู้บริโภค.....	8
2-2 รูปแบบพฤติกรรมผู้บริโภคและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการซื้อของผู้บริโภค	11
2-3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของผู้บริโภค.....	13
2-4 โมเดลกระบวนการแรงจูงใจ (Model of the motivational process)	16
2-5 กรอบโครงสร้างเป้าหมาย	18
3-1 ขั้นตอนในการวิจัย	49

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยมีความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่สูงขึ้น เมื่อเปรียบเทียบกับเศรษฐกิจของประเทศเพื่อนบ้าน ปัจจุบันประเทศไทยดูเหมือนจะเป็นประเทศที่ให้โอกาสในการพักผ่อนให้สภาพการทำงานที่ดีกว่า ประกอบอัตราค่าจ้าง ค่าครองชีพของแรงงานไทยสูงกิจการธุรกิจที่ใช้แรงงานระดับล่าง เกิดปัญหาขาดแคลนแรงงาน ผู้ประกอบการจึงจำเป็นต้องหาแรงงานจากที่อื่นเข้ามาทดแทนแรงงานที่ต้องการ และจากปัญหาเศรษฐกิจที่ขาด แคลนปัจจัยการผลิตของประเทศเพื่อนบ้าน ทำให้ประเทศไทยได้เปรียบในเรื่องต้นทุนการผลิต ขณะเดียวกันแรงงานจากประเทศเพื่อนบ้าน เช่น สหภาพพม่า สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และประเทศกัมพูชา มีอัตราค่าจ้างที่ต่ำกว่าไทย จึงมีการนำแรงงานเหล่านี้เข้ามาทดแทนแรงงานที่ขาดแคลนค่าจ้างสูงกว่า แม้ว่าแรงงานข้ามชาติบางกลุ่มนั้น อาจเชื่อว่า การย้ายถิ่นเข้ามาในประเทศไทยนั้น จะสามารถนำไปสู่การถูกข่มขู่ ถูกคุกคาม หรือถูกล่อลวงไปขายได้ แต่แรงงานเหล่านี้ก็ยังพยายามดิ้นรนที่จะเอาตัวรอดด้วยการลักลอบเข้ามาทำงานในตลาดแรงงานไทย ซึ่งมีทั้งการซ่อนตัว การแอบแฝง และการกระทำความผิดกฎหมายอยู่บ่อยครั้ง นั่นจึงเป็นปัจจัยที่ดึงดูดที่สำคัญให้แรงงานในประเทศไทยและแรงงานต่างด้าวเดินทางเข้ามาทำงานในประเทศไทย

หลายทศวรรษที่ผ่านมา กัมพูชามีการพัฒนาหลายด้านที่สำคัญทั่วทั้งประเทศอย่างเด่นชัด ทั้งนี้แม้ว่าในปัจจุบัน ความยากจนของชาวกัมพูชาจะลดลงอย่างเห็นได้ชัด กัมพูชาก็ยังถูกจัดอยู่ในกลุ่มประเทศด้อยพัฒนาที่มีความยากจนมากประเทศหนึ่ง ดังนั้นรัฐบาลกัมพูชาจึงให้ความสำคัญสูงสุดต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเพื่อมุ่งขจัดความยากจน ยกกระดับคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนโดยเฉพาะในพื้นที่ชนบทให้ดีขึ้น ในปีที่ผ่านมา มีการประมาณการว่าชาวกัมพูชาที่อยู่ต่ำกว่าเส้นความยากจนถึงร้อยละ 30 การส่งออกสินค้าเกษตรเป็นกระดูกสันหลังของเศรษฐกิจชาวกัมพูชา โดยมีข้าวเป็นสินค้าส่งออกหลัก และในปัจจุบันอุตสาหกรรมเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่มที่การเติบโตเพิ่มมากขึ้นซึ่งกำลังกลายเป็นส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของกัมพูชาด้วยการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทำให้ชาวกัมพูชานิยมมาหางานทำในเมืองมากขึ้น เมื่อหลายปีที่ผ่านมา ประเทศกัมพูชาได้มีการพัฒนาทางด้านสาธารณสุขและการศึกษาในชนบท โดยการริเริ่มของรัฐบาล และความช่วยเหลือจากต่างประเทศ จากการขยายตัวในภาคอุตสาหกรรมและบริการที่ยังไม่สามารถรองรับแรงงาน

ในประเทศได้เพียงพอ แรงงานส่วนหนึ่งจึงยังคงต้องไปทำงานทำในประเทศเพื่อนบ้านหลังจากที่มี แรงงานกัมพูชาเข้ามาทำงานในประเทศไทยแรงงานเหล่านี้ก็มีส่วนช่วยให้เศรษฐกิจดีขึ้น เมื่อ แรงงานเข้ามาทำงานในประเทศไทยแล้วมีรายได้พอที่จะส่งกลับให้ครอบครัวของคนที่อยู่ใน ประเทศทำให้มีเงินทุนหมุนเวียนภายในจังหวัดของประเทศไทยโดยเฉพาะจังหวัดที่ติดกับชายแดน กัมพูชาและจังหวัดที่ประกอบอาชีพอยู่แล้วเช่น กรุงเทพมหานคร ชลบุรี ระยอง จันทบุรี ตราด จาก เหตุผลข้างต้นนี้ ผลที่ได้ก็คือพฤติกรรมการบริโภคกำลังเกิดการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ซึ่งในการ บริโภคนั้นเป็นพฤติกรรมหลักประการหนึ่งของมนุษย์ที่กระทำเป็นประจำทุกวัน ตลอด 24 ชั่วโมง ซึ่งในการดำเนินชีวิตในแต่ละวันนั้น นับตั้งวันแรกที่เกิดจนกระทั่งถึงวันสุดท้ายของชีวิตการทำ ความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมการบริโภคจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง ซึ่งสามารถใช้เป็นเครื่องมือ แนวทางสำหรับการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการบริโภคของตนเองและผู้อื่นเพื่อให้เหมาะสมและ สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน การศึกษาพฤติกรรมของผู้บริโภคนั้น ย่อมมีรากฐานมาจาก พฤติกรรมการซื้อของผู้บริโภค ซึ่งแสดงให้เห็นถึงบทบาทที่แตกต่างกัน 3 บทบาทได้แก่ บทบาทของผู้ใช้ บทบาทของผู้จ่าย และบทบาทของผู้ซื้อ พฤติกรรมผู้บริโภคนั้นยากเกินที่จะ คาดการณ์ได้

ดังนั้นแล้วผู้วิจัยจึงได้สนใจในการศึกษาเกี่ยวกับคุณลักษณะพฤติกรรมการบริโภคของ อุปสงค์และอุปทานของการถือเงินชาวกัมพูชา ที่อพยพมาทำงานในจังหวัดกรุงเทพมหานคร โดย ผู้วิจัยได้เล็งเห็นถึงการศึกษานี้จะทำให้สามารถทราบถึงพฤติกรรมการบริโภค ของชาวกัมพูชาอย่างแท้จริงในการดำเนินชีวิตจากเงินที่ถือในมือ และสามารถค้นหาทางแก้ไข ของพฤติกรรมในการตัดสินใจซื้อสินค้าของผู้บริโภคในสังคมได้ถูกต้องและสอดคล้องกับ ความสามารถในการตอบสนองของเงินในมือและที่สำคัญจะช่วยให้พัฒนาการชาวกัมพูชา ในจังหวัดกรุงเทพมหานครให้ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง ผู้บริโภคนั้นจะต้องมีหลักเกณฑ์ในการเลือกซื้อ สินค้าและบริการแล้ว จะต้องรอบรู้เท่าทันกลวิธี เทคนิค และกลฉ้อฉลต่าง ๆ ที่ใช้ในการขายสินค้า และบริการ รวมถึงสามารถปกป้องสิทธิที่ตนเองพึงได้รับด้วย การเรียนรู้เป็นผู้บริโภคนั้นจะทำให้ ทราบและสามารถลำดับความสำคัญของทางเลือกต่าง ๆ ในการใช้เงิน ตลอดจนรู้จักหลักเกณฑ์ ในการเลือกซื้อและใช้สินค้าและบริการ

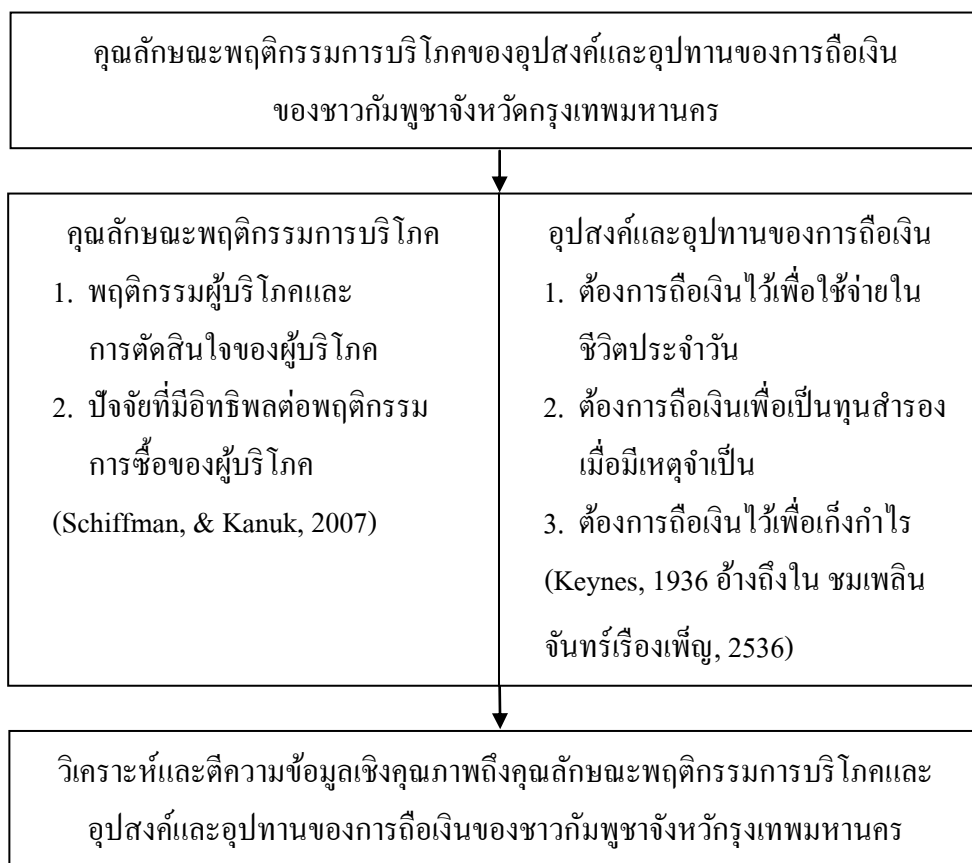
วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาคูณลักษณะพฤติกรรมการบริโภคของชาวกัมพูชา จังหวัดกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาอุปสงค์และอุปทานของการถือเงินของชาวกัมพูชา จังหวัดกรุงเทพมหานคร

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. เพื่อเป็นแนวทางให้แก่เจ้าของกิจการต่าง ๆ ได้ทราบถึงคุณลักษณะพฤติกรรม การบริโภคของชาวกัมพูชา จังหวัดกรุงเทพมหานครว่ามีคุณลักษณะพฤติกรรม การบริโภคในการ ดำเนินชีวิตอย่างไร
2. เพื่อเป็นประโยชน์ให้แก่ธนาคาร ผู้ว่าจ้าง และเจ้าของกิจการต่าง ๆ ทราบถึงอุปสงค์ และอุปทานของการถือเงินของชาวกัมพูชา จังหวัดกรุงเทพมหานครว่ามีวัตถุประสงค์ในการ ใช้จ่ายเงินในรูปแบบ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1-1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มุ่งศึกษาคุณลักษณะพฤติกรรมการบริโภคและอุปสงค์และอุปทานของการถือเงินของชาวกัมพูชา จังหวัดกรุงเทพมหานคร เพื่อให้การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นไปตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการศึกษาค้นคว้าดังนี้คือ

1. การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษาคุณลักษณะพฤติกรรมการบริโภคของอุปสงค์และอุปทานในการถือเงินของชาวกัมพูชา จังหวัดกรุงเทพมหานคร
2. การศึกษาค้นคว้าประชากรศาสตร์ครั้งนี้คือ ชาวกัมพูชาที่นำเข้ามาทำงานอย่างถูกต้องตามกฎหมายตาม MOU จังหวัดกรุงเทพมหานครโดยการเก็บรวบรวมข้อมูลนั้น จะจำแนกตามประเภทของงานที่ชาวกัมพูชาสามารถทำงานได้ในประเทศไทยไม่เกิน 30 คน และผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับแรงงานจำนวน 2 คน รวมทั้งสิ้น 32 คน
3. ระยะเวลาในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ เป็นการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามในช่วงเดือนเมษายน พ.ศ. 2560 ถึงเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2560

นิยามศัพท์เฉพาะ

คุณลักษณะ หมายความว่า เครื่องหมายหรือสิ่งชี้ให้เห็นความดีหรือลักษณะประจำ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554)

พฤติกรรมผู้บริโภค หมายถึง พฤติกรรมซึ่งผู้บริโภคทำการค้นหา การซื้อ การใช้ การประเมินผลการใช้สอยผลิตภัณฑ์ และการบริการ ซึ่งคาดว่าจะสนองความต้องการของเขา (Schiffman, & Kanuk, 1994)

อุปสงค์ คือ ปริมาณเสนอซื้อสินค้าของผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงไปตามค่าของปัจจัยที่กำหนดปริมาณเสนอซื้อนั้น ๆ ในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง โดยผู้บริโภคต้องมีอำนาจซื้อ (chasing power) และมีความเต็มใจที่จะซื้อ (Willingness to Pay) (สมถวิล จิตติมงคล และเสาวลักษณ์ จิตติมงคล, 2559)

อุปทาน คือ ปริมาณเสนอขายสินค้าของผู้ขายที่เปลี่ยนแปลงไปตามปัจจัยที่เป็นตัวหนดปริมาณเสนอขายนั้น ๆ ในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง (สมถวิล จิตติมงคล และเสาวลักษณ์ จิตติมงคล, 2559)

ปริมาณเงิน คือ เป็นปริมาณของเงินหรือสินทรัพย์อื่นที่ใกล้เคียงกับเงินที่หมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจ การวัดปริมาณเงินในทางบัญชีจะมองว่าเงินเป็นสินทรัพย์ แต่ในส่วนของทางการเงินของผู้ถือครองเงิน จะมองเป็นหนี้สินทางการเงินของผู้สร้างเงิน ซึ่งโดยนัยกฎของบัญชี หากนับรวมเงินที่เป็นสินทรัพย์ในมือผู้ถือครองเงินทุกราย ย่อมมีขนาดเท่ากันกับเงินที่เป็นหนี้สิน

ของผู้สร้างเงินทุกรายรวมกันที่มีต่อผู้ถือครองเงิน แต่ในทางปฏิบัติการที่จะประมวลข้อมูลจากผู้ถือครองเงินทุกรายซึ่งหมายถึง ประชาชน บริษัทธุรกิจเอกชน ต่าง ๆ ย่อมมีความยากลำบากและมีค่าใช้จ่ายสูงกว่าการเก็บข้อมูลจากฝ่าย ที่เป็นผู้สร้างเงินที่มีจำนวนรายน้อยกว่ามาก

การถือเงิน คือ บุคคลต้องการถือเงินสดไว้ใช้เงินประการหนึ่งแล้ว ยังปรารถนาที่จะถือเงินเพื่อแสวงหากำไรและเพื่อสำรองเอาไว้ใช้จ่ายในกรณีฉุกเฉิน

ผู้เชี่ยวชาญแรงงาน คือ เป็นผู้เชี่ยวชาญแรงงานระดับผู้บริหารและผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านในสาขาต่าง ๆ ซึ่งมีประสบการณ์ในการทำงานเป็นระยะเวลาาน สามารถวางแผนและจัดระบบการทำงานให้กับผู้ร่วมงานได้

ชาวกัมพูชา เป็นกลุ่มชาติพันธุ์ที่ใหญ่ คาดว่าเข้าสู่เอเชียตะวันออกเฉียงใต้หลังจากชาวมอญไม่นาน โดยเข้ามาแทนที่กลุ่มชาติพันธุ์ที่พูดภาษาในกลุ่มภาษามอญ-เขมรและตระกูลภาษาออสโตรนีเซียนและสร้างจักรวรรดิเขมรขึ้นในอดีต ชาวเขมรยังแบ่งได้เป็นกลุ่มย่อย 3 กลุ่มตามประเทศและภาษาที่ใช้คือชาวเขมรในกัมพูชา พูดภาษาเขมร ชาวเขมรเหนือหรือเขมรสุรินทร์อยู่ในประเทศไทยและพูดภาษาเขมรที่เป็นสำเนียงของตนเองและพูดภาษาไทยด้วย ชาวเขมรกรอมเป็นชาวเขมรที่อยู่ทางภาคใต้ของเวียดนาม พูดภาษาเขมรที่เป็นสำเนียงของตนเองและพูดภาษาไทยเวียดนาม บางส่วนอพยพเข้าสู่กัมพูชาเพราะถูกบังคับหรือหนีระบอบคอมมิวนิสต์ในเวียดนาม

กรุงเทพมหานคร เมืองหลวงของประเทศไทย เริ่มก่อตั้งภายหลังจากที่พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราชทรงครองราชย์ปราบดาภิเษกเป็นปฐมกษัตริย์ แห่งราชจักรีวงศ์ เมื่อวันที่ 6 เมษายน เดือน 5 แรม 9 ค่ำ ปีชวด พ.ศ. 2325 พระองค์ได้โปรดเกล้าฯ ให้สร้างพระราชวังทางคู่แม่เจ้าพระยาฟากตะวันออก เนื่องจากเป็นชัยภูมิที่ดีกว่ากรุงธนบุรี ในการก่อสร้างพระราชวังโปรดเกล้าฯ ให้พระยาธรรมาธิบดี กับพระยาวิจิตรนาวิเป็นแม่กองคุมการก่อสร้างได้ตั้งพิธียกเสาหลักเมือง เมื่อวันที่อาทิตย์ เดือน 6 ขึ้น 10 ค่ำยามรุ่งแล้ว 54 นาที (21 เมษายน 2325) พระราชวังแล้วเสร็จ เมื่อพ.ศ. 2328 จึงได้จัดให้มีพิธีบรมราชาภิเษกตามแบบแผน รวมทั้งงานฉลองพระนคร โดยพระราชทานนามพระนครใหม่ว่า “กรุงเทพมหานคร บวรรัตนโกสินทร์ มหินทรายุธยา มหาดิลกภพ นพรัตนราชธานีบุรีรมย์ อุดมราชนิเวศน์มหาสถาน อมรพิมานอวตารสถิต สักกะทัตติยวิษณุกรรมประสิทธิ์” ต่อมาในสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงเปลี่ยน คำว่า“บวรรัตนโกสินทร์” เป็น “อมรรัตนโกสินทร์”และในสมัยจอมพลถนอม กิตติขจร เป็นนายกรัฐมนตรีได้รวมจังหวัดธนบุรีเข้าไว้ด้วยกันกับกรุงเทพฯ แล้วเปลี่ยนชื่อเป็น “กรุงเทพมหานคร” เมื่อวันที่ 14 ธันวาคม พ.ศ. 2515

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาผู้ศึกษานำเอาเอกสารแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยได้นำเสนอแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการศึกษาวิจัยนี้โดยมีดังต่อไปนี้

1. พฤติกรรมผู้บริโภคและการตัดสินใจของผู้บริโภค
2. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการซื้อของผู้บริโภค
3. ทฤษฎีปริมาณเงิน
4. แนวคิดเกี่ยวกับการอพยพย้ายถิ่นฐาน การเคลื่อนย้ายแรงงาน และแรงงานข้ามชาติ
5. ข้อควรรู้สำหรับนายจ้างและแรงงานต่างด้าว สัญชาติกัมพูชาที่ทำงานในประเทศไทย
6. กฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการทำงานของแรงงานต่างด้าว
7. คุณลักษณะชาวกัมพูชา
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พฤติกรรมผู้บริโภคและการตัดสินใจของผู้บริโภค (Consumer behavior and decision making)

การศึกษาพฤติกรรมผู้บริโภคนั้น จัดเป็นหน้าที่สำคัญของนักการตลาดที่จะทำความเข้าใจว่าผู้บริโภคมีการตัดสินใจซื้อด้วยเหตุใดและมีการตัดสินใจซื้ออย่างไร ซึ่งนักการตลาดนั้นจะสามารถเก็บรวบรวมข้อมูลของผู้บริโภคและกลุ่มเป้าหมายได้ง่ายขึ้น แต่การเข้าใจถึงพฤติกรรมของผู้บริโภคอย่างลึกซึ้งก็เป็นต้นเหตุหลัก ให้นักการตลาดที่ต้องการตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคและตอบสนองเป้าหมายของตนเอง จนกระทั่งเปิดโอกาสให้นักการตลาดตัดสินใจกำหนดกิจกรรมต่าง ๆ ทางการตลาดที่ไม่มีจรรยาบรรณได้ง่ายจากโอกาสข้างต้นส่งผลให้องค์กรหรือบริษัทต่าง ๆ นั้นสามารถวางแผนเชิงกลยุทธ์ ทางการตลาด

จะเห็นได้ว่าพฤติกรรมผู้บริโภคเกิดจากปัจจัยหลาย ๆ ด้านที่ทำให้เกิดโมเดลพฤติกรรมผู้บริโภคที่กระทบต่อกระบวนการคิดและอารมณ์ของผู้บริโภคขณะทำการตัดสินใจซื้อ

ระดับการทำการตัดสินใจของผู้บริโภคการตัดสินใจของผู้บริโภคในแต่ละครั้งจะมีการเก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ เพื่อใช้ในการตัดสินใจแต่ในการตัดสินใจในแต่ละสถานการณ์จะมีการเก็บรวบรวมข้อมูลมากขึ้นแตกต่างกันไปตามสถานการณ์ ซึ่งนักการตลาดสามารถแบ่งระดับการตัดสินใจได้เป็น 3 ระดับคือ

1. การตัดสินใจโดยใช้ข้อมูลรอบคอบ (Extensive problem solving)

ผู้บริโภคต้องการข้อมูลจำนวนมากในการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์หรือบริการ เพื่อนำมาใช้ในการกำหนดเกณฑ์การตัดสินใจซื้อในครั้งนั้น ๆ เพราะผู้บริโภคไม่เคยมีเกณฑ์ในการประเมินกลุ่มผลิตภัณฑ์หรือตราสินค้าใดสินค้าหนึ่งมาก่อน จึงมีความจำเป็นต้องใช้ข้อมูลจำนวนมากมาทำการพิจารณาและตัดสินใจอย่างรอบคอบ

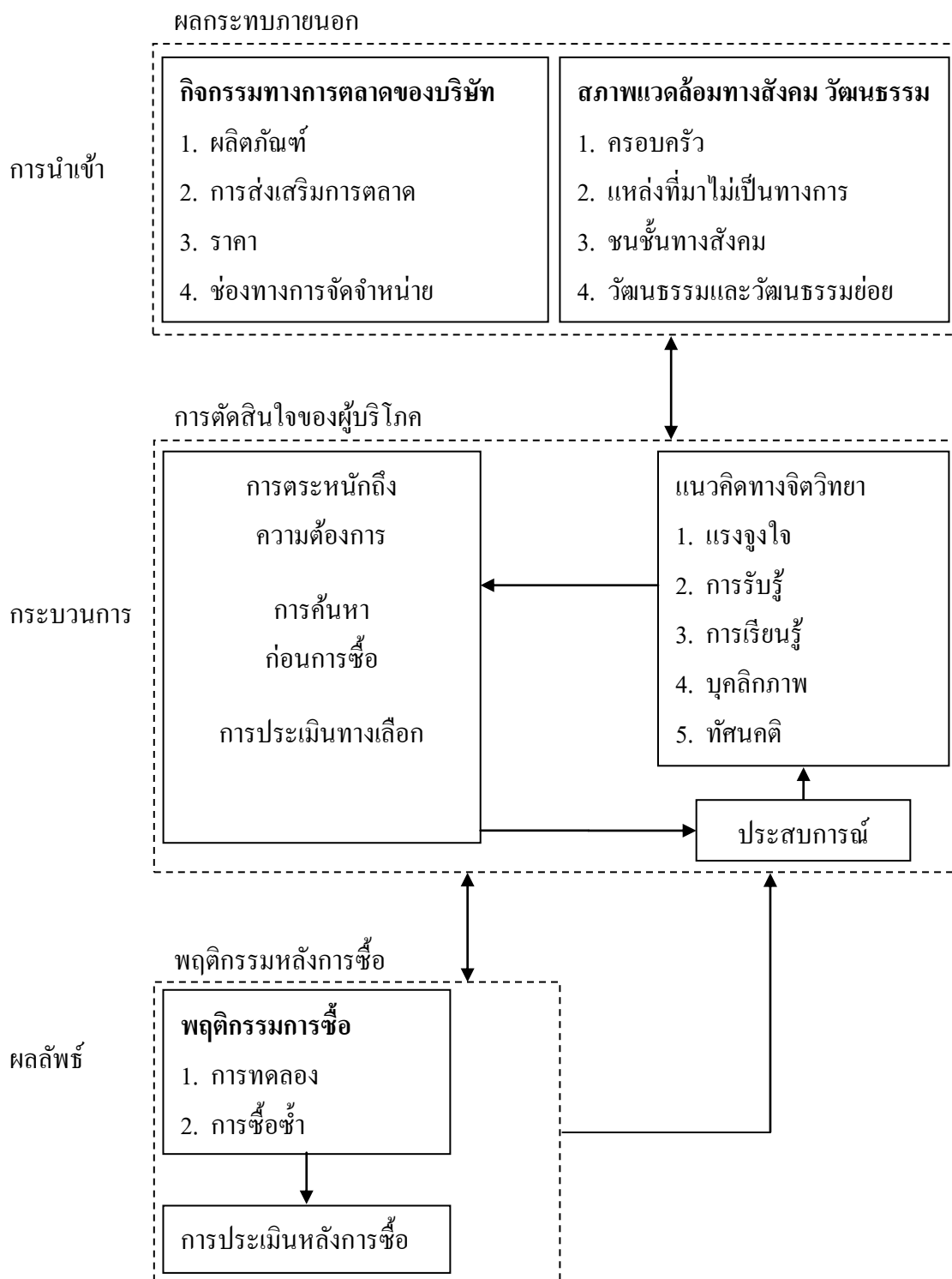
2. การตัดสินใจโดยใช้ข้อมูลจำกัด (Limited problem solving)

ผู้บริโภคมีการตัดสินใจซื้อตราสินค้า ผลิตภัณฑ์ หรือบริการภายใต้สถานการณ์ที่ ผู้บริโภคมีเกณฑ์ในการประเมินกลุ่มผลิตภัณฑ์หรือตราสินค้าอยู่แล้ว เพียงแต่ยังไม่มั่นใจในตัวผลิตภัณฑ์ใดเป็นผลิตภัณฑ์ที่ดีมากเพียงพอที่จะตอบสนองความต้องการของตนเองได้อย่างแท้จริง หรือยังไม่มั่นใจว่าตนเองมีความชอบตราสินค้าใดตราสินค้าหนึ่งอย่างแท้จริง จึงมีการเก็บรวบรวมข้อมูลเพิ่มเติม เพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจร่วมกับข้อมูลที่มีอยู่แล้ว เช่น การซื้อโทรทัศน์เครื่องใหม่มาทดแทนโทรทัศน์เครื่องเก่าที่เสียไป

3. การตัดสินใจบนพื้นฐานความเคยชิน (Routinized response behavior)

ผู้บริโภคมีข้อมูลและประสบการณ์เกี่ยวกับกลุ่มผลิตภัณฑ์เป็นอย่างดี และมีการกำหนดเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินตราสินค้าที่ตนเองให้ความสนใจไว้เรียบร้อยแล้ว ส่งผลให้การตัดสินใจซื้อตราสินค้าผลิตภัณฑ์ หรือบริการในแต่ละครั้งของผู้บริโภคนั้น ผู้บริโภคจะใช้ข้อมูลที่มีอยู่ในการประเมินการตัดสินใจซื้อสินค้าในครั้งต่อไป หรือจะเรียกว่าใช้ประสบการณ์การซื้อในครั้งเก่า ๆ มาใช้ทำให้เกิดการซื้อสินค้าเพราะความเคยชิน แต่บ่อยครั้งที่ผู้บริโภคอาจมีการเก็บข้อมูลเพิ่มเติมเล็กน้อย มาประกอบการตัดสินใจในแต่ละครั้ง เช่น การซื้อแชมพูสระผม ยาสีฟัน

Schiffman and Kanuk (2007, p. 15) ได้เสนอโมเดลการตัดสินใจของผู้บริโภค (Model of consumer decision making) ที่แบ่งเป็น 3 ขั้นตอนคือ 1) ขั้นนำเข้า (Input stage) 2) ขั้นตอนกระบวนการ (Process stage) และ 3) ขั้นผลลัพธ์ (Output stage) ซึ่งจะเห็นได้จากแผนภาพโมเดลการตัดสินใจของผู้บริโภค (Model of consumer decision making)

ภาพที่ 2-1 โมเดลการตัดสินใจของผู้บริโภค (Model of consumer decision making) (Schiffman, & Kanuk, 2007, p. 16)

การนำเข้า (Input) ส่วนประกอบการนำเข้าของโมเดลการตัดสินใจของผู้บริโภคคือ ปัจจัยภายนอกที่มีอิทธิพล ต่อค่านิยม ทศนคติ และพฤติกรรมของผู้บริโภค ซึ่งปัจจัยภายนอกนี้ สามารถแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ปัจจัยที่นักการตลาดหรือบริษัทพยายามจะเข้าไปมีอิทธิพลต่อผู้บริโภคโดยการ ให้ข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ใดผลิตภัณฑ์หนึ่ง หรือเรียกว่าการนำเข้าทางการตลาดหรือกิจกรรมทาง การตลาดที่บริษัทพยายามเข้าถึง ให้ข้อมูล และชักจูงให้ผู้บริโภคซื้อและใช้ผลิตภัณฑ์ กิจกรรม ทางการตลาดนี้มักจะอยู่ในรูปแบบกลยุทธ์ส่วนประสมทางการตลาดที่ประกอบด้วยผลิตภัณฑ์ ราคา การส่งเสริมการตลาด และช่องทางการจัดจำหน่าย

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่เกิดจากสภาพแวดล้อมทางสังคมวัฒนธรรมที่ประกอบด้วยครอบครัว แหล่งข้อมูลที่ไม่เป็นทางการ ปัจจัยเหล่านี้มีอิทธิพลต่อการประเมินของผู้บริโภคที่จะสามารถ ยอมรับหรือปฏิเสธตัวผลิตภัณฑ์

กระบวนการ (Process) ส่วนประกอบของกระบวนการเป็นส่วนที่พิจารณาถึงผู้บริโภค ได้ทำการตัดสินใจอย่างไร ซึ่งการทำความเข้าใจกระบวนการนี้ นักการตลาดจะทำการพิจารณา อิทธิพลของแนวคิดทางจิตวิทยา ซึ่งจัดเป็นอิทธิพลภายในประกอบด้วย การรับรู้ บุคลิกภาพ และทัศนคติ ที่มีผลกระทบต่อกระบวนการทำการตัดสินใจของผู้บริโภค ที่เกิดจาก ความจำเป็นหรือความต้องการของผู้บริโภคตระหนักถึงทางเลือกผลิตภัณฑ์ กิจกรรมการเก็บ รวบรวมข้อมูล และการประเมินทางเลือก จึงสรุปได้ว่าการกระทำการตัดสินใจของผู้บริโภค ประกอบด้วย 3 ขั้นตอนคือ

1. การตระหนักถึงความต้องการ (Needs recognition) การตระหนักถึงความต้องการ เกิดขึ้นเมื่อผู้บริโภคเผชิญกับปัญหาในการดำเนินชีวิตประจำวัน หรือภาระหน้าที่ตนเอง

2. การค้นหาก่อนการซื้อ (Prepurchase search) การค้นหาก่อนการซื้อจะเกิดขึ้นเมื่อ ผู้บริโภคมีการรับรู้ความต้องการของตนเอง และอาจจะเกิดความพึงพอใจจากการซื้อหรือ การบริโภคผลิตภัณฑ์ใดผลิตภัณฑ์หนึ่ง ซึ่งผู้บริโภคมักจะทำการเก็บรวบรวมข้อมูลข่าวสารก่อน การตัดสินใจซื้อ โดยการค้นหาข้อมูลจากประสบการณ์ในอดีตของตนเองที่อาจจะเป็นข้อมูลที่มาก เพียงพอที่จะนำไปใช้ในการประเมินทางเลือกและใช้ในการตัดสินใจซื้อสินค้า แต่บ่อยครั้งที่ข้อมูล จากประสบการณ์มีไม่มากพอหรือผู้บริโภคไม่มีประสบการณ์ใดเลย ผู้บริโภคจะทำการเก็บ รวบรวมข้อมูลใหม่อย่างเข้มข้นเพื่อใช้ในการประเมินทางเลือกต่อไป

3. การประเมินทางเลือก (Evaluation of alternatives) การประเมินทางเลือกของผู้บริโภค เริ่มจากการนำข้อมูลข่าวสารที่ได้ทำการเก็บรวบรวมมาพิจารณา และโดยส่วนใหญ่แล้วผู้บริโภคจะ ใช้ข้อมูลที่มีอยู่

ผลลัพธ์ (Output) ในส่วนของผลลัพธ์ของโมเดลการทำการตัดสินใจของผู้บริโภคมีส่วนเกี่ยวข้องกับกิจกรรมหลังการตัดสินใจอยู่ 2 ส่วน คือ พฤติกรรมการซื้อ (Purchase behavior) และการประเมินหลังการซื้อ (Postpurchase evaluation) นักการตลาดควรที่จะทำการศึกษากิจกรรมทั้งสองส่วนนี้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มความพึงพอใจของผู้บริโภค

1. พฤติกรรมการซื้อ ผู้บริโภคมีพฤติกรรมการซื้ออยู่ 3 ประเภท คือ การทดลองซื้อ (Trial purchase) การซื้อซ้ำ (Repeat purchase) และการซื้อที่เกิดจากการผูกมัดในระยะยาว (Long-term commitment purchases)

การทดลองซื้อเป็นการซื้อผลิตภัณฑ์ใดผลิตภัณฑ์หนึ่งหรือตราสินค้าใดตราสินค้านี้เป็นครั้งแรก และมักจะทำการซื้อในปริมาณน้อยกว่าปริมาณการซื้อปกติ ซึ่งการทดลองซื้อเป็นพฤติกรรมการซื้อที่ผู้บริโภคพยายามที่จะประเมินผลิตภัณฑ์ผ่านการใช้ผลิตภัณฑ์นั้น ๆ เช่น ผู้บริโภคต้องการซื้อผงซักฟอกตราสินค้าใหม่แต่ไม่มั่นใจในคุณสมบัติว่าจะดีเท่าเทียมกับตราสินค้าเดิมหรือไม่ ผู้บริโภคจะซื้อผงซักฟอกในปริมาณน้อยกว่าก่อนในตอนเริ่มแรก ซึ่งนักการตลาดสามารถจัดกิจกรรมการตลาด โดยการส่งเสริมการขาย เช่น แจกสินค้าตัวอย่าง คุปอง หรือการลดราคา เพื่อช่วยกระตุ้นให้ผู้บริโภคทดลองใช้สินค้าได้เร็วขึ้นจนเกิดเป็นพฤติกรรมการซื้อซ้ำ และนำไปสู่การเป็นลูกค้าที่มีความภักดีต่อตราสินค้า ซึ่งบริษัทต่าง ๆ ต้องการให้เกิดความภักดีต่อตราสินค้า เพราะส่งผลให้บริษัทเกิดความมั่นคงในการนำเสนอผลิตภัณฑ์หรือตราสินค้านั้นเข้าสู่ตลาด

สถานการณ์การทดลองซื้อผลิตภัณฑ์ที่ไม่สามารถเกิดขึ้นได้กับผลิตภัณฑ์ทุกประเภท โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับผลิตภัณฑ์คงทน (Durable goods)

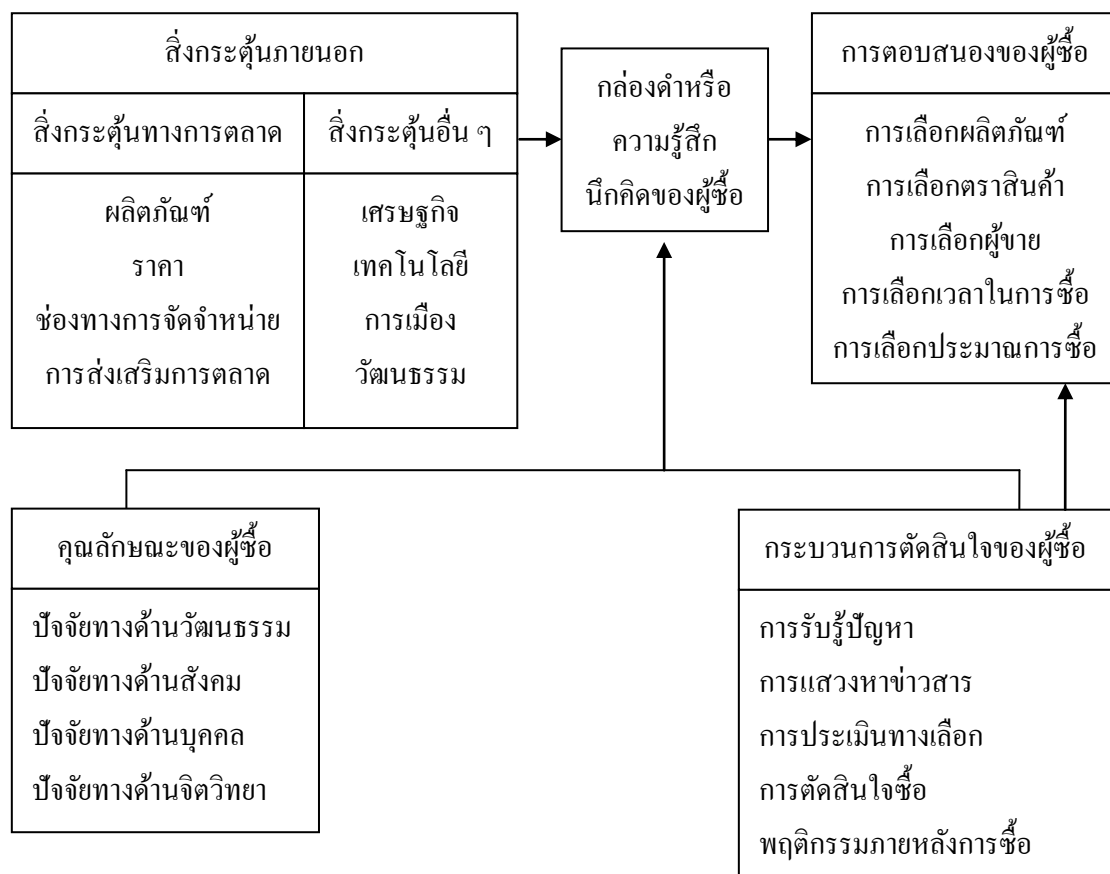
2. การประเมินหลังการซื้อ ผู้บริโภคที่มีการใช้ผลิตภัณฑ์โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงการทดลองซื้อ ผู้บริโภคจะทำการประเมินประสิทธิภาพของผลิตภัณฑ์ว่าตรงกับความคาดหวังของผู้บริโภคหรือไม่ ซึ่งผลการประเมินหลังการซื้อมีผลลัพธ์ 3 ประเภทคือ

2.1 ประสิทธิภาพของผลิตภัณฑ์ตรงกับความคาดหวังของผู้บริโภค ส่งผลให้ผู้บริโภคเกิดความรู้สึกดี

2.2 ประสิทธิภาพของผลิตภัณฑ์ดีเกินกว่าประสิทธิภาพที่ผู้บริโภคคาดหวังไว้ ส่งผลให้ผู้บริโภคเกิดความพึงพอใจหรือประทับใจ

2.3 ประสิทธิภาพของผลิตภัณฑ์ต่ำกว่าประสิทธิภาพที่ผู้บริโภคคาดหวังไว้ ส่งผลให้ผู้บริโภคเกิดความไม่พึงพอใจ ผลลัพธ์จากการประเมินทั้ง 3 ประการนี้ทำให้เห็นว่าความคาดหวังและความพึงพอใจมีความเชื่อมโยงกันอย่างใกล้ชิด จะนำไปใช้ในการประเมินประสิทธิภาพความคาดหวังซ้ำแล้วซ้ำอีก และนำไปใช้เป็นข้อมูลในการประเมินการซื้อในครั้งต่อไป

โมเดลพฤติกรรมผู้บริโภค (Consumer behavior model) เป็นการศึกษาถึงเหตุจูงใจที่ทำให้เกิดการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์ที่เกิดสิ่งกระตุ้น (Stimulus) ที่ทำให้เกิดความต้องการ สิ่งกระตุ้นผ่านเข้ามาในความรู้สึกนึกคิดของผู้ซื้อจะได้รับอิทธิพลจากลักษณะต่าง ๆ ของผู้ซื้อแล้ว จะมีการตอบสนอง (Buyer's response) หรือ การตัดสินใจของผู้ซื้อ (Buyer's purchase decision)

ภาพที่ 2-2 รูปแบบพฤติกรรมผู้บริโภคและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการซื้อของผู้บริโภค (Kotler, 1999)

โดยมีรายละเอียดของทฤษฎีดังนี้

1. สิ่งกระตุ้น (Stimulus) สิ่งกระตุ้นอาจเกิดขึ้นเองจากร่างกายและสิ่งกระตุ้นจากภายนอกนักการตลาดจะต้องสนใจและจุดสิ่งกระตุ้นภายนอก สิ่งกระตุ้นถือว่าเป็นเหตุจูงใจทำให้เกิดการซื้อสินค้าซึ่งอาจใช้เหตุจูงใจซื้อด้านเหตุผลและใช้เหตุจูงใจให้ซื้อด้านจิตวิทยาสิ่งกระตุ้นภายนอกนั้นประกอบด้วย 2 ส่วนคือ

1.1 สิ่งกระตุ้น เป็นสิ่งกระตุ้นที่เกี่ยวข้องกับส่วนประสมทางการตลาดประกอบด้วย

1.1.1 ด้านผลิตภัณฑ์ (Product) เช่น ออกแบบผลิตภัณฑ์เพื่อกระตุ้นความต้องการ

1.1.2 ด้านราคา (Price) เช่น กำหนดราคาสินค้าต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับผลิตภัณฑ์

1.1.3 ด้านการจัดช่องทางการจำหน่าย (Distribution หรือ Place) ช่องทางในการวางขาย

1.1.4 ด้านการส่งเสริมการตลาด (Promotion) เช่น การโฆษณา การลด แลก แจก แถม ถือว่าเป็นสิ่งกระตุ้นความต้องการซื้อ

1.2 สิ่งกระตุ้นอื่น ๆ เป็นสิ่งกระตุ้นความต้องการของผู้บริโภคภายนอกควบคุมไม่ได้ สิ่งกระตุ้นเหล่านี้ได้แก่

1.2.1 ทางเศรษฐกิจ เช่น เศรษฐกิจ รายได้ของผู้บริโภคมีอิทธิพลต่อความต้องการของบุคคล

1.2.2 ทางเทคโนโลยี

1.2.3 ทางกฎหมายและการเมือง

1.2.4 ทางวัฒนธรรม

1.3 ลักษณะของผู้ซื้อ ลักษณะของผู้ซื้อที่มีอิทธิพลจากปัจจัยจากทางด้านวัฒนธรรม ด้านสังคม ส่วนบุคคล และด้านจิตวิทยา

1.4 กระบวนการตัดสินใจซื้อของผู้ซื้อ เกิดจากขั้นตอนของการรับรู้ความต้องการ การแสวงหาข้อมูล การประเมินเพื่อที่จะเลือกทางเลือก การตัดสินใจซื้อและการซื้อ

2. กล่องดำหรือความรู้สึกลึกลับของผู้ซื้อ (Buyer's black box) ความรู้สึกลึกลับของผู้ซื้อที่เปรียบเสมือนกล่องดำ (Black box) ซึ่งผู้ผลิตหรือผู้ขายไม่สามารถทราบได้ จึงต้องพยายามค้นหาความรู้สึกลึกลับของผู้ซื้อ ความรู้สึกลึกลับของผู้ซื้อ ได้รับอิทธิพลจากลักษณะของผู้ซื้อและกระบวนการตัดสินใจของผู้ซื้อ

3. การตอบสนอง (Buyer's response) การตอบสนองหรือการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภค หรือผู้ซื้อ ผู้บริโภคจะมีการตัดสินใจในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

3.1 การเลือกผลิตภัณฑ์

3.2 การเลือกราคาสินค้า

3.3 การเลือกผู้ขาย

3.4 การเลือกเวลาในการซื้อ

3.5 การเลือกปริมาณการซื้อ

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการซื้อของผู้บริโภค

การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมผู้บริโภค คือ ค้นหาว่าลักษณะของผู้ซื้อและความรู้สึกนึกคิดได้รับอิทธิพลสิ่งใดบ้าง การศึกษาถึงลักษณะของผู้ซื้อที่เป็นเป้าหมายจะมีประโยชน์สำหรับนักการตลาด คือทราบความต้องการและลักษณะของลูกค้า เพื่อที่จะจัดส่วนประสมทางการตลาดต่าง ๆ กระตุ้นและสนองความต้องการของผู้ซื้อที่เป็นเป้าหมายได้ถูกต้อง

วัฒนธรรม				
วัฒนธรรม (Culture)	สังคม	บุคคล		
วัฒนธรรมย่อย (Subculture)	กลุ่มอ้างอิง (Reference group)	อายุและวงจรชีวิต	จิตวิทยา	
ชนชั้นทางสังคม (Social class)	ครอบครัว (Family)	อาชีพ	การจูงใจ	
	บทบาทและสถานะ (Role & Statuses)	ปัจจัยทางเศรษฐกิจ	การรับรู้	
		รูปแบบการดำเนินชีวิต	การเรียนรู้	
		บุคลิกภาพ	ความเชื่อและทัศนคติ	ผู้บริโภค
		การมองตนเอง		

ภาพที่ 2-3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของผู้บริโภค (Kotler, 1999)

โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ปัจจัยด้านวัฒนธรรม (Culture factor) เป็นสัญลักษณ์และสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้น โดยเป็นที่ยอมรับจากรุ่นหนึ่งไปสู่อีกรุ่นหนึ่ง โดยเป็นตัวกำหนดและควบคุมพฤติกรรมของมนุษย์ในสังคมหนึ่ง ค่านิยมในวัฒนธรรมจะกำหนดลักษณะของสังคม และกำหนดความแตกต่างของสังคมหนึ่งจากสังคมอื่น วัฒนธรรมเป็นสิ่งกำหนดความต้องการและพฤติกรรมของบุคคล ซึ่งนักการตลาดต้องคำนึงถึงความเปลี่ยนแปลงของวัฒนธรรม และนำลักษณะการเปลี่ยนแปลงเหล่านั้น ไปใช้กำหนดนักการตลาดต้องศึกษาถึงค่านิยมในวัฒนธรรม (Cultural value) ซึ่งหมายถึงความรู้สึกนึกคิดของบุคคลในสังคมประกอบด้วย 1) ค่านิยมของตัวบุคคลที่มีต่อสังคม 2) ค่านิยมของตัวบุคคลที่มีต่อสังคมอื่น 3) ค่านิยมของตัวบุคคลที่มีต่อองค์กร 4) ค่านิยมของตัวบุคคลต่อสังคม 5) ค่านิยมของตัวบุคคลต่อธรรมชาติ 6) ค่านิยมของตัวบุคคลต่อมวลมนุษยชาติ นักการตลาดต้องศึกษาค่านิยมในวัฒนธรรมต่าง ๆ แล้วกำหนดกลยุทธ์การตลาดให้สอดคล้องกับค่านิยมในวัฒนธรรม กลยุทธ์ที่นำไปใช้มาก คือ กลยุทธ์การโฆษณาวัฒนธรรมแบ่งออกเป็น แบบพื้นฐาน แบบย่อยและแบบ

ชนชั้นของสังคม โดยมีรายละเอียดดังนี้

1.1 วัฒนธรรมพื้นฐาน (Culture) เป็นลักษณะพื้นฐานของบุคคลในสังคม เช่น ลักษณะนิสัยของคนไทยซึ่งเกิดจากการหล่อหลอมพฤติกรรมของสังคมไทย ทำให้มีลักษณะพฤติกรรมที่คล้ายคลึงกัน

1.2 วัฒนธรรมกลุ่มย่อย (Subculture) หมายถึง วัฒนธรรมของแต่ละกลุ่มที่มีลักษณะเฉพาะและแตกต่างกันซึ่งมีอยู่ภายในสังคมขนาดใหญ่และสลับซับซ้อนวัฒนธรรมย่อยเกิดจากพื้นฐานทางภูมิศาสตร์และลักษณะพื้นฐานของมนุษย์ลักษณะวัฒนธรรมย่อยประกอบด้วย

1.2.1 กลุ่มเชื้อชาติ (Nationality groups) เชื้อชาติต่าง ๆ

1.2.2 กลุ่มศาสนา (Religious groups) กลุ่มศาสนาต่าง ๆ

1.2.3 กลุ่มสีผิว (Racial groups) กลุ่มสีผิวต่าง ๆ

1.2.4 พื้นที่ทางภูมิศาสตร์ (Geographical areas) หรือท้องถิ่น (Region) พื้นที่ทางภูมิศาสตร์ ทำให้เกิดทัศนคติในการดำรงชีวิตที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อการบริโภคที่แตกต่างกัน

1.2.5 กลุ่มอาชีพ (Occupational)

1.2.6 กลุ่มย่อยด้านอายุ (Age)

1.2.7 กลุ่มย่อยทางเพศ (Sex)

1.3 ชั้นของสังคม (Social class) มีดังนี้ 1) บุคคลภายในชั้นสังคมเดียวกันมีแนวโน้มจะประพฤติเหมือนกันและบริโภคคล้ายคลึงกัน 2) บุคคลจะถูกจัดลำดับสูงหรือตามตำแหน่งที่ยอมรับในสังคมนั้น 3) ชั้นของสังคมแบ่งตามอาชีพ รายได้ฐานะตระกูล ตำแหน่งหน้าที่ หรือบุคลิกลักษณะ 4) ชั้นสังคมเป็นลำดับขั้นตอนที่ต่อเนื่องกันและบุคคลสามารถเปลี่ยนชั้นของสังคมให้สูงขึ้นหรือต่ำลงได้ ลักษณะชั้นของสังคมแบ่งออกเป็นกลุ่มใหญ่ได้ 3 ระดับและเป็นกลุ่มย่อยได้ 6 ระดับ นักการตลาดพบว่าชั้นของสังคมมีประโยชน์มาก

2. ปัจจัยด้านสังคม (Social factor) จะเกี่ยวข้องในชีวิตประจำวัน และมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมที่ซื้อลักษณะทางสังคมประกอบด้วยดังนี้

2.1 กลุ่มอ้างอิง เป็นกลุ่มที่บุคคลเข้าไปเกี่ยวข้องกับจะมีอิทธิพลต่อทัศนคติ ความคิดเห็น และค่านิยมของบุคคลในกลุ่มอ้างอิง โดยแบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ

2.1.1 กลุ่มปฐมภูมิ (Primary groups) ได้แก่ ครอบครัว เพื่อนสนิท และเพื่อนบ้าน

2.1.2 กลุ่มทุติยภูมิ (Secondary groups) ได้แก่ กลุ่มบุคคลชั้นนำในสังคม เพื่อนร่วมอาชีพและร่วมสถาบันบุคคลกลุ่มต่าง ๆ ในสังคม กลุ่มอ้างอิงจะมีอิทธิพลต่อบุคคลในกลุ่มทางด้านการเลือกพฤติกรรมและการดำรงชีวิต รวมทั้งทัศนคติ และแนวความคิดของบุคคล เนื่องจากบุคคลต้องการให้เป็นที่ยอมรับในกลุ่ม จึงต้องปฏิบัติตาม และยอมรับความคิดเห็นต่างจาก

กลุ่มอิทธิพลที่การตลาดควรทราบว่ามีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้บริโภคอย่างไร

2.2 ครอบครัว (Family) คือ บุคคลในครอบครัวที่มีอิทธิพลมากที่สุดต่อทัศนคติ ความคิดเห็นและค่านิยมของบุคคล

2.3 บทบาทและสถานะ (Roles and statuses) บุคคลจะเกี่ยวข้องกับหลายกลุ่ม

3. ปัจจัยส่วนบุคคล (Personal factors) คือ การตัดสินใจของผู้ซื้อ โดยได้รับอิทธิพลจากบุคคล ได้แก่

3.1 อายุ คือ ด้วยอายุที่ต่างกันนั้นจะมีความต้องการของผลิตภัณฑ์ที่ต่างกัน

3.2 วงจรชีวิตครอบครัว เป็นขั้นตอนการดำรงชีวิตในแต่ละขั้นตอนเป็นสิ่งที่มียอิทธิพลต่อความต้องการทัศนคติและค่านิยมของบุคคลทำให้เกิดความต้องการในผลิตภัณฑ์และพฤติกรรมการซื้อที่แตกต่างกัน

3.3 โอกาสทางเศรษฐกิจ หรือ รายได้ นั้นจะมีผลกระทบต่อตัวสินค้าและบริการ ซึ่งโอกาสเหล่านี้ประกอบด้วยรายได้ การออมทรัพย์ อำนาจการซื้อและทัศนคติเกี่ยวกับการจ่ายเงิน

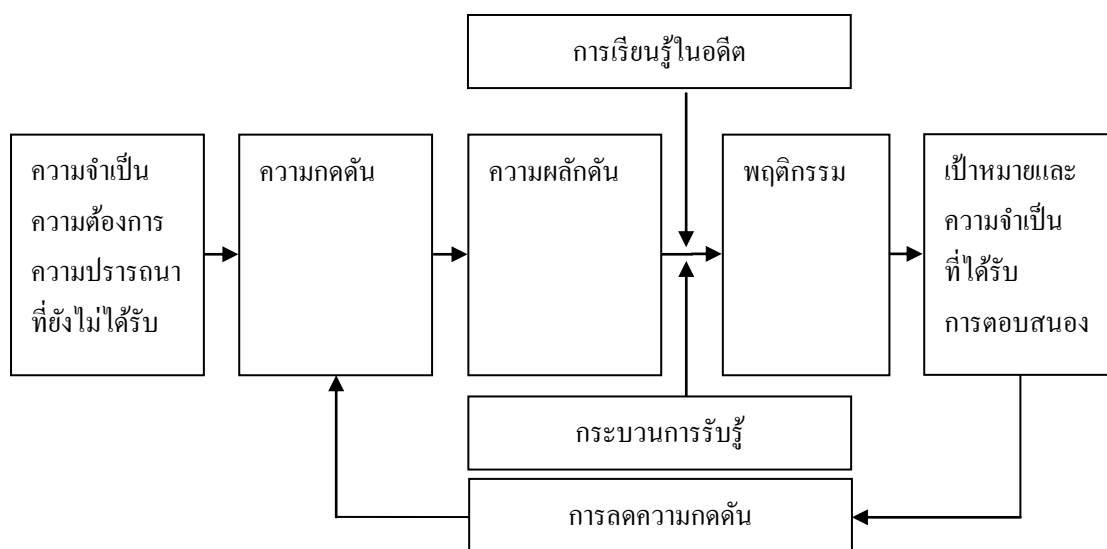
3.4 การศึกษา (Education) ผู้ที่มีการศึกษาสูงนั้นจะมีแนวโน้มจะบริโภคผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ที่มีคุณภาพดีมากกว่าผู้ที่มีการศึกษาน้อยกว่า

3.5 ค่านิยมหรือคุณค่า (Value) และ รูปแบบการดำรงชีวิต (Lifestyle) ค่านิยมหรือคุณค่า (Value) หมายถึง ความนิยมในสิ่งของหรือบุคคล อัตราส่วนของผลประโยชน์ที่รับรู้ต่อราคาสินค้าในการดำเนินชีวิต (Lifestyle) หมายถึง รูปแบบของการดำรงชีวิตในโลกมนุษย์

4. ปัจจัยทางจิตวิทยา (Psychological factor) การเลือกซื้อของบุคคล ได้รับอิทธิพลจากปัจจัยด้านจิตวิทยา ซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยภายในตัวผู้บริโภค ที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการซื้อและการใช้สินค้าปัจจัยภายในประกอบด้วย

4.1 การจูงใจ (Motivation) หมายถึง พลังสิ่งกระตุ้น (Drive) ที่อยู่ภายในตัวบุคคล ซึ่งกระตุ้นให้บุคคลปฏิบัติ การจูงใจเกิดภายในตัวบุคคล แต่อาจจะถูกกระทบจากปัจจัยภายนอก เช่น วัฒนธรรม ชั้นทางสังคม หรือสิ่งกระตุ้นที่นักการตลาดใช้เครื่องมือการตลาดเพื่อกระตุ้นให้เกิดความต้องการ โดยปกติแล้วบุคคลจะพยายามต่อสู้กับความรู้สึกนึกคิดและจิตใต้สำนึกเพื่อกีดความกดดันผ่านพฤติกรรมที่เคยกระทำมาก่อน ซึ่งบุคคลจะมีการเลือกเป้าหมายและรูปแบบของการกระทำเพื่อที่จะบรรลุเป้าหมายของตนเองได้นั้นมีผลมาจากการคิดและการเรียนรู้ของบุคคลนั้น ๆ จะเห็นได้จากแผนภาพ โมเดลกระบวนการแรงจูงใจ (Model of the motivational process) ที่จะเห็นได้ว่าความจำเป็น (Needs) ความต้องการ (Demand) และความปรารถนา (Desires) ที่ยังไม่ได้รับการตอบสนองผลักดันให้เกิดความกดดัน (Tension) ที่ผลักดัน (Drives) บุคคลให้เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับพฤติกรรม (Behavior) ที่บุคคลนั้นมีความเชื่อว่าจะสามารถตอบสนองความจำเป็นได้ (Goal or

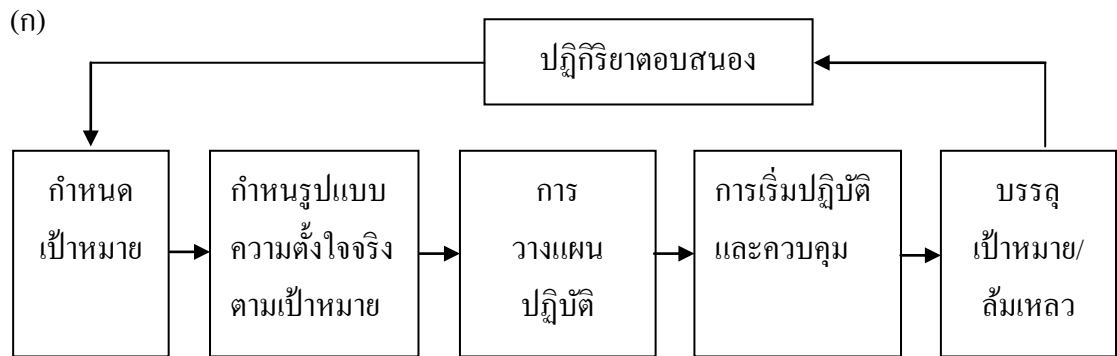
need fulfillment) ซึ่งพฤติกรรมที่บุคคลได้เลือกแสดงออกหรือกระทำเพื่อบรรลุเป้าหมายหรือตอบสนองความจำเป็นได้เป็นอย่างดีนั้น เกิดจากกระบวนการคิด (Thinking process) หรือกระบวนการรับรู้ (Cognitive process) การเรียนรู้ในอดีตหรือประสบการณ์ (Previous learning or experience) จึงสรุปได้ว่านักการตลาดสามารถมองเห็นแรงจูงใจเหมือนกับการชักจูงให้เกิดการบริโภค ผ่านประสบการณ์การบริโภคและกระบวนการเรียนรู้ของผู้บริโภคนั่นเอง

ภาพที่ 2-4 โมเดลกระบวนการแรงจูงใจ (Model of the motivational process)

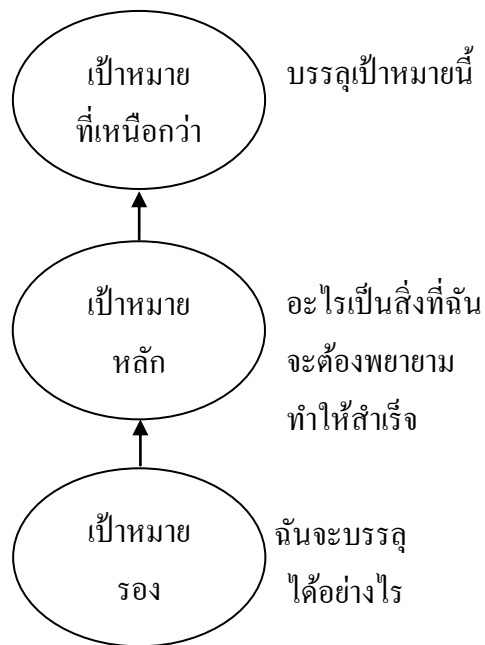
(Schiffman, & Kanuk, 2007, p. 83)

ภาพที่ 2-5 ก ข และ ค แสดงให้เห็นกรอบของโครงสร้างเป้าหมายที่ต้องการลดน้ำหนัก และรักษาน้ำหนักที่ลดลงแล้ว ซึ่งภาพที่ 2-5 ก แสดงภาพรวมกรอบการชักจูงให้เกิดเป้าหมายที่เชื่อมโยงกับการจับจ่ายใช้สอย ส่วนภาพที่ 2-5 ข แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการผลักดันให้เห็นความจำเป็นของเป้าหมายที่ลดน้ำหนัก เช่น ความมั่นใจในตนเอง การดูดี การมีความรู้สึกที่ดี และการมีอายุยืนยาว ที่จะนำไปสู่พฤติกรรมที่จะทำให้บรรลุเป้าหมาย เช่น การออกกำลังกาย การควบคุมอาหาร ส่วนภาพที่ 2-5 ค แสดงความซับซ้อนของการกำหนดเป้าหมายที่เกิดจากหลากหลายเหตุผล จากภาพทั้งสามข้างต้นเมื่อนำมาพิจารณาร่วมกันจะเห็นถึงความซับซ้อนในการกำหนดเป้าหมายและความยุ่งยากที่จะทำความเข้าใจกระบวนการนี้ แต่มีนักการตลาดสามารถนำแนวคิดข้างต้นไปประยุกต์ใช้ในการสื่อสารทางการตลาดเพื่อให้ผู้บริโภคเห็นถึงโอกาสที่จะบรรลุเป้าหมายในการลดน้ำหนักได้อย่างไม่ยากเย็น

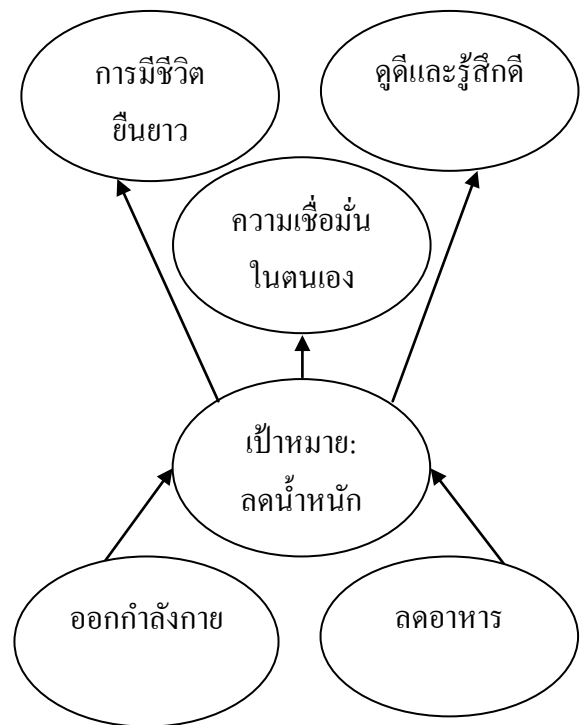

(ข)

ตัวแทนของลำดับขั้นเป้าหมาย

ตัวอย่างลำดับขั้นเป้าหมาย

ความคาดหวังของตนเอง ซึ่งแนวคิดพื้นฐานกระบวนการรับรู้มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ความรู้สึกตอบสนองต่อสิ่งเร้า (Sensation) ความรู้สึกตอบสนองต่อสิ่งเร้า คือ การตอบสนองโดยตรงแบบฉับพลันของอวัยวะรับสัมผัสที่ทำให้เกิดความรู้สึกต่อสิ่งกระตุ้น สิ่งกระตุ้น คือ หน่วยของการนำเสนอสิ่งเร้าไปยังประสาทสัมผัสใดประสาทสัมผัสหนึ่ง ซึ่งหน่วยการนำเสนอสิ่งเร้านี้หมายถึงผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์ ชื่อตราสินค้า การโฆษณา และการค้าตัวรับความรู้สึก (Sensory receptors) เป็นอวัยวะของมนุษย์อย่าง ตา หู จมูก ปาก และผิวหนังที่มีการรับการนำเสนอสิ่งเร้าความรู้สึก หน้าที่ของความรู้สึกคือการเห็น การได้ยิน การได้กลิ่น การได้รสชาติ และการสัมผัส หน้าที่ที่ทั้งห้าประการนี้ใช้ในการประเมินและใช้ผลิตภัณฑ์ผู้บริโภค ความรู้สึกไวหรือการตอบสนองไวของมนุษย์จะขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพของความรู้สึก ความรู้สึกที่มีต่อสิ่งกระตุ้นผันแปรไปตามคุณภาพของตัวรับความรู้สึกของแต่ละบุคคล เช่น การได้ยิน การเห็น และปริมาณของสิ่งกระตุ้นที่บุคคลแต่ละบุคคลได้มีการสัมผัส เช่น คนตาบอดมักจะพัฒนาความรู้สึกไวต่อการได้ยินมากกว่าคนที่มีสายตาทปกติ

ความรู้สึกตอบสนองต่อสิ่งเร้าดังกล่าวจะเกิดขึ้นได้ขึ้นอยู่กับเปลี่ยนแปลงภายใต้สภาพแวดล้อมในขณะที่การรับรู้ได้เกิดขึ้น เช่น การเปลี่ยนแปลงการนำเสนอสิ่งเร้า ซึ่งจะเห็นได้ว่าสภาพแวดล้อมที่ไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลง หรือไม่มีการนำเสนอสิ่งเร้าที่เข้มข้นเพียงพอ ไม่สามารถทำให้เกิดความรู้สึกที่ไวต่อการนำเสนอสิ่งเร้าเหล่านั้นแน่นอน เช่น ผู้คนที่เดินอยู่บนถนนสีลมอาจจะได้รับหรือมีความรู้สึกตอบสนองต่อสิ่งเร้าน้อยมาก ถ้าไม่ใช่การนำเสนอสิ่งเร้า เช่น การส่งเสียงดังโดยใช้เครื่องขยายเสียง หรือเสียงเสียดสีที่เกิดจากพื้นยาง หรือการใช้แสงและเสียงสัญญาณเตือน เพราะการนำเสนอสิ่งเร้าเหล่านี้เป็นเสียงที่ผู้คนคุ้นเคยและมีความรู้สึกไวต่อเสียงและแสงดังกล่าว แต่นักการตลาดมักจะพบว่าความรู้สึกไวต่อสิ่งกระตุ้นอาจจะลดน้อยลงเมื่อนักการตลาดใช้การนำเสนอสิ่งเร้าให้น้อยลงจะยิ่งทำให้ผู้คนสามารถรับรู้ถึงการเปลี่ยนแปลงที่ได้จากสิ่งนำเข้ามามากขึ้น หรือจะเรียกได้ว่าความรู้สึกตอบสนองต่อสิ่งเร้ามีระดับสูงสุดภายใต้สถานการณ์ที่มีการใช้สิ่งกระตุ้นน้อยที่สุด เช่น บางคนอาจจะพูดว่า เจียบมากจนกระทั่งฉันสามารถได้ยินเสียงเข็มตกลงพื้น ซึ่งจะเห็นได้ว่าความสามารถของอวัยวะมนุษย์ที่จะมีระดับความรู้สึกตอบสนองต่อสิ่งเร้ามากน้อยเพียงใดจะขึ้นอยู่กับสถานการณ์ภายนอกด้วย นักวิจัยพบว่าการสื่อสารในปัจจุบันร้อยละ 83 ผู้บริโภคจะเห็นด้วยตาและได้กลิ่นทางจมูก และยังพบว่าผู้บริโภคชอบการนำเสนอร่องเท้าและเข็มขัดภายในห้องที่มีกลิ่นหอมมากกว่าห้องที่ไม่มีกลิ่นหอม รวมทั้งยังยินดีที่จะจ่ายในราคาที่แพงขึ้นด้วย (Schiffman, & Kanuk, 2007, p. 149)

4.3 การเรียนรู้ (Learning) หมายถึง ประสบการณ์ที่ผ่านมาการเรียนรู้ของบุคคลเกิดขึ้นเมื่อบุคคลได้รับสิ่งกระตุ้น (Stimulus) และจะเกิดการตอบสนอง (Response) นักการตลาด

ได้ประยุกต์ใช้ทฤษฎีนี้ เพื่อทำให้เกิดการตัดสินใจซื้อและใช้สินค้าเป็นประจำ (เป็นการตอบสนอง) การเรียนรู้เกิดจากอิทธิพลหลายอย่าง เช่น ทศนคติ ความเชื่อถือ และประสบการณ์ในอดีตอย่างไรก็ตามสิ่งกระตุ้นนั้นจะมีอิทธิพลที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ต้องมีคุณค่าในสายตา

ส่วนประกอบการเรียนรู้ของผู้บริโภคในมุมมองของนักการตลาดนั้น (Schiffman, & Kanuk, 2007, p. 192) ได้ให้ความหมายการเรียนรู้ไว้ดังนี้ “กระบวนการที่บุคคลได้มาซึ่งความรู้เกี่ยวกับการซื้อและการบริโภคและประสบการณ์ที่บุคคลสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับพฤติกรรมในอนาคต” จากความหมายการเรียนรู้ของผู้บริโภคข้างต้นนั้นจะเห็นประเด็นความสำคัญได้หลายประการคือ 1) การเรียนรู้ของผู้บริโภคคือกระบวนการ (Process) มีการเกี่ยวข้องและเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องที่เกิดจาก 2) การได้มาซึ่งความรู้ใหม่ ๆ (Knowledge) ที่ได้จากการอ่าน การพูดคุย การสังเกต และการคิด หรือ 3) จากประสบการณ์จริง (Experience) ซึ่งการได้มาซึ่งความรู้ใหม่และประสบการณ์จริงจะทำให้เกิดผล 4) ผลตอบกลับ (Feedback) ไปยังบุคคลและยังเป็นพื้นฐานพฤติกรรมในอนาคตที่จะนำไปใช้กับสถานการณ์ที่คล้ายคลึงกัน

4.4 ทศนคติ (Attitude) หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรืออาจหมายถึง ความโน้มเอียงที่เกิดจากการเรียนรู้ในการตอบสนองสิ่งกระตุ้นไปในทิศทางที่สม่ำเสมอในบริบทของพฤติกรรมผู้บริโภค (Schiffman, & Kanuk, 2007, p. 232) ได้ให้นิยามคำว่า “ทศนคติคือความโน้มเอียงที่เรียนรู้ที่จะประพฤติไปในแนวทางที่ชอบหรือไม่ชอบในสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างสม่ำเสมอ” ในแต่ละส่วนของนิยามอธิบายถึงคุณลักษณะสำคัญของทศนคติและจัดว่าเป็นเกณฑ์ที่จะทำให้เข้าใจถึงบทบาทของทศนคติในพฤติกรรมผู้บริโภค ซึ่งจะขยายความหมายของคำว่าทศนคติได้ดังต่อไปนี้

4.1.1 ทศนคติต่อวัตถุเป้าหมาย (The Attitude “Object”)

4.1.2 ทศนคติทำให้เกิดการโน้มเอียงที่จะเรียนรู้ (Attitudes are a learned predisposition)

4.1.3 ความคงอยู่ของทศนคติ (Attitudes have consistency)

4.1.4 ทศนคติเกิดจากสถานการณ์ (Attitudes occur within a situation)

4.5 บุคลิกภาพ (Personality) เป็นรูปแบบลักษณะของบุคคลที่จะเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมตอบสนอง หรืออาจหมายถึงลักษณะด้านจิตวิทยาที่มีลักษณะแตกต่างของบุคคล ซึ่งนำไปสู่การตอบสนองที่สม่ำเสมอและมีปฏิกิริยาต่อสิ่งกระตุ้นทฤษฎีบุคลิกภาพที่ได้รับการยอมรับเป็นอย่างมาก และเป็นทฤษฎีที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมผู้บริโภคและบุคลิกภาพ

ทฤษฎีปริมาณเงิน

ในส่วนของทฤษฎีเออร์วิง ฟิชเชอร์ (Fisher, 1995 อ้างถึงใน ชมเพลิน จันทร์เรืองเพ็ญ 2538, หน้า 56-57) อธิบายถึงระหว่างการเปลี่ยนแปลงปริมาณเงิน กับการเปลี่ยนแปลงระดับราคา ในลักษณะที่ง่ายเกินไปจนอาจจะไม่ตรงกับความเป็นจริงได้ โคนทฤษฎีปริมาณเงินของเออร์วิง ฟิชเชอร์ นั้นจะพิจารณาออกเป็น 4 ประเด็นคือ 1) สมการการแลกเปลี่ยนซึ่งเออร์วิง ฟิชเชอร์พัฒนาขึ้นเพื่อ อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณเงินกับกระแสของการใช้จ่ายในรูปของตัวเงิน 2) ปัจจัยที่กำหนดตัวแปรต่าง ๆ ที่อยู่ในสมการการเปลี่ยนแปลง 3) รูปแบบของทฤษฎีปริมาณเงินซึ่งคัดแปลงมาจากสมการการแลกเปลี่ยน และ 4) อิทธิพลของเงินที่มีต่อกิจกรรมทางเศรษฐกิจในระยะสั้น ตามทัศนะของเออร์วิง ฟิชเชอร์

ทฤษฎีปริมาณเงินของฟิชแมน (Friedman, 1995 อ้างถึงใน ชมเพลิน จันทร์เรืองเพ็ญ, 2538, หน้า 156) นั้นได้นำเสนอทฤษฎีปริมาณเงินสมัยใหม่ โดยการนำเอาแนวคิดของนัก เศรษฐศาสตร์ สำนักคลาสสิกมาปรับปรุงใหม่ ซึ่งสรุปว่า ปริมาณเงินมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจเป็น อย่างมากโดยเน้นความสำคัญของนโยบายการเงินในการควบคุมปริมาณเงินมากกว่าการคลัง ตาม แนวคิดของ Keynes สำหรับแนวความคิดของ Friedman ตามทฤษฎีปริมาณเงินสมัยใหม่ ซึ่งเรียก กันว่าการเงินนิยม (Monetarism) Friedman ได้กล่าวว่าคุณสมบัติการถือเงินขึ้นอยู่กับสาเหตุสำคัญ 3 ประการคือ 1) ความพอใจในการถือเงิน (Utility of holding money) 2) ความจำกัดของรายได้ (Income constraint) 3) ต้นทุนของการถือเงิน (Cost of holding money)

ทฤษฎีปริมาณเงินของ Cambridge สำนักเคมบริดจ์ เป็นต้นตำรับของทฤษฎีปริมาณเงิน ในรูปของการถือเงินสด (Cash-balance approach) โดย Marshall (1995 อ้างถึงใน ชมเพลิน จันทร์เรืองเพ็ญ, 2538, หน้า 71) อธิบายถึงความสัมพันธ์อย่างเป็นสัดส่วน ระหว่างปริมาณเงินกับ ระดับราคามวลรวมซึ่งถูกกำหนดมาจากปัจจัยภายนอก อย่างไรก็ตามรากฐานของความสัมพันธ์นี้ มาจากแนวความคิดว่า จะถือเงินจำนวนเท่าใดจึงจะได้รับผลที่ดีที่สุด ซึ่งเงินบางส่วนถูกถือไว้เพื่อ ความสะดวก โดยถือเงินไว้เพื่อใช้จ่ายเมื่อเปรียบเทียบกับแหล่งรักษามูลค่าอื่นเงินยังช่วยให้ได้รับ ความมั่นคงปลอดภัยโดยลดโอกาสของความไม่สะดวก หรือการล้มละลาย เมื่อพบกับสิ่งที่ไม่ คาดฝัน แต่อย่างที Pigou (1995 อ้างถึงใน ชมเพลิน จันทร์เรืองเพ็ญ, 2538, หน้า 71) กล่าวว่า เงินตรา ในกำมือไม่ก่อให้เกิดรายได้ ดังนั้น เงินจะถูกถือไว้ในมือก็ต่อเมื่อผลตอบแทนของมันในรูปแบบ ของความสะดวกและปลอดภัย ซึ่งจากที่กล่าวมานั้น จะเน้นบทบาทของเงินในฐานะที่เป็นที่พักของ อำนาจซื้อชั่วคราว ดังนั้น จึงให้ความสนใจต่อสัดส่วนของรายได้ที่ประชาชนต้องการถืออยู่ในรูป ของเงินสด

ซึ่งความแตกต่างของของทฤษฎีปริมาณเงินของ Friedman และ Cambridge นั้นถ้าเป็นของ Friedman จะเน้นเงินเป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนแต่ในขณะที่ Cambridge จะเน้นที่บทบาทของเงินในเรื่องของเงินเป็นเครื่องสะสมมูลค่า และยังมีในส่วนของ Fisher จะเน้นที่ปัจจัยที่มีผลต่ออัตราการใช้จ่ายของประชาชน แต่ในส่วนของ Cambridge จะเน้นตัวแปรที่กำหนดสัดส่วนสินทรัพย์ที่ประชาชนต้องการถือในรูปแบบตัวเงิน ซึ่งจากที่กล่าวมาข้างต้นนั้น จะกล่าวคล้ายคลึงกันกับ

แนวทางในการวิเคราะห์ตามทฤษฎีของเคนส์ (Keynes, 1995 อ้างถึงใน ชมเพลิน จันทร์เรืองเพ็ญ, 2538, หน้า 102-111) นั้นเคนส์พยายามที่จะอธิบายให้เห็นความสัมพันธ์ของภาคการผลิต (Real sector) และภาคการเงิน (Money sector) โดยมีดอกเบี้ยเป็นตัวเชื่อมโยงให้ชัดเจนขึ้น ซึ่งปัจจัยสำคัญในการกำหนดรายได้ที่สำคัญ ได้แก่ การบริโภคและการลงทุนสำหรับการบริโภคจะมากน้อยแค่ไหนนั้น เคนส์เห็นว่าปัจจัยสำคัญที่สุดในการกำหนดการบริโภค ได้แก่ รายได้สุทธิ ถ้ารายได้สุทธิเพิ่มขึ้นการบริโภคก็จะเพิ่มขึ้น แต่ถ้ารายได้สุทธิลดลงการบริโภคก็จะลดลงด้วย และมีข้อที่น่าสังเกตว่าการเปลี่ยนแปลงในการบริโภคจะน้อยกว่าการเปลี่ยนแปลงในรายได้เสมอ ส่วนทางด้านการลงทุนนั้น ตามความเห็นของเคนส์ปัจจัยที่กำหนดการลงทุนก็คือ อัตราดอกเบี้ยและผลตอบแทนจากการลงทุน ถ้าอัตราดอกเบี้ยต่ำ และผลตอบแทนจากการลงทุนสูง ก็จะจูงใจให้มีผู้เข้ามาลงทุนในระบบเศรษฐกิจมากขึ้น ซึ่งจะก่อให้เกิดการจ้างแรงงานและรายได้เพิ่มขึ้น จากข้างต้นอาจจะสรุปได้ว่า รายได้ประชาชาติจะเป็นเท่าไรนั้น ขึ้นอยู่กับอุปสงค์มวลรวม ถ้าอุปสงค์มวลรวมมากขึ้นระดับรายได้ประชาชาติก็จะสูงขึ้น สำหรับการออมและการลงทุนก็ไม่จำเป็นต้องเท่ากัน ณ ระดับที่มีการจ้างงานเต็มที่ ดังนั้นรายได้ประชาชาติคุณภาพจึงไม่ใช่รายได้ที่มีการจ้างงานเต็มที่เสมอ โดยภาคการเงินนั้น ภาวะสมดุลเกิดขึ้นเมื่ออุปทานของเงินเท่ากับอุปสงค์ของเงินจากการวิเคราะห์ภาคการเงินนี้ เคนส์ได้สร้างทฤษฎีเพื่อการอธิบายอยู่ 2 ทฤษฎีคือทฤษฎีเกี่ยวกับความปรารถนาที่จะถือเงิน และทฤษฎีรายได้ ดังต่อไปนี้

1. ทฤษฎีเกี่ยวกับความปรารถนาที่จะถือเงิน (Liquidity preference theory) ทฤษฎีนี้ เคนส์ ได้กล่าวว่า การเปลี่ยนแปลงในปริมาณเงินย่อมมีผลกระทบต่อระดับการผลิตและการจ้างงาน เพราะปริมาณที่เปลี่ยนแปลงจะไปกระทบถึงอัตราดอกเบี้ย การเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยจะทำให้อุปสงค์รวม (Aggregate demand) เปลี่ยนแปลงไป และเมื่ออุปสงค์รวมเปลี่ยนแปลงไปย่อมมีผลถึงระดับการผลิตและการจ้างงาน ในขณะที่ใดถ้าปริมาณเงินทั้งหมดมีจำนวนมากเกินไปแล้วจะมีผลให้อัตราดอกเบี้ยลดลง กล่าวคือเมื่อรัฐบาลหรือธนาคารกลาง เพิ่มปริมาณเงินหมุนเวียนอยู่ในระบบเศรษฐกิจมากขึ้นแล้ว ประชาชนและหน่วยธุรกิจจะไม่นำเงินส่วนที่มีมากไปใช้ในการซื้อสินค้าและบริการเพื่อบริโภค แต่จะนำเงินเพื่อไปซื้อหลักทรัพย์ต่าง ๆ

อุปสงค์ของเงิน (Demand for money) ตามความเห็นของเคนส์นั้น นอกจากเงินจะทำหน้าที่เป็นสื่อกลางของการแลกเปลี่ยนตามทฤษฎีของนักเศรษฐศาสตร์เดิมหรือสมัยเก่าซึ่งเป็นวัตถุประสงค์ของการใช้เงินประการหนึ่งแล้ว ประชาชนยังปรารถนาที่จะถือเงินเพื่อแสวงหากำไรและเพื่อสำรองเอาไว้ใช้จ่ายในกรณีฉุกเฉินอีกด้วย ตามทฤษฎีความปรารถนาที่จะถือเงินของเคนส์อธิบายว่าการที่บุคคลต้องการถือเงินสดไว้ (Liquidity preference) มีวัตถุประสงค์ 3 ประการคือ

1.1 ต้องการถือเงินไว้เพื่อใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน (The transaction motive) การซื้อขายส่วนใหญ่ต้องการเงิน เงินจะผ่านจากครัวเรือนไปสู่ธุรกิจ ประชาชนโดยทั่วไปไม่ว่าจะเป็นผู้ประกอบการหรือผู้บริโภค จะถือเงินไว้เพื่อใช้จ่ายใช้สอยในชีวิตประจำวันจำนวนหนึ่ง ผู้อุปโภคก็เก็บไว้เพื่อซื้อสินค้าและบริการพวกอาหาร เสื้อผ้า ค่าพาหนะ เป็นต้น ถ้าเป็นผู้ประกอบการซึ่งมีหน้าที่ในการผลิตสินค้าและบริการ ก็จะเก็บเงินไว้เพื่อจ่ายเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานค่าวัตถุดิบ เป็นต้น

ความต้องการถือเงินเพื่อใช้จ่ายจะมีจำนวนมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับรายได้ มาตรฐานการครองชีพ และระยะเวลาที่ของรายรับที่จะได้เกี่ยวข้องกับแต่ละบุคคล กล่าวคือบุคคลที่มีรายได้สูงและมีระยะเวลาการจ่ายเงินนานย่อมมีความต้องการถือเงินไว้ใช้จ่ายประจำเป็นจำนวนมากกว่าผู้ที่มีรายได้ต่ำ และมีระยะเวลาการจ่ายเงินสั้นสำหรับผู้ประกอบการจะถือเงินเพื่อใช้จ่ายมากน้อยเท่าใดนั้น ขึ้นอยู่กับปริมาณการขาย ขนาดของการประกอบการ และความสามารถในการใช้เครดิตของหน่วยผลิตนั้น ๆ

1.2 ต้องการถือเงินเพื่อเป็นทุนสำรองเมื่อมีเหตุจำเป็น (Precautionary motive) หมายถึง การถือเงินสดไว้สำหรับใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน เช่นยามเจ็บป่วย ยามเกิดอุบัติเหตุ หรือถ้าเป็นผู้ประกอบการก็ถือเงินไว้เพื่อใช้จ่ายให้เพียงพอเมื่อมีเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิด และเพื่อชื่อเสียงในการประกอบการ การถือเงินประเภทนี้ขึ้นอยู่กับระดับรายได้ ยิ่งมีรายได้มากก็ยิ่งถือเงินไว้ใช้จ่ายประเภทนี้มากขึ้น

1.3 ต้องการถือเงินไว้เพื่อเก็งกำไร (Speculative motive) หมายถึง การที่ประชาชนและหน่วยธุรกิจต้องการเก็บเงินไว้เพื่อเก็งกำไร หรือลงทุนเพื่อหากำไร ทั้งนี้เพื่อต้องการผลตอบแทนในรูปของดอกเบี้ย ถ้าหากประชาชนหรือหน่วยธุรกิจคาดว่าอัตราดอกเบี้ยจะสูงขึ้นในอนาคตก็จะพากันถือเงินไว้เป็นจำนวนมากเพื่อซื้อหลักทรัพย์ดังกล่าวทั้งนี้เพราะเมื่ออัตราดอกเบี้ยสูงราคาหลักทรัพย์จะต่ำ ในทางตรงกันข้ามถ้าหากประชาชนคาดว่าอัตราดอกเบี้ยจะลดลงในอนาคต ก็จะพากันซื้อหลักทรัพย์เพื่อหากำไร เมื่ออัตราดอกเบี้ยลดลงราคาหลักทรัพย์จะสูงขึ้นจึงได้นำหลักทรัพย์ที่ซื้อไว้จำหน่ายเพื่อหากำไร ความต้องการถือเงินไว้เพื่อเก็งกำไรจะมีมากหรือน้อยเพียงไรนั้น จะขึ้นอยู่กับอัตราดอกเบี้ยในปัจจุบัน และการคาดคะเนเกี่ยวกับอัตราดอกเบี้ย

ในอนาคตโดยที่อัตราดอกเบี้ยมีผลตรงกันข้ามกับราคาหลักทรัพย์ กล่าวคือเมื่ออัตราดอกเบี้ยสูง ราคาหลักทรัพย์ต่าง ๆ จะต่ำ และเมื่ออัตราดอกเบี้ยต่ำ ราคาหลักทรัพย์จะสูง

จากทฤษฎีเบื้องต้นนั้น สามารถสรุปได้ว่า ประชาชนและหน่วยธุรกิจนั้นยอมถือเงินไว้เพื่อใช้จ่ายประจำวัน ไว้ใช้ในยามฉุกเฉิน และเพื่อเก็บไว้ในการเก็งกำไร ไม่ว่าจะมากน้อยเพียงใดนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับรายได้ของเขาเหล่านั้น ถ้ารายได้เป็นตัวเงินสูง และระดับราคาสินค้าสูงขึ้น บุคคลเหล่านั้นก็จะถือเงินไว้ใช้จ่ายมากขึ้น ส่วนเงินที่เหลือก็เก็บไว้ใช้จ่ายยามเกิดเหตุฉุกเฉินและเก็งกำไร แต่การถือเงินไว้เก็งกำไรจะมากน้อยแค่ไหนนั้นขึ้นอยู่กับคาดการณ์ในเรื่องของอัตราดอกเบี้ย

ทฤษฎีรายได้ของเคนส์ (Income approach) ตามทฤษฎีของนักเศรษฐศาสตร์เดิมได้อธิบายว่าปริมาณเงินมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับระดับราคาของผลผลิต กล่าวคือ ปริมาณเงินจะเป็นเครื่องกำหนดระดับราคาของผลผลิตและไม่ได้กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างอัตราดอกเบี้ยกับราคาผลผลิตอย่างชัดเจน แต่ในทฤษฎี ของเคนส์นั้น ได้อธิบายว่าการเปลี่ยนแปลงของปริมาณเงินมีอิทธิพลต่อระดับการจ้างงานและเน้นถึงการไหลของเงิน (Flow money) มากกว่าปริมาณเงิน เคนส์นั้น ได้กล่าวว่าถ้าหากอุปทานของเงิน (Supply of money) มีมากกว่าอุปสงค์ของเงิน (Demand of money) จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจได้คือ

1. ประชาชนจะใช้จ่ายเงินมากขึ้น การใช้จ่ายเงินของประชาชนจะมากน้อยเท่าใดนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับความเป็นไปได้ที่จะสามารถบริโภค (Marginal propensity to consume) ถ้าความเป็นไปได้ที่จะสามารถบริโภคได้สูง คือปริมาณเงินเพิ่มขึ้น ประชาชนก็จะใช้จ่ายเงินมาก แต่ถ้าความเป็นไปได้ที่จะสามารถบริโภคได้ต่ำ คือปริมาณเงินเพิ่มประชาชนก็จะใช้จ่ายเงินเพิ่มขึ้นไม่มากนัก ถ้าการใช้จ่ายเงินของประชาชนและหน่วยธุรกิจสูงขึ้นนั้นย่อมมีสาเหตุเนื่องมาจากการมีปริมาณเงินเพิ่มขึ้นจะช่วยให้มีการว่าจ้างทำงานมากขึ้น และเนื่องจากการเพิ่มปริมาณเงินในระบบเศรษฐกิจนั้น ธนาคารกลางจะเป็นผู้ดำเนินการอย่างมีการ คือ จะไม่เพิ่มปริมาณเงินในภาวะที่มีการว่าจ้างแรงงานอย่างเต็มที่แล้ว (Full employment) แต่จะเพิ่มขึ้นเมื่อยังมีการว่างงาน ดังนั้นการที่มีปริมาณเงินเพิ่มขึ้นจึงไม่เป็นผลโดยตรงต่อราคา แต่จะมีผลทำให้ผลผลิตรวมของชาติ (Gross national product) เพิ่มขึ้น เมื่อปริมาณเงินเพิ่มขึ้นจะส่งผลต่ออัตราดอกเบี้ยต่ำลงทำให้อัตราดอกเบี้ยของเงินทุนหน่วยที่เพิ่มขึ้น (Marginal efficiency of capital หรือ MEC) มีมากขึ้น จึงเป็นเหตุจูงใจให้มีการผลิตมากขึ้น เมื่อมีการผลิตมากขึ้น ปริมาณสินค้าที่ผลิตออกมาในตลาดก็จะเพิ่มขึ้น มีผลทำให้ราคาสินค้าลดลงตามกฎของอุปสงค์และอุปทาน ดังนั้น การเพิ่มขึ้นของปริมาณเงินในระยะยาวจึงไม่มีผลโดยตรงต่อราคา นอกจากนี้ถ้าปริมาณเงินที่เพิ่มขึ้นนั้นไม่ได้นำไปใช้หมุนเวียนในทันทีทันใดแต่นำไปฝากธนาคาร ซึ่งธนาคารก็จะมีสภาพคล่องมากขึ้น เพราะปริมาณเงินที่ฝากเพิ่มขึ้นนั้น อัตราดอกเบี้ยก็จะต่ำลง ซึ่งนั่นเองจะมีผลชักจูงให้นักธุรกิจกู้เงินไปลงทุนมากขึ้น

2. การเพิ่มปริมาณเงินจำนวนหนึ่งจะทำให้รายได้ประชาชาติเพิ่มขึ้นเป็นทวีคูณ (Multiplier) ตามทัศนะของเคนส์ถือว่าหากธนาคารกลางทำการเพิ่มปริมาณจำนวนเงินอย่างมีประสิทธิภาพแล้วจะเป็นผลทำให้มีการลงทุนมากขึ้น เนื่องจากอัตราดอกเบี้ยต่ำลง เมื่อมีการลงทุนเพิ่มขึ้น ส่วนหนึ่งของเงินลงทุนที่เพิ่มขึ้นนั้นจะทำให้มีการว่าจ้างงานเพิ่มขึ้น เกิดมีรายได้ใหม่เพิ่มขึ้น การที่ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น ก็จะทำให้ค่าใช้จ่ายในการบริโภคเพิ่มขึ้น เมื่อมีการบริโภคเพิ่มขึ้น ก็จะชักจูงใจให้มีการลงทุนเพิ่มอีก และจะเกิดการจ้างงานที่เพิ่มขึ้น ราคาสินค้าและรายได้ประชาชาติก็จะเพิ่มขึ้นซึ่งเป็นไปตามหลักของทฤษฎี

สมถวิล จิตติมงคล และเสาวลักษณ์ จิตติมงคล (2559) อุปทาน คือ ปริมาณเสนอขายสินค้าของผู้ขายที่เปลี่ยนแปลงไปตามปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดปริมาณเสนอขายนั้น ๆ ในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งจากความหมายของอุปทานข้างต้น ปริมาณเสนอขายสินค้าในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งก็ปริมาณสินค้าทั้งหมดที่ผู้ขายมีอยู่ไม่จำเป็นต้องเป็นจำนวนเดียวกัน และโดยปกติปริมาณเสนอขายสินค้านั้นจะเป็นเพียงส่วนหนึ่งของปริมาณสินค้า ที่ผู้ขายมีอยู่ โดยผู้ขายจะนำสินค้าออกมาเสนอขายในจำนวนที่แตกต่างกัน ณ ระดับราคาต่าง ๆ กันของสินค้า ยกเว้นในกรณีที่ราคาสินค้าสูงมาก ๆ ผู้ขายอาจยินดีที่จะนำเสนอสินค้าทั้งหมดที่ต้นมืออยู่ออกมาเสนอขายในกรณีเช่นนี้อุปทานกับปริมาณสินค้าทั้งหมดที่มีอยู่ของผู้ขายจึงจะเป็นจำนวนเดียวกัน

ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดอุปทาน คือ ปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อปริมาณสินค้านำมาเสนอขายปัจจัยเหล่านี้จะมีอิทธิพลต่อปริมาณเสนอขายมากน้อยไม่เท่ากัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับพฤติกรรมของผู้ขาย ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดอุปทานที่สำคัญ ๆ คือ 1) ระดับราคาสินค้าชนิดนั้น ๆ 2) เทคโนโลยีการผลิต 3) ต้นทุนการผลิต 4) ระดับราคาของสินค้าอื่น ๆ 5) สภาพดินฟ้าอากาศหรือฤดูกาล 6) การคาดคะเนเหตุการณ์ล่วงหน้า 7) จำนวนผู้ขายหรือผู้ผลิต 8) ปัจจัยอื่น ๆ

ซึ่งอุปทานของการถือเงิน (Supply of money) นั้น มีอยู่ 2 แบบคือ

1. ปริมาณเงินตามความหมายแคบ (Narrow money) หมายถึง ปริมาณเงินที่ใช้เป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนหรือสินทรัพย์ที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงเงินมากที่สุดที่อยู่ในมือประชาชน ในขณะที่ขณะหนึ่ง ปริมาณเงินตามความหมายแคบประกอบด้วย 2 ส่วนคือ ส่วนที่ 1 คือ ปริมาณธนบัตรหรือเหรียญกษาปณ์ และส่วนที่ 2 คือ เงินฝากกระแสรายวันในธนาคารพาณิชย์หรือสถาบันการเงินอื่น ที่สามารถเขียนเช็คสั่งจ่ายได้

2. ปริมาณเงินตามความหมายกว้าง (Broad money) หมายถึง ปริมาณเงินตามความหมายแคบบวกด้วยสิ่งที่คล้ายเงินซึ่งสิ่งที่คล้ายเงิน คือ สินทรัพย์ทางการเงินที่มีสภาพคล่องค่อนข้างสูงสามารถเปลี่ยนเป็นเงินได้อย่างรวดเร็วแต่ไม่สามารถใช้เป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนได้โดยตรง ดังนั้นปริมาณเงินตามความหมายกว้าง นอกจากจะใช้วัดอำนาจซื้อของระบบเศรษฐกิจแล้วยังใช้วัด

ความมั่งคั่งของระบบเศรษฐกิจได้ด้วย

แนวคิดเกี่ยวกับการอพยพย้ายถิ่นฐาน การเคลื่อนย้ายแรงงาน และแรงงานข้ามชาติ

ราเวนส์ไตน์ (Lavesstien, 1995 อ้างถึงใน วิชเลิศ อินทวิเศษ, 2554, หน้า 14-21) ได้ศึกษาถึงการตั้งทฤษฎีเกี่ยวกับการอพยพ (Law of migration) เพื่ออธิบายให้เห็นถึงมูลของเหตุการณ์ในการเข้ามาหางานทำของผู้ที่ลี้ภัยหนีเข้าเมือง ว่าลักษณะการอพยพของประชากรตั้งแต่อดีตมาจนถึงปัจจุบันได้แบ่งลักษณะของการอพยพของประชากรออกเป็น 5 ลักษณะ คือ

1. การอพยพแบบดั้งเดิม เป็นการอพยพย้ายถิ่นในรูปแบบของคนชนบทในอดีตเป็นการย้ายถิ่นที่อยู่เพื่อที่ที่ต้องการการดำรงชีวิตให้อยู่รอด ปัจจุบันการอพยพจากชนบทเข้าสู่เมืองเพื่อแสวงหาวิถีการดำเนินชีวิตแบบใหม่ก็ถือว่าอยู่ในลักษณะนี้

2. การอพยพย้ายถิ่นโดยการถูกบังคับ เป็นการย้ายถิ่นโดยการถูกบังคับ อาจถูกบังคับเนื่องจากโครงการก่อสร้างหรือนโยบายการตั้งถิ่นฐานของรัฐบาลหรือผู้มีอิทธิพลบางกลุ่ม

3. การอพยพโดยการถูกบีบบังคับ เป็นการบีบบังคับหรือกระตุ้นให้อพยพเช่นกัน แต่ผู้ที่ถูกบีบบังคับยังมีสิทธิในการตัดสินใจว่าจะอยู่หรือจะไป

4. การอพยพโดยเสรี เกิดจากการที่แรงงานนั้นมีแรงจูงใจจากภายนอกเช่นกัน ตำแหน่งของการทำงาน เงินรายได้ที่ได้ หรือการออกไปเจอโลกกว้าง

5. การอพยพแบบชนจำนวนมาก สืบเนื่องมาจากการอพยพโดยเสรีซึ่งย้ายถิ่นเข้าไปบุกเบิกหรือผจญภัย ในถิ่นที่อยู่ใหม่จูงใจให้คนจำนวนมากย้ายถิ่นตาม

นอกจากนี้ กฎแห่งการอพยพย้ายถิ่น (Law of migration) สามารถที่จะใช้อธิบายในการลี้ภัยของการเข้ามาของแรงงานต่างชาติโดยราเวนส์ไตน์ ซึ่งสามารถอธิบายได้ไว้ดังนี้

1. การย้ายถิ่นฐานและระยะทางในการย้ายถิ่นฐาน ประชากรส่วนใหญ่จะอพยพในระยะทางใกล้ ๆ ไม่ไปในระยะทางไกล

2. ขั้นตอนของการอพยพหรือย้ายถิ่น การย้ายที่อยู่ของประชากรเพื่อไปสู่ศูนย์กลางด้านการค้าและอุตสาหกรรม ทำให้มีประชากรหนาแน่นขึ้นอย่างรวดเร็ว

3. แรงจูงใจด้านเศรษฐกิจที่มีกฎหมายกีดกัน เสี่ยงภัยสูง อากาศเลวร้าย สิ่งแวดล้อมทางสังคมไม่ดี สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะผลักดันให้คนอพยพไปสู่พื้นที่ที่ดีกว่า

การอพยพย้ายถิ่นเป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในทุกประเทศ เป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ ในสังคมการอพยพก็มีสาเหตุแตกต่างกัน ลักษณะการอพยพก็แตกต่างกัน การอพยพมีทั้ง 1) อพยพแบบถาวรและ 2) อพยพแบบชั่วคราว หรืออพยพข้ามประเทศ และอพยพภายในประเทศ หรืออพยพโดยความสมัครใจและไม่สมัครใจ

การย้ายถิ่นระหว่างประเทศ (International migration) หมายถึง การเคลื่อนย้ายของประชากรจำนวนมากข้ามพรมแดน จากประเทศที่ตนเป็นพลเมืองหรือพำนักอยู่ไปประเทศอื่นเพื่อดำรงชีวิตเป็นเวลายาวนานต่อเนื่อง เพื่อกระทำกิจกรรมที่ได้รับค่าตอบแทนโดยปกติหลักการสากลจะกำหนดว่าการดำรงชีวิตในอีกที่หนึ่งเป็นเวลานานกว่า 1 ปี นับเป็นการย้ายถิ่นสามารถกลายสภาพเป็นผู้ตั้งถิ่นฐานได้เมื่อเข้าตัดสินใจปักหลักใช้ชีวิตในประเทศที่เข้าเข้าไปประกอบอาชีพ

ในแง่มุมที่ต่างไปจากนักเศรษฐศาสตร์ นักสังคมวิทยาก็พิจารณาว่า ตัวแปรทางเศรษฐกิจเป็นตัวแปรเพียงส่วนหนึ่งเท่านั้นของระบบการย้ายถิ่น (Migration system) เห็นว่าการย้ายถิ่นเป็นระบบที่ครอบคลุมปัจจัยทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม กฎหมาย และการเมืองระหว่างประเทศ จากนั้นระบบการย้ายถิ่นฐานยังหมายถึง กระบวนการเริ่มตั้งแต่การตัดสินใจเดินทางออกนอกประเทศต้นทางไปยังประเทศผู้รับ โดยผ่านเครือข่ายของผู้ย้ายถิ่นในประเทศผู้รับ กระบวนการย้ายถิ่นแบ่งเป็น 3 ขั้นตอนใหญ่ ๆ กล่าวคือ

ขั้นตอนที่ 1 คือ การเริ่มย้ายถิ่น ได้แก่ การตัดสินใจย้ายถิ่น ตัวแปรในขั้นนี้จะเป็นตัวแปรเกี่ยวกับสาเหตุของการย้ายถิ่น

ขั้นตอนที่ 2 คือ ระหว่างการย้ายถิ่น ได้แก่ กระบวนการเดินทางและความสะดวกในการเดินทาง

ขั้นตอนที่ 3 คือ ขึ้นเดินทางถึงประเทศปลายทางและได้พำนักอยู่ในประเทศนั้น ตัวแปรในขั้นนี้จะเป็นตัวแปรเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดจากการย้ายถิ่นเข้าไป

สาเหตุสำคัญประการหนึ่งของการเคลื่อนย้ายแรงงานระหว่างประเทศ ประกอบด้วย 1) ปัจจัยผลักดันจากประเทศที่แรงงานเคลื่อนย้ายออกและ 2) ปัจจัยดึงดูดจากประเทศที่แรงงานเคลื่อนย้ายเข้ากล่าวคือ

1. ปัจจัยผลักดันจากประเทศที่แรงงานเคลื่อนย้ายออก สาเหตุสำคัญที่ทำให้แรงงานเคลื่อนย้ายออกจากประเทศบ้านเกิดของตนเอง ได้แก่

1.1 อัตราการว่างงาน (Unemployment) อยู่ในอัตราสูงและการทำงานต่ำระดับ (Underemployment) แรงงานส่วนเกินที่เกิดจากการว่างงาน และทั้งการทำงานต่ำระดับในประเทศนั้นเป็นผลมาจากไม่สามารถหางานทำที่ตรงกับความรู้ ความสามารถของตนเอง ขณะที่มีความพยายามที่จะหางานทำในประเทศชั่วระยะเวลาหนึ่ง แต่ถ้าเขาไม่สามารถหางานที่ตรงกับความต้องการได้แล้ว ทำให้แรงงานส่วนหนึ่งมีแนวโน้มอย่างมากที่จะเคลื่อนย้ายออกไปสู่ต่างประเทศ

1.2 ระดับค่าจ้างที่ต่ำกว่าเมื่อเทียบกับต่างประเทศ และอาชีพที่มีลักษณะเดียวเปรียบเทียบกันในเรื่องค่าจ้างหรือเงินเดือนที่ได้รับขณะทำงานในประเทศ โอกาสการเคลื่อนย้าย

แรงงานไปต่างประเทศย่อมมีมากกว่า ถ้าค่าจ้างและเงินเดือนในต่างประเทศมีอัตราที่สูงกว่า

1.3 การขาดสิ่งจูงใจสำหรับการก้าวหน้าในอาชีพ แรงงานมีความรู้ ความชำนาญสูง แต่ไม่สามารถมีโอกาสก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่ของตนเอง ย่อมเกิดความรู้สึกอยากเคลื่อนย้ายไปทำงานในต่างประเทศ นอกจากนี้สิ่งจูงใจ ได้แก่ ความก้าวหน้าในอาชีพก็เป็นอีกประการหนึ่งที่ทำให้แรงงานกลุ่มนี้ต้องการเคลื่อนย้ายไปทำงานต่างประเทศ

1.4 นโยบายกำลังคนที่ไม่เหมาะสม การวางแผนกำลังคนที่เหมาะสมทำให้เกิดการพัฒนาไปตามระบบของงาน แต่ในขณะที่ประเทศด้อยพัฒนาที่ไม่มีการวางแผนพัฒนากำลังคน ทำให้ขาดความสมดุลระหว่างงานกับบุคลากร ทำให้กำลังแรงงานบางส่วนอาจเป็นส่วนเกินได้ แต่ขณะเดียวกันบางประเทศอาจต้องการกำลังคนที่เป็นส่วนเกินนี้ด้วยก็ได้ ทำให้คนดังกล่าวต้องการเคลื่อนย้ายออกไปนอกประเทศ

1.5 ปัจจัยทางสังคมและการเมือง แรงงานบางส่วนอาจต้องการอพยพเคลื่อนย้ายไปต่างประเทศเป็นเพราะไม่พอใจในสภาพสังคม และการเมืองที่มีอยู่ที่สืบเนื่องมาจากความวุ่นวาย และความแตกต่างของกลุ่มการเมืองในประเทศ

2. ปัจจัยดึงดูดในประเทศที่แรงงานเคลื่อนย้ายเข้า เป็นสาเหตุดึงดูดให้แรงงานเคลื่อนย้ายจากประเทศบ้านเกิดเข้าสู่ประเทศใดประเทศหนึ่ง ได้แก่

2.1 ระดับค่าจ้างและเงินเดือนที่สูงกว่าในประเทศบ้านเกิดของแรงงาน สิ่งจูงใจทางเศรษฐกิจที่สำคัญของแรงงาน ได้แก่ ระดับค่าจ้างหรือเงินเดือน ถ้าแรงงานในอาชีพต่าง ๆ พบว่าแรงงานประเภทเดียวกันกับเขาในต่างประเทศนั้น จะมีระดับค่าจ้างและเงินเดือนที่สูงกว่ามากก็จะเปลี่ยนสิ่งดึงดูดใจให้แรงงานเหล่านี้ต้องการอพยพเคลื่อนย้ายออกไปทำงานยังถิ่นใหม่ได้

2.2 การขาดแคลนกำลังคนในบางสาขา หากมีการเผยแพร่ข่าวสารความรู้เกี่ยวกับตลาดแรงงาน ทำให้แรงงานในต่างประเทศได้ทราบถึงประเภทแรงงานที่ขาดแคลนเหล่านี้ได้อย่างดี

2.3 โอกาสสำหรับความก้าวหน้าในอาชีพประเทศที่พัฒนาแล้วย่อมมีสิ่งอำนวยความสะดวกแก่การปฏิบัติงานได้เป็นอย่างดีประกอบกับการวางแผนพัฒนาบุคลากรที่ยุติธรรม เป็นสิ่งดึงดูดให้แรงงานที่มีความรู้ ความชำนาญจากประเทศด้อยพัฒนาเคลื่อนย้ายมาทำงานในต่างประเทศ เพื่อโอกาสก้าวหน้าในอาชีพของตนเอง

ภาพรวมของปรากฏการณ์แรงงานข้ามชาติ มีแนวคิดเกี่ยวกับแรงงานข้ามชาติ โดยเฉพาะแรงงานไร้ฝีมือมีลักษณะร่วมกันที่สำคัญ 4 ประการคือ

1. แรงงานข้ามชาติเป็นปรากฏการณ์ระดับนานาชาติ เนื่องจากเป็นการเดินทางจากประเทศหนึ่งเข้าไปทำงานยังอีกประเทศหนึ่งจากระบบเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมหนึ่งเข้าไปติดต่อสัมพันธ์โดยผ่านการจ้างงานกับอีกระบบหนึ่ง

2. เป็นการไหลเวียนของกำลังแรงงานจากต่างประเทศที่มีระบบเศรษฐกิจที่มีภาคการเกษตรเป็นหลักไปยังประเทศอุตสาหกรรม

3. ความยากจนและความต้องการในโอกาสชีวิต เป็นแรงผลักดันที่สำคัญของการเคลื่อนย้ายแรงงานข้ามชาติ

4. ปัญหาของแรงงานข้ามชาติเป็นการสะท้อนให้เห็นว่า สังคมนานาชาติในสมัยใหม่มีการติดต่อเชื่อมโยงกับทางเศรษฐกิจ การเมือง การสื่อสาร และสังคมวัฒนธรรม

ซึ่งโดยสรุป แรงงานต่างด้าวนี้เป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นจากการเคลื่อนย้ายแรงงานจากประเทศหนึ่งไปสู่อีกประเทศหนึ่งอีก โดยมีลักษณะที่มีปฏิสัมพันธ์กับอีกสังคมหรืออีกวัฒนธรรมหนึ่งโดยผ่านการว่าจ้างแรงงานทั้งการเคลื่อนย้ายลักษณะดังกล่าวนี้ สามารถเกิดขึ้นได้ในแทบทุกภูมิภาคของโลก โดยเฉพาะยุคปัจจุบันที่มีการสื่อสารคมนาคมมิได้เป็นอุปสรรคต่อการเดินทางของมนุษย์ ดังเช่นในอดีตผนวกรวมกับปัจจัยทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมที่มีความรวดเร็วและซับซ้อนมากขึ้น

ข้อควรรู้สำหรับนายจ้างและแรงงานต่างด้าวสัญชาติกัมพูชาที่ทำงานในประเทศไทย

สำนักงานบริหารแรงงานต่างด้าว กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน, 2559 ประเภทและสถานของแรงงานต่างด้าวที่ทำงานในประเทศไทยแรงงานต่างด้าวสัญชาติพม่า ลาว และกัมพูชา ที่ได้รับอนุญาตให้ทำงานในประเทศไทย ปัจจุบันมี 3 กลุ่ม คือ

1. กลุ่มแรงงานต่างด้าวสัญชาติพม่า ลาว และกัมพูชาที่หลบหนีเข้าเมืองและได้รับการผ่อนผันให้อยู่อาศัยและทำงานในประเทศไทยเป็นการชั่วคราวตามมติคณะรัฐมนตรี แรงงานต่างด้าวกลุ่มนี้จะมีสถานะเป็นผู้หลบหนีเข้าเมืองที่อยู่ระหว่างรอการส่งกลับโดยแรงงานต่างด้าวต้องดำเนินการรายงานตัวจดทะเบียนประวัติกับกรมการปกครอง เพื่อขอรับเอกสารรับรองรายการทะเบียนประวัติ (ท.ร. 38/ 1) แล้วต้องไปตรวจสุขภาพและประกันสุขภาพกับกระทรวงสาธารณสุข และขออนุญาตทำงานกับกรมการจัดหางานเมื่อดำเนินการครบตามขั้นตอนทั้ง 3 ขั้นตอนแล้ว แรงงานต่างด้าวจะได้รับการผ่อนผันให้อยู่ในประเทศไทยได้เป็นการชั่วคราวเพื่อการทำงาน

2. กลุ่มแรงงานต่างด้าวสัญชาติพม่า ลาว และกัมพูชาที่ได้รับการพิสูจน์สัญชาติ โดยเป็นแรงงานต่างด้าวที่จดทะเบียนผ่อนผันตามข้อที่ 1 และไปเข้ารับการพิสูจน์สัญชาติกับทางการของประเทศต้นทาง ประเทศต้นทางจะออกหนังสือเดินทางชั่วคราว (Temporary passport) หรือเอกสารรับรองบุคคล (Certificate of identity) ให้เป็นหลักฐานแล้วแรงงานต่างด้าวนำหนังสือเดินทางชั่วคราวหรือเอกสารรับรองบุคคลไปขอรับการตรวจลงตรา (Visa) และตราประทับให้อยู่ในราชอาณาจักร

เป็นเวลาไม่เกิน 2 ปี จากเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองของไทย โดยวีซ่าที่ได้รับจะเป็นวีซ่าเพื่อการทำงาน (Non immigrant L-A) สถานะของแรงงานต่างด้าวจะกลายเป็นผู้เข้าเมืองถูกต้องตามกฎหมาย และต้องมาขออนุญาตทำงานภายใน 15 วันเมื่อครบกำหนด 2 ปี สามารถขอยืดต่อได้อีกเป็นเวลาไม่เกิน 2 ปีเมื่อครบกำหนด 4 ปี แล้วต้องเดินทางกลับออกไปนอกราชอาณาจักร

3. กลุ่มแรงงานต่างด้าวสัญชาติพม่า ลาว และกัมพูชารายใหม่ที่น่าเข้ามาทำงานอย่างถูกต้องตามกฎหมายตามบันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านการจ้างแรงงานระหว่างรัฐ (MOU) แรงงานต่างด้าวกลุ่มนี้จะได้รับการตรวจลงตรา(Visa) เพื่อการทำงาน (Non immigrant L-A) และประทับตราให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นเวลาไม่เกิน 2 ปี สถานะของแรงงานต่างด้าวเป็นผู้เข้าเมืองถูกต้องตามกฎหมาย และต้องขออนุญาตทำงานภายใน 30 วันนับจากวันที่เข้ามาในราชอาณาจักร เมื่อครบกำหนด 2 ปี สามารถขอยืดต่อได้อีกเป็นเวลาไม่เกิน 2 ปี เมื่อครบ 4 ปี แล้วต้องเดินทางออกนอกราชอาณาจักรตำแหน่งงานที่อนุญาตให้นำเข้าแรงงานต่างด้าวประกอบด้วย 2 ตำแหน่งงานคือ 1) งานกรรมกร (ก่อสร้าง) 2) งานรับใช้ในบ้าน (แม่บ้าน)

ในส่วนการทำงานสามารถอธิบายได้ดังนี้

1. กลุ่มแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองสัญชาติพม่า ลาว และกัมพูชา ที่ได้รับการผ่อนผันตามคณะรัฐมนตรี จะต้องขออนุญาตทำงานกับกรมการจัดหางาน และชำระค่าธรรมเนียมการอนุญาตทำงานตามอัตราที่กำหนด มิฉะนั้นจะไม่ได้รับการผ่อนผันให้อยู่ในราชอาณาจักร โดยจะได้รับอนุญาตให้ทำงานได้ 2 งาน คือ กรรมกร และผู้รับใช้ในบ้าน ดังนี้

1.1 หากประสงค์จะทำงาน ต้องดำเนินการตรวจสอบสุขภาพและประกันสุขภาพกับกระทรวงสาธารณสุข โดยได้รับรองว่าไม่เป็นโรคต้องห้ามมิให้ทำงาน

1.2 ขออนุญาตทำงานกับกรมการจัดหางาน พร้อมชำระค่าธรรมเนียมการอนุญาตทำงานตามอัตราที่กำหนด

1.3 ทำงานกับนายจ้างที่ได้รับจดทะเบียนแจ้งความต้องการจ้างแรงงานต่างด้าวและได้รับอนุญาตให้จ้างแรงงานต่างด้าว (ได้รับโควตา) เท่านั้น

1.4 ทำงานตามประเภทหรือลักษณะงานและกับนายจ้าง ณ ท้องที่ หรือสถานะที่เงื่อนไขตามที่ได้รับอนุญาตเท่านั้น

1.5 ต้องมีใบอนุญาตทำงานอยู่กับตัวหรืออยู่ ณ สถานที่ทำงานในระหว่างเวลางาน เพื่อแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือนายทะเบียน

2. กลุ่มแรงงานต่างด้าวสัญชาติพม่า ลาว และกัมพูชาที่ได้รับการพิสูจน์สัญชาติและได้รับการตรวจลงตราแล้ว ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตทำงานใหม่ภายใน 15 วัน เพื่อให้สอดคล้องกับสถานะของคนต่างด้าว โดยชำระค่าธรรมเนียมในอัตราที่กฎหมายกำหนด

2.1 สามารถอยู่ในราชอาณาจักรได้ตามระยะเวลาที่ได้รับการตรวจลงตรา (วีซ่า) และประทับตราอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักร (ไม่เกิน 2 ปี และสามารถขอต่อได้อีก 2 ปี เมื่อครบกำหนด 4 ปี ต้องเดินทางกลับออกนอกราชอาณาจักร)

2.2 สามารถเดินทางได้ทั่วราชอาณาจักรโดยไม่ต้องขออนุญาตออกนอกเขตจังหวัด

2.3 ทำงานตามประเภทหรือลักษณะงานและนายจ้าง ณ ที่ตั้ง หรือสถานที่เงื่อนไขตามที่ได้รับอนุญาตนั้น

2.4 ต้องมีใบอนุญาตทำงานอยู่กับตัวหรืออยู่ ณ สถานที่ทำงานในระหว่างทำงาน เพื่อแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือนายทะเบียน

3. กลุ่มแรงงานต่างด้าวสัญชาติพม่า ลาว และกัมพูชา ที่นำเข้ามาทำงานอย่างถูกต้องตามกฎหมายตาม MOU ให้ยื่นคำขอรับอนุญาตทำงานใหม่ภายใน 30 วันนับจากวันที่เข้ามาในราชอาณาจักรโดยชำระค่าธรรมเนียมในอัตราที่กฎหมายกำหนด

3.1 สามารถอยู่ในราชอาณาจักรได้เป็นเวลาไม่เกิน 2 ปี และสามารถขอต่อได้อีก 2 ปี เมื่อครบ 4 ปี ต้องเดินทางออกนอกราชอาณาจักร

3.2 สามารถเดินทางได้ทั่วราชอาณาจักรโดยไม่ต้องขออนุญาตออกนอกเขตจังหวัด

3.3 ทำงานตามประเภทหรือลักษณะงานและกับนายจ้าง ณ ที่ตั้ง หรือสถานที่เงื่อนไขตามที่ได้รับอนุญาตเท่านั้น

3.4 ต้องมีใบอนุญาตทำงานอยู่กับตัวหรืออยู่ ณ สถานที่ทำงานในระหว่างเวลาทำงาน เพื่อแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือนายทะเบียน

ในส่วนการเดินทางสามารถอธิบายได้ดังนี้

1. กลุ่มแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองสัญชาติพม่า ลาว และกัมพูชา ที่ได้รับการผ่อนผันให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวเพื่อรอการส่งกลับที่จดทะเบียนตามมติคณะรัฐมนตรี สามารถเดินทางภายในจังหวัดในจังหวัดที่จดทะเบียน หากจะเดินทางออกนอกเขตจังหวัดต้องขออนุญาตจากผู้ว่าราชการจังหวัด และหากออกนอกพื้นที่โดยที่ไม่ได้รับอนุญาต สิทธิที่ได้รับการผ่อนผันจะถูกยกเลิก ทำให้หมดสิทธิอยู่อาศัยและทำงาน สถานะของแรงงานต่างด้าวจะกลายเป็นคนต่างด้าวผิดกฎหมาย ซึ่งเป็นไปตามประกาศของกระทรวงมหาดไทย ที่กำหนดให้มีการยกเลิกการอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักร ดังนี้

1.1 การอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรสิ้นสุดทันทีหากแรงงานต่างด้าวทำผิดเงื่อนไขอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้ 1) เป็นโรคต้องห้ามตามที่กระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนด

2) ต้องโทษจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดของศาลเว้นแต่ความผิดซึ่งได้กระทำโดยประมาทหรือ

ผิดลหุโทษ 3) ออกนอกเขตพื้นที่จังหวัดโดยไม่ได้รับอนุญาตเว้นแต่ได้รับการอนุญาตทำงานรับใช้

ในบ้านให้เคลื่อนย้ายออกนอกเขตท้องที่จังหวัดที่ได้รับการอนุญาตเพื่อติดตามสามี หรือภรรยาของ นายจ้างไปทำหน้าที่การงานที่รับผิดชอบ โดยนายจ้างสามีหรือภรรยาและลูกจ้างจะเดินทางไป ด้วยกัน และแสดงบัตรประจำตัวต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ทุกครั้งที่มีการขอตรวจสอบหรือได้รับ อนุญาตทำงานในกิจการประมง หรือขนถ่ายสินค้าทางน้ำ ให้เคลื่อนย้ายออกนอกท้องที่จังหวัด ที่ได้รับอนุญาตโดยทางเรือ เพื่อไปทำงานในท้องที่ทุกแห่งที่มีท่าเรือทำการประมงทะเล หรือ ในเส้นทางที่ปกติเป็นการค้าของกิจการประมงทะเล หรือขนถ่ายสินค้า

1.2 การออกนอกเขตพื้นที่จังหวัดที่ได้จัดทำทะเบียนประวัติไว้หรือจังหวัดที่ได้รับ อนุญาตให้ทำงาน เพื่อปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ เป็นพยานศาลได้รับหมายเรียกจาก พนักงานสอบสวน มีหนังสือเรียกตัวจากหน่วยงานในสังกัดกระทรวงแรงงานหรือเพื่อการ รักษาพยาบาล คนต่างด้าวและผู้ติดตามจะออกนอกเขตท้องที่กรุงเทพมหานคร หรือได้รับการ อนุญาตจากผู้ว่าราชการจังหวัดสำหรับในเขตท้องที่จังหวัดอื่น

2. กลุ่มแรงงานต่างด้าวที่ได้รับการพิสูจน์สัญชาติและได้รับการตรวจลงตราวิซ่า ในหนังสือเดินทางแล้ว สถานะจะกลายเป็นผู้เข้าเมืองโดยชอบด้วยกฎหมาย รวมทั้งกลุ่มแรงงาน ต่างด้าวที่นำเข้าอย่างถูกกฎหมาย MOU สามารถเดินทางได้ตามปกติโดยไม่ต้องขอรับขออนุญาต จากผู้ว่าราชการจังหวัด

ในส่วนการคุ้มครองแรงงาน แรงงานต่างด้าวที่เข้ามาทำงานในประเทศไทยทุกคน จะได้รับสิทธิในการคุ้มครองแรงงานให้ได้รับสิทธิตามมาตรฐานแรงงาน โดยยึดหลักความ เสมอภาคและเท่าเทียมกัน ไม่เลือกปฏิบัติไม่ว่าจะเป็นแรงงานต่างด้าวที่เข้าเมืองผิดกฎหมาย หากเป็นลูกจ้างตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 ย่อมจะได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย เช่นเดียวกับแรงงานไทยโดยกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กระทรวงแรงงานจะทำหน้าที่ดูแล ตรวจสอบ และควบคุมให้นายจ้างต้องปฏิบัติต่อลูกจ้างตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541

กฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการทำงานของแรงงานต่างด้าว

พระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2551 ให้ไว้ ณ วันที่ 13 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2551 เป็นปีที่ 63 ในรัชกาลปัจจุบัน พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัด สิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา 29 ประกอบกับมาตรา 32 มาตรา 33 มาตรา 34 และมาตรา 43 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่ง กฎหมาย

มาตรา 5 ในพระราชบัญญัตินี้

“คนต่างด้าว” หมายความว่า บุคคลธรรมดาซึ่งไม่มีสัญชาติไทย

“ทำงาน” หมายความว่า การทำงาน โดยใช้กำลังกายหรือความรู้ด้วยประสงค์จ้างหรือประโยชน์อื่นใดหรือไม่ก็ตาม

“ใบอนุญาต” หมายความว่า ใบอนุญาตทำงาน

“ผู้รับใบอนุญาต” หมายความว่า คนต่างด้าวซึ่งได้รับใบอนุญาต

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา 9 มาตรา 11 มาตรา 13 (1) และ (2)

และ

มาตรา 14 ให้ทำงานที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามความในมาตรา 15

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนเพื่อการส่งคนต่างด้าวกลับออกไปนอกราชอาณาจักร

“คณะกรรมการกองทุน” หมายความว่า คณะกรรมการกองทุนเพื่อการส่งคนต่างด้าวกลับออกไปนอกราชอาณาจักร

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการพิจารณาการทำงานของคนต่างด้าว

“คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์” หมายความว่า คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์การทำงานของคนต่างด้าว

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“นายทะเบียน” หมายความว่า อธิบดี และพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งตามข้อเสนอแนะของอธิบดีเพื่อออกใบอนุญาตและปฏิบัติการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมการจัดหางาน

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 6 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้หมวด 1 การทำงานของคนต่างด้าว

ส่วนที่ 1 บททั่วไปประกอบด้วย

มาตรา 7 งานใดที่คนต่างด้าวอาจทำได้ในท้องที่ใด เมื่อใด ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยคำนึงถึงความมั่นคงของชาติ โอกาสในการประกอบอาชีพของคนไทยและความต้องการแรงงานต่างด้าวที่จำเป็นต่อการพัฒนาประเทศ ทั้งนี้ จะกำหนดให้แตกต่างกันระหว่างคนต่างด้าวทั่วไปกับคนต่างด้าวตามมาตรา 13 และมาตรา 14 ก็ได้ความในวรรคหนึ่งไม่ใช่บังคับกับ

การทำงานของคนต่างด้าวตามมาตรา 12

มาตรา 8 เพื่อประโยชน์ในการจำกัดจำนวนคนต่างด้าวซึ่งมิใช่ช่างฝีมือหรือผู้ชำนาญการที่จะเข้ามาทำงานบางประเภทหรือบางลักษณะในราชอาณาจักร รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีจะกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมการจ้างคนต่างด้าวซึ่งมิใช่ช่างฝีมือหรือผู้ชำนาญการที่จะเข้ามาทำงานตามประเภทหรือลักษณะที่กำหนดในราชอาณาจักรก็ได้

ผู้ใดประสงค์จะจ้างคนต่างด้าวตามวรรคหนึ่ง ให้แจ้งต่อนายทะเบียนตามแบบที่อธิบดีกำหนดและชำระค่าธรรมเนียมก่อนทำสัญญาจ้างไม่น้อยกว่าสามวันทำการ

ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติในวรรคสอง ต้องเสียเงินเพิ่มอีกหนึ่งเท่าของค่าธรรมเนียมที่ต้องชำระ

ส่วนที่ 2 ใบอนุญาตทำงาน

มาตรา 9 ห้ามมิให้คนต่างด้าวทำงานใดนอกจากงานตามมาตรา 7 และได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน เว้นแต่คนต่างด้าวซึ่งเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองเพื่อทำงานอันจำเป็น และเร่งด่วนที่มีระยะเวลาทำงานไม่เกินสิบห้าวัน แต่คนต่างด้าวจะทำงานนั้นได้เมื่อได้มีหนังสือแจ้งให้นายทะเบียนทราบ

ในการออกใบอนุญาต นายทะเบียนจะกำหนดเงื่อนไขให้คนต่างด้าวต้องปฏิบัติตามด้วยก็ได้ ใบอนุญาต การขอรับใบอนุญาต การออกใบอนุญาต และการแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

อธิบดีจะวางระเบียบเพื่อกำหนดแนวทางในการกำหนดเงื่อนไขตามวรรคสอง ให้ นายทะเบียนต้องปฏิบัติก็ได้

มาตรา 10 คนต่างด้าวซึ่งจะขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๘ ต้องมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรหรือได้รับอนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองโดยมิใช่ได้รับอนุญาตให้เข้ามาในฐานะนักท่องเที่ยวหรือผู้เดินทางผ่าน และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 11 ผู้ใดประสงค์จะจ้างคนต่างด้าวซึ่งอยู่นอกราชอาณาจักรเข้ามาทำงานในกิจการของตนในราชอาณาจักร จะยื่นคำขอรับใบอนุญาตและชำระค่าธรรมเนียมแทนคนต่างด้าวนั้นก็ได้ การขอรับใบอนุญาตแทนคนต่างด้าวตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 12 ในการอนุญาตให้คนต่างด้าวเข้ามาทำงานในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุนหรือกฎหมายอื่น ให้ผู้อนุญาตตามกฎหมายดังกล่าวมีหนังสือแจ้งการอนุญาตนั้นต่อนายทะเบียนพร้อมด้วยรายละเอียดที่อธิบดีกำหนดโดยเร็วเมื่อได้รับแจ้ง

ตามวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนออกใบอนุญาตให้คนต่างด้าวที่ในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง ในระหว่างรอรับใบอนุญาตตามวรรคสอง ให้คนต่างด้าวที่ทำงานไปพลางก่อนได้โดยได้รับ ยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามมาตรา 24 จนถึงวันที่นายทะเบียนแจ้งให้มารับใบอนุญาต

มาตรา 13 คนต่างด้าวซึ่งไม่อาจขอรับใบอนุญาตตามมาตรา 9 เพราะเหตุดังต่อไปนี้ อาจ ขอรับใบอนุญาตต่อนายทะเบียนเพื่อทำงานตามประเภทที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศใน ราชกิจจานุเบกษาตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ โดยคำนึงถึงความมั่นคงของชาติและ ผลกระทบต่อสังคม

มาตรา 14 คนต่างด้าวซึ่งมีภูมิลำเนาและเป็นคนสัญชาติของประเทศที่มีชายแดนติดกับ ประเทศไทย ถ้าได้เข้ามาในราชอาณาจักร โดยมีเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทางตามกฎหมายว่าด้วย คนเข้าเมือง อาจได้รับอนุญาตให้ทำงานบางประเภทหรือลักษณะงานในราชอาณาจักรเป็นการ ชั่วคราวในช่วงระยะเวลาหรือตามฤดูกาลที่กำหนดได้ ทั้งนี้ เฉพาะการทำงานภายในท้องที่ที่อยู่ติด กับชายแดนหรือท้องที่ต่อเนื่องกับท้องที่ดังกล่าวคนต่างด้าวซึ่งประสงค์จะทำงานตามวรรคหนึ่ง ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตทำงานชั่วคราวพร้อมกับแสดงเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทางต่อ นายทะเบียนและชำระค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดในกฎกระทรวงในการออกใบอนุญาต ให้นายทะเบียนระบุท้องที่หรือสถานที่ที่อนุญาตให้ทำงาน ระยะเวลาที่อนุญาตให้ทำงาน ประเภทหรือ ลักษณะงาน และนายจ้างที่คนต่างด้าวจะไปทำงานด้วย ทั้งนี้ ตามแบบและวิธีการที่กำหนดใน กฎกระทรวงความในมาตรานี้จะใช้บังคับกับท้องที่ใด สำหรับคนต่างด้าวสัญชาติใด เพื่อทำงาน ประเภทหรือลักษณะใด ในช่วงระยะเวลาหรือฤดูกาลใด โดยมีเงื่อนไขอย่างใด ให้เป็นไปตามที่ คณะรัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 15 ลูกจ้างซึ่งได้รับใบอนุญาตตามมาตรา 9 มาตรา 11 มาตรา 13(1) และ (2) และ มาตรา 14 เฉพาะงานที่กำหนดในกฎกระทรวง ต้องส่งเงินเข้ากองทุนเพื่อเป็นประกันค่าใช้จ่ายใน การส่งลูกจ้างนั้นกลับออกไปนอกราชอาณาจักร โดยให้นายจ้างมีหน้าที่หักเงินค่าจ้างจากลูกจ้างนั้น และนำส่งเข้ากองทุนจำนวนเงินที่ลูกจ้างต้องส่งเข้ากองทุน การหักเงินค่าจ้าง และการนำส่งเงิน ค่าจ้างเข้ากองทุนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ กำหนดเวลา และอัตราตามที่ กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ จำนวนและอัตราดังกล่าวจะกำหนดให้แตกต่างกันสำหรับลูกจ้าง ซึ่งเป็นคนต่างด้าวแต่ละสัญชาติก็ได้ โดยคำนึงถึงค่าใช้จ่ายในการส่งลูกจ้างแต่ละสัญชาติ กลับออกไปนอกราชอาณาจักรความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับกับลูกจ้างซึ่งมีหลักฐานใบรับ ตามมาตรา 16 วรรคหนึ่งแสดงว่าได้จ่ายเงินเข้ากองทุนครบถ้วนแล้ว หรือมีหนังสือรับรอง ตามมาตรา 16 วรรคสอง และลูกจ้างซึ่งปรากฏตามหลักฐานของนายทะเบียนว่าได้จ่ายเงินเข้า กองทุนครบถ้วนแล้ว ทั้งนี้ เฉพาะลูกจ้างซึ่งยังไม่เคยได้รับเงินคืนตามมาตรา 18 หรือยังไม่เคย

ถูกส่งกลับตามมาตรา 20

มาตรา 16 เมื่อนายจ้างนำส่งเงินค่าจ้างของลูกจ้างผู้ใดเข้ากองทุนแล้ว ให้นายทะเบียน ออกใบรับให้แก่ นายจ้าง โดยในใบรับนั้นอย่างน้อยต้องระบุชื่อและเลขประจำตัวของลูกจ้างซึ่ง ถูกหักค่าจ้างจำนวนเงินที่นำส่ง และจำนวนเงินค้างส่ง และให้นายจ้างมอบใบรับให้แก่ลูกจ้างนั้นไว้ เป็นหลักฐาน

มาตรา 17 นายจ้างซึ่งไม่นำส่งเงินค่าจ้างตามมาตรา 15 เข้ากองทุนหรือนำส่งไม่ครบถ้วน ต้องเสียเงินเพิ่มในอัตราร้อยละสองต่อเดือนของเงินค่าจ้างที่ไม่ได้นำส่งหรือนำส่งไม่ครบ

มาตรา 18 ลูกจ้างซึ่งกลับออกไปนอกราชอาณาจักร โดยค่าใช้จ่ายของตนเองมีสิทธิได้รับ เงินค่าจ้างของตนที่ถูกหักและนำส่งเข้ากองทุนคืน โดยยื่นคำร้องขอคืนต่อนายทะเบียน ณ ด่าน ตรวจคนเข้าเมืองที่ตนจะต้องผ่านเพื่อกลับออกไปนอกราชอาณาจักร หรือมีหนังสือแจ้งการขอคืน ไปยังนายทะเบียน

มาตรา 19 ลูกจ้างซึ่งกลับออกไปนอกราชอาณาจักร โดยค่าใช้จ่ายของตนเอง ถ้ามิได้ ขอรับเงินค่าจ้างของตนที่ถูกหักและนำส่งเข้ากองทุนคืนตามมาตรา 18 ภายในสองปีนับแต่วัน ที่ กลับออกไปนอกราชอาณาจักร ให้เป็นอันหมดสิทธิที่จะได้รับเงินนั้นคืน และให้เงินนั้นตกเป็นของ กองทุน

ในกรณีที่ลูกจ้างตามวรรคหนึ่งกลับเข้ามาในราชอาณาจักรและกลับเข้าทำงานตาม ใบอนุญาตเดิมที่ยังไม่สิ้นอายุ หรือได้ทำงานตามใบอนุญาตใหม่อันเป็นงานที่กำหนดใน กฎกระทรวงที่ออกตามความในมาตรา 15 แล้วแต่กรณี ภายในสองปีนับแต่วันที่กลับออกไปนอ กราชอาณาจักร ลูกจ้างนั้นไม่ต้องถูกหักเงินค่าจ้างเพื่อนำส่งเข้ากองทุนอีก เว้นแต่เงินค่าจ้างที่ลูกจ้าง นั้นเคยถูกหักและนำส่งเข้ากองทุนยังไม่ครบถ้วน ให้นายจ้างหักเงินค่าจ้างของลูกจ้างนั้นและนำส่ง เข้ากองทุนจนกว่าจะครบถ้วน

มาตรา 20 เมื่อมีกรณีที่จะต้องส่งลูกจ้างกลับออกไปนอกราชอาณาจักร ให้กองทุน จ่ายเงินของกองทุนเป็นค่าใช้จ่ายในการส่งลูกจ้างนั้นกลับออกไปนอกราชอาณาจักรในกรณีที่ ลูกจ้างซึ่งจะถูกส่งกลับออกไปนอกราชอาณาจักรยังส่งเงินเข้ากองทุนไม่ครบถ้วนให้กองทุนจ่ายเงิน ของกองทุนสมทบในส่วนที่ขาด เว้นแต่ลูกจ้างนั้นเข้ามาทำงานในราชอาณาจักรตามความต้องการ ของนายจ้าง นายจ้างนั้นต้องรับผิดชอบในเงินจำนวนที่ลูกจ้างยังส่งเข้ากองทุนไม่ครบถ้วนและให้ กองทุนเรียกเก็บเงินส่วนที่ยังขาดอยู่นั้นจากนายจ้าง

มาตรา 21 ใบอนุญาตที่ออกให้ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้มีอายุไม่เกินสองปีนับแต่วันออก เว้นแต่ใบอนุญาตที่ออกให้แก่คนต่างด้าวตามมาตรา 12 ให้มีอายุเท่าระยะเวลาที่ได้รับอนุญาตให้เข้า มาทำงานตามกฎหมายนั้น ๆ อายุใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งไม่มีผลเป็นการขยายระยะเวลาอยู่ใน

ราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง

มาตรา 22 ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา 12 ได้รับการขยายระยะเวลาทำงานตามกฎหมายนั้น ๆ ให้ผู้อนุญาตตามกฎหมายดังกล่าวมีหนังสือแจ้งการขยายระยะเวลาทำงานนั้นต่อ นายทะเบียนตามแบบที่อธิบดีกำหนด โดยเร็วและให้นายทะเบียนแจ้งการขยายระยะเวลานั้น ลงในใบอนุญาต

มาตรา 23 ก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุและผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะทำงานนั้นต่อไป ให้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตต่อนายทะเบียนเมื่อได้ยื่นคำขอตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ผู้อนุญาตใบอนุญาตทำงานไปพลางก่อนได้แจ้งว่านายทะเบียนมีคำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาตการต่ออายุใบอนุญาตให้ ต่อได้ครั้งละไม่เกินสองปี โดยให้กระทำเพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อป้องกันการตั้งถิ่นฐานของคนต่างด้าว ในราชอาณาจักร และกรณีคนต่างด้าวตามมาตรา 13(1) และ (2) ระยะเวลาที่ได้รับอนุญาตให้ทำงาน ติดต่อกันรวมแล้วต้องไม่เกินสี่ปี เว้นแต่คณะรัฐมนตรีจะกำหนดเป็นอย่างอื่นเป็นคราว ๆ ไปการขอ ต่ออายุและการต่ออายุใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 24 ผู้รับใบอนุญาตต้องมีใบอนุญาตอยู่กับตัวหรืออยู่ ณ สถานที่ทำงานในระหว่าง ระยะเวลาทำงานเพื่อแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือนายทะเบียน ได้เสมอ

มาตรา 25 ถ้าใบอนุญาตสูญหายหรือเสียหาย ให้ผู้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทน ใบอนุญาตต่อนายทะเบียนภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบการสูญหายหรือเสียหายการขอรับ ใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนด ในกฎกระทรวง

มาตรา 26 ผู้รับใบอนุญาตต้องทำงานตามประเภทหรือลักษณะงาน และกับนายจ้าง ณ ท้องที่หรือสถานที่และเงื่อนไขตามที่ได้รับอนุญาตผู้รับใบอนุญาตผู้ใดประสงค์จะเปลี่ยนหรือ เพิ่มประเภทหรือลักษณะงาน นายจ้างท้องที่หรือสถานที่ทำงาน หรือเงื่อนไข ต้องได้รับอนุญาตจาก นายทะเบียนการขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดใน กฎกระทรวง

มาตรา 27 ห้ามมิให้บุคคลใดรับคนต่างด้าวเข้าทำงาน เว้นแต่คนต่างด้าวซึ่งมีใบอนุญาต ทำงานกับตนเพื่อทำงานตามประเภทหรือลักษณะงานที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ณ ท้องที่หรือสถานที่ ที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

มาตรา 28 ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขในการ อนุญาตให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

หมวด 2 กองทุนเพื่อการส่งคนต่างด้าวกลับออกไปนอกราชอาณาจักร ประกอบด้วย

มาตรา 29 ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นในกรมการเจ้าหน้าที่ เรียกว่า “กองทุนเพื่อการส่งคนต่างด้าวกลับออกไปนอกราชอาณาจักร” เพื่อเป็นทุนหมุนเวียนสำหรับใช้จ่ายเกี่ยวกับการส่งลูกจ้างคนต่างด้าวและผู้ถูกตั้งเนรเทศกลับออกไปนอกราชอาณาจักร ตามพระราชบัญญัตินี้ กฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองและกฎหมายว่าด้วยการเนรเทศ แล้วแต่กรณี

มาตรา 30 ให้กองทุนประกอบด้วยเงินและทรัพย์สิน

มาตรา 31 เงินของกองทุนให้ใช้เพื่อวัตถุประสงค์

มาตรา 32 ให้มีคณะกรรมการกองทุนเพื่อการส่งคนต่างด้าวกลับออกไปนอกราชอาณาจักรประกอบด้วย ปลัดกระทรวงแรงงาน เป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมการเจ้าหน้าที่ เป็นรองประธานกรรมการ ผู้บัญชาการสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ผู้แทนกระทรวงการต่างประเทศ ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด ผู้แทนสำนักงบประมาณ ผู้แทนกรมการปกครอง ผู้แทนกรมบัญชีกลาง ผู้แทนกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ และผู้ทรงคุณวุฒิอื่นไม่เกินเจ็ดคนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีจากผู้ซึ่งมีความเชี่ยวชาญด้านแรงงาน การเงิน การอุตสาหกรรม และกฎหมายเป็นกรรมการให้ผู้อำนวยการสำนักบริหารแรงงานต่างด้าวเป็นกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการกองทุนอาจแต่งตั้งข้าราชการกรมการเจ้าหน้าที่เป็นผู้ช่วยเลขานุการได้ไม่เกินสองคน

มาตรา 33 กรรมการกองทุนผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปีกรรมการกองทุนผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

มาตรา 34 นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการกองทุนผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ 1) ตาย 2) ลาออก 3) เป็นบุคคลล้มละลาย 4) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ 5) คณะรัฐมนตรีมีมติให้ออกเพราะบกพร่องหรือทุจริตต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือหย่อนความสามารถ 6) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

มาตรา 35 ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการที่มีอำนาจดำเนินการพิจารณาทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับกับการแต่งตั้งกรรมการกองทุนผู้ทรงคุณวุฒิและการประชุมของคณะกรรมการกองทุน โดยอนุโลม

มาตรา 36 ให้คณะกรรมการกองทุนมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการกองทุนเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการกองทุนมอบหมาย

ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการที่มีอำนาจดำเนินการพิจารณาทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับกับการแต่งตั้งคณะกรรมการกองทุนและการประชุมของคณะกรรมการกองทุนโดยอนุโลม

มาตรา 37 ให้คณะกรรมการกองทุนมีอำนาจหน้าที่

มาตรา 38 ให้กรมการจัดหางานจัดทำบัญชีของกองทุนให้เป็นไปตามระบบการบัญชีที่กระทรวงการคลังได้วางไว้

มาตรา 39 ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือผู้สอบบัญชีอิสระที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินให้ความเห็นชอบเป็นผู้สอบบัญชีของกองทุน

มาตรา 40 ให้ผู้สอบบัญชีรายงานผลการสอบบัญชีต่อคณะกรรมการกองทุนเพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรีภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี และให้กรมการจัดหางานเผยแพร่งบการเงินที่ผู้สอบบัญชีรับรองแล้วภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่คณะรัฐมนตรีรับทราบ

หมวด 3 คณะกรรมการพิจารณาการทำงานของคนต่างด้าว ประกอบด้วย

มาตรา 41 ให้มีคณะกรรมการพิจารณาการทำงานของคนต่างด้าว

มาตรา 42 คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้ 1) เสนอนโยบายการทำงานของคนต่างด้าวต่อคณะรัฐมนตรี 2) เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีในการออกพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศตามพระราชบัญญัตินี้ 3) ติดตาม ดูแล และประสานการทำงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการทำงานของคนต่างด้าวตามนโยบายการทำงานของคนต่างด้าวที่คณะรัฐมนตรีกำหนด 4) กำกับการดำเนินงานของกรมการจัดหางานในการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ให้เป็นไปตามนโยบายการทำงานของคนต่างด้าวที่คณะรัฐมนตรีกำหนด 5) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา 43 การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุมในการประชุมของคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม มติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนนถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา 44 ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการมอบหมายให้นำความในมาตรา 43 มาใช้บังคับกับการประชุมของคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

หมวด 4 คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์การทำงานของคนต่างด้าวประกอบด้วย

มาตรา 45 ให้มีคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์การทำงานของคนต่างด้าว ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงแรงงาน เป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกระทรวงการต่างประเทศ ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด ผู้แทน

กรมพัฒนาธุรกิจการค้า ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้แทนองค์กรนายจ้างและผู้แทนองค์กรลูกจ้างฝ่ายละหนึ่งคน และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งไม่เกินสามคน เป็นกรรมการให้อธิบดีแต่งตั้งข้าราชการของกรมการจัดหางานคนหนึ่งเป็นกรรมการและเลขานุการและอีกสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา 46 ในกรณีที่นายทะเบียนมีคำสั่งไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่อนุญาตตามมาตรา 9 มาตรา 11 มาตรา 13 มาตรา 14 หรือมาตรา 26 หรือไม่ต่ออายุใบอนุญาตตามมาตรา 23 หรือเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา 28 ผู้ขอรับใบอนุญาต ผู้ขออนุญาต ผู้รับใบอนุญาต หรือผู้ถูกเพิกถอนใบอนุญาต แล้วแต่กรณี มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์โดยทำเป็นหนังสือยื่นต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้ทราบคำสั่งดังกล่าว

มาตรา 47 ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยคำสั่งทางปกครองและคณะกรรมการที่มีอำนาจดำเนินการพิจารณาทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับกับการทำคำสั่งทางปกครองและการประชุมของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์โดยอนุโลม

หมวด 5 การกำกับดูแลประกอบด้วย

มาตรา 48 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้อธิบดี นายทะเบียน และพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจ ดังต่อไปนี้ 1) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลใดมาชี้แจงข้อเท็จจริงรวมทั้งให้ส่งเอกสารหรือหลักฐาน 2) เข้าไปในสถานที่ใดในระหว่างเวลาที่มีหรือเชื่อได้ว่ามีการทำงานในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีคนต่างด้าวทำงาน โดยไม่ชอบด้วยกฎหมายเพื่อตรวจสอบให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้โดยต้องมีหมายของศาล เว้นแต่เป็นการเข้าไปในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงเวลาพระอาทิตย์ตกในกรณีนี้ ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือเรียกเอกสารหรือหลักฐานใด ๆ จากบุคคลที่รับผิดชอบหรือเกี่ยวข้องกับสถานที่ดังกล่าวได้

มาตรา 49 นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องมีบัตรประจำตัวตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง

มาตรา 50 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้อธิบดี นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด 6 บทกำหนดโทษ ประกอบด้วย

มาตรา 51 คนต่างด้าวผู้ใดทำงานโดยไม่ได้รับใบอนุญาต ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปีหรือปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 52 ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดทำงานอันเป็นการฝ่าฝืนเงื่อนไขที่กำหนดไว้ตามมาตรา 9 มาตรา 13 มาตรา 14 หรือมาตรา 26 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา 53 ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่แจ้งต่อนายทะเบียนตามมาตรา 22 หรือไม่ปฏิบัติตาม มาตรา 24 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา 54 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 27 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท และถ้าคน ต่างค้ำวานั้นไม่มีใบอนุญาต ผู้กระทำต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาทต่อ คนต่างค้ำวที่จ้างหนึ่งคน

มาตรา 55 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือสอบถามหรือหนังสือเรียกหรือไม่ยอมให้ข้อเท็จจริง หรือไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐานแก่นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตาม มาตรา 48 ทั้งนี้ โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา 56 ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ นอกจากความผิดตามมาตรา 51 ให้ คณะกรรมการเปรียบเทียบซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งมีอำนาจเปรียบเทียบได้

บทเฉพาะกาล

มาตรา 57 ให้ออกกฎกระทรวงกำหนดงานที่คนต่างค้ำวอาจทำได้ตามมาตรา 7 ให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา 58 คนต่างค้ำวผู้ใดได้รับใบอนุญาตหรือได้รับการผ่อนผันให้ทำงานตาม พระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างค้ำว พ.ศ. 2521 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ การทำงานของคนต่างค้ำว (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2544 อยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศใน ราชกิจจานุเบกษา ให้ถือว่าได้รับใบอนุญาตหรือได้รับอนุญาตให้ทำงานตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตหรือการผ่อนผันนั้น

ใบอนุญาตที่ออกให้ตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 322 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515 ให้ใช้ได้ต่อไปตราบเท่าที่ใบอนุญาตยังไม่สิ้นอายุ และผู้รับใบอนุญาตยังทำงานที่ได้รับ อนุญาตนั้น

มาตรา 59 บรรดาคำขอและคำอุทธรณ์ที่ได้ยื่นไว้ตามพระราชบัญญัติการทำงานของคน ต่างค้ำว พ.ศ. 2521 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างค้ำว (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2544 ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นคำขอหรือคำอุทธรณ์ที่ได้ยื่นไว้ ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 60 บรรดาพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ประกาศ มติคณะรัฐมนตรี หรือคำสั่ง ของรัฐมนตรีหรืออธิบดี ซึ่งได้ออกหรือสั่งโดยอาศัยอำนาจตามความในพระราชบัญญัติการทำงาน ของคนต่างค้ำว พ.ศ. 2521 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างค้ำว (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2544 และยังมีผลใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ใช้ บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ และให้ถือเสมือนเป็น

พระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ประกาศ มติคณะรัฐมนตรี หรือคำสั่งของรัฐมนตรีหรืออธิบดีที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้

คุณลักษณะชาวกัมพูชา

ศูนย์วิจัยธุรกิจและเศรษฐกิจอีสาน คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2559 ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมผู้บริโภคภาคประเทศกัมพูชา ทำให้เราสามารถทราบถึงพฤติกรรมผู้บริโภคของชาวกัมพูชาได้อย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น โดยสามารถอธิบายโดยสรุปได้ดังนี้

ชีวิตการทำงาน โดยเฉลี่ยของชาวกัมพูชาที่อาศัยอยู่ใน กรุงเทพมหานคร ถือว่าอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าเมื่อเทียบกับประเทศเพื่อนบ้านในแถบอาเซียน ดังนี้ชาวกัมพูชาจึงนิยมใช้ชีวิตความเป็นอยู่ที่เรียบง่ายวันทำงานของชาวกัมพูชาโดยเฉลี่ยอยู่ที่ 5.72 วันต่อสัปดาห์ ชั่วโมงทำงานเฉลี่ย 8.81 ชั่วโมงต่อวัน กัมพูชาไม่มีการกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ

การเงินชาวกัมพูชามีรายได้มาจาก การค้าและการขายสินค้าเกษตร การประกอบอาชีพ พฤติกรรมการใช้จ่ายของกลุ่มตัวอย่างชาวกัมพูชา กว่าร้อยละ 99 จะใช้จ่ายด้วยเงินสด ผู้ที่มีบัตรเครดิตในครอบครองคิดเป็นร้อยละ 35 โดยกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 68 จะเก็บเงินในรูปแบบของเงินสด และมีร้อยละ 39 ที่ฝากธนาคาร ส่วนการลงทุนด้านอื่น ๆ

การกิน-ดื่มอาหารมีบทบาทที่สำคัญในสังคมของชาวกัมพูชา ซึ่งประชากรส่วนใหญ่จะซื้ออาหารในแต่ละวันจากตลาดสด การซื้อผลไม้สดผักและเนื้อจากตลาดสด ได้รับความนิยมมากกว่าอาหารสำเร็จรูปและอาหารแช่แข็ง ด้วยเหตุผลทางสุขภาพ ชาวกัมพูชาส่วนใหญ่จะทำอาหารที่บ้านเกือบทุกวัน อาหารที่เตรียมที่บ้านปกติจะเป็นอาหารแบบชาวกัมพูชาด้วยวัตถุดิบสดที่ซื้อจากตลาดสดเพราะการปรุงอาหารที่บ้านสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพจะมีแนวโน้มที่ลดลงเพราะการทำงานนอกบ้านจะทำให้ไม่มีเวลาปรุงอาหารทำเอง ของหวานคนชาวกัมพูชาที่นิยมรับประทานรับประทานของว่างทุกวันมีจำนวนร้อยละ 25 และทั้งหมดนี้ชอบที่จะรับประทาน ไอศกรีมและเบเกอรี่ เครื่องดื่มกาแฟสำเร็จรูป ชา น้ำผลไม้ และน้ำอัดลม มีอัตราการใช้บริโภคที่ใกล้เคียงกัน แต่ชาเป็นที่นิยมมากกว่ากาแฟแต่อย่างไรก็ตามการดื่มกาแฟกำลังเป็นที่นิยมแต่มีถึงร้อยละ 55 ที่บอกว่าไม่เคยดื่มกาแฟ เครื่องดื่มแอลกอฮอล์พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ของกลุ่มตัวอย่างชาวกัมพูชาบอกว่าดื่มบ้างเป็นบางครั้ง ซึ่งมีสัดส่วนของเพศชายและหญิงใกล้เคียงกัน และมีกลุ่มตัวอย่างเพียงร้อยละ 4 ที่บอกว่าดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อยู่เป็นประจำ และร้อยละ 37 บอกว่าเป็นสิ่งที่ไม่ดีต่อสุขภาพ

ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับอาหารด้านค่าใช้จ่ายโดยส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 33 จะมีค่าใช้จ่ายอยู่ที่ประมาณเดือนละอยู่ที่ 2,000-4,000 บาท (ไม่เกิน 45 บาทต่อมื้อโดยประมาณ)

ร้อยละ 31 จะมีค่าใช้จ่ายอยู่ที่ประมาณเดือนละ 1,000-2,000 บาท (ไม่เกิน 20 บาทต่อมือ โดยประมาณ) สำหรับค่าใช้จ่ายอาหารของครัวเรือน กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 25 จะมีค่าใช้จ่ายอยู่ที่เดือนละ 4,000-6,000 บาท (ไม่เกิน 60 บาทต่อมือ โดยประมาณ) และร้อยละ 19 จะมีค่าใช้จ่ายอยู่ที่เดือนละ 2,000-4,000 บาท (ไม่เกิน 45 บาทต่อมือ โดยประมาณ)

การแพทย์ และการดูแลสุขภาพสภาพ ในปัจจุบันชาวกัมพูชาไม่ค่อยให้ความสนใจในเรื่องสุขภาพมากนัก เมื่อเจ็บไข้ได้ป่วยเพียงเล็กน้อยไม่มีอะไรมากก็จะไปซื้อยาเพื่อบรรเทาอาการ

การรักษาพยาบาลพฤติกรรมด้านการรักษาพยาบาล กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่บอกว่าเมื่อเจ็บป่วยเล็กน้อย มักจะซื้อตามร้านขายยาใกล้บ้านมารับประทานเอง รองลงมาจะไปพบแพทย์ที่คลินิก และไปพบหมอที่โรงพยาบาล

การสูบบุหรี่พฤติกรรมการสูบบุหรี่ ของชาวกัมพูชา พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 97 ตอบว่าไม่สูบบุหรี่ มีเพียงร้อยละ 3 เท่านั้นที่สูบซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นเพศชาย ส่วนการซื้อบุหรี่จะซื้อตามร้านค้าในตลาดหรือตามร้านขายของชำทั่วไป

ผิวพรรณ และความงามสำหรับการดูแลตนเองของกลุ่มตัวอย่างชาวกัมพูชา พบว่าส่วนใหญ่จะไม่ได้อุเล่ตัวเองเป็นพิเศษมากนัก มีเพียงการใช้ครีมบำรุงผิวและการแต่งหน้า ร้อยละ 39 และ 21 ตามลำดับ อย่างไรก็ตามจากการวิจัยเชิงคุณภาพจะเห็นได้ว่าค่านิยมด้านความงามเริ่มมีอิทธิพลมากขึ้นต่อกลุ่มวัยรุ่น

การจับจ่ายใช้สอยในประเทศกัมพูชามีตลาดอยู่หลายแบบ ตั้งแต่ตลาดขนาดเล็ก ถึงขนาดใหญ่ ห้างสรรพสินค้า ราคาจะขึ้นอยู่กับอุปสงค์และอุปทานจากการวิจัยเชิงคุณภาพพบว่าชาวกัมพูชาจะเชื่อมั่นในคุณภาพของสินค้าไทย ราคาเหมาะสม และถ้าให้เลือกระหว่างสินค้าของไทยและเวียดนามในราคาที่เท่ากันหรือแตกต่างกันไม่มาก ชาวกัมพูชาจะเลือกสินค้าไทยโดยไม่ลังเล

แฟชั่นส่วนใหญ่เกือบครึ่งหนึ่งของกลุ่มตัวอย่างบอกว่าซื้อตามตลาดนัด ซึ่งจะซื้อความถี่ประมาณ 3-6 เดือนต่อครั้ง แต่ในส่วนเครื่องประดับนั้นมักจะซื้อตามร้านที่ขายเครื่องประดับโดยเฉพาะ และจะมีความถี่ในการซื้อที่นานกว่าเสื้อผ้า กระเป๋าต่าง ๆ โดยจะซื้อประมาณ 6 เดือนต่อครั้ง

วันหยุด และการพักผ่อนหย่อนใจกิจกรรมยามว่างของกลุ่มตัวอย่างชาวกัมพูชาเมื่อพักผ่อนที่บ้าน กิจกรรมที่กลุ่มตัวอย่างทำอยู่เป็นประจำ คือ การดูโทรทัศน์ และการทำความสะอาดบ้าน ส่วนกิจกรรมการดูหนัง ฟังเพลง อ่านหนังสือ เล่นเกมสัปดาห์ ส่วนใหญ่จะบอกว่าจะทำเป็นบางครั้งส่วนกิจกรรมที่มักจะทำเมื่อออกนอกบ้าน ส่วนใหญ่มักจะออกไปรับประทานอาหาร ซื้อปิ้ง

สังสรรค์ ออกกำลังกาย และท่องเที่ยว

บ้าน และที่อยู่อาศัยส่วนใหญ่จะชอบบ้านหรือคอนโดมิเนียมแบบตกแต่งเสร็จแล้ว พร้อมเข้าอยู่เพื่อบ่งบอกถึงรสนิยม และสถานะทางสังคมลักษณะของที่อยู่อาศัยอุปกรณ์เครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้านสำหรับอุปกรณ์เครื่องใช้ไฟฟ้าภายในบ้านของกลุ่มตัวอย่างชาวแกมพูชาพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีโทรทัศน์ พัดลม และหม้อหุงข้าว ส่วนอุปกรณ์ที่มีอยู่กว่าครึ่งหนึ่งของกลุ่มตัวอย่าง คือ วิทยุหรือ ชุดเครื่องเสียง เครื่องเล่นวีซีดี และคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล ส่วนอุปกรณ์ที่ถือว่ายังอยู่ในสัดส่วนที่ไม่สูงมากนัก คือ เครื่องซักผ้า เครื่องปรับอากาศและเครื่องทำน้ำอุ่น และอุปกรณ์ไฟฟ้าที่แทบไม่มีเลย คือ เตาไมโครเวฟหรือเตาไฟฟ้า เครื่องดูดฝุ่น และเครื่องล้างจาน

การดูแลสัตว์เลี้ยงสุนัข เป็นสัตว์ที่ได้รับความนิยมสูงสุด รองลงมาคือ แมว และ ปลาสวยงาม

พฤติกรรมด้านการเงินและการออมพฤติกรรมการใช้จ่ายของกลุ่มตัวอย่างชาวแกมพูชากว่าจะใช้จ่ายด้วยเงินสด มีบัตรเครดิตในครอบครอง และจะเก็บเงินในรูปแบบของเงินสด และมีฝากธนาคารส่วนการลงทุนด้านอื่น ๆ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ศูนย์วิจัยธุรกิจและเศรษฐกิจอีสาน มหาวิทยาลัยขอนแก่น (2559) ได้ศึกษาพฤติกรรมการบริโภคประเทศแกมพูชา เพื่อให้ทราบว่าที่ผ่านมากัมพูชามีการพัฒนาหลาย ๆ ด้านที่สำคัญทั้งประเทศอย่างเด่นชัด แม้ว่าในปัจจุบัน ความยากจนของชาวแกมพูชาจะลดลงอย่างเห็นได้ชัดในปีที่ผ่าน ๆ มา แต่ก็มีการประมาณการว่าชาวแกมพูชาที่อยู่ต่ำกว่าเส้นความยากจน การส่งออกสินค้าเกษตรเป็นกระดูกสันหลังของเศรษฐกิจชาวแกมพูชา โดยมีข้าวเป็นสินค้าส่งออกหลัก และในปัจจุบันอุตสาหกรรมเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่มที่การเติบโตเพิ่มมากขึ้นซึ่งเป็นกำลังกลายเป็นส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของกัมพูชาด้วยการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทำให้ชาวแกมพูชานิยมมาทำงานในเมืองมากขึ้น เมื่อหลายปีที่ผ่านมา ประเทศกัมพูชาได้มีการพัฒนาทางด้านสาธารณสุขและการศึกษาในชนบท โดยการริเริ่มของรัฐบาล และความช่วยเหลือจากต่างประเทศ ผลที่ได้ก็คือพฤติกรรมการบริโภคกำลังเกิดการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม

ปณิศา มุลาลินน์ (2556) ได้ศึกษาพฤติกรรมการบริโภคสินค้าออนไลน์ของชาวเกาหลี: กรณีศึกษาเว็บไซต์จีมาร์เก็ตในการศึกษาร้านนี้พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนักศึกษา มีช่วงอายุระหว่าง 20 ถึง 29 ปี รายได้ต่อเดือนน้อยกว่า 500,000 วอน (น้อยกว่า 15,000 บาท) และมีการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาตรีมากที่สุด ส่วนปัจจัยหลักที่ผู้บริโภคให้ความสำคัญในการซื้อสินค้า

ออนไลน์ คือ การซื้อสินค้ากับผู้ขายที่การันตีในคุณภาพสินค้าไม่พอใจคืนเงิน รวมถึงการบรรยายคุณสมบัติสินค้าอย่างละเอียด อีกทั้งยังพอใจที่จะบริโภคสินค้ากับผู้ขายที่สามารถเปลี่ยนคืนสินค้าได้ รวมถึงสามารถเลือกบริโภคสินค้าจากร้านค้าที่ให้ราคาดีที่สุด และต้องมีสินค้าหลากหลาย สามารถเปรียบเทียบราคาได้ ส่วนปัจจัยที่ผู้บริโภคให้ความสำคัญน้อยที่สุดคือ โปรโมชันจากทางเว็บไซต์ซึ่งไม่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อ ในการตรวจสอบสมมติฐาน พบว่าความแตกต่างของประชากรส่งผลต่อพฤติกรรมกรรมการซื้อสินค้าออนไลน์ เพศหญิงให้ความสำคัญกับคุณภาพสินค้า โดยต้องสามารถเปลี่ยนคืนสินค้าได้มากกว่าเพศชาย และการซื้อสินค้าจากเว็บไซต์จิมาร์เก็ตจะได้ราคาที่เหมาะสมผลกว่าร้านค้าที่มีหน้าร้านทั่วไป นั่นเป็นไปตามสมมติฐาน ส่วนสมมติฐานที่ว่าลูกค้าที่เคยซื้อผ่านเว็บไซต์จิมาร์เก็ตจะให้ความสำคัญกับการได้รับประโยชน์จากการเป็นสมาชิกเว็บไซต์มากกว่าลูกค้าที่ไม่เคยซื้อผ่านเว็บไซต์จิมาร์เก็ตนั้น ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

สุจิตรา พรไพฑูริย์เสถียร (2558) ปัจจัยที่มีผลกระทบต่ออุปสงค์และอุปทานสลากออมสินพิเศษผลการศึกษาพบว่า ธนาคารออมสินมีโครงสร้างของผลิตภัณฑ์เงินฝากที่หลากหลายทั้งระยะสั้นและระยะยาวและยังมีบทบาทด้านการส่งเสริมการออมจากหลายกิจกรรม อาทิเช่น การรับฝากเงินนอกสถานที่ โครงการธนาคารโรงเรียน การแจกกระปุกออมสิน ในวันเด็ก หรือวันออมแห่งชาติ เป็นต้น ปัจจัยที่มีผลกระทบต่ออุปสงค์ของสลากออมสินพิเศษ ได้แก่ อัตราดอกเบี้ยของสลากออมสินพิเศษ และผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน อัตราดอกเบี้ยของเงินฝากประเภทประจำ 12 เดือน มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม ปัจจัยที่มีผลกระทบของอุปทานของสลากออมสินพิเศษ ได้แก่ ปริมาณเงินให้สินเชื่อบุคคล และปริมาณอุปทานสลากออมสินพิเศษในไตรมาสก่อนไตรมาสปัจจุบันมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน จากผลการศึกษาทำให้เกิดข้อเสนอแนะที่ว่าหากธนาคารต้องการเพิ่มปริมาณเงินฝากสลากออมสินพิเศษควรเพิ่มอัตราดอกเบี้ยสลากออมสินพิเศษ หรือเพิ่มปริมาณเงินให้สินเชื่อบุคคล แต่การดำเนินกลยุทธ์ใด ๆ ควรคำนึงถึงต้นทุนที่เพิ่มขึ้นหรือความเสี่ยงจากการเกิดหนี้ค้างชำระในอนาคตด้วยว่ามีความคุ้มค่าหรือไม่

สายสมร วงศ์สวัสดิ์ (2559) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อปริมาณเงินของประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลกระทบต่อปริมาณเงินของประเทศไทย ระหว่างปี พ.ศ. 2530 ถึง พ.ศ. 2544 ทั้งนี้เพื่อใช้เป็นประโยชน์ในการควบคุมปริมาณเงินให้มีจำนวนที่เหมาะสมกับความมีเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและเพื่อศึกษาถึงแบบจำลองต่าง ๆ ซึ่งสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการพยากรณ์ค่าตัวแปร ผลการสรุปคือ การเปลี่ยนแปลงของปริมาณเงินทุนสำรองเงินตราต่างประเทศที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของปริมาณธนบัตร และเหรียญกษาปณ์ที่อยู่ในมือประชาชนในทิศทางเดียวกัน ส่วนสินเชื่อสุทธิในภาครัฐบาล พบว่า ไม่มีผลต่อการ

เปลี่ยนแปลงของปริมาณธนบัตร และเหรียญกษาปณ์ที่ถือในมือประชาชน การเปลี่ยนแปลงของปริมาณของธนบัตร และเหรียญกษาปณ์ที่ถือในมือประชาชนและอัตราการเพิ่มของผลิตภัณฑ์ประชาชาติ มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของปริมาณเงินฝากเพื่อเรียกที่ถือในมือประชาชนในทิศทางเดียวกัน การเปลี่ยนแปลงของดุลการชำระเงิน ไม่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของสินทรัพย์ต่างประเทศสุทธิ การเปลี่ยนแปลงรายได้ของรัฐบาลมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของสินเชื่อสุทธิในภาครัฐบาล ในทิศทางตรงกันข้ามส่วนการเปลี่ยนแปลงของรายจ่ายของรัฐบาลมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของสินเชื่อสุทธิในภาครัฐบาล ในทิศทางเดียวกัน และการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยเงินให้สินเชื่อมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของสินเชื่อที่ให้แก่ภาคเอกชนสุทธิในทิศทางตรงกันข้าม ส่วนการเปลี่ยนแปลงของเงินฝากในระบบธนาคารพาณิชย์ มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของสินเชื่อที่ให้แก่ภาคเอกชนสุทธิในทิศทางเดียวกัน

เสาวนีย์ โกมลเมธา (2552) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลต่อปริมาณเงินฝากธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย โดยปัจจัยที่นำมาศึกษาได้แก่อัตราดอกเบี้ยเงินฝากของธนาคารพาณิชย์ ผลผลิตมวลรวมภายในประเทศ ปริมาณเงินในระบบเศรษฐกิจ อัตราเงินเฟ้อ และอัตราผลตอบแทนพันธบัตรของรัฐบาล จากผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีต่อปริมาณเงินฝากของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทยอย่างมีระดับนัยสำคัญ ได้แก่ ปริมาณเงินในระบบเศรษฐกิจ ส่วนอัตราเงินเฟ้อนั้น เป็นปัจจัยที่มีต่อปริมาณเงินฝากของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทยอย่างมีระดับนัยสำคัญ

วิชเลิศ อินทรวิเศษ (2554) ศึกษาเรื่อง การใช้แรงงานต่างด้าวสัญชาติกัมพูชา กรณีศึกษา โรงงานอุตสาหกรรม อำเภอพานทอง จังหวัดชลบุรี จากการศึกษางานวิจัยนี้สามารถสรุปได้ดังนี้

- 1) การใช้แรงงานต่างด้าวในโรงงานอุตสาหกรรม อำเภอพานทอง จังหวัดชลบุรี โดยใช้ข้อมูลส่วนตัวของผู้ประกอบการที่เกิดจากความต้องการของสถานประกอบการในเรื่องต้นทุนค่าแรงซึ่งปกติแล้วสถานประกอบการไม่ได้เลือกแรงงานต่างด้าว แต่แรงงานไทยไม่ต้องการทำงานกับโรงงานที่มีความเสี่ยง มีอันตราย ความร้อนสูง จึงทำให้สถานประกอบการต้องนำแรงงานต่างด้าวเข้ามาเสริมในการประกอบกิจการให้ทันต่อความต้องการของลูกค้า
- 2) ศึกษาถึงกลุ่มเครือข่ายและกระบวนการลักลอบขนแรงงานต่างด้าวสัญชาติกัมพูชาที่เข้ามาในพื้นที่โรงงานอุตสาหกรรม อำเภอพานทอง จังหวัดชลบุรี ซึ่งประกอบด้วยบุคคล 3 กลุ่ม คือ กลุ่มแรงงานกัมพูชา กลุ่มนายหน้า กลุ่มผู้ประกอบการ ทั้ง 3 กลุ่มนี้ มีความเกี่ยวข้องกัน เริ่มจากกลุ่มผู้ประกอบการมีความต้องการแรงงานที่มีค่าแรงถูกและเสี่ยงกับงานที่ สถานประกอบการผลิต จึงเป็นที่มาของการว่าจ้างนายหน้าทั้งในโรงงาน และนายหน้าที่สามารถหาแรงงานต่างด้าวได้ ทำให้ผู้ที่สนใจในการลักลอบขนแรงงานต่างด้าวเข้ามาในประเทศไทยมีจำนวนมากขึ้น และหาวิธีการรูปแบบต่าง ๆ เพื่อนำแรงงานต่างด้าว

เข้าสู่สถานประกอบการ กลุ่มแรงงานต่างด้าวสัญชาติกัมพูชานั้นเกิดจากปัจจัยผลักดันและปัจจัยดึงดูด ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ทำให้แรงงานกัมพูชา อพยพย้ายถิ่นฐานมาทำกินเพื่อได้มาทั้งความสุขทางกายและความสุขทางใจ 3) ทำการศึกษาให้ทราบถึงผลกระทบของผู้ประกอบการอันเนื่องมาจากขบวนการการค้าลอบขนแรงงานต่างด้าวที่ไม่สามารถนำแรงงานต่างด้าวเข้าสู่ในพื้นที่โรงงานอุตสาหกรรม อำเภอพานทอง จังหวัดชลบุรีเพื่อเป็นการป้องกันการขาดแคลนแรงงานในการประกอบกิจการซึ่งทำให้เกิดปัญหาที่รัฐบาลต้องเข้ามาช่วย

บทที่ 3

วิธีการดำเนินงานวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ(Qualitative Research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาเรื่อง คุณลักษณะพฤติกรรมการบริโภคของอุปสงค์และอุปทานของการถือเงินของชาวกัมพูชา จังหวัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้วิจัยนั้นได้กำหนดการดำเนินการตามขั้นตอนการวิจัยโดยมีรายละเอียดดังนี้

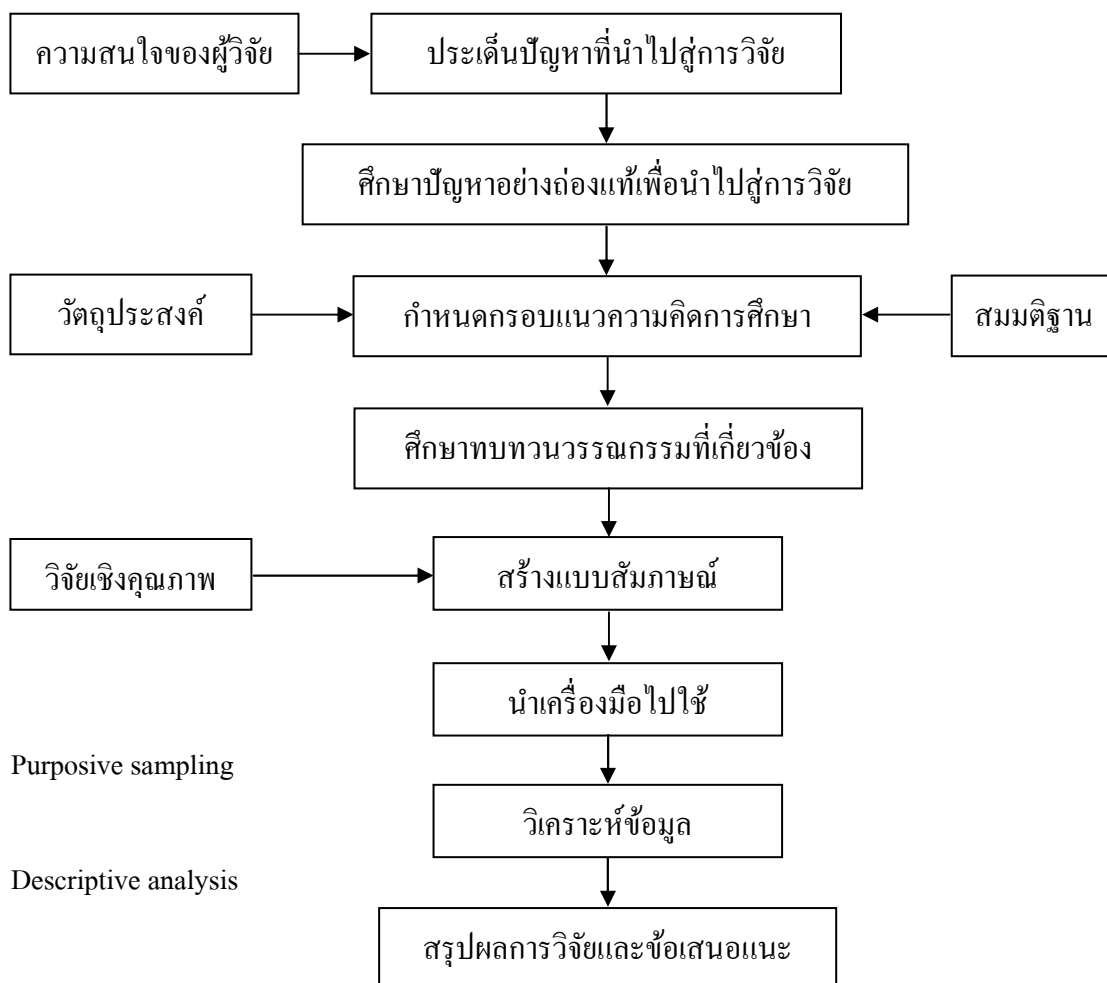
1. การกำหนดประชากรและกลุ่มเป้าหมาย
2. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย
3. ลักษณะเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย
4. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
5. วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและกลุ่มเป้าหมาย

ประชากรและกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ จะใช้การสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive sampling) เป็นกลุ่มประชากรชาวกัมพูชาจังหวัดกรุงเทพมหานคร วิธีการสุ่มตัวอย่างและขั้นตอนการสุ่มตัวอย่าง อ้างอิงผลการวิจัยจากโทมัสทีแมคคิลแลนที่ว่าหากมีจำนวนผู้เข้าร่วมการสัมภาษณ์ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ตั้งแต่ 17 คนขึ้นไป อัตราการลดลงของการคลาดเคลื่อนจะมีน้อยมากดังนั้น ผู้วิจัยจึงกำหนดกลุ่มตัวอย่างชาวกัมพูชาที่นำเข้ามาทำงานอย่างถูกต้องตามกฎหมายตาม MOU จังหวัดกรุงเทพมหานคร โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลนั้น จะจำแนกตามประเภทของงานที่ชาวกัมพูชาสามารถทำงานได้ในประเทศไทย จำนวน 30 คน โดยแบ่งเป็นอาชีพกรรมกรก่อสร้าง จำนวน 15 คน และอาชีพแม่บ้าน จำนวน 15 คน รวมจำนวน 30 คน มาเป็นกลุ่มตัวอย่างในการเป็นผู้ให้ข้อมูลหลักจนกว่าข้อมูลจะอิ่มตัวและผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับแรงงาน จำนวน 2 คน รวมทั้งสิ้น 32 คน

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้จะเป็นการศึกษา คุณลักษณะพฤติกรรมการบริโภคของอุปสงค์และอุปทานของการถือเงินของชาวกัมพูชา จังหวัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยขั้นตอนการดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

ภาพที่ 3-1 ขั้นตอนในการวิจัย

ลักษณะเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้ คือการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กำหนดกรอบแนวคิดจากทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสัมภาษณ์ที่เป็นคำถามแบบชนิดปลายเปิด (Open-end question) เป็นการสัมภาษณ์แบบสนทนาและโต้ตอบระหว่างผู้วิจัยและผู้ให้ข้อมูลสัมภาษณ์ เพื่อรวบรวมข้อมูลในการวิเคราะห์ลักษณะของแบบสอบถามแบ่งโครงคำถามออกเป็น 4 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 เป็นแนวคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูลสัมภาษณ์ คือเป็นข้อมูล ปัจจัยส่วนบุคคล โดยจะมีคำถาม 6 ข้อ ซึ่งเป็นคำถามปลายเปิดมีคำถามคือ

ชื่อ นามสกุล อายุ ตำแหน่งงาน สถานที่ทำงาน ระยะเวลาในการทำงาน รายได้จากการทำงาน

ส่วนที่ 2 เป็นแนวคำถามเกี่ยวกับคุณลักษณะพฤติกรรมการบริโภคของชาวกัมพูชา จังหวัดกรุงเทพมหานคร มีพฤติกรรมการบริโภคอย่างไร ซึ่งจะเป็นคำถามแบบปลายเปิด จำนวน 11 ข้อ

ส่วนที่ 3 เป็นแนวคำถามที่เกี่ยวกับอุปสงค์และอุปทานของการถือเงินที่มีผลต่อพฤติกรรมการบริโภคของชาวกัมพูชา จังหวัดกรุงเทพมหานครซึ่งจะเป็นคำถามแบบปลายเปิด จำนวน 6 ข้อ

ส่วนที่ 4 จะเป็นส่วนในการให้ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเพิ่มเติม

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

หลังจากที่ผู้วิจัยได้รวบรวมแนวคิดและทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาตามกรอบแนวคิดในการวิจัย โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ อย่างเป็นขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยลงพื้นที่สัมภาษณ์ กับกลุ่มเป้าหมายคือ กลุ่มตัวอย่างชาวกัมพูชาที่นำเข้ามาทำงานอย่างถูกต้องตามกฎหมายตาม MOU จังหวัดกรุงเทพมหานคร โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลนั้น จะจำแนกตามประเภทของงานแบ่งเป็นอาชีพกรรมกรก่อสร้าง จำนวน 15 คน และอาชีพแม่บ้าน จำนวน 15 คน รวมจำนวน 30 คน และผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับแรงงาน จำนวน 2 คน รวมทั้งสิ้น 32 คน ชาวกัมพูชาที่อยู่จังหวัดกรุงเทพมหานคร

2. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมแบบสัมภาษณ์ที่สมบูรณ์ ในช่วงระหว่างเดือนเมษายน พ.ศ. 2560 ถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2560

3. ตรวจสอบความถูกต้อง จัดหมวดหมู่ของข้อมูลในแบบสัมภาษณ์ กำหนดรหัสลงบันทึก

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาถอดแบบคำต่อคำ สรุประเด็นของแต่ละบุคคล

2. ผู้วิจัยนำข้อมูลการสรุประเด็นการสัมภาษณ์ของแต่ละบุคคล ทำการวิเคราะห์เป็นความคิดเห็นของแต่ละบุคคล โดยสรุปเป็นประเด็นแต่ละข้อ

3. นำข้อมูลการสรุประเด็นมาวิเคราะห์ วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างบุคคล แต่ละบุคคลว่ามีพฤติกรรมบริโภคอย่างไร

4. นำข้อมูลจากการวิเคราะห์นั้น สรุปข้อประเด็นต่าง ๆ ไปให้กับอาจารย์ที่ปรึกษา
ตรวจสอบความถูกต้อง เพื่อให้ได้ข้อสรุปสุดท้ายที่สมบูรณ์แบบ

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง คุณลักษณะพฤติกรรมกรรมการบริ โภคและอุปสงค์และอุปทานของการถือเงินของชาวกัมพูชา จังหวัดกรุงเทพมหานคร เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ (Qualitative research) ใช้การสัมภาษณ์แบบสนทนาและโต้ตอบระหว่างผู้วิจัยและผู้ให้ข้อมูลสัมภาษณ์ เพื่อรวบรวมข้อมูลในการวิเคราะห์ลักษณะของแบบสอบถามแบ่งโครงคำถามออกเป็น 4 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 เป็นแนวคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูลสัมภาษณ์ คือเป็นข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล โดยจะมีคำถาม 6 ข้อ ซึ่งเป็นคำถามปลายเปิด

ส่วนที่ 2 เป็นแนวคำถามเกี่ยวกับคุณลักษณะพฤติกรรมกรรมการบริ โภคของชาวกัมพูชา จังหวัดกรุงเทพมหานคร มีพฤติกรรมกรรมการบริ โภคอย่างไร ซึ่งจะเป็คำถามแบบปลายเปิด

ส่วนที่ 3 เป็นแนวคำถามที่เกี่ยวกับอุปสงค์และอุปทานของการถือเงินที่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการบริ โภคของชาวกัมพูชา จังหวัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งจะเป็คำถามแบบปลายเปิด

ส่วนที่ 4 จะเป็นส่วนในการให้ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเพิ่มเติม

ผลการสัมภาษณ์ ผู้เชี่ยวชาญ ในเรื่องเกี่ยวกับคุณลักษณะพฤติกรรมกรรมการบริ โภคของอุปสงค์และอุปทานของการถือเงินของชาวกัมพูชา จังหวัดกรุงเทพมหานคร

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูลสัมภาษณ์

ตารางที่ 4-1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพกรรมกรก่อสร้าง

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	อายุ	สถานที่ทำงาน	ระยะเวลาในการทำงาน	ช่วงเวลาในการทำงาน	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน
1	นายชอ	32	บริษัท เครือแอทโซม จำกัด	6 ปี	08.00-17.00 น.	15,000.00
2	นายนน	33	บริษัท เครือแอทโซม จำกัด	1 ปี	08.00-17.00 น.	15,000.00
3	นายสง	21	บริษัท เครือแอทโซม จำกัด	6 ปี	08.00-17.00 น.	15,000.00
4	นายกลิ่น	27	บริษัท เครือแอทโซม จำกัด	5 ปี	08.00-17.00 น.	15,000.00
5	นางมิตร	28	บริษัท เครือแอทโซม จำกัด	3 ปี	08.00-17.00 น.	12,000.00
6	นางชกลินชุม	25	JV. WIN	3 ปี	08.00-17.00 น.	12,000.00
7	นายแดน	33	JV. WIN	5 ปี	08.00-17.00 น.	12,000.00
8	นายนิค	20	JV. WIN	3 ปี	08.00-17.00 น.	12,000.00

ตารางที่ 4-1 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	อายุ	สถานที่ทำงาน	ระยะเวลาใน การทำงาน	ช่วงเวลาในการ ทำงาน	รายได้เฉลี่ย ต่อเดือน
9	นายสะเพียน	22	JV. WIN	4 ปี	08.00-17.00 น.	12,000.00
10	นางสาวนินอิม	16	บริษัท เบญจมาศ จำกัด	4 ปี	08.00-17.00 น.	13,000.00
11	นายจิน	32	บริษัท เบญจมาศ จำกัด	5 ปี	08.00-17.00 น.	13,000.00
12	นายเทียร์	22	บริษัท เบญจมาศ จำกัด	3 ปี	08.00-17.00 น.	13,000.00
13	นายวิน	41	หจก.พี.วาย.เอส. คอนสตรัคชั่น	6 ปี	08.00-17.00 น.	15,000.00
14	นางชุย	32	หจก.พี.วาย.เอส. คอนสตรัคชั่น	4 ปี	08.00-17.00 น.	15,000.00
15	นายล้อม	35	หจก.พี.วาย.เอส. คอนสตรัคชั่น	5 ปี	08.00-17.00 น.	15,000.00

ตารางที่ 4-2 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพแม่บ้านพ่อบ้าน

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	อายุ	สถานที่ทำงาน	ระยะเวลาใน การทำงาน	ช่วงเวลาในการ ทำงาน	รายได้เฉลี่ย ต่อเดือน
B1	นางดาว	38	หจก.ศรีชัยพัฒนา	4 ปี	07.00-17.00 น.	9,000.00
B2	นายวิระ	34	ร้านอาหารสนามเป้า	4 ปี	07.00-17.00 น.	9,200.00
B3	นางสาวเล็ก	27	สำนักงานวินัยการบัญชี	2 ปี	07.00-17.00 น.	8,500.00
B4	นางสาวน้ำ	20	สำนักงานวินัยการบัญชี	3 เดือน	07.00-17.00 น.	8,500.00
B5	นางสาวปี	22	สำนักงานวินัยการบัญชี	1 เดือน	07.00-17.00 น.	8,500.00
B6	นางนี	18	บริษัท เครือแอทโซม จำกัด	4 ปี	08.00-17.00 น.	8,000.00
B7	นางกิ	26	บริษัท เครือแอทโซม จำกัด	6 เดือน	08.00-17.00 น.	8,000.00
B8	นางพิม	28	บริษัท เครือแอทโซม จำกัด	7 ปี	08.00-17.00 น.	8,000.00
B9	นางแก้ว	20	บริษัท เครือแอทโซม จำกัด	10 ปี	07.00-17.00 น.	10,000.00
B10	นางสาวหมวย	18	บริษัท เครือแอทโซม จำกัด	10 ปี	07.00-17.00 น.	10,000.00
B11	นางโลน	40	บริษัท เครือแอทโซม จำกัด	3 ปี	08.00-17.00 น.	8,000.00
B12	นางเทีย	22	บริษัท เครือแอทโซม จำกัด	3 ปี	08.00-17.00 น.	8,000.00
B13	นางนุ้ย	28	บริษัท เครือแอทโซม จำกัด	5 ปี	08.00-17.00 น.	10,000.00
B14	นางรส	32	องค์การสงเคราะห์ทหาร ผ่านศึก	3 ปี	07.00-16.30 น.	12,000.00

ตารางที่ 4-2 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	อายุ	สถานที่ทำงาน	ระยะเวลาใน การทำงาน	ช่วงเวลาในการ ทำงาน	รายได้เฉลี่ย ต่อเดือน
B15	นางจันทร์	32	องค์การสงเคราะห์ทหาร ผ่านศึก	3 ปี	07.00-16.30 น.	12,000.00

จากการสัมภาษณ์ชาวแกมพูชาที่ประกอบอาชีพประเภทกรรมกรก่อสร้าง และประกอบอาชีพแม่บ้านพ่อบ้าน นั้น จะเป็นคนพื้นที่ที่ไร้ที่ทำนาค่าแรงต่ำ โดยมาจากจังหวัดต่าง ๆ ดังนี้

1. จังหวัดบันเตียเมียนเจย ภาษาไทย เรียกว่า “จังหวัดบ้านได้มีชัย” หรือ “บันทายมีชัย” อยู่ทางภาคตะวันตกเฉียงเหนือของประเทศ จังหวัดบันเตียเมียนเจยติดต่อกับประเทศไทยทางทิศตะวันตกที่เมืองปอยเปตจังหวัดบันเตียเมียนเจย ได้แยกออกจากจังหวัดพระตะบอง เดิมประกอบด้วย 5 อำเภอ คือ มงคลบุรี ชมโปก ศรีโสภณ พระเนตรพระ และพนมศกซึ่งคนที่นี่จะประกอบอาชีพทำไร่นา ทำเกษตรกรรมต่าง ๆ ทั้งครอบครัว โดยเมื่อรายได้จากการทำไร่นานั้นหลังจากหักค่าใช้จ่ายต่าง ๆ อาทิเช่น ปุ๋ย ซึ่งปุ๋ยทางประเทศแกมพูชา นั้นค่อนข้างมีราคาที่สูงมาก ทำให้เหลือผลกำไรหลังจากหักค่าใช้จ่ายต่าง ๆ แล้ว จะเหลือโดยประมาณ 20,000-40,000 บาท ซึ่งรายได้ผลกำไรที่ได้จากตรงนี้นั้น จะเป็นรายได้ที่มีไว้ใช้ต่อปี ทั้งครอบครัว แต่ละครอบครัวก็มีสมาชิกไม่เท่ากัน บางครอบครัวมี 3-5 คน บางครอบครัวมี 6-8 คน ดังนั้นแล้วเงินที่เหลือต้องใช้จ่ายแต่พอมีพอกิน ซึ่งบางที่ไม่เพียงพอ

2. จังหวัดตาแก้วตาแก้ว หรือ ตาแก้ว เป็นจังหวัดที่ตั้งอยู่ทางตะวันออกเฉียงใต้ของประเทศแกมพูชา เมืองหลักคือเมืองโกลนแก้ว (เดิมชื่อตาแก้ว) จังหวัดนี้ติดต่อกับจังหวัดกำปอตทางตะวันตก จังหวัดกำปงสปีอ และจังหวัดกันดาลทางเหนือ และทางใต้ติดต่อกับประเทศเวียดนาม ซึ่งคนที่นี่จะประกอบอาชีพทำไร่นา ทำเกษตรกรรมต่าง ๆ โดยเมื่อรายได้จากการทำไร่นานั้นหลังจากหักค่าใช้จ่ายต่าง ๆ จะเหลือผลกำไรหลังจากหักค่าใช้จ่ายต่าง ๆ แล้ว จะเหลือโดยประมาณ 20,000-30,000 บาท ซึ่งรายได้ผลกำไรที่ได้จากตรงนี้นั้น จะเป็นรายได้ที่มีไว้ใช้ต่อปี ทั้งครอบครัว

3. จังหวัดปอยเปต เป็นเมืองชายแดนไทย-แกมพูชา ตั้งอยู่ที่ตำบลปอยเปต อำเภออูร์ซเรอ จังหวัดบันทายมีชัย ประเทศแกมพูชา อยู่ติดกับอำเภอรัฐประเทศ จังหวัดสระแก้ว ประเทศไทย ตัวเมืองมีบ่อนกาสิโนเป็นจำนวนมาก ค่าแรงในการทำงานจะได้เป็นค่าแรงงานรายวัน โดยตกวันละ 200-300 บาท เท่านั้น การทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมก็มีรายได้ไม่น้อย เช่นการรับจ้างเย็บผ้ารายได้ก็ตกวันละ 100-200 บาท

สาเหตุที่ออกมาจากประเทศชาวกัมพูชาเนื่องมาจาก ชาวกัมพูชาที่ประกอบอาชีพทำไร่ทำนา รายได้จากการทำไร่ทำนานั้นหลังจากหักค่าใช้จ่ายต่าง ๆ จะเหลือผลกำไรโดยประมาณ 20,000-40,000 บาท ซึ่งรายได้ผลกำไรจากตรงนี้นั้น จะเป็นรายได้ที่มีไว้ใช้ต่อไป ต้องใช้จ่ายแต่พอมีพอกิน ดังนั้นแล้ว ทำให้แรงงานชาวกัมพูชาเข้ามาทำงานในประเทศไทยเพราะด้วยสาเหตุหลัก ๆ คือ ค่าแรงที่สูง เนื่องมาจาก หากคิดแล้วค่าแรงของชาวกัมพูชาตกรายได้ 200 บาท ต่อวัน หากมาทำงานในประเทศไทยนั้น จะได้ค่าแรงโดยประมาณ 300-400 บาท ต่อวัน และการที่เข้ามามีสาเหตุอื่นอีกคือ การที่อยู่ประเทศกัมพูชานั้น ก็จะประกอบอาชีพทำไร่ทำนาได้เพียงอย่างเดียว ไม่สามารถประกอบอาชีพอื่น ๆ ได้ จึงเข้ามาทำงานในประเทศไทย การเข้าในประเทศไทยนั้น จะเป็นการเข้ามาโดยญาติพี่น้อง และเพื่อน ๆ ที่เคยเข้ามาชักชวนเข้ามาทำงาน ซึ่งบางคนพากันมาเป็นครอบครัว การเข้ามาในประเทศไทยนี้เข้ามาเพื่อหารายได้ การอพยพโดยเสรี (Free migration) เป็นการอพยพของปัจเจกชนโดยเสรีอาจจะเกิดแรงงานจูงใจจากภายนอกเช่นกัน โดยตำแหน่งการงาน รายได้ ไม่ได้มาตั้งหลักปักฐานในประเทศไทย

ตารางที่ 4-3 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญแรงงาน

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	อายุ	สถานที่ทำงาน	ตำแหน่ง
C1	นายวิรพงษ์ จินดาวงษ์	35	หจก.วินชัยพลายกรู๊ป	กรรมการผู้จัดการ หจก.วินชัยพลายกรู๊ป
C2	นายปรัชญา อุทัยศรี	29	หจก.รุ่งโรจน์ มิลเลนเนียม 2000	กรรมการผู้จัดการ หจก.รุ่งโรจน์ มิลเลนเนียม 2000 กรรมการบริษัท อุทัยศรี072 กรู๊ป จำกัด

ส่วนที่ 2 ผลวิเคราะห์คุณลักษณะพฤติกรรมการบริโภคของชาวกัมพูชา

จังหวัดกรุงเทพมหานคร

ผลข้อมูลคุณลักษณะพฤติกรรมการบริโภคของผู้ให้ข้อมูลสัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพกรรมกรก่อสร้าง ชาวกัมพูชา จำนวน 15 คน ดังนี้

ข้อที่ 2.1 ท่านซื้ออาหาร-เครื่องดื่มต่าง ๆ ในการดำรงชีวิตวันละกี่ครั้ง ครั้งละประมาณกี่บาท

A1 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ผมเลือกซื้ออาหาร โดยซื้อวันละ 2-3 ครั้ง แต่ละครั้งจะซื้อประมาณ 80-100 บาท ซื้อเหมือนกินเป็นมื้อ ๆ แต่บางครั้งก็เลือกซื้อ 1 ครั้ง แต่ทานได้ทั้งวัน”

A2 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ผมจะเลือกซื้ออาหารเป็นหลัก ส่วนเครื่องดื่มต่าง ๆ ก็ขึ้นอยู่กับความต้องการในวันนั้น โดยซื้อวันละประมาณ 2-3 ครั้ง โดยแต่ละครั้งนั้น จะซื้อประมาณ 50 บาท กินง่าย ๆ ราคาไม่แพงเน้นปริมาณ”

A3 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะเลือกซื้ออาหาร-เครื่องดื่มต่าง ๆ โดยส่วนใหญ่จะซื้อวันละ 2-3 ครั้ง โดยแต่ละครั้งนั้น จะซื้อประมาณ 50 บาท ซื้อเหมือนกินเป็นมื้อ ๆ”

A4 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “การเลือกซื้ออาหารในแต่ละวันของผม นั้น ใน 1 ครั้ง จะซื้อประมาณ 120 บาทขึ้นไป โดยทำเป็นกับข้าวที่สามารถทานได้หลายมื้อ”

A5 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “การเลือกซื้ออาหารสำหรับฉันแล้ว จะซื้อวันละ 2-3 ครั้ง โดยแต่ละครั้งนั้น จะซื้อประมาณ 80-100 บาท กินง่าย ๆ หรือกินช้า ๆ หรือกินสิ่งที่ชอบ”

A6 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะเลือกซื้ออาหาร-เครื่องดื่มต่าง ๆ โดยแค่ 1 ครั้ง โดยจะซื้อประมาณ 120 บาทขึ้นไป โดยทำเป็นกับข้าวที่สามารถทานได้หลายมื้อ”

A7 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะเลือกซื้ออาหาร-เครื่องดื่มต่าง ๆ คราวเดียวกัน โดยซื้อวันละ 2-3 ครั้ง โดยแต่ละครั้งนั้น จะซื้อประมาณ 80-100 บาท”

A8 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะเลือกซื้ออาหาร-เครื่องดื่มต่าง ๆ คราวเดียวกัน โดยซื้อวันละ 2-3 ครั้ง โดยแต่ละครั้งนั้น จะซื้อประมาณ 50 บาท ซื้อเหมือนกินเป็นมื้อ ๆ แต่บางครั้งก็เลือกซื้อ 1 ครั้ง แต่ทานได้ทั้งวัน”

A9 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะเลือกซื้ออาหาร-เครื่องดื่มต่าง ๆ โดยส่วนใหญ่จะซื้อวันละ 2-3 ครั้ง โดยแต่ละครั้งนั้น จะซื้อประมาณ 50 บาท”

A10 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “หนูจะเลือกซื้ออาหาร-เครื่องดื่มต่าง ๆ โดยซื้อวันละ 2-3 ครั้ง โดยแต่ละครั้งนั้น หนูก็จะซื้อประมาณ 50 บาท เน้นราคาไม่แพง”

A11 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะเลือกซื้ออาหาร-เครื่องดื่มต่าง ๆ โดยส่วนใหญ่จะซื้อวันละ 2-3 ครั้ง โดยแต่ละครั้งนั้น จะซื้อประมาณ 50 บาท ซื้อเหมือนกินเป็นมื้อ ๆ”

A12 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ผมจะเลือกซื้ออาหารต่าง ๆ ที่คราวเดียวกัน โดยซื้อวันละ 2-3 ครั้ง โดยแต่ละครั้งนั้น ผมจะซื้อประมาณ 80-100 บาท เท่านั้นพอ”

A13 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ผมก็จะเลือกซื้ออาหาร คราวเดียวกัน โดยซื้อวันละ 2-3 ครั้ง โดยแต่ละครั้งนั้น จะซื้อประมาณ 80-100 บาท ซื้อเหมือนกินเป็นมื้อ ๆ แต่บางครั้งก็เลือกซื้อ 1 ครั้ง ครั้งละประมาณ 120 บาทขึ้นไป สามารถทานได้ทั้งวัน”

A14 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ฉันก็จะเลือกซื้ออาหาร-เครื่องดื่มต่าง ๆ ที่กินนั้น โดยจะซื้อแค่ 1 ครั้ง ฉันซื้อประมาณ 120 บาทขึ้นไป โดยทำเป็นกับข้าวที่สามารถทานได้หลายมื้อทานได้หลายคน”

A15 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะเลือกซื้ออาหาร-เครื่องคั่วต่าง ๆ โดยซื้อวันละ 2-3 ครั้ง โดยแต่ละครั้งนั้น จะซื้อประมาณ 50 บาท กินง่าย ๆ ราคาไม่แพง”

ตารางที่ 4-4 การซื้ออาหาร-เครื่องคั่วต่าง ๆ ในการดำรงชีวิตของผู้ให้สัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพกรรมกรก่อสร้าง

ความคิดเห็นของ ผู้ให้สัมภาษณ์ (A)	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	รวม
เลือกซื้อวันละ 1 ครั้ง ๆ ละ 120				✓		✓		✓					✓	✓		5
เลือกซื้อวันละ 2-3 ครั้ง ๆ ละ 50 บาท		✓	✓					✓	✓	✓	✓					7
เลือกซื้อวันละ 2-3 ครั้ง ๆ ละ 80-100 บาท	✓				✓		✓				✓	✓	✓			6
รวม	1	1	1	1	1	1	1	2	1	1	2	1	2	1	1	18

ผลการวิเคราะห์ ตารางที่ 4-4

วิเคราะห์ผลการสัมภาษณ์การซื้ออาหาร-เครื่องคั่วต่าง ๆ ในการดำรงชีวิตของผู้ให้ข้อมูลสัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพกรรมกรก่อสร้าง โดยเรียงจากมากไปหาน้อยจากความคิดเห็นส่วนใหญ่จะเลือกซื้อวันละ 2-3 ครั้ง โดยซื้อครั้งละ 50 บาท รองลงมาคือ จะเลือกซื้อวันละ 2-3 ครั้ง โดยซื้อครั้งละ 80-100 บาท

ข้อที่ 2.2 ท่านเลือกซื้ออาหาร-เครื่องคั่วต่าง ๆ ในการดำรงชีวิตจากแหล่งใด เพราะอะไร ที่เลือกซื้อที่แหล่งนี้

A1 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ผมก็จะเลือกซื้อ ที่ตลาดสดข้างที่ทำงาน หรือตลาดที่อยู่ใกล้เคียง ผมเลือกซื้อที่นี่ก็เพราะว่า รายได้น้อยเลยซื้อ ราคาถูก มีให้เลือกเยอะ แถมประหยัด ทำครั้งหนึ่งก็กินทั้งครอบครัว”

A2 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะเลือกซื้ออาหาร-เครื่องคั่วต่าง ๆ จะเลือกซื้อ จากรถกับข้าวหรือ ไม่ก็ตลาดสด เพราะว่า ถ้าซื้อจากรถกับข้าว นั้น สามารถซื้อเป็นเงินเชื่อได้ก่อน เมื่อเวลาเงินออก ก็จะชำระเงินภายหลัง ส่วนที่ตลาดสดเลือกซื้อเพราะมีหลากหลาย ราคาถูก ประหยัด”

A3 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะเลือกซื้ออาหาร-เครื่องคั่วต่าง ๆ จะเลือกซื้อ จากรถกับข้าว เพราะว่า ถ้าซื้อจากรถกับข้าว นั้น สามารถซื้อเป็นเงินเชื่อได้ก่อน เมื่อเวลาเงินออก ก็จะ

ชำระเงินภายหลัง ไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียม”

A4 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ผมจะเลือกซื้ออาหาร-เครื่องคั่วต่าง ๆ จะเลือกซื้อ จากรถกับข้าวเพราะว่า ถ้าซื้อจากรถกับข้าว นั้น สามารถซื้อเป็นเงินเชื่อได้ก่อน แถมทำได้หลายมือ”

A5 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ฉันจะเลือกซื้ออาหาร โดยเลือกซื้อ จากรถกับข้าวหรือไม่ก็ตลาดสด เพราะว่า ถ้าซื้อจากรถกับข้าว นั้นฉันซื้อเป็นเงินเชื่อได้ก่อน เมื่อเวลาเงินออก ก็จะจ่าย ภายหลัง ส่วนที่ตลาดสดเลือกซื้อเพราะมีหลากหลาย ราคาถูก ประหยัด”

A6 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะเลือกซื้ออาหาร-เครื่องคั่วต่าง ๆ จะเลือกซื้อ จากรถกับข้าวหรือไม่ก็ตลาดสด เพราะว่า ถ้าซื้อจากรถกับข้าว นั้น สามารถซื้อเป็นเงินเชื่อได้ก่อน เมื่อเวลาเงินออก ก็จะชำระเงินภายหลัง ส่วนที่ตลาดสดเลือกซื้อเพราะราคาถูก ประหยัด มีหลากหลาย”

A7 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะเลือกซื้ออาหาร-เครื่องคั่วต่าง ๆ ที่ตลาดสดข้างที่ทำงาน หรือตลาดที่อยู่ใกล้เคียง ที่เลือกซื้อที่นี้ เพราะว่า รายได้น้อยเลยซื้อ ราคาถูก มีให้เลือกเยอะ ประหยัด ทำครั้งหนึ่งสามารถทานได้ทั้งครอบครัว”

A8 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ผมเลือกที่จะซื้อจากตลาดสดข้างที่ทำงาน หรือตลาดที่อยู่ใกล้เคียง ที่เลือกซื้อที่นี้ เพราะว่า รายได้ผมน้อยเลยซื้อ เพราะมันมีราคาที่ถูก มีให้เลือกเยอะ ประหยัด ทำครั้งหนึ่งสามารถทานได้ทั้งครอบครัว”

A9 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะเลือกซื้ออาหาร-เครื่องคั่วต่าง ๆ จะเลือกซื้อ จากรถกับข้าวเพราะว่า ถ้าซื้อจากรถกับข้าว นั้น สามารถซื้อเป็นเงินเชื่อได้ก่อน”

A10 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะเลือกซื้ออาหาร-เครื่องคั่วต่าง ๆ จะเลือกซื้อ จากรถกับข้าวเพราะว่า ถ้าซื้อจากรถกับข้าว นั้น สามารถซื้อเป็นเงินเชื่อได้ก่อน เมื่อเวลาเงินออก ก็จะชำระเงินภายหลัง”

A11 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะเลือกซื้ออาหาร-เครื่องคั่วต่าง ๆ จะเลือกซื้อ จากรถกับข้าวหรือไม่ก็ตลาดสด เพราะว่า ถ้าซื้อจากรถกับข้าว นั้น สามารถซื้อเป็นเงินเชื่อได้ก่อน เมื่อเวลาเงินออก ก็จะชำระเงินภายหลัง ส่วนที่ตลาดสดเลือกซื้อเพราะมีของที่ชอบทานเยอะ ราคาถูก ประหยัดเงินด้วย”

A12 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะเลือกซื้ออาหาร-เครื่องคั่วต่าง ๆ จะเลือกซื้อ จากรถกับข้าวเพราะว่า ถ้าซื้อจากรถกับข้าว นั้น สามารถซื้อเป็นเงินเชื่อได้ก่อน เมื่อเวลาเงินออก ก็จะชำระเงินภายหลัง”

A13 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะเลือกซื้ออาหาร-เครื่องคั่วต่าง ๆ ที่ตลาดสดข้างที่ทำงาน หรือตลาดที่อยู่ใกล้เคียง ที่เลือกซื้อที่นี้ เพราะว่า รายได้น้อยเลยซื้อ ราคาถูก มีให้เลือกเยอะ ประหยัด ทำครั้งหนึ่งสามารถทานได้ทั้งครอบครัว”

A14 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ฉันจะเลือกซื้ออาหาร-เครื่องคั่วต่าง ๆ โดยจะเลือกซื้อจากรถกับข้าวเพราะไม่ต้องออกไปซื้อไกล ๆ ถ้าซื้อจากรถกับข้าวนี้ สามารถซื้อเป็นเงินเชื่อได้ก่อน เมื่อเวลาเงินออก ก็จะจ่ายเงินทีหลัง”

A15 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะเลือกซื้ออาหาร-เครื่องคั่วต่าง ๆ จะเลือกซื้อจากรถกับข้าวหรือไม่ก็ตลาดสด เพราะว่า ถ้าซื้อจากรถกับข้าวนี้ สามารถซื้อเป็นเงินเชื่อได้ก่อน เมื่อเวลาเงินออก ก็จะชำระเงินภายหลัง ส่วนที่ตลาดสดเลือกซื้อเพราะมีหลากหลาย ราคาถูก”

ตารางที่ 4-5 การเลือกซื้ออาหาร-เครื่องคั่วต่าง ๆ ในการดำรงชีวิตที่ใด เพราะอะไรของผู้ให้สัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพกรรมกรก่อสร้าง

ความคิดเห็นของ ผู้ให้สัมภาษณ์ (A)	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	รวม
ตลาดสด	✓	✓			✓	✓	✓	✓			✓		✓		✓	9
รถกับข้าวที่เข้ามาขาย		✓	✓	✓	✓	✓			✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	12
ราคาถูก	✓	✓			✓	✓	✓	✓			✓		✓		✓	9
มีให้เลือกสรร	✓	✓			✓	✓	✓	✓			✓		✓		✓	9
หลากหลาย																
ประหยัดค่าใช้จ่าย	✓	✓			✓	✓	✓	✓			✓		✓		✓	9
สามารถซื้อเงินเชื่อได้		✓	✓	✓	✓	✓			✓	✓	✓	✓		✓	✓	11
รวม	4	6	2	2	6	6	4	4	2	2	6	2	5	2	6	59

ผลการวิเคราะห์ ตารางที่ 4-5

วิเคราะห์ผลการสัมภาษณ์การเลือกซื้ออาหาร-เครื่องคั่วต่าง ๆ ในการดำรงชีวิตของผู้ให้ข้อมูลสัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพกรรมกรก่อสร้างจากความคิดเห็นส่วนใหญ่โดยเรียงจากมากไปหาน้อย จะเลือกซื้อจากรถกับข้าวที่เข้ามา และเหตุผลที่เลือกซื้อ เพราะมีราคาถูก สามารถซื้อเงินเชื่อได้ และรองลงมาจะเลือกซื้อจากตลาดสด เพราะมีให้เลือกสรรหลากหลาย ประหยัดค่าใช้จ่าย

ข้อที่ 2.3 ใครมีส่วนในการตัดสินใจเลือกซื้ออาหาร-เครื่องคั่วต่าง ๆ ในการดำรงชีวิตของท่าน

A14 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ในการตัดสินใจจะเลือกซื้ออาหาร-เครื่องคั่วต่าง ๆ นั้น จะมีแฟน และคนในครอบครัว เป็นส่วนร่วมในการตัดสินใจเลือกซื้อ เพราะว่าทานด้วยกันต้องช่วยกันเลือก”

A15 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ในการตัดสินใจจะเลือกซื้ออาหารนั้น ผมจะมี แฟน และคนในครอบครัว เป็นส่วนร่วมในการตัดสินใจเลือกซื้อ เพราะว่าทานด้วยกันต้องช่วยกันเลือก ส่วนเครื่องคั่วนั้นก็เลือกตามความต้องการของแต่ละคน”

ตารางที่ 4-6 ใครมีส่วนร่วมในการตัดสินใจการซื้ออาหาร-เครื่องคั่วต่าง ๆ ในการดำรงชีวิตของผู้ให้สัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพกรรมกรก่อสร้าง

ความคิดเห็นของ ผู้ให้สัมภาษณ์ (A)	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	รวม
ตัวเองตัดสินใจเอง	✓		✓	✓			✓	✓		✓	✓		✓			8
แฟนช่วยในการตัดสินใจ		✓			✓	✓			✓			✓		✓	✓	7
เพื่อนที่ไปซื้อด้วยกัน	✓															1
ช่วยตัดสินใจ																
คนในครอบครัว		✓			✓	✓			✓			✓		✓	✓	7
ช่วยตัดสินใจ																
รวม	2	2	1	1	2	2	1	1	2	1	1	2	1	2	2	23

ผลการวิเคราะห์ ตารางที่ 4-6

วิเคราะห์ผลการสัมภาษณ์ใครมีส่วนร่วมในการตัดสินใจการซื้ออาหาร-เครื่องคั่วต่าง ๆ ในการดำรงชีวิตของผู้ให้ข้อมูลสัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพกรรมกรก่อสร้างจากความคิดเห็นส่วนใหญ่โดยเรียงจากมากไปหาน้อย จะตัดสินใจด้วยตัวเอง และรองลงมาจะเป็นแฟน คนในครอบครัว และสุดท้าย จะเป็นเพื่อนที่ไปซื้อด้วยกันช่วยตัดสินใจ

ข้อที่ 2.4 ท่านซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น เครื่องนุ่งห่มต่าง ๆ อาทิตย์ละกี่ครั้ง ครั้งละกี่บาท

A1 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ผมจะเลือกซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น โดยซื้ออาทิตย์ละ 1 ครั้ง เท่านั้น โดยแต่ละครั้งนั้น ผมจะซื้อประมาณ 150 บาท”

A2 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะเลือกซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น-เครื่องนุ่งห่มต่าง ๆ โดยซื้ออาทิตย์ละ 1 ครั้ง โดยแต่ละครั้งนั้น จะซื้อประมาณ 200 บาท เงินผมน้อยผมซื้อแค่นี้พอ”

A3 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ผมจะเลือกซื้อเสื้อผ้าแฟชั่นซื้อเดือนละ 1 ครั้ง โดยแต่ละครั้งนั้น จะซื้อประมาณ 300 บาทขึ้นไป เพราะว่าซื้อตามโอกาสที่จะใส่”

A4 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะเลือกซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น-เครื่องนุ่งห่มต่าง ๆ โดยซื้อเดือนละ 2-3 ครั้ง โดยแต่ละครั้งนั้นประมาณแค่ 200 บาท”

A5 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ฉันจะเลือกซื้อเสื้อผ้าแฟชั่นสวย ๆ โดยซื้อเดือนละ 1 ครั้ง มันทือออกมาเรื่อย ๆ โดยแต่ละครั้งนั้น จะซื้อประมาณ 300 บาท”

A6 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ฉันก็จะเลือกซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น ซื้อแค่ประมาณเดือนละ 1 ครั้ง จะซื้อประมาณ 300 บาทพอ ซื้อเยอะไม่ได้เลยไม่มีเงิน”

A7 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะเลือกซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น-เครื่องนุ่งห่มต่าง ๆ โดยผมเลือกที่จะซื้อเดือนละ 1 ครั้ง โดยแต่ละครั้งนั้น จะซื้อประมาณ 300 บาทขึ้นไป”

A8 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะเลือกซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น โดยซื้ออาทิตย์ละ 1 ครั้ง โดยจะซื้อประมาณ 150 บาท”

A9 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ผมจะเลือกซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น โดยตัวผมเองนั้นจะซื้อเดือนละ 1 ครั้ง จะซื้อแค่ประมาณ 200 บาท”

A10 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะเลือกซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น-เครื่องนุ่งห่มต่าง ๆ โดยซื้อเดือนละ 1 ครั้ง โดยแต่ละครั้งนั้น จะซื้อประมาณ 300 บาทขึ้นไป”

A11 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะเลือกซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น-เครื่องนุ่งห่มต่าง ๆ โดยซื้ออาทิตย์ 1 ครั้ง โดยแต่ละครั้งนั้น จะซื้อประมาณ 150 บาท”

A12 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะเลือกซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น-เครื่องนุ่งห่มต่าง ๆ โดยซื้อเดือนละ 1 ครั้ง โดยแต่ละครั้งนั้น จะซื้อประมาณ 150 บาท”

A13 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะเลือกซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น โดยตัวผมเองนั้นซื้อแค่อาทิตย์ละ 1 ครั้ง โดยแต่ละครั้งนั้น จะซื้อประมาณ 150 บาท ไม่ค่อยซื้อราคาแพง”

A14 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ไม่เลือกซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น-เครื่องนุ่งห่มต่าง ๆ ใส่ตัวเดิม ๆ”

A15 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะเลือกซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น-เครื่องนุ่งห่มต่าง ๆ โดยซื้อเดือนละ 1 ครั้ง โดยแต่ละครั้งนั้น จะซื้อประมาณ 200 บาท”

ตารางที่ 4-7 การซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น-เครื่องนุ่งห่มต่าง ๆ ในการดำรงชีวิตของผู้ให้สัมภาษณ์
ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพกรรมกรก่อสร้าง

ความคิดเห็นของ ผู้ให้สัมภาษณ์ (A)	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	รวม
ไม่เลือกซื้อ ใส่ตัวเดิม ๆ														✓		1
เลือกซื้ออาทิตย์ละ 1 ครั้ง ๆ ละ 150 บาท	✓							✓			✓	✓	✓			5
เลือกซื้ออาทิตย์ละ 1 ครั้ง ๆ ละ 200 บาท		✓														1
เลือกซื้อเดือนละ 1 ครั้ง ๆ ละ 200 บาท									✓	✓						2
เลือกซื้อเดือนละ 1 ครั้ง ๆ ละ 300 บาทขึ้นไป			✓		✓	✓	✓									4
เลือกซื้อเดือนละ 2-3 ครั้ง ๆ 200 บาท				✓											✓	2
รวม	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	15

ผลการวิเคราะห์ ตารางที่ 4-7

วิเคราะห์ผลการสัมภาษณ์การซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น-เครื่องนุ่งห่มต่าง ๆ ในการดำรงชีวิตของผู้ให้ข้อมูลสัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพกรรมกรก่อสร้างจากความเห็นส่วนใหญ่โดยเรียงจากมากไปหาน้อย จะเลือกซื้ออาทิตย์ละ 1 ครั้ง โดยซื้อครั้งละ 150 บาท และรองลงมาจะเลือกซื้อเดือนละ 1 ครั้ง โดยซื้อครั้งละ 200 บาท

ข้อที่ 2.5 ท่านเลือกซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น เครื่องนุ่งห่มต่าง ๆ จากแหล่งใด เพราะอะไรถึงเลือกซื้อที่แหล่งนี้

A1 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะเลือกซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น-เครื่องนุ่งห่ม ๆ ที่ร้านตั้งแผงในตลาดข้างที่ทำงาน หรือตลาดที่อยู่ใกล้เคียง ที่เลือกซื้อที่นี่ เพราะว่า รายได้น้อยเลยซื้อ ราคาถูก มีให้เลือกเยอะ ประหยัด ทำครั้งหนึ่งสามารถทานได้ทั้งครอบครัว”

A2 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะเลือกซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น-เครื่องนุ่งห่ม ๆ ที่ร้านตั้งแผงในตลาดข้างที่ทำงาน หรือตลาดที่อยู่ใกล้เคียง เพราะว่ามีมาก ราคาถูก ประหยัด”

A3 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะเลือกซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น ที่ร้านตั้งแผงในตลาดข้างที่ทำงาน หรือตลาดที่อยู่ใกล้เคียง เพราะว่ามีความหลากหลาย ราคาถูก ประหยัด”

ตารางที่ 4-8 การเลือกซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น-เครื่องนุ่งห่มต่าง ๆ ในการดำรงชีวิตของผู้ให้สัมภาษณ์
ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพกรรมกรก่อสร้าง

ความคิดเห็นของ ผู้ให้สัมภาษณ์ (A)	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	รวม
ไม่เลือกซื้อ ใใส่ตัวเดิม ๆ														✓		1
เลือกซื้อจากตลาด	✓	✓	✓		✓					✓					✓	6
ร้านตั้งแผงลอย																
เลือกซื้อจากรอบ ๆ				✓		✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓			8
อนุสาวรีย์ชัยฯ																
ประหยัดค่าใช้จ่าย	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓	14
เพราะราคาถูก	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓	14
เพราะมีให้เลือก	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓	14
หลากหลาย																
รวม	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	1	1	4	57

ผลการวิเคราะห์ ตารางที่ 4-8

วิเคราะห์ผลการสัมภาษณ์การเลือกซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น-เครื่องนุ่งห่มต่าง ๆ ในการดำรงชีวิตของผู้ให้ข้อมูลสัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพกรรมกรก่อสร้างจากความเห็นส่วนใหญ่ โดยเรียงจากมากไปหาน้อย จะเลือกซื้อจากรอบ ๆ อนุสาวรีย์ชัยฯ เพราะว่ามีราคาถูก มีให้เลือกหลากหลาย และรองลงมาจะเลือกซื้อจากตลาดร้านตั้งแผงลอย เพราะ ประหยัดค่าใช้จ่าย มีให้เลือกหลากหลาย

ข้อที่ 2.6 ใครมีส่วนในการตัดสินใจเลือกซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น เครื่องนุ่งห่มต่าง ๆ ของท่าน

A1 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ในการตัดสินใจจะเลือกซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น นั้น ตัวผมเอง และเพื่อนที่ไปซื้อด้วยกัน เป็นส่วนร่วมในการตัดสินใจเลือกซื้อ”

A2 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ในการตัดสินใจจะเลือกซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น-เครื่องนุ่งห่มต่าง ๆ นั้น ผมเองจะมี แฟน และคนในครอบครัว เป็นส่วนร่วมในการตัดสินใจเลือกซื้อเสื้อผ้า”

A3 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ในการตัดสินใจจะเลือกซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น ต่าง ๆ นั้น ผมเลือกจะตัดสินใจซื้อเอง ผมใส่เอง เลือกเอง”

A4 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ในการตัดสินใจจะเลือกซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น ต่าง ๆ นั้น จะมีตัวผมเองที่เป็นคนตัดสินใจเอง”

A5 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ในการตัดสินใจจะเลือกซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น-เครื่องนุ่งห่มต่าง ๆ นั้น ฉันจะมี แฟน และคนในครอบครัว ช่วยในการเลือกซื้อแบบต่าง ๆ”

A6 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ในการตัดสินใจจะเลือกซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น ต่าง ๆ นั้น ฉันเลือกที่จะตัดสินใจเองด้วยตัวฉันเอง ใส่เองเลือกเอง”

A7 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ในการตัดสินใจจะเลือกซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น-เครื่องนุ่งห่มต่าง ๆ นั้น จะตัดสินใจเอง”

A8 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ในการตัดสินใจจะเลือกซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น-เครื่องนุ่งห่มต่าง ๆ นั้น จะมี แฟน และคนในครอบครัว เป็นส่วนร่วมในการตัดสินใจเลือกซื้อ เพราะว่าทานด้วยกันต้องช่วยกันเลือก”

A9 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ในการตัดสินใจจะเลือกซื้อเสื้อผ้าด้วยตัวผมเอง ผมเลือกเองไม่มีใครช่วยผมเลือก”

A10 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ในการตัดสินใจจะเลือกซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น-เครื่องนุ่งห่มต่าง ๆ นั้น จะมี แฟน และตัวเอง เป็นคนร่วมในการตัดสินใจเลือกซื้อ เพราะว่าทานด้วยกันอยากทานอะไรก็ช่วยกันเลือก”

A11 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ในการตัดสินใจจะเลือกซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น ต่าง ๆ นั้น ผมก็จะตัดสินใจเอง”

A12 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ในการตัดสินใจจะเลือกซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น ต่าง ๆ นั้น จะมี แฟน เป็นส่วนร่วมในการตัดสินใจเลือกซื้อ”

A13 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ในการตัดสินใจจะเลือกซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น-เครื่องนุ่งห่มต่าง ๆ นั้น จะ ตัดสินใจเอง”

A14 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ในการตัดสินใจจะเลือกซื้อเสื้อผ้าต่าง ๆ นั้น เราเองจะมีแฟน และคนในครอบครัว ช่วยเลือกในการตัดสินใจ”

A15 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ในการตัดสินใจจะเลือกซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น-เครื่องนุ่งห่มต่าง ๆ นั้น จะ ตัดสินใจเอง เพราะว่าเลือกทานเอง ชอบทานอะไรก็เลือกทานเอง”

ตารางที่ 4-9 ใครมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเลือกซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น-เครื่องนุ่งห่มต่าง ๆ ในการดำรงชีวิตของผู้ให้สัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพกรรมกรก่อสร้าง

ความคิดเห็นของ ผู้ให้สัมภาษณ์ (A)	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	รวม	
ตัวเองตัดสินใจเอง	✓		✓	✓		✓	✓		✓	✓			✓		✓	9	
แฟนช่วยในการตัดสินใจ		✓			✓			✓		✓	✓	✓		✓		7	
เพื่อนที่ไปซื้อด้วยกัน	✓															1	
ช่วยตัดสินใจ																	
คนในครอบครัว		✓			✓			✓			✓			✓		5	
ช่วยตัดสินใจ																	
รวม		2	2	1	1	2	1	1	2	1	2	2	1	1	2	1	22

ผลการวิเคราะห์ ตารางที่ 4-9

วิเคราะห์ผลการสัมภาษณ์ใครมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเลือกซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น-เครื่องนุ่งห่มต่าง ๆ ในการดำรงชีวิตของผู้ให้ข้อมูลสัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพกรรมกรก่อสร้าง จากความเห็นส่วนใหญ่โดยเรียงจากมากไปหาน้อย จะเลือกซื้อโดยการตัดสินใจด้วยตัวเอง รองลงมาจะเป็นแฟนช่วยในการตัดสินใจ คนในครอบครัวช่วยในการตัดสินใจ และน้อยที่สุดคือเพื่อนที่ไปซื้อด้วยกันช่วยในการตัดสินใจ

ข้อที่ 2.7 ท่านเสียค่าใช้จ่ายในส่วนของที่อยู่อาศัยพักพิง เดือนละเท่าไร

A1 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ผมเองไม่เสียค่าใช้จ่ายในส่วนของที่อยู่อาศัยห้องพัก แต่จะเสียค่าน้ำ ค่าไฟฟ้า เท่านั้น ประมาณ 200-300 บาท”

A2 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ผมเองก็ไม่เสียค่าใช้จ่ายในส่วนของที่อยู่แต่เสียค่าน้ำ ค่าไฟฟ้า เท่านั้น โดยเสียค่าใช้จ่ายเดือนละประมาณ 200-300 บาท เท่านั้นเอง”

A3 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ไม่เสียค่าใช้จ่ายในส่วนของที่อยู่อาศัยห้องพัก แต่จะเสียค่าน้ำ ค่าไฟฟ้า เท่านั้น โดยเสียค่าใช้จ่ายเดือนละประมาณ 300-400 บาท”

A4 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ไม่เสียค่าใช้จ่ายในส่วนของที่อยู่อาศัยห้องพัก แต่จะเสียค่าใช้จ่ายในส่วนของค่าน้ำ ค่าไฟฟ้า เสียแค่ 200-300 บาท เท่านั้น”

A5 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ฉัน ไม่ไม่เสียห้องพัก แต่จะเสียค่าใช้จ่ายในส่วนของค่าน้ำ ค่าไฟฟ้า เท่านั้น โดยเสียค่าใช้จ่ายเดือนละประมาณ 200-300 บาท เท่านั้น”

A6 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ไม่เสียค่าใช้จ่ายในส่วนของที่อยู่อาศัยห้องพัก แต่จะเสียค่าใช้จ่ายในส่วนของค่าน้ำ ค่าไฟฟ้า เท่านั้น โดยเสียค่าใช้จ่ายเดือนละประมาณ 300-400 บาท”

ผลการวิเคราะห์ ตารางที่ 4-10

วิเคราะห์ผลการสัมภาษณ์เสียค่าใช้จ่ายในส่วนของที่อยู่อาศัยพักพิงของท่าน ในการดำรงชีวิตของผู้ให้ข้อมูลสัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพกรรมกรก่อสร้างจากความเห็นส่วนใหญ่โดยเรียงจากมากไปหาน้อย จะไม่เสียค่าใช้จ่ายห้องพัก แต่จะเสียค่าน้ำ ค่าไฟฟ้า เดือนละประมาณ 200-300 บาท รองลงมาจะไม่เสียค่าใช้จ่ายห้องพัก แต่จะเสียค่าน้ำ ค่าไฟฟ้า เดือนละประมาณ 300-400 บาท

ข้อที่ 2.8 ท่านมีเหตุผลอะไรในการเลือกที่อยู่อาศัยพักพิง

A1 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ก็เพราะว่าที่ทำงานจัดที่อยู่อาศัยพักพิงให้อยู่ ค่าใช้จ่ายในส่วนของห้องพัก ไม่ต้องไปหาที่อยู่ให้เสียเงินค่าเช่าห้องพัก สะดวกต่อการทำงาน”

A2 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ก็เพราะว่าสถานที่ทำงานจัดที่อยู่อาศัยพักพิงให้อยู่ จึงไม่เสียค่าใช้จ่ายในส่วนของห้องพัก ไม่ต้องไปหาที่อยู่ให้เสียเงินค่าเช่าห้องพัก สะดวกต่อการทำงาน”

A3 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “อย่างที่ว่า เพราะว่าที่ทำงานมีให้พัก ก็เลยสะดวกต่อการทำงาน ไม่ต้องไปหาที่อยู่ให้เสียเงินค่าเช่าห้องพัก”

A4 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ก็เพราะว่าสถานที่ทำงานจัดที่อาศัยให้ สะดวกต่อการทำงาน ไม่ต้องไปหาที่อยู่ให้เสียเงินค่าเช่าห้องพัก”

A5 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “นายจ้างเป็นผู้จัดเตรียมสถานที่อยู่อาศัยพักพิงให้อยู่ จึงไม่เสียค่าใช้จ่ายในส่วนของห้องพัก ไม่ต้องเสียเงินค่าเช่าห้องพัก สะดวกต่อการทำงาน”

A6 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “นายจ้างเป็นผู้หาที่อยู่ให้หมด จึงไม่เสียค่าใช้จ่ายในส่วนของห้องพัก ไม่ต้องไปหาที่อยู่ให้เสียเงินค่าเช่าห้องพัก”

A7 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “นายจ้างผมจัดการเรื่องที่พักอาศัยให้หมด ผมจึงไม่เสียค่าใช้จ่ายในส่วนของห้องพัก และไม่ต้องเสียเวลาในการเดินทางไปทำงานไกล”

A8 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ในส่วนของที่พักอาศัยนี้ นายจ้างของผมเป็นผู้จัดหาสถานที่ไว้ให้ จึงไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในส่วนของห้องพัก และมันสะดวกต่อการทำงานมาก”

A9 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “สถานที่ทำงานเป็นผู้จัดที่อยู่อาศัยพักพิงให้อยู่ จึงไม่เสียค่าใช้จ่ายในส่วนของห้องพัก ไม่ต้องไปหาที่อยู่ให้เสียเงินค่าเช่าห้องพัก”

A10 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “นายจ้างเป็นผู้จัดหาไว้ให้ ซึ่งสะดวกสบายมาก ฉันไม่ต้องไปหาที่อยู่ให้เสียเงินค่าเช่าห้องพักซึ่งมันจะเสียเวลามาก มันทำให้ฉันสะดวกต่อการทำงาน”

A11 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ที่ทำงานได้จัดเตรียมพื้นที่ไว้ให้ ซึ่งมันทำให้ผมไม่เสียค่าใช้จ่ายในส่วนของห้องพัก ไม่ต้องไปไกลจากสถานที่ทำงาน มันทำให้สะดวกขึ้นมาก”

A12 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ก็เพราะว่าที่ทำงานจัดที่อาศัย สร้างที่พักให้พักภายในที่ทำงาน หรือนอกจากสถานที่ทำงาน แล้วไม่ต้องไปหาที่อยู่ให้เสียเงินค่าเช่าห้องพัก”

A13 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ก็เพราะว่าสถานที่ทำงานจัดที่อาศัยพักพิงให้อยู่ จึงไม่เสียค่าใช้จ่ายในส่วนห้องพัก ไม่ต้องไปหาที่อยู่ให้เสียเงินค่าเช่าห้องพัก”

A14 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ตั้งแต่มาทำงานที่นี่ก็มีที่อาศัยพักพิงให้ ฉะนั้นจึงไม่เสียค่าใช้จ่ายในส่วนนี้ ไม่ต้องไปหาที่อยู่ให้เสียเงินค่าเช่าห้องพัก”

A15 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ผมอยู่ที่นี้ก็เพราะว่าที่ทำงานให้ที่อยู่แล้วไม่ต้องไปหาที่อื่นอยู่ให้ลำบาก ผมก็เลยไม่ต้องมาเสียค่าใช้จ่ายของห้องพัก ไม่ต้องไปหาที่อยู่ให้เสียเงินค่าเช่าห้องพักอีก สะดวกในการที่จะทำงานขึ้น”

ตารางที่ 4-11 เหตุผลในการเลือกที่อยู่อาศัยพักพิง ในการดำรงชีวิตของผู้ให้สัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพกรรมกรก่อสร้าง

ความคิดเห็นของ ผู้ให้สัมภาษณ์ (A)	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	รวม
สถานที่ที่ทำงานจัดให้	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	15
ไม่ต้องเสียค่าเช่า ห้องพัก	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	15
สะดวกต่อการทำงาน	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓				✓	✓	11
รวม	3	3	3	3	3	3	2	3	3	3	2	2	2	3	3	41

ผลการวิเคราะห์ ตารางที่ 4-11

วิเคราะห์ผลการสัมภาษณ์เหตุผลในการเลือกที่อยู่อาศัยพักพิง ในการดำรงชีวิตของผู้ให้ข้อมูลสัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพกรรมกรก่อสร้างจากความเห็นส่วนใหญ่โดยเรียงจากมากไปหาน้อย ส่วนใหญ่ จะให้เหตุผลว่า สถานที่ทำงานจัดห้องพักให้ และไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย และรองลงมาจะให้เหตุผลว่า สะดวกต่อการทำงาน

ข้อที่ 2.9 ท่านซื้อยารักษาโรคหรือ พบแพทย์เพื่อรักษาเดือนละกี่ครั้ง ครั้งละเท่าไร

A1 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ผมเลือกที่จะเลือกซื้อยารักษาโรคเดือนละ 1-2 ครั้ง ทุกครั้งที่ไปซื้อก็จะซื้อครั้งละ 100-150 บาท ทุกครั้งที่ไปซื้อก็ไม่เคยเกินจากราคานี้ครับ”

A2 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ผมจะเลือกซื้อยารักษาโรคเดือนละ 1-2 ครั้ง ครั้งละ 100-150 บาท และบางครั้งผมเองก็เลือกที่จะไปพบแพทย์ โดยการใช้สิทธิค่ารักษา 30 บาท ของทาง

โรงพยาบาลรัฐบาลที่ทางสถานที่ทำงานระบุไว้”

A3 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ผมซื้อยารักษาโรคเดือนละ 1-2 ครั้ง ผมซื้อครั้งละแค่ 100-150 บาท แค่นี้เอง”

A4 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะเลือกซื้อยารักษาโรคเดือนละ 1-2 ครั้ง ครั้งละ 100-150 บาท และ พบแพทย์ โดยการ ใช้สิทธิการรักษา 30 บาท ของทางโรงพยาบาลรัฐบาลที่ทางสถานที่ทำงานระบุไว้”

A5 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ฉันไปซื้อยารักษาโรคเดือนที่ร้านขายยา ไปซื้อต่อเดือน ก็ประมาณ 1-2 ครั้ง ซื้อแค่ครั้งละ 100-150 บาท บางทีก็น้อยกว่านั้น แต่ก็ไม่เคยเกินราคานี้”

A6 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะเลือกซื้อยารักษาโรค 3 เดือน 1 ครั้ง ครั้งละ 200 บาท และ พบแพทย์ โดยการ ใช้สิทธิการรักษา 30 บาท ของทางโรงพยาบาลรัฐบาลที่ทางสถานที่ทำงานระบุไว้”

A7 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ซื้อยารักษาโรค 3 เดือน 1 ครั้ง ครั้งละ 200 บาท แค่นั้นเอง”

A8 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ผมก็จะเลือกซื้อยารักษาโรคโดยส่วนใหญ่ไม่ค่อยเจ็บป่วย นาน ๆ ครั้ง โดยน่าจะไปซื้อประมาณ 3 เดือน 1 ครั้ง ครั้งละ 200 บาท และ พบแพทย์ โดยการ ใช้สิทธิการรักษา 30 บาท ของทางโรงพยาบาลรัฐบาลที่ทางสถานที่ทำงานระบุไว้”

A9 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ผมก็จะเลือกซื้อยารักษาโรค 3 เดือน 1 ครั้ง ครั้งละ 200 บาท และ พบแพทย์ โดยการ ใช้สิทธิการรักษา 30 บาท ของทางโรงพยาบาลรัฐบาลที่ทางสถานที่ทำงานระบุไว้ โดยยาที่ซื้อเหลือก็กินครั้งต่อไปได้”

A10 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ฉันก็จะเลือกซื้อยารักษาโรคเดือนละ 1-2 ครั้ง เท่านั้น เอง โดยซื้อยาครั้งละประมาณ 100-150 บาท”

A11 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะเลือกซื้อยารักษาโรค 3 เดือน 1 ครั้ง ครั้งละ 200 บาท และ พบแพทย์ โดยการ ใช้สิทธิการรักษา 30 บาท ของทางโรงพยาบาลรัฐบาลที่ทางสถานที่ทำงานระบุไว้”

A12 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะเลือกซื้อยารักษาโรค 3 เดือน 1 ครั้ง ครั้งละ 200 บาท”

A13 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ผมเองก็เลือกจะเลือกซื้อยารักษาโรค 3 เดือน 1 ครั้ง ไม่ค่อยซื้อบ่อย ครั้งละประมาณแค่ 200 บาท”

A14 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ฉันเองก็จะเลือกซื้อยารักษาโรค 3 เดือน 1 ครั้ง ครั้งละ ประมาณแค่ 200 บาท ไม่เกินจากนี้ และ บางครั้งก็เลือกที่จะไปพบแพทย์ โดยการ ใช้สิทธิการรักษา 30 บาท ของทางโรงพยาบาลรัฐบาล”

A15 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะเลือกซื้อยารักษาโรค 3 เดือน 1 ครั้ง ครั้งละ 200 บาท และ พบแพทย์ โดยการใช้สิทธิการรักษา 30 บาท ของทางโรงพยาบาลรัฐบาลที่ทางสถานที่ทำงาน ระบุไว้”

ตารางที่ 4-12 การซื้อยารักษาโรคหรือ พบแพทย์เพื่อรักษา ในการดำรงชีวิตของผู้ให้สัมภาษณ์
ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพกรรมกรก่อสร้าง

ความคิดเห็นของ ผู้ให้สัมภาษณ์ (A)	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	รวม
ซื้อยารักษาโรค	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	15
พบแพทย์		✓		✓		✓		✓	✓		✓			✓	✓	8
เลือกซื้อเดือนละ 1-2 ครั้ง ๆ ละ 100-150 บาท	✓	✓	✓	✓	✓					✓						6
เลือก 3 เดือน 1 ครั้ง ๆ ละ 200 บาท						✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓	9
สิทธิรักษา 30 บาท		✓		✓		✓		✓	✓		✓			✓	✓	8
รวม	2	4	2	4	2	4	2	4	4	2	4	2	2	4	4	46

ผลการวิเคราะห์ ตารางที่ 4-12

วิเคราะห์ผลการสัมภาษณ์การซื้อยารักษาโรคหรือ พบแพทย์เพื่อรักษา ในการดำรงชีวิต ของผู้ให้ข้อมูลสัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพกรรมกรก่อสร้างจากความเห็นส่วนใหญ่โดย เรียงจากมากไปหาน้อย ส่วนใหญ่ จะซื้อยารักษาโรค โดยจะเลือกซื้อประมาณ 3 เดือน 1 ครั้ง ครั้งละ ประมาณ 200 บาท ตามมาด้วย ซื้อเดือนละ 1-2 ครั้ง ครั้งละประมาณ 100-150 บาท รองลงมา จะเลือกไปพบแพทย์ โดยใช้สิทธิการรักษา 30 บาท

ข้อที่ 2.10 ท่านเลือกซื้อยารักษาโรคจากร้านเภสัช หรือเลือก โรงพยาบาล คลินิกต่าง ๆ ที่ใดเพราะอะไรถึงเลือกที่แหล่งนี้

A1 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ผมซื้อจากร้านเภสัช เพราะการป่วยแต่ละครั้งนั้นจะ ไม่ได้ป่วยแบบหนักมากนัก สะดวก เลยเลือกที่จะหาซื้อยาตามเภสัชต่าง ๆ เพราะราคาให้การหา แต่ละครั้งไม่แพงมาก ไม่ต้องไปหาหมอที่นาน ๆ รอหมอก็นานพอแล้ว ซื้อเองเร็วกว่า”

A2 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ตัวผมเองจะซื้อจากร้านเภสัช เพราะสะดวก เลยเลือกที่จะหาซื้อยาตามเภสัชต่าง ๆ ราคาให้การหาแต่ละครั้งไม่แพงมาก แต่ถ้าในกรณีที่เกิดป่วยหนักจริง ๆ ก็จะพบแพทย์ทางโรงพยาบาลที่ทางสถานที่ทำงานระบุไว้”

A3 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะเลือกซื้อจากร้านเภสัช เพราะสะดวก เลยเลือกที่จะหาซื้อยาตามเภสัชต่าง ๆ ราคาให้การหาแต่ละครั้งไม่แพง”

A4 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะเลือกซื้อจากร้านเภสัช เพราะสะดวก และการป่วยแต่ละครั้งนั้นจะไม่ได้ป่วยแบบหนักมากนัก เลยเลือกที่จะหาซื้อยาตามเภสัชต่าง ๆ เพราะราคาให้การหาแต่ละครั้งไม่แพงมาก แต่ถ้าในกรณีที่เกิดป่วยหนักจริง ๆ ก็เลือกที่จะไปพบแพทย์ทางโรงพยาบาลที่ทางสถานที่ทำงานระบุไว้ เพราะการไปที่โรงพยาบาลนั้นจะใช้เวลาในการไปหาหมอนาน ทำให้รายได้ในการทำงานหายไป จึงเลือกที่จะไปพบแพทย์ที่หลัง”

A5 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ฉันเองซื้อจากร้านเภสัช เพราะสะดวก ป่วยแต่ละครั้งนั้นเจ็บนิดเจ็บหน่อย ไม่ได้เป็นอะไรมากมาย ไม่หนักมากนัก เลยเลือกที่จะหาซื้อยาตามเภสัช”

A6 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ฉันก็เหมือนกัน ซื้อจากร้านเภสัช เพราะมันเร็ว ป่วยทีหนึ่งก็ไม่ได้หนักมากมายเท่าไร ซื้อยากินเองก็หาย เลยเลือกที่จะหาซื้อยาตามร้านขายยาเพราะราคาให้การหาแต่ละครั้งไม่แพงมาก”

A7 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะเลือกซื้อจากร้านเภสัช เพราะสะดวก และการป่วยแต่ละครั้งนั้นจะไม่ได้ป่วยแบบหนักมากนัก เลยเลือกที่จะหาซื้อยาตามเภสัชต่าง ๆ เพราะราคาที่ไปซื้อนั้นค่อนข้างถูก”

A8 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะเลือกซื้อจากร้านขายยา เพราะเนื่องจากสะดวก เลยเลือกที่จะหาซื้อยาตามร้านขายยา ราคาให้การซื้อแต่ละครั้งไม่แพงมาก แต่ถ้าในกรณีที่เกิดป่วยหนักจริง ๆ ก็จะพบแพทย์ทางโรงพยาบาล”

A9 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ตัวผมเองก็จะเลือกซื้อจากร้านเภสัช ร้านขายยา เพราะสะดวก และการป่วยแต่ละครั้งนั้นจะไม่ได้ป่วยแบบหนักมากนัก เลยเลือกที่จะหาซื้อยาตามเภสัชต่าง ๆ เพราะราคาให้การหาแต่ละครั้งไม่แพงมาก”

A10 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ฉันเองก็เหมือนกันจะเลือกซื้อจากร้านเภสัช เพราะสะดวก เลยเลือกที่จะหาซื้อยาตามเภสัชต่าง ๆ ราคาให้การหาแต่ละครั้งไม่แพงมาก แต่ถ้าในกรณีที่เกิดป่วยหนักจริง ๆ ก็จะพบแพทย์ทางโรงพยาบาลที่ทำงานแจ้งเอาไว้”

A11 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะเลือกซื้อจากร้านเภสัช เพราะสะดวก เลยเลือกที่จะหาซื้อยาตามเภสัชต่าง ๆ ราคาให้การหาแต่ละครั้งไม่แพงมาก แต่ถ้าในกรณีที่เกิดป่วยหนักจริง ๆ ก็จะพบแพทย์ทางโรงพยาบาลที่ทางสถานที่ทำงานระบุไว้”

A12 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ผมเองเลือกซื้อจากร้านขายยาเช่นกัน เพราะสะดวก ไปซื้อได้ง่าย เลยเลือกที่จะหาซื้อยาตามขายยาต่าง ๆ แต่ถ้าในกรณีที่เกิดป่วยหนักจริง ๆ ก็เลือกที่จะไปพบแพทย์ทางโรงพยาบาลรัฐบาลที่ทางสถานที่ทำงานระบุไว้ เพราะการไปที่โรงพยาบาลนั้น จะใช้เวลาในการไปหาหมอนาน ทำให้รายได้ในการทำงานหายไป จึงเลือกที่จะไปพบแพทย์ที่หลัง”

A13 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะเลือกซื้อจากร้านเภสัช เพราะสะดวก และการป่วย แต่ครั้งนั้นจะไม่ได้ป่วยแบบหนักมากนัก เลยเลือกที่จะหาซื้อยาตามเภสัชต่าง ๆ เพราะราคา ให้การหาแต่ละครั้งไม่แพงมาก แต่ถ้าในกรณีที่เกิดป่วยหนักจริง ๆ ก็เลือกที่จะไปพบแพทย์ทาง โรงพยาบาลรัฐบาลที่ทางสถานที่ทำงานระบุไว้ เพราะการไปที่โรงพยาบาลนั้นจะใช้เวลาในการ ไปหาหมอนาน ทำให้รายได้ในการทำงานหายไป จึงเลือกที่จะไปพบแพทย์ที่หลัง”

A14 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะเลือกซื้อจากร้านเภสัช เพราะสะดวก เลยเลือกที่จะหา ซื้อยาตามเภสัชต่าง ๆ ราคาให้การหาแต่ละครั้งไม่แพงมาก แต่ถ้าในกรณีที่เกิดป่วยหนักจริง ๆ ก็จะ พบแพทย์ทางโรงพยาบาลรัฐบาลที่ทางสถานที่ทำงานระบุไว้”

A15 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะเลือกซื้อจากร้านเภสัช เพราะสะดวก เลยเลือกที่จะหา ซื้อยาตามเภสัชต่าง ๆ ราคาให้การหาแต่ละครั้งไม่แพงมาก”

ตารางที่ 4-13 การเลือกซื้อยารักษาโรคจากร้านเภสัช หรือเลือกโรงพยาบาล คลินิกต่าง ๆ ในการ ดำรงชีวิตของผู้ให้สัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพกรรมกรก่อสร้าง

ความคิดเห็นของ ผู้ให้สัมภาษณ์ (A)	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	รวม
ร้านเภสัช	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	15
พบแพทย์		✓		✓				✓		✓	✓	✓	✓	✓		8
ราคาในการหา แต่ละครั้งถูก	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	15
เพราะสถานที่ทำงาน ระบุ		✓		✓				✓		✓	✓	✓	✓	✓		8
รวม	2	4	2	4	2	2	2	4	2	4	4	4	4	4	2	46

ผลการวิเคราะห์ ตารางที่ 4-13

วิเคราะห์ผลการสัมภาษณ์การเลือกซื้อยารักษาโรคจากร้านเภสัชหรือ เลือกโรงพยาบาล คลินิกต่าง ๆ ในการดำรงชีวิตของผู้ให้ข้อมูลสัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพกรรมกรก่อสร้าง

จากความเห็นส่วนใหญ่โดยเรียงจากมากไปหาน้อย โดยส่วนใหญ่จะเลือกซื้อ จะซื้อยารักษาโรคจากร้านเภสัช เพราะราคาในการหาแต่ละครั้งถูก รองลงมาจะเลือกไปพบแพทย์ โดยใช้สิทธิการรักษา 30 บาท เพราะสถานที่ทำงานระบุสิทธิในการรักษา และราคาในการหาเสียค่าใช้จ่ายเพียง 30 บาท

ข้อที่ 2.11 ใครมีส่วนในการตัดสินใจเลือกซื้อยารักษาโรคจากร้านเภสัช หรือเลือกโรงพยาบาลคลินิก ของท่าน

A1 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ผมเลือกตัดสินใจด้วยตัวเอง เลือกซื้อจากร้านเภสัช เพราะว่ามันสะดวก ราคาถูก ป่วยแต่ละครั้งไม่หนักก็เลยเลือกซื้อจากร้านเภสัช”

A2 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ผมเป็นคนตัดสินใจเอง ผมเลือกที่จะซื้อจากร้านขายยา เพราะสะดวกราคาไม่แพง ป่วยแต่ละครั้งผมไม่ได้เป็นมาก”

A3 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ในการตัดสินใจนี้ ส่วนมากผมนั้นจะเป็นคนตัดสินใจเอง ผมเลือกซื้อจากร้านเภสัช เพราะราคาที่ผมซื้อนั้น มันไม่ได้แพงมาก ถูกดี ป่วยแต่ละครั้งไม่หนักก็เลยเลือกซื้อจากร้านขายยาแทนการไปหาหมอ”

A4 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “เป็นคนตัดสินใจเอง เลือกซื้อจากร้านเภสัช เพราะสะดวก ราคาไม่แพง ป่วยแต่ละครั้งไม่หนักก็เลยเลือกซื้อจากร้านเภสัช”

A5 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ฉันเป็นคนตัดสินใจเอง เลือกซื้อจากร้านเภสัช เพราะสะดวกราคาไม่แพง ป่วยแต่ละครั้งไม่หนักก็เลยเลือกซื้อจากร้านเภสัช”

A6 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ฉันจะมีคนในครอบครัวช่วยในการตัดสินใจ เลือกซื้อจากร้านเภสัช เพราะสะดวกราคาไม่แพง ป่วยแต่ละครั้งไม่หนักก็เลยเลือกซื้อจากร้านเภสัช หากมีอาการป่วยหนักนั้นจะให้ไปพบแพทย์ทางโรงพยาบาลรัฐที่ทางสถานที่ทำงานระบุไว้ให้”

A7 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ผมจะให้คนในครอบครัวช่วยในการตัดสินใจ เลือกซื้อจากร้านเภสัช เพราะไม่แพง ป่วยแต่ละครั้งไม่หนักก็เลยเลือกซื้อจากร้านเภสัช หากมีอาการป่วยหนักนั้นจะให้ไปพบแพทย์”

A8 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ผมเองก็จะมีคนในครอบครัวช่วยในการตัดสินใจ เลือกซื้อยาจากร้านขายยา เพราะว่า มันถูก ราคาที่ซื้อ ไม่แพงมาก ซื้อยาถ้าเหลือก็เก็บไว้ได้”

A9 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “คนในครอบครัวช่วยในการตัดสินใจ เลือกซื้อจากร้านเภสัช เพราะสะดวกราคาไม่แพง”

A10 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ฉันเองก็มีคนในครอบครัวช่วยในการตัดสินใจ เลือกซื้อจากร้านเภสัช เพราะป่วยแต่ละครั้งไม่หนักก็เลยเลือกซื้อจากร้านเภสัชสะดวกราคาไม่แพง ถ้าหากเกิดอาการป่วยหนักนั้นจะให้ไปพบแพทย์ทางโรงพยาบาล”

A11 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ผมเองก็จะเป็นคนตัดสินใจที่จะเลือกเอง ผมเลือกซื้อจากร้านขายยาเภสัชต่าง ๆ เพราะไปซื้อสะดวก ราคาถูกเวลาป่วยก็ไปหาซื้อเองเลย ไม่ต้องวุ่นวายป่วยแต่ละครั้งก็ไม่หนักหนา”

A12 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ผมก็มีคนในครอบครัวช่วยในการตัดสินใจ เลือกซื้อจากร้านเภสัช เพราะสะดวกราคาไม่แพง”

A13 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “คนในครอบครัวช่วยในการตัดสินใจ เลือกซื้อจากร้านเภสัช เพราะสะดวกราคาไม่แพง ป่วยแต่ละครั้งไม่หนักก็เลยเลือกซื้อจากร้านเภสัช หากมีอาการป่วยหนักนั้นจะเข้าไปพบแพทย์ทางโรงพยาบาลรัฐบาลที่ทางสถานที่ทำงานระบุไว้ให้”

A14 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ฉันเองก็เป็นคนตัดสินใจ ไปซื้อเอง เลือกซื้อจากร้านเภสัช ร้านขายยา เพราะไปซื้อสะดวก ถูก ป่วยแต่ละครั้งไม่หนักก็เลยเลือกซื้อจากร้านเภสัช”

A15 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “คนในครอบครัวช่วยในการตัดสินใจ เลือกซื้อจากร้านเภสัช เพราะสะดวกราคาไม่แพง ป่วยแต่ละครั้งไม่หนักก็เลยเลือกซื้อจากร้านเภสัช หากมีอาการป่วยหนักนั้นจะเข้าไปพบแพทย์ทางโรงพยาบาลรัฐบาลที่ทางสถานที่ทำงานระบุไว้ให้”

ตารางที่ 4-14 ใครมีส่วนในการตัดสินใจเลือกซื้อยารักษาโรคจากร้านเภสัช หรือเลือกโรงพยาบาลคลินิก ของท่านของผู้ให้สัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพกรรมกรก่อสร้าง

ความคิดเห็นของ ผู้ให้สัมภาษณ์ (A)	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	รวม
ตัวเองตัดสินใจเอง	✓	✓	✓	✓	✓						✓			✓		7
คนในครอบครัว ช่วยตัดสินใจ						✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓		✓	8
รวม	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	15

ผลการวิเคราะห์ ตารางที่ 4-14

วิเคราะห์ผลการสัมภาษณ์ใครมีส่วนในการตัดสินใจเลือกซื้อยารักษาโรคจากร้านเภสัช หรือเลือกโรงพยาบาลคลินิก ของท่านของผู้ให้ข้อมูลสัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพกรรมกรก่อสร้างจากความเห็นส่วนใหญ่โดยเรียงจากมากไปหาน้อย โดยส่วนใหญ่จะระบุว่า คนในครอบครัวช่วยในการตัดสินใจ รองลงมาจะระบุว่า ตัวเองตัดสินใจเอง

ผลข้อมูลคุณลักษณะพฤติกรรมกรบิ โภคของผู้ให้ข้อมูลสัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพแม่บ้านพ่อบ้าน ชาวกัมพูชา จำนวน 15 คน ดังนี้

ข้อที่ 2.1 ท่านซื้ออาหาร – เครื่องดื่มต่าง ๆ ในการดำรงชีวิตวันละกี่ครั้ง ครั้งละประมาณ กี่บาท

B1 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะเลือกซื้ออาหาร - เครื่องดื่มต่าง ๆ โดยซื้อวันละ 2-3 ครั้ง โดยแต่ละครั้งนั้น จะซื้อประมาณ 50 บาท กินง่าย ๆ ราคาไม่แพง”

B2 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ตัวผมเองจะเลือกซื้ออาหาร-เครื่องดื่มต่าง ๆ โดยส่วนใหญ่จะซื้อวันละ 2-3 ครั้ง โดยแต่ละครั้งนั้น จะซื้อประมาณ 50 บาท ซื้อเหมือนกินเป็นมือ ๆ”

B3 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ฉันก็จะเลือกซื้ออาหารในคราวเดียวกัน โดยซื้อวันละประมาณ 2-3 ครั้ง โดยแต่ละครั้งนั้น จะซื้อประมาณ 80-100 บาท ซื้อเหมือนกินเป็นมือ ๆ แต่บางครั้งก็เลือกซื้อ 1 ครั้ง แต่ทานได้ทั้งวัน”

B4 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ฉันเองก็จะเลือกซื้ออาหาร นั้นจะซื้อวันละ 2-3 ครั้ง จะซื้อประมาณ 50 บาท เท่านั้น”

B5 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะเลือกซื้ออาหาร-เครื่องดื่มต่าง ๆ โดยซื้อ 1 ครั้ง จะซื้อประมาณ 120 บาทขึ้นไป โดยทำเป็นกับข้าวที่สามารถทานได้หลายมือ”

B6 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะเลือกซื้ออาหาร-เครื่องดื่มต่าง ๆ คราวเดียวกัน โดยซื้อวันละ 2-3 ครั้ง โดยแต่ละครั้งนั้น จะซื้อประมาณ 80-100 บาท”

B7 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะเลือกซื้ออาหาร-เครื่องดื่มต่าง ๆ คราวเดียวกัน โดยซื้อวันละ 2-3 ครั้ง โดยแต่ละครั้งนั้น จะซื้อประมาณ 80-100 บาท ซื้อเหมือนกินเป็นมือ ๆ แต่บางครั้งก็เลือกซื้อ 1 ครั้ง ครั้งละประมาณ 120 บาทขึ้นไป สามารถทานได้ทั้งวัน”

B8 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะเลือกซื้ออาหาร-เครื่องดื่มต่าง ๆ โดยซื้อ 1 ครั้ง จะซื้อประมาณ 120 บาทขึ้นไป โดยทำเป็นกับข้าวที่สามารถทานได้หลายมือ”

B9 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะเลือกซื้ออาหาร-เครื่องดื่มต่าง ๆ คราวเดียวกัน โดยซื้อวันละ 2-3 ครั้ง โดยแต่ละครั้งนั้น จะซื้อประมาณ 80-100 บาท กินง่าย ๆ ราคาไม่แพง”

B10 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะเลือกซื้ออาหาร-เครื่องดื่มต่าง ๆ คราวเดียวกัน โดยซื้อวันละ 2-3 ครั้ง โดยแต่ละครั้งนั้น จะซื้อประมาณ 50 บาท ซื้อเหมือนกินเป็นมือ ๆ แต่บางครั้งก็เลือกซื้อ 1 ครั้ง แต่ทานได้ทั้งวัน”

B11 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะเลือกซื้ออาหาร-เครื่องดื่มต่าง ๆ คราวเดียวกัน โดยซื้อวันละ 2-3 ครั้ง โดยแต่ละครั้งนั้น จะซื้อประมาณ 80-100 บาท กินง่าย ๆ ราคาไม่แพง”

B12 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะเลือกซื้ออาหาร-เครื่องดื่มต่าง ๆ โดยส่วนใหญ่จะซื้อวันละ 2-3 ครั้งจะซื้อประมาณ 50 บาท ซื้อเหมือนกินเป็นมือ ๆ ทานได้หลายคน”

B13 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะเลือกซื้ออาหาร-เครื่องคั่วต่าง ๆ โดยซื้อ 1 ครั้ง จะซื้อประมาณ 120 บาทขึ้นไป โดยทำเป็นกับข้าวที่สามารถทานได้หลายมื้อ”

B14 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะเลือกซื้ออาหาร-เครื่องคั่วต่าง ๆ คราวเดียวกัน โดยซื้อวันละ 2-3 ครั้ง โดยแต่ละครั้งนั้น จะซื้อประมาณ 50 บาท ซื้อเหมือนกินเป็นมื้อ ๆ”

B15 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะเลือกซื้ออาหาร-เครื่องคั่วต่าง ๆ โดยซื้อวันละ 2-3 ครั้ง โดยแต่ละครั้งนั้น จะซื้อประมาณ 50 บาท กินง่าย ๆ ราคาไม่แพง”

ตารางที่ 4-15 การซื้ออาหาร-เครื่องคั่วต่าง ๆ ในการดำรงชีวิตของผู้ให้สัมภาษณ์ชาวกัมพูชา
ประเภทอาชีพแม่บ้านพ่อบ้าน

ความคิดเห็นของ ผู้ให้สัมภาษณ์ (B)	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	รวม
เลือกซื้อวันละ 1 ครั้ง ๆ ละ 120					✓			✓					✓			3
เลือกซื้อวันละ 2-3 ครั้ง ๆ ละ 50 บาท	✓	✓		✓						✓		✓		✓	✓	7
เลือกซื้อวันละ 2-3 ครั้ง ๆ ละ 80-100 บาท			✓			✓	✓		✓		✓					5
รวม	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	15

ผลการวิเคราะห์ ตารางที่ 4-15

วิเคราะห์ผลการสัมภาษณ์การซื้ออาหาร-เครื่องคั่วต่าง ๆ ในการดำรงชีวิตของผู้ให้ข้อมูลสัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพแม่บ้านพ่อบ้าน โดยเรียงจากมากไปหาน้อย จากความเห็นส่วนใหญ่แล้ว จะซื้อวันละ 2-3 ครั้ง โดยซื้อครั้งละ 50 บาท รองลงมาจะเลือกซื้อวันละ 1 ครั้ง โดยราคามากสุดที่ 80-100 บาท

ข้อที่ 2.2 ท่านเลือกซื้ออาหาร-เครื่องคั่วต่าง ๆ ในการดำรงชีวิตจากแหล่งใด เพราะอะไร ที่เลือกซื้อที่แหล่งนี้

B1 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะเลือกซื้ออาหารที่ตลาดสดข้างที่ทำงาน หรือตลาดที่อยู่ เพราะราคาซื้อถูก มีให้เลือกเยอะ ประหยัด ทำครั้งหนึ่งสามารถทานได้ทั้งครอบครัว”

B2 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ผมเองก็จะเลือกซื้ออาหาร-เครื่องคั่วต่าง ๆ ที่ตลาดสดข้างที่ทำงาน หรือตลาดที่อยู่ใกล้เคียง ที่เลือกซื้อที่นี่ เพราะว่า ในส่วนของราคาก็ถูก หาซื้อได้ง่าย ประหยัดเงินได้เยอะ มีของที่ต้องการ”

B3 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะเลือกซื้ออาหาร-เครื่องคั่วต่าง ๆ ที่ตลาดสดข้างที่ทำงานที่เลือกซื้อที่นี่ เพราะว่า รายได้น้อยเลยซื้อ ถูก มีให้เลือกเยอะ ประหยัด ทำครั้งหนึ่งสามารถทานได้ทั้งครอบครัว”

B4 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ฉันชอบที่จะไปเลือกซื้ออาหาร-เครื่องคั่วต่าง ๆ ที่ตลาดสดข้างที่ทำงาน หรือตลาดที่อยู่ใกล้เคียง ที่เลือกซื้อที่นี่ เพราะว่า รายได้น้อยเลยซื้อ ราคาถูก มีให้เลือกเยอะ ประหยัด ทำทานได้หลายมื้อ”

B5 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะเลือกซื้ออาหาร ตลาดที่อยู่ใกล้เคียง ที่เลือกซื้อที่นี่ เพราะว่า ราคาที่ซื่อนั้นเมื่อเทียบกับที่อื่นจะถูกกว่า ประหยัดกว่า แถมเลือกได้เยอะตามความต้องการ ทำทานได้ที่หลายครั้งหลายมื้อ”

B6 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ฉันเลือกซื้อที่ร้านขายกับข้าว ร้านอาหารตามสั่ง ที่เลือกซื้อที่นี่ ประหยัดเงินกว่ากัน ราคาถูก”

B7 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะเลือกซื้ออาหาร-เครื่องคั่วต่าง ๆ ที่ร้านขายกับข้าว ร้านอาหารตามสั่ง ที่เลือกซื้อที่นี่ ราคาถูก รวดเร็วสะดวกประหยัด”

B8 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ฉันเองก็จะเลือกซื้ออาหาร-เครื่องคั่วต่าง ๆ ที่ร้านขายกับข้าว ร้านอาหารตามสั่ง ที่เลือกซื้อที่นี่ ราคาถูก ประหยัด ทำครั้งหนึ่งสามารถทานได้ทั้งครอบครัว”

B9 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะเลือกซื้ออาหาร-เครื่องคั่วต่าง ๆ ที่ตลาดสดข้างที่ทำงาน หรือตลาดที่อยู่ใกล้เคียง ที่เลือกซื้อที่นี่ เพราะว่า รายได้น้อยเลยซื้อ ราคาถูก มีให้เลือกเยอะ ประหยัด ทำครั้งหนึ่งสามารถทานได้ทั้งครอบครัว”

B10 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะเลือกซื้ออาหาร-เครื่องคั่วต่าง ๆ ที่ตลาดสดข้างที่ทำงาน หรือตลาดที่อยู่ใกล้เคียง ที่เลือกซื้อที่นี่ เพราะว่า รายได้น้อยเลยซื้อ ราคาถูก มีให้เลือกเยอะ ประหยัด ทำครั้งหนึ่งสามารถทานได้ทั้งครอบครัว”

B11 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะเลือกซื้ออาหาร-เครื่องคั่วต่าง ๆ ที่ตลาดสดข้างที่ทำงาน ซื้อที่นี่ เพราะว่า รายได้น้อยเลยซื้อ ราคาถูก มีให้เลือกเยอะ ประหยัด”

B12 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ฉันเองจะเลือกซื้อที่ตลาดที่อยู่ใกล้เคียง ที่เลือกซื้อที่นี่ เพราะว่า มีให้เลือกเยอะ ราคาถูก ของสด ประหยัดเงินมากกว่ากัน ทานได้ทั้งครอบครัว”

B13 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ฉันเลือกร้านขายกับข้าว ร้านอาหารตามสั่ง ที่เลือกซื้อที่นี่ ราคาถูก สะดวกประหยัด เร็วดีด้วย”

B14 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะเลือกซื้ออาหาร-เครื่องดื่มต่าง ๆ ที่ร้านขายกับข้าว ที่เลือกซื้อที่นี่ ราคาถูก ประหยัด ทำครั้งหนึ่งสามารถทานได้ทั้งครอบครัว”

B15 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ฉันมักจะไปซื้อที่ร้านขายกับข้าว ร้านอาหารตามสั่ง เพราะมาซื้อแล้วได้เร็วกว่าแล้วก็ประหยัด สิ่งนี้ให้เลือกหลากหลาย”

ตารางที่ 4-16 การเลือกซื้ออาหาร-เครื่องดื่มต่าง ๆ ในการดำรงชีวิตที่ใด เพราะอะไรของผู้ให้สัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพแม่บ้านพ่อบ้าน

ความคิดเห็นของ ผู้ให้สัมภาษณ์ (B)	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	รวม
ตลาดสด	✓	✓	✓	✓	✓				✓	✓	✓	✓				9
ร้านขายกับข้าว						✓	✓	✓					✓	✓	✓	6
อาหารตามสั่ง																
ราคาถูก	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	15
มีให้เลือกสรร	✓	✓	✓	✓	✓				✓	✓	✓	✓				9
หลากหลาย																
ประหยัดค่าใช้จ่าย	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	15
รวม	4	4	4	4	4	3	3	3	4	4	4	4	3	3	3	54

ผลการวิเคราะห์ ตารางที่ 4-16

วิเคราะห์ผลการสัมภาษณ์การเลือกซื้ออาหาร-เครื่องดื่มต่าง ๆ ในการดำรงชีวิตของผู้ให้ข้อมูลสัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพแม่บ้านพ่อบ้าน โดยเรียงจากมากไปหาน้อย จากความเห็นส่วนใหญ่แล้ว จะเลือกซื้อจากตลาดสด สาเหตุเพราะ ประหยัดค่าใช้จ่าย และราคาถูก รองลงมา นั้น จะเลือกซื้อจากร้านขายกับข้าวอาหารตามสั่ง สาเหตุเพราะมีให้เลือกหลากหลาย

ข้อที่ 2.3 ใครมีส่วนในการตัดสินใจเลือกซื้ออาหาร-เครื่องดื่มต่าง ๆ ในการดำรงชีวิตของท่าน

B1 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ฉันจะมีเพื่อน และตัวฉันเองที่จะตัดสินใจในการซื้อ”

B2 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ในการตัดสินใจจะเลือกซื้ออาหารต่าง ๆ ของผมนั้นจะมีตัวเอง และเพื่อนที่ไปซื้อด้วยกัน ช่วยกันตัดสินใจเลือก”

B3 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ในการตัดสินใจจะเลือกซื้ออาหาร จะเป็นฉันเองตัดสินใจเอง เพราะว่าเลือกทานเอง ชอบทานอะไรก็เลือกทานเอง”

B4 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ฉันตัดสินใจเอง ไม่มีใครช่วยตัดสินใจ”

B5 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “เวลาที่เลือกซื้ออาหาร-เครื่องดื่มต่าง ๆ นั้นฉันจะมีแฟน และคนในครอบครัว เป็นส่วนร่วมในการตัดสินใจเลือกซื้อ เพราะว่าทานด้วยกันต้องช่วยกันเลือก”

B6 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “คนที่ตัดสินใจนั้นส่วนมากแล้วจะฉันจะตัดสินใจเอง เพราะฉันเป็นคนทำ ก็เลยเลือกเอง”

B7 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ในการตัดสินใจจะเลือกซื้ออาหาร-เครื่องดื่มต่าง ๆ นั้นจะตัดสินใจเอง เพราะว่าเลือกทานเอง ชอบทานอะไรก็เลือกทานเอง”

B8 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ในการตัดสินใจจะเลือกซื้ออาหาร-เครื่องดื่มต่าง ๆ นั้นจะมีแฟน และคนในครอบครัว เป็นส่วนร่วมในการตัดสินใจเลือกซื้อ เพราะว่าทานด้วยกันต้องช่วยกันเลือก”

B9 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ในการตัดสินใจจะเลือกซื้ออาหาร ๆ นั้นจะมี ตัวเอง และเพื่อนที่ไปซื้อด้วยกัน เป็นส่วนร่วมในการตัดสินใจเลือกซื้อ”

B10 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ในการตัดสินใจจะเลือกซื้ออาหาร-เครื่องดื่มต่าง ๆ นั้นจะมี แฟน และคนในครอบครัว เป็นส่วนร่วมในการตัดสินใจเลือกซื้อ เพราะว่าทานด้วยกันต้องช่วยกันเลือก”

B11 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ในการตัดสินใจจะเลือกซื้ออาหาร-เครื่องดื่มต่าง ๆ นั้นจะ ตัดสินใจเอง เอง”

B12 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ในการตัดสินใจจะเลือกซื้ออาหาร-เครื่องดื่มต่าง ๆ นั้นจะ ตัดสินใจเอง เพราะว่าเลือกทานเอง ชอบทานอะไรก็เลือกทานเอง”

B13 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ส่วนมากแล้วฉันจะเป็นคนที่ตัดสินใจเองมากกว่า เพราะว่าเลือกทานเอง ชอบทานอะไรก็เลือกทานเอง อยากกินอะไรก็ทำเองตามที่ตัวเองชอบ”

B14 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ในการตัดสินใจจะเลือกซื้ออาหาร-เครื่องดื่มต่าง ๆ นั้นส่วนมากแล้วก็มีแฟน และคนในครอบครัว เป็นส่วนร่วมในการตัดสินใจเลือกซื้อ เพราะว่าอยู่กับหลายคน ทานอะไรเป็นครอบครัว ช่วยกันเลือก”

B15 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ในการตัดสินใจจะเลือกซื้ออาหารต่าง ๆ นั้นจะมีแฟน และคนในครอบครัว เป็นหลักมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเลือกซื้อ เพราะว่าทานด้วยกันต้องช่วยกันเลือก อยากทานอะไรก็บอกกัน”

ตารางที่ 4-17 ใครมีส่วนร่วมในการตัดสินใจการซื้ออาหาร-เครื่องคั่วต่าง ๆ ในการดำรงชีวิตของ
ผู้ให้สัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพแม่บ้านพ่อบ้าน

ความคิดเห็นของ ผู้ให้สัมภาษณ์ (B)	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	รวม
ตัวเองตัดสินใจเอง	✓	✓	✓	✓		✓	✓		✓		✓	✓	✓			10
แฟนช่วยในการ ตัดสินใจ					✓			✓		✓				✓	✓	5
เพื่อนที่ไปซื้อด้วยกัน	✓	✓							✓							3
ช่วยตัดสินใจ คนในครอบครัว					✓			✓		✓				✓	✓	5
ช่วยตัดสินใจ																
รวม	2	2	1	1	2	1	1	2	2	2	1	1	1	2	2	23

ผลการวิเคราะห์ ตารางที่ 4-17

วิเคราะห์ผลการสัมภาษณ์ใครมีส่วนร่วมในการตัดสินใจการซื้ออาหาร-เครื่องคั่วต่าง ๆ ในการดำรงชีวิตของผู้ให้ข้อมูลสัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพแม่บ้านพ่อบ้าน โดยเรียงจากมากไปหาน้อย จากความเห็นส่วนใหญ่แล้ว จะเลือกโดยการที่ตัวเองตัดสินใจเอง ตามด้วยแฟนและคนในครอบครัวช่วยในการตัดสินใจ และสุดท้าย จะเป็นเพื่อนที่ไปซื้อด้วยกัน

ข้อที่ 2.4 ท่านซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น เครื่องนุ่งห่มต่าง ๆ อาทิตย์ละกี่ครั้ง ครั้งละกี่บาท

B1 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ส่วนมาแล้วตัวฉันเองจะเลือกซื้อเสื้อผ้า โดยซื้อประมาณ อาทิตย์ละ 1 ครั้ง ซื้ออยู่ที่ราคาประมาณ 150 บาท เท่านั้นเอง”

B2 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ส่วนมากแล้วเวลาที่ผมไปเลือกซื้อเสื้อผ้านั้นผมจะเลือก โดยซื้ออาทิตย์ละ 1 ครั้ง โดยแต่ละครั้งนั้น จะซื้อประมาณ 200 บาท เพราะเสื้อผ้านั้นออกมาตลอด มีเยอะ ค่อย ๆ ซื้อ”

B3 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะเลือกซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น โดยซื้ออาทิตย์ละ 1 ครั้ง โดยแต่ละครั้งนั้น จะซื้อประมาณ 150 บาท”

B4 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะเลือกซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น-เครื่องนุ่งห่มต่าง ๆ โดยซื้อ เดือนละ 2-3 ครั้ง โดยแต่ละครั้งนั้น จะซื้อประมาณ 200 บาท”

B5 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ฉันชอบที่จะเลือกซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น โดยซื้ออาทิตย์ละ 1 ครั้ง ซื้อมากกว่านั้นเดี๋ยวเงินไม่พอ โดยแต่ละครั้งนั้น จะซื้อประมาณ 150 บาท มันถูกดี สวย”

ตารางที่ 4-18 (ต่อ)

ความคิดเห็นของ ผู้ให้สัมภาษณ์ (B)	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	รวม
เลือกซื้ออาทิตย์ละ 1 ครั้ง ครั้งละ 200 บาท		✓							✓							2
เลือกซื้อเดือนละ 1 ครั้ง ๆ ละ 200 บาท							✓	✓			✓	✓		✓	✓	6
เลือกซื้อเดือนละ 1 ครั้ง ๆ ละ 300 บาท										✓						1
ขึ้นไป เลือกซื้อเดือนละ 2-3 ครั้ง ๆ 200 บาท				✓												1
รวม	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	15

ผลการวิเคราะห์ ตารางที่ 4-18

วิเคราะห์ผลการสัมภาษณ์การซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น-เครื่องนุ่งห่มต่าง ๆ ในการดำรงชีวิตของผู้ให้ข้อมูลสัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพแม่บ้านพ่อบ้าน โดยเรียงจากมากไปหาน้อย จากความคำตอบแล้วส่วนใหญ่จะเลือกซื้อเดือนละ 1 ครั้ง โดยครั้งละ 200 บาท และรองลงมานั้น จะเลือกซื้ออาทิตย์ละ 1 ครั้ง ครั้งละ 150 บาท

ข้อที่ 2.5 ท่านเลือกซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น เครื่องนุ่งห่มต่าง ๆ จากแหล่งใด เพราะอะไรถึงเลือกซื้อที่แหล่งนี้

B1 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “นั่นนั่นก็จะเลือกซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น-เครื่องนุ่งห่ม ๆ ที่ร้านตั้งแผงในตลาด รอบ ๆ อนุสาวรีย์ เพราะว่า เสื้อผ้าที่นั่นมีเยอะมากต่อราคาถูกได้ สวย ๆ รูปแบบใหม่ ๆ ถูกและประหยัด ค่ะ”

B2 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ส่วนตัวผมเองนั้น จะเลือกซื้อเสื้อผ้าแฟชั่นที่ร้านตั้งแผงในตลาด หรือไม่กี่ที่ตั้งแถว ๆ ที่ทำงาน เพราะมันมีตั้งขาย เพราะว่ามีมากมายให้เลือก ส่วนเรื่องของราคาก็ถูก ประหยัดกว่า เพราะว่าต่อราคาได้”

B3 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะเลือกซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น-เครื่องนุ่งห่ม ๆ ที่ร้านตั้งแผงในตลาด ข้างที่ทำงาน หรือตลาดที่อยู่ใกล้เคียง เพราะว่าสวย มีให้เลือกมากมายหลายแบบ ประหยัดกว่าซื้อในห้าง”

B4 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะเลือกซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น ที่ร้านรอบ ๆ อนุสาวรีย์ ฯ หรือไม่กี่ที่อยู่ใกล้เคียงที่ตั้งแผงลอย ที่เลือกซื้อที่นี่ เพราะว่า ราคาถูก มีให้เลือกมาก หลายแบบ ที่ต้องการ ราคาประหยัดกว่าในห้าง”

B5 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ฉันนะ ส่วนมากก็จะเลือกซื้อเสื้อผ้าแฟชั่นที่ร้านตั้งแผง ในตลาด หรือตลาดที่อยู่ใกล้เคียงที่ทำงาน เพราะว่า ราคามันถูกกว่ากัน ประหยัดด้วย แบบก็มี ให้เลือกเยอะ”

B6 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะเลือกซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น-เครื่องนุ่งห่ม ฯ ที่ร้านรอบ ๆ อนุสาวรีย์ ฯ ข้างที่ทำงาน หรือตลาดที่อยู่ใกล้เคียงที่ตั้งแผงลอย ที่เลือกซื้อที่นี่ เพราะว่า รายได้น้อย เลยซื้อ ราคาถูก มีให้เลือกเยอะ ประหยัดค่าใช้จ่ายมาก”

B7 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะเลือกซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น-เครื่องนุ่งห่ม ฯ ที่ร้านรอบ ๆ อนุสาวรีย์ ฯ ข้างที่ทำงาน หรือตลาดที่อยู่ใกล้เคียงที่ตั้งแผงลอย ที่เลือกซื้อที่นี่ เพราะว่า รายได้น้อย เลยซื้อ ราคาถูก มีให้เลือกเยอะ ประหยัด”

B8 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะเลือกซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น-เครื่องนุ่งห่ม ฯ ที่ร้านรอบ ๆ อนุสาวรีย์ ฯ ข้างที่ทำงาน หรือตลาดที่อยู่ใกล้เคียงที่ตั้งแผงลอย ที่เลือกซื้อที่นี่ เพราะว่า ประหยัดกว่า กันราคาถูก มีให้เลือกเยอะ”

B9 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะเลือกซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น-เครื่องนุ่งห่ม ฯ ที่ร้านรอบ ๆ อนุสาวรีย์ ฯ ข้างที่ทำงาน หรือตลาดที่อยู่ใกล้เคียงที่ตั้งแผงลอย ที่เลือกซื้อที่นี่ เพราะว่า ราคาถูก”

B10 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ ฉันชอบที่จะเลือกซื้อเสื้อผ้าแฟชั่นต่าง ๆ ที่ร้านตั้งแผง ในตลาด ข้างที่ทำงาน เพราะว่า เมื่อเทียบกับในห้างแล้ว ถูก ประหยัดกว่ากันเยอะ ”

B11 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะเลือกซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น-เครื่องนุ่งห่ม ฯ ที่ร้านตั้งแผง ในตลาด ข้างที่ทำงาน หรือตลาดที่อยู่ใกล้เคียง เพราะว่ามีความหลากหลาย ราคาถูก ประหยัด”

B12 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะเลือกซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น-เครื่องนุ่งห่ม ฯ ที่ร้านรอบ ๆ อนุสาวรีย์ ฯ หรือข้างที่ทำงาน เพราะว่ามิให้เลือกเยอะ ถูกราคาประหยัด”

B13 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ไม่เลือกซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น-เครื่องนุ่งห่ม ฯ เพราะว่า รายได้น้อยเลยใส่ตัวเดิม ๆ เอา”

B14 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะเลือกซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น-เครื่องนุ่งห่ม ฯ ที่ร้านรอบ ๆ อนุสาวรีย์ ฯ ข้างที่ทำงาน หรือตลาดที่อยู่ใกล้เคียงที่ตั้งแผงลอย ที่เลือกซื้อที่นี่ เพราะว่า มีให้เลือก เยอะหลายแบบ ราคาประหยัดถูกกว่าซื้อในห้าง”

B15 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะเลือกซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น-เครื่องนุ่งห่ม ฯ ที่ร้านตั้งแผง ในตลาด หรือข้างที่ทำงาน เพราะว่า รายได้น้อยเลยซื้อ ราคาถูก มีให้เลือกเยอะ ประหยัด”

ตารางที่ 4-19 การเลือกซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น-เครื่องนุ่งห่มต่าง ๆ ในการดำรงชีวิตของผู้ให้สัมภาษณ์
ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพแม่บ้านพ่อบ้าน

ความคิดเห็นของ ผู้ให้สัมภาษณ์ (B)	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	รวม
ไม่เลือกซื้อ													✓			1
ใส่ตัวเดิม ๆ													✓			1
เลือกซื้อจากตลาด	✓	✓	✓		✓				✓	✓	✓				✓	8
ร้านตั้งแผงลอย																
เลือกซื้อจากรอบ ๆ	✓			✓	✓	✓	✓	✓	✓			✓		✓		9
อนุสาวรีย์ชัย ฯ																
ประหยัดค่าใช้จ่าย	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓		✓	✓	13
เพราะราคาถูก	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓	14
เพราะมีให้เลือก		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓		✓	✓	12
หลากหลายแบบ																
รวม	4	4	4	4	5	4	4	4	3	4	4	4	2	4	4	58

ผลการวิเคราะห์ ตารางที่ 4-19

วิเคราะห์ผลการสัมภาษณ์การเลือกซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น-เครื่องนุ่งห่มต่าง ๆ ในการดำรงชีวิตของผู้ให้ข้อมูลสัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพแม่บ้านพ่อบ้าน โดยเรียงจากมากไปหาน้อย จากความคำตอบแล้วส่วนใหญ่จะเลือกซื้อจอรอบอนุสาวรีย์ชัย ฯ เพราะ ราคาถูก และประหยัดค่าใช้จ่าย และรองลงมา นั้น จะเลือกซื้อจากตลาดร้านตั้งแผงลอย เพราะว่าประหยัดค่าใช้จ่าย และราคาถูก

ข้อที่ 2.6 ใครมีส่วนในการตัดสินใจเลือกซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น เครื่องนุ่งห่มต่าง ๆ ของท่าน

B1 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ส่วนมากแล้วในการตัดสินใจจะเลือกซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น-เครื่องนุ่งห่มต่าง ๆ นั้น ตัวเอง และ เพื่อนที่ไปซื้อด้วยกัน เป็นส่วนร่วมในการตัดสินใจเลือกซื้อ”

B2 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ในการตัดสินใจจะเลือกซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น ผมเองก็จะมีแฟน และคนในครอบครัว เป็นส่วนร่วมในการตัดสินใจเลือกซื้อ”

B3 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ในการตัดสินใจจะเลือกซื้อเสื้อผ้าแฟชั่นต่าง ๆ นั้น ส่วนมากแล้วฉันก็จะตัดสินใจเอง ไม่มีใครช่วยเลือก”

B4 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ฉันในการตัดสินใจจะเลือกซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น-เครื่องนุ่งห่มต่าง ๆ นั้น ฉันจะตัดสินใจเอง เพราะชอบแบบไหนก็เอาแบบนั้น”

B5 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ในการตัดสินใจนั้นฉันจะเลือกซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น-เครื่องนุ่งห่มต่าง ๆ โดยจะมี แฟน และคนในครอบครัว เป็นส่วนร่วมในการเลือกซื้อช่วยดูให้”

B6 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ในการตัดสินใจจะเลือกซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น-เครื่องนุ่งห่มต่าง ๆ นั้น จะ ตัดสินใจเอง เพราะว่าเลือกทานเอง ชอบทานอะไรก็เลือกทานเอง”

B7 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ในการตัดสินใจจะเลือกซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น-เครื่องนุ่งห่มต่าง ๆ นั้น จะ ตัดสินใจเองมากกว่า”

B8 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ฉันเองตัดสินใจจะเลือกซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น-เครื่องนุ่งห่มต่าง ๆ นั้น ก็จะมี เพื่อน ช่วยตัดสินใจเลือกซื้อ”

B9 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ในการตัดสินใจจะเลือกซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น-เครื่องนุ่งห่มต่าง ๆ นั้น จะมีแฟน และตัวเอง เป็นคนร่วมในการตัดสินใจเลือกซื้อ เพราะว่า ไปด้วยกันก็ต้องช่วยกันเลือก”

B10 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ในการตัดสินใจจะเลือกซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น-เครื่องนุ่งห่มต่าง ๆ นั้น จะมี เพื่อน เป็นส่วนร่วมในการตัดสินใจเลือกซื้อ เพราะว่าทานด้วยกันต้องช่วยกันเลือก”

B11 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ในการตัดสินใจจะเลือกซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น-เครื่องนุ่งห่มต่าง ๆ นั้น ฉันจะเป็นคนที่ตัดสินใจเอง เพราะว่าฉันใ้เอง เลือกเองตามความชอบของตัวเอง”

B12 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “เวลาเลือกซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น-เครื่องนุ่งห่มต่าง ๆ นั้น ส่วนมากฉันจะตัดสินใจเลือกเองมากกว่า เพราะว่าเราชอบแบบไหน เราก็เลือกที่จะใ้แบบนั้น ๆ ตามความชอบของเราเองมากกว่า”

B13 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ในการตัดสินใจจะเลือกซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น-เครื่องนุ่งห่มต่าง ๆ นั้น จะตัดสินใจเองมากกว่าให้คนอื่นช่วยตัดสินใจ”

B14 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ฉันจะมี แฟน และคนในครอบครัว เป็นส่วนร่วมในการตัดสินใจเลือกซื้อเสื้อผ้าต่าง ๆ อยู่เสมอ เพื่อความมั่นใจใจตัวเอง”

B15 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ในการตัดสินใจจะเลือกซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น-เครื่องนุ่งห่มต่าง ๆ นั้น ตัวฉันเองก็จะมี แฟน และคนในครอบครัว เป็นส่วนร่วมในการตัดสินใจเลือกซื้อ เพราะฉันเองก็อยากสร้างความมั่นใจให้ตัวเองมากกว่าเดิม”

ตารางที่ 4-20 ใครมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเลือกซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น-เครื่องนุ่งห่มต่าง ๆ ในการดำรงชีวิตของผู้ให้สัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพแม่บ้านพ่อบ้าน

ความคิดเห็นของ ผู้ให้สัมภาษณ์ (B)	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	รวม
ตัวเองตัดสินใจเอง	✓		✓	✓		✓	✓		✓		✓	✓	✓			9
แฟนช่วยในการตัดสินใจ		✓			✓				✓					✓	✓	5
เพื่อนที่ไปซื้อด้วยกัน	✓							✓		✓						3
ช่วยตัดสินใจ																
คนในครอบครัว		✓			✓									✓	✓	4
ช่วยตัดสินใจ																
รวม	2	2	1	1	2	1	1	1	2	1	1	1	1	2	2	21

ผลการวิเคราะห์ ตารางที่ 4-20

วิเคราะห์ผลการสัมภาษณ์ใครมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเลือกซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น-เครื่องนุ่งห่มต่าง ๆ ในการดำรงชีวิตของผู้ให้ข้อมูลสัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพแม่บ้านพ่อบ้าน โดยเรียงจากมากไปหาน้อย จากความคำตอบแล้วส่วนใหญ่จะเลือกโดย ตัวเองตัดสินใจเอง แล้วเป็นแฟนช่วยในการตัดสินใจ คนในครอบครัวช่วยในการตัดสินใจ สุดท้ายเป็นเพื่อนที่ไปซื้อด้วยกันช่วยตัดสินใจ

ข้อที่ 2.7 ท่านเสียค่าใช้จ่ายในส่วนของที่อยู่อาศัยพักพิง เดือนละเท่าไร

B1 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ฉันเองไม่เสียค่าใช้จ่ายในส่วนของห้องพัก แต่เสียค่าน้ำ ค่าไฟฟ้า เดือนละประมาณ 1,500-2,000 บาท”

B2 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ผมเองก็ไม่เสียค่าใช้จ่ายในส่วนของที่อยู่อาศัยห้องพัก แต่เสียค่าน้ำ ค่าไฟฟ้า โดยเสียค่าใช้จ่ายเดือนละประมาณ 1,500-2,000 บาท ที่อยู่นั้นเป็นเหมือนอพาร์ทเมนท์”

B3 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “เราไม่เสียค่าใช้จ่ายในที่อยู่อาศัย เพราะว่าอยู่กับนายที่บ้าน แต่เสียค่าน้ำ ค่าไฟฟ้า โดยเสียค่าใช้จ่ายเดือนละประมาณ 1,500-2,000 บาท”

B4 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ไม่เสียค่าใช้จ่ายในส่วนของที่อยู่อาศัยห้องพัก แต่เสียค่าน้ำ ค่าไฟฟ้า โดยเสียค่าใช้จ่ายเดือนละประมาณ 1,500-2,000 บาท เท่านั้นไม่เสียไปมากกว่านี้”

B5 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ไม่เสียค่าใช้จ่ายในส่วนของที่อยู่อาศัยห้องพัก แต่เสียค่าใช้จ่ายเดือนละประมาณ 1,500-2,000 บาท เป็นค่าน้ำ ค่าไฟฟ้า”

B6 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ฉันไม่ได้มาเสียค่าที่อาศัยห้องพัก แต่ส่วนมากจะมาเสีย ค่าน้ำ ค่าไฟฟ้า เดือนละประมาณ 200-400 บางครั้งก็มากกว่าเพราะอยู่กันหลายคน แต่ส่วนมาก จะเสียที่ราคาประมาณนี้”

B7 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ไม่เสียค่าใช้จ่ายในส่วนของที่อยู่อาศัยห้องพัก แต่เสีย ค่าน้ำ ค่าไฟฟ้า พักที่ที่สถานที่ทำงานจัดให้โดยเสียค่าใช้จ่ายเดือนละประมาณ 200-400 บาท”

B8 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ไม่เสียค่าใช้จ่ายในส่วนของที่อยู่อาศัยห้องพัก แต่เสีย ค่าน้ำ ค่าไฟฟ้า พักที่ที่สถานที่ทำงานจัดให้โดยเสียค่าใช้จ่ายเดือนละประมาณ 200-400 บาท”

B9 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ฉันไม่ต้องมาเสียค่าใช้จ่ายในส่วนของที่อยู่อาศัยห้องพัก แต่เสีย ค่าน้ำ ค่าไฟฟ้า เสียค่าใช้จ่ายเดือนละประมาณ 200-400 บาทแค่นี้เอง”

B10 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ไม่เสียค่าใช้จ่ายในส่วนของที่อยู่อาศัยห้องพัก แต่เสีย ค่าน้ำ ค่าไฟฟ้า จ่ายเดือนละประมาณ 200-400 บาทไม่เกินไปมากกว่านี้”

B11 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ไม่เสียค่าใช้จ่ายในส่วนของที่อยู่อาศัยห้องพัก แต่เสีย ค่าน้ำ ค่าไฟฟ้า โดยเสียค่าใช้จ่ายเดือนละประมาณ 200-400 บาท”

B12 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ไม่เสียค่าใช้จ่ายในส่วนของที่อยู่อาศัยห้องพัก แต่เสีย ค่าน้ำ ค่าไฟฟ้า พักที่ที่สถานที่ทำงานจัดให้โดยเสียค่าใช้จ่ายเดือนละประมาณ 200-400 บาท”

B13 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ฉันเสียแค่ค่าน้ำ ค่าไฟฟ้า โดยเสียค่าใช้จ่ายเดือนละ ประมาณ 200-400บาท ไม่เสียค่าใช้จ่ายในส่วนของที่อยู่อาศัยห้องพัก”

B14 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “เสียค่าใช้จ่ายในส่วนของที่อยู่อาศัยห้องพัก ค่าน้ำ ค่าไฟฟ้า โดยเสียค่าใช้จ่ายเดือนละประมาณ 4,000-4,500 บาท แต่อยู่กับเพื่อนก็เลยหารครึ่ง ตกแล้ว จ่ายค่าใช้จ่าย เดือนละ 2,000-2,500 บาท ถ้าอยู่คนเดียวจ่ายแพง อยู่ไม่ไหว”

B15 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ฉันเองก็เสียค่าใช้จ่ายในส่วนของที่อยู่อาศัยห้องพัก ค่าน้ำ ค่าไฟฟ้าเดือนละประมาณ 4,000-4,500 บาท แต่อยู่กับเพื่อน ตกแล้วจ่ายค่าใช้จ่าย เดือนละ 2,000-2,500 บาท บ่งครั้งช่วยกันออก”

ตารางที่ 4-21 เสียค่าใช้จ่ายในส่วนของที่อยู่อาศัยพักพิงของท่าน ในการดำรงชีวิตของผู้ให้
สัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพแม่บ้านพ่อบ้าน

ความคิดเห็นของ ผู้ให้สัมภาษณ์ (B)	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	รวม
ไม่เสียค่าใช้จ่ายห้องพัก	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓			13
เสียค่าใช้จ่ายห้องพัก									✓					✓	✓	2
เสียค่าน้ำ ค่าไฟฟ้า						✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓			8
เดือนละ 200-400 บาท																
เสียค่าน้ำ ค่าไฟฟ้า	✓	✓	✓	✓	✓											5
เดือนละ 1,500-2,000 บาท																
รวมค่าใช้จ่ายเดือนละ														✓	✓	2
2,000-2,500 บาท																
รวม	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	30

ผลการวิเคราะห์ ตารางที่ 4-21

วิเคราะห์ผลการสัมภาษณ์เสียค่าใช้จ่ายในส่วนของที่อยู่อาศัยพักพิงของท่าน ในการดำรงชีวิตของผู้ให้ข้อมูลสัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพแม่บ้านพ่อบ้าน โดยเรียงจากมากไปหาน้อย จากความคำตอบแล้วส่วนใหญ่จะไม่เสียค่าใช้จ่ายห้องพัก แต่จะเสียค่าน้ำ ค่าไฟฟ้า ประมาณ 200-400 บาท และ 1,500-2,000 บาท และสุดท้ายเสียค่าใช้จ่ายห้องพักประมาณ 2,000-2,500 บาท โดยค่าใช้จ่ายนี้เป็นการหารคนละครึ่งกับเพื่อนร่วมห้องแล้ว

ข้อที่ 2.8 ท่านมีเหตุผลอะไรในการเลือกที่อยู่อาศัยพักพิง

B1 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ฉันเองก็ได้ที่สถานที่ทำงานให้ที่อยู่อาศัยในการพักพิง ทำให้ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในส่วนของห้องพักดังนั้นจึงเลือกที่จะพักอาศัยที่ที่สถานที่ทำงานจัดให้”

B2 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ผมอยู่กับแฟนโดยสถานที่ทำงานให้ที่อยู่อาศัยในการพักพิง ดังนั้นจึงเลือกที่จะพักอาศัยที่ที่สถานที่ทำงานจัดให้”

B3 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ที่ทำงานให้ที่อยู่อาศัย ทำให้ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในส่วนของห้องพัก”

B4 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “สถานที่ทำงานให้ที่อยู่อาศัยในการพักพิง ทำให้ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในส่วนของห้องพัก อยู่ที่นี่ก็สบาย สะดวกต่อการทำงาน”

B5 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “สถานที่ทำงานให้ที่อยู่อาศัยในการพักพิง ทำให้ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในส่วนของห้องพักดังนั้นจึงเลือกที่จะพักอาศัยที่ที่สถานที่ทำงานจัดให้ สะดวก”

B6 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “สถานที่ทำงานให้ที่อยู่อาศัยในการพักพิง ทำให้ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในส่วนของโรงแรมพัก”

B7 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “สถานที่ทำงานให้ที่อยู่อาศัยในการพักพิง ทำให้ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในส่วนของโรงแรมพักดังนั้นจึงเลือกที่จะพักอาศัยที่ที่สถานที่ทำงานจัดให้”

B8 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ฉันเลือกพักที่นี่เพราะว่า สถานที่ทำงานให้ที่อยู่อาศัยในการพักพิง ดังนั้นจึงเลือกที่จะพักอาศัยที่ที่สถานที่ทำงานจัดให้”

B9 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “สถานที่ทำงานให้ที่อยู่อาศัยในการพักพิง ทำให้ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในส่วนของโรงแรมพักดังนั้นจึงเลือกที่จะพักอาศัยที่ที่สถานที่ทำงานจัดให้”

B10 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ก็เพราะว่าที่ทำงานให้ที่อยู่อาศัยในการพักพิง ดังนั้นจึงไม่ต้องไปหาที่อื่น อยู่ที่นี่สะดวก ไม่เสียค่าใช้จ่ายมาก”

B11 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “สถานที่ทำงานให้ที่อยู่อาศัยในการพักพิง ดังนั้นจึงเลือกที่จะพักอาศัยที่ที่สถานที่ทำงานจัดให้”

B12 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ก็เพราะว่าสถานที่ทำงานให้ที่อยู่อาศัยในการพักพิง ทำให้ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในส่วนของโรงแรมพัก”

B13 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “สถานที่ทำงานให้ที่อยู่อาศัยในการพักพิง ทำให้ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในส่วนของโรงแรมพักที่นี่ สะดวกต่อการทำงาน”

B14 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “เพราะราคาถูก สะดวก ใกล้ที่ทำงาน และไม่ยากแล้วปลอดภัย และอยู่เพราะมีเพื่อนร่วมห้องช่วยกันออกคนละครึ่ง”

B15 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “เพราะราคาถูก สะดวก ใกล้ที่ทำงาน และที่สำคัญคือปลอดภัย และอยู่เพราะมีเพื่อนร่วมห้องช่วยกันออกคนละครึ่ง”

ตารางที่ 4-22 เหตุผลในการเลือกที่อยู่อาศัยพักพิง ในการดำรงชีวิตของผู้ให้สัมภาษณ์ชาวกัมพูชา
ประเภทอาชีพแม่บ้านพ่อบ้าน

ความคิดเห็นของ ผู้ให้สัมภาษณ์ (B)	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	รวม
สถานที่ที่ทำงานจัดให้	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓			13
ไม่ต้องเสียค่าเช่าห้องพัก	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓			13
ราคาถูก ปลอดภัย														✓	✓	2
หารครึ่งกับเพื่อนร่วมห้อง														✓	✓	2
สะดวกต่อการทำงาน														✓	✓	2
รวม	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	3	3	32

ผลการวิเคราะห์ ตารางที่ 4-22

วิเคราะห์ผลการสัมภาษณ์เหตุผลในการเลือกที่อยู่อาศัยพักพิง ในการดำรงชีวิตของผู้ให้ข้อมูลสัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพแม่บ้านพ่อบ้าน โดยเรียงจากมากไปหาน้อย จากความคำตอบแล้วส่วนใหญ่จะให้เหตุผลว่า สถานที่ที่ทำงานจัดให้ และไม่ต้องเสียค่าที่พัก และส่วนน้อยนั้น มีเหตุผลว่า เพราะราคาถูก ปลอดภัย หารครึ่งกับเพื่อนร่วมห้อง และสะดวกต่อการทำงาน

ข้อที่ 2.9 ท่านซื้อยารักษาโรคหรือ พบแพทย์เพื่อรักษาเดือนละกี่ครั้ง ครั้งละเท่าไร

B1 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ฉันจะเลือกซื้อยารักษาโรคเดือนละ 1-2 ครั้ง แค่นั้นไม่ได้ป่วยมาก โดยซื้อครั้งละ 100-150 บาท แค่นั้นเอง”

B2 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ผมจะเลือกซื้อยารักษาโรค 3 เดือน 1 ครั้ง ครั้งละ 200 บาท ผมไม่ค่อยได้ป่วยเท่าไร”

B3 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะเลือกซื้อยารักษาโรคเดือนละ 1-2 ครั้ง ในการซื้อยาแต่ละครั้งจะอยู่ที่ครั้งละ 100-150 บาท”

B4 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ฉันจะเลือกซื้อยารักษาโรคเดือนละ 1-2 ครั้ง ครั้งละ 100-150 บาท และบางครั้งก็ไปหาแพทย์โดยการ ใช้สิทธิการรักษา 30 บาท ของทางโรงพยาบาลรัฐบาลที่ทางสถานที่ทำงานระบุไว้”

B5 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะเลือกซื้อยารักษาโรคเดือนละ 1-2 ครั้ง ครั้งละ 100-150 บาท และ ไปหาหมอ โดยการ ใช้สิทธิการรักษา 30 บาท ของทาง โรงพยาบาลรัฐบาลที่ใกล้ ๆ”

B6 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ฉันเลือกที่จะเลือกซื้อยารักษาเดือนละ 1-2 ครั้ง โดยประมาณที่ซื้อก็ครั้งละ 100-150 บาท และบางครั้งก็พบแพทย์โดยการ ใช้สิทธิการรักษา 30 บาท ของทางโรงพยาบาลรัฐบาลที่ทางสถานที่ทำงานระบุไว้”

B7 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ฉันเองจะเลือกซื้อยารักษาโรค 3 เดือน 1 ครั้ง ซื้อครั้งละ 200 บาท และ นาน ๆ ที ไปพบแพทย์โดยการ ใช้สิทธิการรักษา 30 บาท ของทาง โรงพยาบาลรัฐบาล เวลาที่ป่วยหนัก”

B8 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ฉันเลือกซื้อยารักษาโรค 3 เดือน 1 ครั้ง ครั้งละ 200 บาท”

B9 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะเลือกซื้อยารักษาโรคเดือนละ 1-2 ครั้ง ครั้งละ 100-150 บาท ไปหาหมอใช้สิทธิการรักษา 30 บาท ของทาง โรงพยาบาลรัฐบาลที่ทางสถานที่ทำงาน”

B10 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ฉันไปซื้อยารักษาโรค 3 เดือน 1 ครั้ง ครั้งละ 200 บาท และ พบแพทย์โดยการ ใช้สิทธิการรักษา 30 บาท ของทาง โรงพยาบาล”

B11 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ฉันซื้อยารักษาโรคครั้งละประมาณ 100-150 บาท ไม่เกินนี้ เดือนละ 1-2 ครั้งเอง”

B12 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะเลือกซื้อยารักษาโรคเดือนละ 1-2 ครั้ง ครั้งละ 100-150 บาท และพบแพทย์โดยการใช้สิทธิการรักษา 30 บาท ของทางโรงพยาบาลรัฐบาลที่ทางสถานที่ทำงานแจ้ง”

B13 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะเลือกซื้อยารักษาโรค 3 เดือน 1 ครั้ง ครั้งละ 200 บาท”

B14 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ฉันเองก็จะเลือกซื้อยารักษาโรคราคาประมาณครั้งละ 200 บาท นาน ๆ ซื้อมา 3 เดือน 1 ครั้ง”

B15 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะเลือกซื้อยารักษาโรค 3 เดือน 1 ครั้ง ครั้งละ 200 บาท และพบแพทย์โดยการใช้สิทธิการรักษา 30 บาท ของทางโรงพยาบาลรัฐบาลที่ทางสถานที่ทำงานระบุไว้”

ตารางที่ 4-23 การซื้อยารักษาโรคหรือ พบแพทย์เพื่อรักษา ในการดำรงชีวิตของผู้ให้สัมภาษณ์ ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพแม่บ้านพ่อบ้าน

ความคิดเห็นของ ผู้ให้สัมภาษณ์ (B)	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	รวม
ซื้อยารักษาโรค	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	15
พบแพทย์				✓	✓	✓	✓		✓	✓		✓			✓	8
เลือกซื้อเดือนละ 1-2 ครั้ง ๆ ละ 100-150 บาท	✓		✓	✓	✓	✓			✓		✓	✓				8
เลือก 3 เดือน 1 ครั้ง ๆ ละ 200 บาท		✓					✓	✓		✓			✓	✓	✓	7
สิทธิรักษา 30 บาท				✓	✓	✓	✓		✓	✓		✓			✓	8
รวม	2	2	2	4	4	4	4	2	4	4	2	4	2	2	4	46

ผลการวิเคราะห์ ตารางที่ 4-23

วิเคราะห์ผลการสัมภาษณ์การซื้อยารักษาโรคหรือ พบแพทย์เพื่อรักษา ในการดำรงชีวิตของผู้ให้ข้อมูลสัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพแม่บ้านพ่อบ้านโดยเรียงจากมากไปหาน้อย จากความคำตอบแล้วส่วนใหญ่จะให้เลือกซื้อยารักษาโรค ซื้อเดือนละ 1-2 ครั้ง ครั้งละ 100-150 บาท รองลงมาจะซื้อแบบ 3 เดือน 1 ครั้ง ครั้งละ 200 บาท ส่วนการพบแพทย์นั้นจะพบแพทย์ โดยใช้สิทธิ 30 บาท ในการรักษา

ข้อที่ 2.10 ท่านเลือกซื้อยารักษาโรคจากร้านเภสัช หรือเลือกโรงพยาบาล คลินิกต่าง ๆ ที่ใดเพราะอะไรถึงเลือกที่แห่งนี้

B1 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะเลือกซื้อจากร้านเภสัช เพราะสะดวก และการป่วยแต่ละครั้งนั้นจะไม่ได้ป่วยแบบหนักมากนัก เลยเลือกที่จะหาซื้อยาตามเภสัชต่าง ๆ เพราะราคาให้การหาแต่ละครั้งไม่แพงมาก”

B2 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ผมจะเลือกซื้อจากร้านเภสัช เพราะสะดวก เลยเลือกที่จะหาซื้อยาตามเภสัชต่าง ๆ ราคาที่ซื้อก็ไม่แพงถูก”

B3 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ฉันจะเลือกซื้อจากร้านเภสัช เพราะราคาให้การหาแต่ละครั้งไม่แพงมากสะดวกในการไปซื้อ เลยเลือกที่จะหาซื้อยาตามเภสัชต่าง ๆ”

B4 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ฉันจะเลือกซื้อจากร้านเภสัช เพราะสะดวกในการไปซื้อ และการป่วยแต่ละครั้งนั้นจะไม่ได้ป่วยแบบหนักมากนัก เลยเลือกที่จะหาซื้อยาตามเภสัชต่าง ๆ เพราะราคาให้การหาแต่ละครั้งไม่แพงมาก แต่ถ้าในกรณีที่เกิดป่วยหนักจริง ๆ ก็เลือกที่จะไปพบแพทย์ทางโรงพยาบาลรัฐบาลที่ทางสถานที่ทำงานระบุไว้ เพราะการไปที่โรงพยาบาลนั้นจะใช้เวลาในการไปหาหมอนาน ทำให้รายได้ในการทำงานหายไป จึงเลือกที่จะไปพบแพทย์ที่หลัง”

B5 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะเลือกซื้อจากร้านเภสัช เพราะการป่วยแต่ละครั้งนั้นไม่ได้เป็นอะไรมากมาย เลยเลือกที่จะหาซื้อยาตามเภสัชต่าง ๆ ไปซื้อก็ง่าย ราคาให้การหาแต่ละครั้งไม่แพงมาก แต่ถ้าเกิดเจ็บหนักมาก ๆ จริง ๆ ก็เลือกที่จะไปพบแพทย์ทางโรงพยาบาลรัฐบาลที่ทางสถานที่ทำงานระบุไว้ เพราะการไปที่โรงพยาบาลนั้นจะใช้เวลาในการไปหาหมอนาน”

B6 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ จะเลือกซื้อจากร้านเภสัช เพราะสะดวก เลยเลือกที่จะหาซื้อยาตามเภสัชต่าง ๆ ราคาให้การหาแต่ละครั้งไม่แพงมาก แต่ถ้าในกรณีที่เกิดป่วยหนักจริง ๆ ก็จะพบแพทย์ทางโรงพยาบาลรัฐบาลที่ทางสถานที่ทำงานระบุไว้”

B7 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ ก็จะเลือกซื้อจากร้านเภสัช เพราะสะดวก เลยเลือกที่จะหาซื้อยาตามเภสัชต่าง ๆ ราคาให้การหาแต่ละครั้งไม่แพงมาก แต่ถ้าในกรณีที่เกิดป่วยหนักจริง ๆ ก็จะไปพบแพทย์ทางโรงพยาบาล ”

B8 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะเลือกซื้อจากร้านเภสัช เพราะสะดวก และการป่วยแต่ละครั้งนั้นจะไม่ได้ป่วยแบบหนักมากนัก เลยเลือกที่จะหาซื้อยาตามเภสัชต่าง ๆ เพราะราคาให้การหาแต่ละครั้งไม่แพงมาก”

B9 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ฉันนั้นจะซื้อจากร้านเภสัช เพราะสะดวก เลยเลือกที่จะหาซื้อยาตามเภสัชต่าง ๆ ราคาให้การหาแต่ละครั้งไม่แพงมาก แต่ถ้าในกรณีที่เกิดป่วยหนักจริง ๆ ก็จะพบแพทย์ที่โรงพยาบาล”

B10 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะเลือกซื้อจากร้านเภสัช เพราะสะดวก เลยเลือกที่จะหาซื้อยาตามเภสัชต่าง ๆ ราคาให้การหาแต่ละครั้งไม่แพงมาก แต่ถ้าในกรณีที่เกิดป่วยหนักจริง ๆ ก็จะไปพบแพทย์ทางโรงพยาบาลที่ทางสถานที่ทำงานระบุไว้ โดยการไปพบนั้นก็จะมีคนอื่น ไปส่งบ้าง”

B11 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะเลือกซื้อจากร้านเภสัช เพราะสะดวก และการป่วยแต่ละครั้งนั้นจะไม่ได้ป่วยแบบหนักมากนัก เลยเลือกที่จะหาซื้อยาตามเภสัชต่าง ๆ เพราะราคาให้การหาแต่ละครั้งไม่แพงมาก”

B12 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะเลือกซื้อจากร้านเภสัช เพราะสะดวก และการป่วยแต่ละครั้งนั้นจะไม่ได้ป่วยแบบหนักมากนัก เลยเลือกที่จะหาซื้อยาตามเภสัชต่าง ๆ เพราะราคาให้การหาแต่ละครั้งไม่แพงมาก แต่ถ้าในกรณีที่เกิดป่วยหนักจริง ๆ ก็เลือกที่จะไปพบแพทย์ทางโรงพยาบาลที่ทางสถานที่ทำงานระบุไว้ เพราะการไปที่โรงพยาบาลนั้นจะใช้เวลาในการไปหาหมอนาน ทำให้รายได้ในการทำงานหายไป จึงเลือกที่จะไปพบแพทย์ที่หลัง”

B13 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะเลือกซื้อจากร้านเภสัช เพราะสะดวก เลยเลือกที่จะหาซื้อยาตามเภสัชต่าง ๆ ราคาให้การหาแต่ละครั้งราคาถูก”

B14 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะเลือกซื้อจากร้านเภสัช เพราะสะดวก เลยเลือกที่จะหาซื้อยาตามเภสัชต่าง ๆ ราคาให้การหาแต่ละครั้งไม่แพงมาก”

B15 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะเลือกซื้อจากร้านเภสัช เพราะสะดวก และการป่วยแต่ละครั้งนั้นจะไม่ได้ป่วยแบบหนักมากนัก เลยเลือกที่จะหาซื้อยาตามเภสัชต่าง ๆ เพราะราคาให้การหาแต่ละครั้งไม่แพงมาก แต่ถ้าในกรณีที่เกิดป่วยหนักจริง ๆ ก็เลือกที่จะไปพบแพทย์ทางโรงพยาบาลที่ทางสถานที่ทำงานระบุไว้ เพราะการไปที่โรงพยาบาลนั้นจะใช้เวลาในการไปหาหมอนาน ทำให้รายได้ในการทำงานหายไป จึงเลือกที่จะไปพบแพทย์ที่หลัง”

ตารางที่ 4-24 การเลือกซื้อยารักษาโรคจากร้านเภสัช หรือเลือกโรงพยาบาล คลินิกต่าง ๆ ในการดำรงชีวิตของผู้ให้สัมภาษณ์ชาวกลุ่มพญา ประเภทอาชีพแม่บ้านพ่อบ้าน

ความคิดเห็นของ ผู้ให้สัมภาษณ์ (B)	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	รวม
ร้านเภสัช	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	15
พบแพทย์				✓	✓	✓	✓		✓	✓		✓			✓	8
เพราะสะดวก	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	15
เพราะสถานที่ทำงานระบุ				✓	✓	✓	✓		✓	✓		✓			✓	8

ตารางที่ 4-24 (ต่อ)

ความคิดเห็นของ ผู้ให้สัมภาษณ์ (B)	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	รวม
ราคาไม่แพง	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	15
รวม	3	3	3	5	5	5	5	3	5	5	3	5	3	3	5	61

ผลการวิเคราะห์ ตารางที่ 4-24

วิเคราะห์ผลการสัมภาษณ์การเลือกซื้อยารักษาโรคจากร้านเภสัช หรือเลือกโรงพยาบาลคลินิกต่าง ๆ ในการดำรงชีวิตของผู้ให้ข้อมูลสัมภาษณ์ชาวกลุ่มพญา ประเภทอาชีพแม่บ้านพ่อบ้าน โดยเรียงจากมากไปหาน้อย จากความคำตอบแล้วส่วนใหญ่จะให้เลือกซื้อยารักษาโรคจากร้านเภสัช เพราะว่าสะดวก ราคาไม่แพง รongมากก็เลือกที่จะพบแพทย์ เพราะสถานที่ที่ทำงานระบุไว้ในกาให้สิทธิการรักษา

ข้อที่ 2.11 ใครมีส่วนในการตัดสินใจเลือกซื้อยารักษาโรคจากร้านเภสัช หรือเลือกโรงพยาบาลคลินิก ของท่าน

B1 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ส่วนมากจะเป็นคนตัดสินใจเอง เลือกซื้อจากร้านเภสัช เพราะสะดวกในการไปหาซื้อ ราคาแพง ป่วยแต่ละครั้งไม่หนักก็เลยเลือกซื้อจากร้านเภสัช”

B2 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ผมเป็นคนตัดสินใจเอง เลือกซื้อจากร้านเภสัช เพราะราคาไม่แพง หาซื้อง่าย ๆ ป่วยไม่หนัก ซื้อแบบนี้สะดวกกว่า”

B3 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ฉันเลือกซื้อเอง ตัดสินใจเอง ที่จะเลือกซื้อจากร้านเภสัช เพราะป่วยแต่ละครั้งไม่หนักก็เลยเลือกซื้อจากร้านเภสัช ราคาถูก ไม่แพงมาก หาซื้อง่าย”

B4 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “คนในครอบครัวช่วยในการตัดสินใจ เลือกซื้อจากร้านเภสัช เพราะสะดวกราคาไม่แพง ป่วยแต่ละครั้งไม่หนักก็เลยเลือกซื้อจากร้านเภสัช หากมีอาการป่วยหนักนั้นจะให้ไปพบแพทย์ทางโรงพยาบาลรัฐบาลที่ทางสถานที่ทำงานระบุไว้ให้”

B5 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “เป็นคนตัดสินใจเอง เลือกซื้อจากร้านเภสัช เพราะสะดวกในการหาซื้อ ป่วยไม่หนักก็เลยเลือกซื้อจากร้านเภสัช ราคาไม่แพง”

B6 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “นั่นเองเป็นคนตัดสินใจเอง เลือกซื้อจากร้านเภสัช เพราะสะดวกราคาไม่แพง ป่วยแต่ละครั้งไม่หนักก็เลยเลือกซื้อจากร้านเภสัช”

B7 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “เป็นคนตัดสินใจเอง เลือกซื้อจากร้านเภสัช เพราะป่วยแต่ละครั้งไม่หนักก็เลยเลือกซื้อจากร้านเภสัช ราคาถูกสะดวกในการที่จะหาซื้อ”

ผลการวิเคราะห์ ตารางที่ 4-25

วิเคราะห์ผลการสัมภาษณ์ใครมีส่วนในการตัดสินใจเลือกซื้อยารักษาโรคจากร้านเภสัชหรือเลือกโรงพยาบาลคลินิกของท่านในการดำรงชีวิตของผู้ให้ข้อมูลสัมภาษณ์ ชาวแกมพูชา ประเภทอาชีพแม่บ้านพ่อบ้าน โดยเรียงจากมากไปหาน้อย จากความคำตอบแล้วส่วนใหญ่จะให้เลือกว่าตัวเองตัดสินใจเอง และรองลงมาเป็นคนในครอบครัวช่วยในการตัดสินใจ

ส่วนที่ 3 อุปสงค์และอุปทานของการถือเงินที่มีผลต่อพฤติกรรมการบริโภคของชาวแกมพูชา จังหวัดกรุงเทพมหานคร

ผลข้อมูลอุปสงค์และอุปทานของการถือเงินที่มีผลต่อพฤติกรรมการบริโภคของผู้ให้ข้อมูลสัมภาษณ์ชาวแกมพูชา ประเภทอาชีพกรรมกรก่อสร้างมีดังต่อไปนี้

ข้อที่ 3.1 เงินรายได้ที่ท่านได้นั้น ท่านมีการเก็บเงินไว้ใช้ในยามใช้จ่ายในชีวิตประจำวันหรือไม่ เพราะเหตุใด

A1 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ผมมีเงินไว้ใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน เพราะว่าจะต้องกินใช้จ่ายต่าง ๆ ของแต่ละวัน โดยผมนั้นเก็บไว้ใช้จ่ายเดือนละประมาณ 7,000 บาท เพื่อให้เพียงพอกับเงินรายได้ที่ได้รับก็ต้องแบ่งเงินไว้”

A2 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “มีเงินไว้ใช้ในยามใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน เพราะต้องใช้จ่ายในการกิน เพราะเราต้องซื้อของใช้ต่าง ๆ ในระหว่างวัน ไว้ใช้จ่ายเดือนละประมาณ 7,000 บาท แบ่งเงินไว้ให้พอสำหรับแต่ละเดือน”

A3 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ผมเองก็เก็บไว้ใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน เพราะว่าจะต้องกิน ใช้จ่ายต่าง ๆ ของแต่ละวัน คนเรานั้นต้องกิน ส่วนมากก็เก็บไว้ใช้จ่ายเดือนละประมาณ 7,000 บาท เพื่อให้เพียงพอกับเงินรายได้ที่ได้รับก็ต้องแบ่งเงินไว้”

A4 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “มีเงินไว้ใช้ในยามใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน เพราะว่าจะต้องกินต้องใช้จ่ายต่าง ๆ ของแต่ละวัน ไว้ใช้จ่ายเดือนละประมาณ 7,000 บาท เพื่อให้เพียงพอกับเงินรายได้ที่ได้รับ”

A5 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ฉันเองมีใช้ในชีวิตประจำวัน เพราะตัวเราเองนั้นก็จะต้องมีเอาไว้ที่จะกิน ใช้จ่ายต่าง ๆ ของแต่ละวันเพื่อให้เพียงพอกับเงินรายได้ที่ได้รับก็ต้องแบ่งเงินไว้ใช้จ่ายเดือนละประมาณ 5,000 บาท”

A6 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ฉันเองก็มีเงินไว้ใช้ในยามใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน เพราะว่าจะต้องกิน ใช้จ่ายต่าง ๆ ของแต่ละวันไว้ใช้จ่ายเดือนละประมาณ 5,000 บาท เพื่อให้เพียงพอกับเงินรายได้ที่ได้รับก็ต้องแบ่งเงินไว้”

A7 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ผมมีเก็บไว้ในชีวิตประจำวัน เพราะว่าจะต้องกิน ใช้จ่าย ทำอย่างอื่นอีก เพื่อให้เพียงพอกับเงินรายได้ที่ได้รับก็ต้องแบ่งเงินไว้ไว้ใช้จ่ายเดือนละประมาณ 5,000 บาท เท่านั้นเอง”

A8 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ก็จะมีเงินไว้ใช้ในยามใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน เพราะว่าจะต้องกิน ใช้จ่ายต่าง ๆ ของแต่ละวัน เพื่อให้เพียงพอกับเงินรายได้ที่ได้รับก็ต้องแบ่งเงินไว้ไว้ใช้จ่ายเดือนละประมาณ 5,000 บาท จะต้องมีเงิน ใช้จ่ายต่าง ๆ ของแต่ละวัน”

A9 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “มีใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน เพราะว่าจะต้องกิน ใช้จ่ายต่าง ๆ ของแต่ละวัน ในยามที่มีของก็ต้องซื้อ โดยผมนั้นจะเก็บเอาไว้ใช้จ่ายเดือนละประมาณ เดือนละ 4,000 บาท”

A10 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “มีเงินไว้ใช้ในยามใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน เพราะว่าจะต้องกิน ใช้จ่ายต่าง ๆ ของแต่ละวัน ไว้ใช้จ่ายเดือนละประมาณ 4,000 บาท เพื่อให้เพียงพอกับเงินรายได้ที่ได้รับ”

A11 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ผมเองก็เลือกมีเงินไว้ใช้ในยามใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน เพราะว่าจะต้องกิน ใช้จ่ายต่าง ๆ ของแต่ละวัน ไว้ใช้จ่ายเดือนละประมาณ 5,000 บาท”

A12 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “มีเงินไว้ใช้ในยามใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน เพราะว่าจะต้องแบ่งเงินไว้ไว้ใช้จ่ายเดือนละประมาณ 5,000 บาทจะต้องกิน ใช้จ่ายต่าง ๆ ของแต่ละวันเพื่อให้เพียงพอกับเงินรายได้ที่ได้รับ”

A13 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “มีเงินไว้ใช้ในยามใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน เพราะว่าจะต้องกิน ใช้จ่ายต่าง ๆ ของแต่ละวัน ไว้ใช้จ่ายเดือนละประมาณ 7,000 บาท เพื่อให้เพียงพอกับเงินรายได้ที่ได้รับ”

A14 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ฉันเองก็มีเงินไว้ใช้ในยามใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน เพราะว่าจะต้องกิน ใช้จ่ายของเครื่องใช้ เก็บไว้ใช้จ่ายเดือนละประมาณ 5,000 บาท เพื่อให้พอที่จะเหลือส่งกลับบ้าน”

A15 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “มีเงินไว้ใช้ในยามใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน เพราะว่าจะต้องกิน ใช้จ่ายต่าง ๆ ของแต่ละวันเพื่อให้เพียงพอกับเงินรายได้ที่ได้รับก็ต้องแบ่งเงินไว้ไว้ใช้จ่ายเดือนละประมาณ 6,000 บาท”

ตารางที่ 4-26 เงินรายได้ที่ท่านได้นั้น ท่านมีการเก็บเงินไว้ใช้ในยามใช้จ่ายในชีวิตประจำวันหรือไม่ เพราะเหตุใดของผู้ให้สัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพกรรมกรก่อสร้าง

ความคิดเห็นของ ผู้ให้สัมภาษณ์ (A)	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	รวม
มีใช้ในยามใช้จ่าย ในชีวิตประจำวัน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	15
เพราะ จะต้องไว้ใช้จ่าย ในการกิน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	15
เดือนละประมาณ 4,000-5,000 บาท					✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓		9
เดือนละประมาณ 6,000-7,000 บาท	✓	✓	✓	✓									✓		✓	6
รวม	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	45

ผลการวิเคราะห์ ตารางที่ 4-26

วิเคราะห์ผลการสัมภาษณ์เงินรายได้ที่ท่านได้นั้น ท่านมีการเก็บเงินไว้ใช้ในยามใช้จ่ายในชีวิตประจำวันหรือไม่ เพราะเหตุใดของผู้ให้ข้อมูลสัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพกรรมกรก่อสร้าง โดยทุกคนระบุว่ามิได้ใช้จ่ายในยามใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน เพราะต้องใช้จ่ายในการกินของแต่ละวัน โดยส่วนมากแล้ว จะเก็บไว้ใช้จ่ายเดือนละ 4,000-5,000 บาท คิดเป็นค่าเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 0.60 และเก็บไว้ใช้จ่ายเดือนละ 6,000-7,000 บาทคิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 0.40

ข้อที่ 3.2 เงินรายได้ที่ท่านได้นั้น ท่านมีการเก็บไว้ใช้ในยามใช้จ่ายเมื่อมีเหตุจำเป็นหรือไม่ เพราะเหตุใด

A1 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ไม่มีเก็บไว้ใช้ในยามใช้จ่ายเมื่อมีเหตุจำเป็น เพราะว่าเงินรายได้ที่ได้มานั้น หลังจากที่ใช้ในยามใช้จ่ายในชีวิตประจำวันแล้ว ก็เหลือไม่เพียงพอที่จะเก็บไว้ใช้ในยามฉุกเฉินเนื่องจากภาระที่ต้องส่งเงินกลับบ้านที่ประเทศกัมพูชา”

A2 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ผมเองก็ไม่มีเก็บไว้ใช้ในยามใช้จ่ายเมื่อมีเหตุจำเป็น เพราะว่าเงินรายได้ที่ได้มานั้น หลังจากที่ใช้ในยามใช้จ่ายในชีวิตประจำวันแล้ว ก็เหลือไม่เพียงพอที่จะเก็บไว้ใช้ในยามฉุกเฉินเนื่องจากภาระที่ต้องส่งเงินกลับบ้าน”

A3 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ไม่มีเก็บไว้ใช้ในยามใช้จ่ายเมื่อมีเหตุจำเป็น เพราะว่าเงินรายได้ที่ได้มานั้น หลังจากที่ใช้ในยามใช้จ่ายในชีวิตประจำวันแล้ว เพราะมีภาระที่ต้องส่งเงินกลับบ้าน”

ตารางที่ 4-27 เงินรายได้ที่ท่านได้นั้น ท่านมีการเก็บไว้ใช้ในยามใช้จ่ายเมื่อมีเหตุจำเป็นหรือไม่
 เพราะเหตุใดของผู้ให้สัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพกรรมกรก่อสร้าง

ความคิดเห็นของ ผู้ให้สัมภาษณ์ (A)	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	รวม
ไม่มีเก็บไว้ใช้ในยาม ใช้จ่ายเมื่อมีเหตุจำเป็น	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	15
ไม่เคยมีเหตุต้องใช้					✓	✓	✓			✓	✓	✓	✓	✓		8
ใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน	✓	✓	✓	✓				✓	✓						✓	7
มีภาระที่ต้องส่งเงินกลับ บ้าน	✓	✓	✓	✓				✓	✓						✓	7
รวม	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	37

ผลการวิเคราะห์ ตารางที่ 4-27

วิเคราะห์ผลการสัมภาษณ์เงินรายได้ที่ท่านได้นั้น ท่านมีการเก็บไว้ใช้ในยามใช้จ่ายเมื่อมีเหตุจำเป็นหรือไม่ เพราะเหตุใดของผู้ให้ข้อมูลสัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพกรรมกรก่อสร้าง โดยส่วนมากแล้วจะไม่มีเก็บไว้ใช้ในยามใช้จ่ายเมื่อมีเหตุจำเป็นเพราะว่าไม่เคยมีเหตุที่ต้องให้ใช้ และ ต้องมีไว้ใช้จ่ายในชีวิตประจำวันและส่งเงินกลับบ้าน

ข้อที่ 3.3 เงินรายได้ที่ท่านได้นั้น ท่านมีการเก็บไว้ใช้ในยามใช้จ่ายเพื่อแก้อะไรหรือไม่ เพราะเหตุใด

A1 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ไม่มีเก็บไว้ใช้ในยามใช้จ่ายเพื่อแก้อะไร เพราะว่าเงินรายได้ที่ได้มานั้น หลังจากที่ไว้ใช้ในยามใช้จ่ายในชีวิตประจำวันแล้ว ก็จะแบ่งเงินส่งกลับบ้านที่ประเทศกัมพูชา โดยไม่ได้มีการฝากเงินไว้ เมื่อได้ก็จะรีบส่งให้เลย โดยการส่งนั้นจะเปิดบัญชีที่ประเทศไทย พอส่งเงินไปก็จะโทรแจ้งให้ทางบ้านรู้ว่า ส่งเงินมาจำนวนเท่าไร หลังจากนั้นคนทางบ้านก็จะฝากคนที่เข้ามาในประเทศไทยตามทางผ่านชายแดน โดยจะต้องเสียค่าใช้จ่ายในการที่ให้คนที่เข้ามาประเทศไทยกดเงินให้ โดยประมาณ 100 บาท ต่อครั้ง”

A2 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ไม่มีเก็บไว้ใช้ในยามใช้จ่ายเพื่อแก้อะไร เพราะว่าเงินที่แบ่งไว้จากการใช้จ่ายในแต่ละวันแล้ว ก็จะส่งกลับบ้าน ที่ประเทศกัมพูชา โดยไม่ได้มีการฝากเงินไว้ เมื่อได้ก็จะรีบส่งให้เลย”

A3 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ผมเองก็ไม่มีเก็บ เพราะว่าเงินที่แบ่งไว้จากการใช้จ่ายในแต่ละวันแล้ว ก็จะส่งกลับบ้าน ที่ประเทศกัมพูชา โดยไม่ได้มีการฝากเงินไว้ เมื่อได้ก็จะรีบส่งให้

ทางบ้านเลย”

A4 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ไม่มีเก็บไว้ใช้ในยามใช้จ่ายเพื่อแก้อะไร เพราะว่าเงินรายได้ที่ได้มานั้น หลังจากที่ไว้ในยามใช้จ่ายในชีวิตประจำวันแล้ว ก็จะส่งกลับบ้าน ที่ประเทศกัมพูชา โดยไม่ได้มีการฝากเงินไว้ เมื่อได้ก็จะรีบส่งให้เลย โดยการส่งนั้นจะเปิดบัญชีที่ประเทศไทย พอส่งเงินไปก็จะโทรแจ้งให้ทางบ้านรู้ว่า ส่งเงินมาจำนวนเท่าไร หลังจากนั้นคนทางบ้านก็จะฝากคนที่เข้ามาในประเทศไทยตามทางผ่านชายแดน โดยจะต้องเสียค่าใช้จ่ายในการที่ให้คนที่เข้ามาประเทศไทยกดเงินให้ โดยประมาณ 100 บาท ต่อครั้ง”

A5 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ฉันไม่มีเก็บ เพราะว่าเงินรายได้ที่ได้มานั้น ใช้กินที่นี้แล้ว ก็จะส่งกลับบ้าน โดยไม่ได้มีการฝากเงินไว้ เมื่อได้ก็จะรีบส่งให้เลย โดยการส่งนั้นจะเปิดบัญชีที่ประเทศไทย พอส่งเงินไปก็จะโทรแจ้งให้ทางบ้านรู้ว่า ส่งเงินมาจำนวนเท่าไร หลังจากนั้นคนทางบ้านก็จะฝากคนที่เข้ามาในประเทศไทยตามทางผ่านชายแดน โดยจะต้องเสียค่ากดเงินให้ โดยประมาณ 100 บาท ต่อครั้ง กับคนที่มากกดให้”

A6 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ไม่มีเก็บไว้ในยามใช้จ่ายเพื่อแก้อะไร เพราะว่าเงินที่แบ่งไว้ในยามใช้จ่ายในแต่ละวันแล้ว ก็จะรวบรวมเงินที่เหลือจากทุกคนในครอบครัวส่งกลับบ้าน ที่ประเทศกัมพูชา โดยไม่ได้มีการฝากเงินไว้ เมื่อได้ก็จะรีบส่งให้เลย เคยรู้ว่าถ้าฝากเงินจะได้ดอกเบี้ย แต่ด้วยทางบ้านประเทศกัมพูชาก็ต้องใช้เงิน เลยต้องส่งโดยที่ไม่ได้มีการฝากเงินเพื่อแก้อะไร”

A7 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ตัวผมเองนั้น ไม่มีเก็บไว้ในยามใช้จ่ายเพื่อแก้อะไร เพราะใช้จ่ายในแต่ละวันแล้ว ก็แค่จะส่งกลับบ้าน ที่ประเทศกัมพูชา โดยไม่ได้มีการฝากเงินไว้ เมื่อได้ก็จะรีบส่งให้เลย ไม่เคยต้องมาเก็บไว้ใช้”

A8 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ไม่มีเก็บไว้ในยามใช้จ่ายเพื่อแก้อะไร เพราะว่าเงินที่แบ่งไว้ในยามใช้จ่ายในแต่ละวันแล้ว ก็จะส่งกลับบ้าน ที่ประเทศกัมพูชา โดยไม่ได้มีการฝากเงินไว้ เมื่อได้ก็จะรีบส่งให้เลย”

A9 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ไม่มีเก็บไว้ในยามใช้จ่ายเพื่อแก้อะไร เพราะว่าเงินที่แบ่งไว้ในยามใช้จ่ายในแต่ละวันแล้ว ก็จะส่งกลับบ้าน ที่ประเทศกัมพูชา โดยไม่ได้มีการฝากเงินไว้ เมื่อได้ก็จะรีบส่งให้เลย”

A10 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ฉันไม่เคยที่จะเก็บไว้ในยามใช้จ่ายเพื่อแก้อะไร เพราะว่าเงินที่แบ่งไว้ในยามใช้จ่ายในแต่ละวันแล้ว ก็จะรวบรวมเงินที่เหลือจากทุกคนในครอบครัวส่งกลับบ้าน ที่ประเทศกัมพูชา โดยไม่ได้มีการฝากเงินไว้ เมื่อได้ก็จะรีบส่งให้เลย เคยรู้ว่าถ้าฝากเงินจะได้ดอกเบี้ย แต่ด้วยทางบ้านก็ต้องใช้เงิน เลยต้องส่งโดยที่ไม่ได้มีการฝากเงิน

ผลการวิเคราะห์ ตารางที่ 4-28

วิเคราะห์ผลการสัมภาษณ์เงินรายได้ที่ท่านได้นั้น ท่านมีการเก็บไว้ใช้ในยามใช้จ่ายเพื่อ
 เก่งกำไรหรือไม่ เพราะเหตุใดของผู้ให้ข้อมูลสัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพกรรมกรก่อสร้าง
 โดยส่วนมากแล้วจะ ไม่มีการเก็บไว้ใช้ในยามใช้จ่ายเพื่อเก่งกำไร เพราะต้องใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน
 และส่งเงินกลับบ้าน โดยหลัก

ข้อที่ 3.4 จาก 3 ข้อในเบื้องต้นนั้น ส่วนมากท่านจะเลือกเก็บเงินไว้ใช้ในยามใดมากที่สุด
 เหตุผลเพราะอะไร

A1 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ผมนั้นเลือกที่จะเลือกเก็บเงินไว้ใช้ในยามใช้จ่ายใน
 ชีวิตประจำวันมากที่สุด เพราะว่าเงินรายได้ที่ได้มานั้น จะต้องเอาไว้ใช้จ่ายของแต่ละวัน ยังไงก็ต้อง
 ใช้จ่ายทุกวันอยู่แล้ว”

A2 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ผมเอาข้อ 1 จะเลือกเก็บเงินไว้ใช้ในยามใช้จ่ายใน
 ชีวิตประจำวันมากที่สุด เพราะว่าจะต้องเอาไว้ใช้จ่ายของแต่ละวัน ไว้กิน ไว้ใช้”

A3 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะเลือกเก็บเงินไว้ใช้ในยามใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน
 มากที่สุด เพราะว่า ไหนจะค่ากิน ค่าของใช้ต่าง ๆ ซึ่งต้องมีไว้ใช้ตลอด”

A4 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ผมเก็บเงินไว้ใช้ในยามใช้จ่ายในชีวิตประจำวันมากที่สุด
 เพราะว่าเงินรายได้ที่ได้มานั้น จะต้องเอาไว้ใช้จ่ายของแต่ละวัน ยังไงก็ต้องใช้ทุกวันอยู่แล้ว”

A5 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ถ้าถามแบบนี้ฉันก็เลือกที่จะเลือกเก็บเงินไว้ใช้ในยาม
 ใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน เพราะว่า ไหนจะค่ากิน ค่าของใช้ต่าง ๆ ซึ่งต้องมีไว้ใช้ตลอด”

A6 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ฉันจะเลือกเก็บเงินไว้ใช้ในยามใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน
 มากที่สุด เพราะว่าเงินรายได้ที่ได้มานั้น จะต้องเอาไว้ใช้จ่ายของแต่ละวัน ยังไงก็ต้องใช้”

A7 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ผมเองก็จะเลือกเก็บเงินไว้ใช้ในยามใช้จ่ายใน
 ชีวิตประจำวันมากที่สุด เพราะว่าเงินรายได้ที่ได้มานั้น จะต้องเอาไว้ใช้จ่ายของแต่ละวัน ยังไงก็ต้อง
 ใช้จ่ายทุกวันอยู่แล้ว”

A8 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะเลือกเก็บเงินไว้ใช้ในยามใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน
 เพราะว่าต้องเอาไว้ใช้จ่ายของแต่ละวัน ยังไงก็ต้องใช้ทุกวัน”

A9 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะเลือกเก็บเงินไว้ใช้ในยามใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน
 มากที่สุด เพราะว่าต้องเอาไว้ใช้จ่ายของแต่ละวัน ไว้กิน ไว้ใช้ ยังไงก็ต้องใช้ทุกวันอยู่แล้ว”

A10 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ฉันก็จะเลือกเก็บเงินไว้ใช้ในยามใช้จ่ายใน
 ชีวิตประจำวันอยู่แล้วตามที่เข้าใจ เพราะว่า ไหนจะค่ากิน ค่าของใช้ต่าง ๆ ซึ่งต้องมีไว้ใช้ตลอด”

A11 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะเลือกเก็บเงินไว้ใช้ในยามใช้จ่ายในชีวิตประจำวันมากที่สุด เพราะว่าเงินรายได้ที่ได้มานั้น จะต้องเอาไว้ใช้จ่ายของแต่ละวัน ยังไงก็ต้องใช้ทุกวันอยู่แล้ว”

A12 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ตัวผมเองก็จะเลือกเก็บเงินไว้ใช้ในยามใช้จ่ายในชีวิตประจำวันมากที่สุด เพราะว่า ไหนจะค่ากิน ค่าของใช้ต่าง ๆ”

A13 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะเลือกเก็บเงินไว้ใช้ในยามใช้จ่ายในชีวิตประจำวันมากที่สุด เพราะว่า ไหนจะค่ากิน ค่าของใช้ต่าง ๆ ซึ่งต้องมีไว้ใช้ตลอด”

A14 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “นั้นก็เลือกที่จะเลือกเก็บเงินไว้ใช้ในยามใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน เพราะว่าเงินรายได้ที่ได้มานั้น จะต้องเอาไว้ใช้จ่ายของแต่ละวัน ไหนจะใช้จ่ายอย่างอื่นอีก ยังไงก็ต้องใช้ทุกวันอยู่แล้ว ไม่มีโอกาสได้ทำอย่างอื่นเท่าไรหรอก”

A15 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ตัวผมนั้นก็เลือกเก็บเงินไว้ใช้ในยามใช้จ่ายในชีวิตประจำวันมากที่สุด เพราะว่าผมเองก็ต้องใช้จ่ายในการดำรงชีพของผม ผมต้องมีไว้กิน ไว้ใช้แล้วไหนจะต้องส่งกลับบ้านอีก ผมมีความจำเป็นหลายอย่าง”

ตารางที่ 4-29 ส่วนมากท่านจะเลือกเก็บเงินไว้ใช้ในยามใดมากที่สุด เหตุผลเพราะอะไรของ
ผู้ให้สัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพกรรมกรก่อสร้าง

ความคิดเห็นของ ผู้ให้สัมภาษณ์ (A)	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	รวม
เลือกเก็บไว้ใช้ในยามใช้ จ่ายในชีวิตประจำวัน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	15
เพราะจะต้องไว้ใช้จ่าย ในการกิน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	15
รวม	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	30

ผลการวิเคราะห์ ตารางที่ 4-29

วิเคราะห์ผลการสัมภาษณ์ส่วนมากท่านจะเลือกเก็บเงินไว้ใช้ในยามใดมากที่สุด เหตุผลเพราะอะไรของผู้ให้ข้อมูลสัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพกรรมกรก่อสร้างโดยส่วนมากแล้ว จะเลือกเก็บไว้ใช้ในยามใช้จ่ายในชีวิตประจำวันเพราะต้องใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน ตลอดทุกวัน

ข้อที่ 3.5 จากการที่ท่านเข้ามาทำงานจังหวัดกรุงเทพมหานครนั้น ด้วยค่าครองชีพที่สูง ท่านมีการบริหารจัดการสรรเงินที่ถือในมือของท่านบ้างหรือไม่ เหตุผลเพราะอะไร

A1 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ต้องมีการบริการจัดสรรเงินที่ถือในมืออยู่แล้ว เพราะว่า รายได้ที่ได้มานั้นจะต้องมีการแบ่งไว้ใช้ในยามใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน แบ่งไว้สำหรับการส่งเงิน กลับบ้านที่ประเทศกัมพูชา ต้องกำหนดค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ให้ชัดเจน”

A2 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ผมก็มีการบริหารจัดการจัดสรรเงินที่ถืออยู่ในมือบ้างบางครั้ง แต่ไม่ได้ทำตลอด เพราะบางครั้งเงินรายได้ที่ได้มาอาจจะมีค่ารายได้นอกเวลาบ้าง (OT) และ บางครั้งก็ใช้ตามความชอบว่าช่วงไหนต้องการอะไร เป็นช่วงเวลาพิเศษบ้าง แต่การใช้นั้นก็จะไม่ให้ เกินรายได้ที่ได้มา”

A3 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ผมก็ทำบ้างบางครั้ง แต่ไม่ได้ทำตลอด เพราะบางครั้ง เงินรายได้ที่ได้มาบางครั้งก็ใช้ตามความชอบว่าช่วงไหนต้องการอะไร เป็นช่วงเวลาพิเศษบ้าง แต่การใช้นั้นก็จะไม่ให้เกินรายได้ที่ได้มา”

A4 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ผมก็มีการบริการจัดสรรเงินที่ถือในมืออยู่แล้ว เพราะว่า รายได้ที่ได้มานั้นจะต้องมีการแบ่งไว้ใช้ในยามใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน แบ่งไว้สำหรับการส่งเงิน กลับบ้านที่ประเทศกัมพูชา ต้องกำหนดค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ให้ชัดเจน”

A5 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ฉันก็ต้องมีการบริการจัดสรรเงินที่ถือในมืออยู่แล้ว ยังไง ก็ต้องทำ เพราะว่า รายได้ที่ได้มานั้นจะต้องมีการแบ่งไว้ใช้ในยามใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน แบ่งไว้ สำหรับการส่งเงินกลับบ้าน”

A6 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “มีการบริหารจัดการจัดสรรเงินที่ถืออยู่ในมือบ้างบางครั้ง แต่ ไม่ได้ทำตลอด เพราะบางครั้งเงินรายได้ที่ได้มาบางครั้งก็ใช้ตามความชอบว่าช่วงไหนต้องการอะไร เป็นช่วงเวลาพิเศษบ้าง แต่การใช้นั้นก็จะไม่ให้เกินรายได้ที่ได้มา”

A7 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ต้องมีการบริการจัดสรรเงินที่ถือในมืออยู่แล้ว เพราะว่า รายได้ที่ได้มานั้นจะต้องมีการแบ่งไว้ใช้ในยามใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน แบ่งไว้สำหรับการส่งเงิน กลับบ้านที่ประเทศกัมพูชา ต้องกำหนดค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ให้ชัดเจน”

A8 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ต้องมีการบริการจัดสรรเงินที่ถือในมืออยู่แล้ว เพราะว่า รายได้ที่ได้มานั้นจะต้องมีการแบ่งไว้ใช้ในยามใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน แบ่งไว้สำหรับการส่งเงิน กลับบ้าน”

A9 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ต้องมีการบริการจัดสรรเงินที่ถือในมืออยู่แล้ว เพราะว่า รายได้ที่ได้มานั้นจะต้องมีการแบ่งไว้ใช้ในยามใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน แบ่งไว้สำหรับการส่งเงิน กลับบ้านที่ประเทศกัมพูชา ต้องกำหนดค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ให้ชัดเจน”

A10 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ฉันทำบ้างบางครั้ง แต่ไม่ได้ทำตลอด เพราะบางครั้ง เงินรายได้ที่ได้มาอาจจะมีค่ารายได้นอกเวลาบ้าง และบางครั้งก็ใช้ตามความชอบว่าช่วงไหน

ต้องการอะไร เป็นช่วงเวลาพิเศษบ้าง แต่การใช้นั้นก็จะไม่ให้เกินรายได้ที่ได้มา”

A11 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “มีการบริหารจัดการสรรเงินที่ถืออยู่ในมือบ้างบางครั้ง แต่ไม่ได้ทำตลอด เพราะบางครั้งเงินรายได้ที่ได้มาบางครั้งก็ใช้ตามความชอบว่าช่วงไหนต้องการอะไร เป็นช่วงเวลาพิเศษบ้าง”

A12 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ต้องมีการบริหารจัดการสรรเงินที่ถือในมืออยู่แล้ว เพราะว่ารายได้ที่ได้มานั้นจะต้องมีการแบ่งไว้ใช้ในยามใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน แบ่งไว้สำหรับการส่งเงินกลับบ้านที่ประเทศกัมพูชา ต้องกำหนดค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ให้ชัดเจน”

A13 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “มีการบริหารจัดการสรรเงินที่ถืออยู่ในมือบ้างบางครั้ง แต่ไม่ได้ทำตลอด เพราะบางครั้งเงินรายได้ที่ได้มาบางครั้งก็ใช้ตามความชอบว่าช่วงไหนต้องการอะไร เป็นช่วงเวลาพิเศษบ้าง ที่สำคัญต้องให้ส่งทางบ้านด้วย”

A14 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “มีการบริหารจัดการสรรเงินที่ถืออยู่ในมือบ้างบางครั้ง แต่ไม่ได้ทำตลอด เพราะบางครั้งเงินรายได้ที่ได้มาบางครั้งก็ใช้ตามความชอบว่าช่วงไหนต้องการอะไร เป็นช่วงเวลาพิเศษบ้าง แต่การใช้นั้นก็จะไม่ให้เกินรายได้ที่ได้มา”

A15 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “มีการบริหารจัดการสรรเงินที่ถืออยู่ในมือบ้างบางครั้ง แต่ไม่ได้ทำตลอด เพราะบางครั้งเงินรายได้ที่ได้มาบางครั้งก็ใช้ตามความชอบว่าช่วงไหนต้องการอะไร เป็นช่วงเวลาพิเศษบ้าง แต่การใช้นั้นก็จะไม่ให้เกินรายได้ที่ได้มา”

ตารางที่ 4-30 ท่านมีการบริหารจัดการสรรเงินที่ถือในมือของท่านบ้างหรือไม่ เหตุผลเพราะอะไร ของผู้ให้สัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพกรรมกรก่อสร้าง

ความคิดเห็นของ ผู้ให้สัมภาษณ์ (A)	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	รวม
มีการบริหารจัดการสรรเงิน ที่ถือในมือ	✓			✓	✓		✓	✓	✓			✓				7
มีการบริหารจัดการสรรเงิน ที่ถือในมือบ้างบางครั้ง		✓	✓			✓				✓	✓		✓	✓	✓	8
เพราะ จะต้องไว้ใช้จ่าย ในการกิน	✓			✓	✓		✓	✓	✓			✓				7
เพราะจะต้องส่งเงิน กลับบ้าน	✓			✓	✓		✓	✓	✓			✓				7
เพราะต้องจัดสรรไม่ให้ เกินรายได้ที่ได้มา		✓	✓			✓				✓	✓		✓	✓	✓	8
รวม	3	2	2	3	3	2	3	3	3	2	2	3	2	2	2	37

ผลการวิเคราะห์ ตารางที่ 4-30

วิเคราะห์ผลการสัมภาษณ์ท่านมีการบริหารจัดการสรรเงินที่ถือในมือของท่านบ้างหรือไม่ เหตุผลเพราะอะไรของผู้ให้ข้อมูลสัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพกรรมกรก่อสร้างโดยส่วนมากแล้วจะบอกว่า มีการจัดสรรเงินที่ถือในมือบ้างบางครั้ง แต่ในการใช้นั้นจะต้องไม่ให้เกินรายได้ที่ได้รับมา รองลงมา จะมีการจัดสรรเงินที่ถือในมือเพราะจะต้องใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน และส่งเงินกลับไปทางบ้าน

ข้อที่ 3.6 นอกจากนี้แล้ว ในกรณีเงินรายได้ของท่านที่เหลือจากการใช้จ่ายต่าง ๆ แล้ว ท่านมีแนวคิดในการใช้เงินส่วนที่เหลือนั้นอย่างไร อาทิเช่น ส่งกลับบ้าน ทำธุรกรรมต่าง ๆ เหตุผลเพราะอะไร

A1 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ส่วนมากตัวผมเองนั้นจะส่งเงินกลับบ้านเพื่อไปซื้อที่สร้างบ้านต่อ เพราะว่าอยากได้พื้นที่เพิ่มเติม มีบ้านอยู่แล้วแต่อยากขยายบ้านออกไปอีก และเก็บเงินเพื่อไปทำไร่ทำนาต่ออีก เพราะค่าปุ๋ยที่ประเทศกัมพูชาแพงมาก โดยการส่งเงินไปนั้นจะส่งให้ครอบครัวโดยส่งให้ประมาณเดือนละ 7,000 บาท เป็นค่าใช้จ่ายครอบครัวทั้งหมด”

A2 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ผมจะส่งเงินกลับบ้านเพื่อไปซื้อที่ทางอยู่ต่อ แล้วสร้างบ้าน เพราะว่าอยากได้พื้นที่เพิ่มเติม ไม่มีพื้นที่สร้างบ้าน ต้องเช่าเขาอยู่ อยากได้บ้าน โดยการส่งเงินไปนั้นส่งให้ประมาณเดือนละ 7,000 บาท เป็นค่าใช้จ่ายครอบครัว 5,000 บาท ค่าใช้จ่ายลูก 2,000 บาท”

A3 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ผมส่งเงินกลับบ้านเพื่อไปซื้อที่สร้างบ้านต่อ เพราะว่าอยากได้พื้นที่เพิ่มเติม มีบ้านอยู่แล้วแต่อยากขยายบ้านออกไปอีก และเก็บเงินเพื่อไปทำไร่ทำนาต่อ โดยการส่งเงินส่งให้ประมาณเดือนละ 5,000 บาท เป็นค่าใช้จ่ายภายในครอบครัว”

A4 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะส่งเงินกลับบ้านเพื่อไปซื้อที่สร้างบ้านต่อ เพราะว่าอยากได้พื้นที่เพิ่มเติม มีบ้านอยู่แล้วแต่อยากขยายบ้านออกไปอีก และเก็บเงินเพื่อไปทำไร่ทำนาต่ออีก เพราะค่าปุ๋ยที่ประเทศกัมพูชาแพงมาก ประมาณเงินที่ส่งกลับก็ประมาณ 5,000 บาท”

A5 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ฉันเองจะส่งเงินกลับบ้านเพื่อไปซื้อที่ทางอยู่ต่อ แล้วสร้างบ้าน เพราะว่าอยากได้พื้นที่เพิ่มเติม ไม่มีพื้นที่สร้างบ้าน ต้องเช่าเขาอยู่ อยากได้บ้านอยู่ทำร้านขายของเปิดร้านเล็ก ๆ โดยการส่งเงินไปนั้นจะส่งให้ครอบครัวโดยส่งให้ประมาณเดือนละ 7,000 บาท เป็นค่าใช้จ่ายครอบครัว 5,000 และเป็นค่าใช้จ่ายของลูก 2,000 บาท”

A6 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ฉันเองก็จะส่งเงินกลับบ้านเพื่อไปซื้อที่ทางอยู่ต่อ แล้วสร้างบ้าน เพราะว่าอยากได้พื้นที่เพิ่มเติม ไม่มีพื้นที่สร้างบ้าน ต้องเช่าเขาอยู่ อยากได้บ้านอยู่ทำร้านขายของเปิดร้านเล็ก ๆ โดยการส่งเงินไปนั้นจะส่งให้ครอบครัวโดยส่งให้ประมาณเดือนละ 5,000

บาท เป็นค่าใช้จ่ายครอบครัวไว้ใช้ที่นั่น”

A7 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะส่งเงินกลับบ้านเพื่อไปซื้อที่ทางอยู่ต่อ แล้วสร้างบ้าน เพราะอยากได้พื้นที่เพิ่มเติม ไม่มีพื้นที่สร้างบ้าน ต้องเช่าเขาอยู่ อยากได้บ้าน โดยการส่งเงินไปนั้น จะส่งให้ครอบครัวโดยส่งให้ประมาณเดือนละ 7,000 บาท เป็นค่าใช้จ่ายครอบครัวของผมครับ”

A8 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะส่งเงินกลับบ้านเพื่อไปซื้อที่ทางอยู่ต่อ แล้วสร้างบ้าน เพราะอยากได้พื้นที่เพิ่มเติม ไม่มีพื้นที่สร้างบ้าน ต้องเช่าเขาอยู่ อยากได้บ้าน โดยส่งให้ประมาณ เดือนละ 5,000 บาท เป็นค่าใช้จ่ายครอบครัว 5,000 บาททั้งหมด”

A9 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะส่งเงินกลับบ้านเพื่อไปซื้อที่สร้างบ้านต่อ เพราะอยากได้พื้นที่เพิ่มเติม มีบ้านอยู่แล้วแต่อยากขยายบ้านออกไปอีก และเก็บเงินเพื่อไปทำไร่นา ผมจะส่งให้ครอบครัวโดยส่งให้ประมาณเดือนละ 7,000 บาท เป็นค่าใช้จ่ายครอบครัว 5,000 บาท ค่าใช้จ่ายลูก 2,000 บาท”

A10 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ฉันจะส่งจะส่งเงินกลับบ้านเพื่อไปซื้อที่ทางอยู่ต่อ แล้วสร้างบ้าน เพราะจะส่งให้ครอบครัวโดยส่งให้ประมาณเดือนละ 7,000 บาท เป็นค่าใช้จ่ายครอบครัว ทั้งหมดว่าอยากได้พื้นที่เพิ่มเติม ต้องเช่าเขาอยู่ อยากได้บ้านอยู่ทำร้านขายของเปิดร้านเล็ก ๆ”

A11 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะส่งเงินกลับบ้านเพื่อไปซื้อที่สร้างบ้านต่อ เพราะว่าการส่งเงินไปนั้นจะส่งให้ครอบครัวโดยส่งให้ประมาณเดือนละ 7,000 บาท เป็นค่าใช้จ่ายครอบครัว 5,000 บาท ใช้จ่ายอื่น ๆ 2,000 บาท อยากได้พื้นที่เพิ่มเติม มีบ้านอยู่แล้วแต่อยากขยายบ้านออกไปอีก และเก็บเงินเพื่อไปทำไร่นาต่อ”

A12 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะส่งเงินกลับบ้านเพื่อไปซื้อที่สร้างบ้านต่อ เพราะอยากได้พื้นที่เพิ่มเติม มีบ้านอยู่แล้วแต่อยากขยายบ้านออกไปอีก และเก็บเงินเพื่อไปทำไร่นาต่ออีก เพราะค่าปุ๋ยที่ประเทศกัมพูชาแพงมาก โดยการส่งเงินไปนั้นจะส่งให้ครอบครัวโดยส่งให้ประมาณเดือนละ 5,000 บาท เป็นค่าใช้จ่ายครอบครัวทั้งหมด”

A13 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะส่งเงินกลับบ้านเพื่อไปซื้อที่สร้างบ้านต่อ เพราะอยากได้พื้นที่เพิ่มเติม มีบ้านอยู่แล้วแต่อยากขยายบ้านออกไปอีก และเก็บเงินเพื่อไปทำไร่นาต่อ โดยการส่งเงินไปนั้นจะส่งให้ครอบครัวโดยส่งให้ประมาณเดือนละ 7,000 บาท เป็นค่าใช้จ่ายครอบครัว 5,000 บาท ให้ลูกไว้ใช้ 2,000 บาท”

A14 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “เราก็จะส่งเงินกลับบ้านเพื่อไปซื้อที่ทางอยู่ต่อ แล้วสร้างบ้าน เพราะอยากได้พื้นที่เพิ่มเติม อยากได้บ้านอยู่ทำร้านขายของเปิดร้านเล็ก ๆ โดยการส่งเงินไปนั้นจะส่งให้ครอบครัวโดยส่งให้ประมาณเดือนละ 8,000 บาท เป็นค่าใช้จ่ายครอบครัว 5,000 บาท ค่าใช้จ่ายลูก 3,000 บาท”

A15 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะส่งเงินกลับบ้านเพื่อไปซื้อที่สร้างบ้านต่อ เพราะว่าอยากได้พื้นที่เพิ่มเติม มีบ้านอยู่แล้วแต่อยากขยายบ้านออกไปอีก โดยการส่งเงินไปนั้นจะส่งให้ครอบครัวโดยส่งให้ประมาณเดือนละ 7,000 บาท เป็นค่าใช้จ่ายครอบครัวทั้งหมด”

ตารางที่ 4-31 กรณีเงินรายได้ของท่านที่เหลือจากการใช้จ่ายต่าง ๆ แล้ว ท่านมีแนวคิดในการใช้เงินส่วนที่เหลือนั้นอย่างไร อาทิเช่น ส่งกลับบ้าน ทำธุรกรรมต่าง ๆ เหตุผลเพราะอะไรของผู้ให้สัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพกรรมกรก่อสร้าง

ความคิดเห็นของ ผู้ให้สัมภาษณ์ (A)	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	รวม
เพื่อไปซื้อที่ทางเพื่อ สร้างบ้านขยายบ้าน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	15
เพื่อไปซื้อที่ทางเพื่อ ร้านค้าเล็ก					✓	✓				✓				✓	✓	5
เพื่อเก็บเงินไปทำงาน ทำไร่ ทำนา	✓		✓	✓					✓		✓	✓	✓			7
รวม	2	1	2	2	2	2	1	1	2	2	2	2	2	2	2	27

ผลการวิเคราะห์ ตารางที่ 4-31

วิเคราะห์ผลการสัมภาษณ์กรณีเงินรายได้ของท่านที่เหลือจากการใช้จ่ายต่าง ๆ แล้ว ท่านมีแนวคิดในการใช้เงินส่วนที่เหลือนั้นอย่างไร อาทิเช่น ส่งกลับบ้าน ทำธุรกรรมต่าง ๆ เหตุผลเพราะอะไรของผู้ให้ข้อมูลสัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพกรรมกรก่อสร้าง โดยส่วนมากแล้วจะบอกว่า เพื่อไปซื้อที่ทาง เพื่อสร้างบ้าน ขยายบ้าน ตามด้วยเก็บเงินเพื่อไปไว้ทำเกษตรกรรม ทำไร่ทำนาเหมือนเดิม และสุดท้ายเพื่อไปเปิดร้านขายของเล็ก ๆ

ตารางที่ 4-32 ผลการใช้เงินที่ถือในมือของผู้ให้สัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพกรรมกร
ก่อสร้าง

A	รายได้	เก็บไว้ใช้		ส่งกลับบ้าน				เหลือไว้ใช้อื่น ๆ	
		ในชีวิตประจำวัน		ครอบครัว	ร้อยละ	ของลูก	ร้อยละ		
1	15,000.00	7,000.00	46.67	7,000.00	46.67	-	0.00	1,000.00	6.67
2	15,000.00	7,000.00	46.67	5,000.00	33.33	2,000.00	13.33	1,000.00	6.67
3	15,000.00	7,000.00	46.67	5,000.00	33.33	-	0.00	3,000.00	20.00
4	15,000.00	7,000.00	46.67	5,000.00	33.33	-	0.00	3,000.00	20.00
5	12,000.00	5,000.00	41.67	5,000.00	41.67	2,000.00	16.67	-	0.00
6	12,000.00	5,000.00	41.67	5,000.00	41.67	-	0.00	2,000.00	16.67
7	12,000.00	5,000.00	41.67	7,000.00	58.33	-	0.00	-	0.00
8	12,000.00	5,000.00	41.67	5,000.00	41.67	-	0.00	2,000.00	16.67
9	12,000.00	4,000.00	33.33	5,000.00	41.67	2,000.00	16.67	1,000.00	8.33
10	13,000.00	4,000.00	30.77	7,000.00	53.85	-	0.00	2,000.00	15.38
11	13,000.00	5,000.00	38.46	5,000.00	38.46	2,000.00	15.38	1,000.00	7.69
12	13,000.00	5,000.00	38.46	5,000.00	38.46	-	0.00	3,000.00	23.08
13	15,000.00	7,000.00	46.67	5,000.00	33.33	2,000.00	13.33	1,000.00	6.67
14	15,000.00	5,000.00	33.33	5,000.00	33.33	3,000.00	20.00	2,000.00	13.33
15	15,000.00	6,000.00	40.00	7,000.00	46.67	-	0.00	2,000.00	13.33
รวม	204,000.00	84,000.00	614.36	83,000.00	615.77	13,000.00	95.38	24,000.00	174.49
ค่าเฉลี่ย	13,600.00	5,600.00	41.18	5,533.33	40.69	866.67	6.37	1,600.00	11.76

ผลการวิเคราะห์ ตารางที่ 4-32

วิเคราะห์ผลการใช้เงินที่ถือในมือของผู้ให้สัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพกรรมกร ก่อสร้างเงินรายได้ของชาวกัมพูชาโดยเฉลี่ยอยู่ที่ 13,600 บาท เก็บเงินไว้ใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน เฉลี่ยที่ 5,600 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 41.18 และส่งเงินกลับไปยังบ้านโดยส่งให้ครอบครัว เฉลี่ยที่ 5,533.33 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 40.69 ส่งให้ลูกเฉลี่ยอยู่ที่ 866.67 บาทต่อเดือน คิดเป็น ร้อยละ 6.37 และเหลือไว้ใช้จ่ายอื่น ๆ เฉลี่ยที่ 1,600 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 11.76

ผลข้อมูลอุปสงค์และอุปทานของการถือเงินที่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการบริโภคของผู้ให้ข้อมูลสัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพแม่บ้านพ่อบ้าน มีดังต่อไปนี้

ข้อที่ 3.1 เงินรายได้ที่ท่านได้นั้น ท่านมีการเก็บเงินไว้ใช้ในยามใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน หรือไม่ เพราะเหตุใด

ผลการวิเคราะห์ ตารางที่ 4-33

วิเคราะห์ผลการสัมภาษณ์เงินรายได้ที่ท่านได้นั้น ท่านมีการเก็บเงินไว้ใช้ในยามใช้จ่ายในชีวิตประจำวันหรือไม่ เพราะเหตุใดของผู้ให้ข้อมูลสัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพแม่บ้าน พ่อบ้าน โดยทุกคนระบุว่ามิไว้ใช้จ่ายในยามใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน เพราะจะต้องใช้จ่ายในการกินของแต่ละวัน ซึ่งการเก็บเงินไว้ใช้ในชีวิตประจำวันนั้นส่วนใหญ่จะเก็บไว้ใช้ประมาณ 3,000 บาท โดยเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 53.33 เก็บไว้ใช้ประมาณ 4,000-5,000 บาท โดยเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 46.67

ข้อที่ 3.2 เงินรายได้ที่ท่านได้นั้น ท่านมีการเก็บไว้ใช้ในยามใช้จ่ายเมื่อมีเหตุจำเป็นหรือไม่ เพราะเหตุใด

B1 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ฉัน ไม่มีเก็บไว้ใช้ในยามใช้จ่ายเมื่อมีเหตุจำเป็น เพราะเงินรายได้ที่ได้มานั้น หลังจากที่ใช้ไว้ในยามใช้จ่ายในชีวิตประจำวันแล้ว ก็เหลือไม่เพียงพอที่จะเก็บไว้ใช้ในยามฉุกเฉินเนื่องจากภาระที่ต้องส่งเงินกลับบ้าน”

B2 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ผมเอง ไม่มีเก็บไว้ใช้ในยามใช้จ่ายเมื่อมีเหตุจำเป็น เพราะเงินรายได้ที่ได้มานั้น หลังจากที่ใช้ไว้ในยามใช้จ่ายในชีวิตประจำวันแล้ว ก็เหลือไม่เพียงพอที่จะเก็บไว้ใช้ในยามฉุกเฉินเนื่องจากภาระที่ต้องส่งเงินกลับบ้านที่ประเทศกัมพูชา”

B3 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ไม่มีเก็บไว้ใช้ในยามใช้จ่ายเมื่อมีเหตุจำเป็น เพราะเงินรายได้ที่ได้มานั้น หลังจากที่ใช้ไว้ในยามใช้จ่ายในชีวิตประจำวันแล้ว ก็เหลือไม่เพียงพอที่จะเก็บไว้ใช้ในยามฉุกเฉินเนื่องจากภาระที่ต้องส่งเงินกลับบ้าน”

B4 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ฉันเองก็ไม่มีเก็บ เพราะเงินรายได้ที่ได้มานั้น หลังจากที่ใช้ไว้ในยามใช้จ่ายในชีวิตประจำวันแล้ว ก็เหลือไม่เพียงพอที่จะเก็บไว้ใช้ในยามฉุกเฉินเนื่องจากภาระที่ต้องส่งเงินกลับบ้าน”

B5 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ไม่มีเก็บไว้ใช้ในยามใช้จ่ายเมื่อมีเหตุจำเป็น เพราะเงินรายได้ที่ได้มานั้น หลังจากที่ใช้ไว้ในยามใช้จ่ายในชีวิตประจำวันแล้ว ก็เหลือไม่เพียงพอที่จะเก็บไว้ใช้ในยามฉุกเฉินเนื่องจากภาระที่ต้องส่งเงินกลับบ้านที่ประเทศกัมพูชา”

B6 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ฉันเองก็ไม่มีเก็บไว้ใช้ในยามใช้จ่ายเมื่อมีเหตุจำเป็น เพราะตั้งแต่ทำงานมาไม่เคยมีเหตุการณ์ให้ต้องใช้จ่ายหากเกิดเจ็บป่วยกระทันหันจริง ๆ”

B7 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ไม่มีเก็บไว้ใช้ในยามใช้จ่ายเมื่อมีเหตุจำเป็น เพราะตั้งแต่ทำงานมาไม่เคยมีเหตุการณ์ให้ต้องใช้จ่ายหากเกิดเจ็บป่วยหนัก ๆ”

B8 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ฉันเองก็ไม่มีเก็บไว้ใช้ในยามใช้จ่ายเมื่อมีเหตุจำเป็น เพราะเงินรายได้ที่ได้มานั้น ใช้ในยามใช้จ่ายในชีวิตประจำวันแล้ว ก็เหลือไม่เพียงพอที่จะเก็บไว้ใช้ในยามฉุกเฉินเนื่องจากภาระที่ต้องส่งเงินกลับบ้านที่ประเทศกัมพูชา”

B9 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ไม่มีเก็บไว้ใช้ในยามใช้จ่ายเมื่อมีเหตุจำเป็น เพราะว่าเงินรายได้ที่ได้มานั้น หลังจากที่ใช้ในยามใช้จ่ายในชีวิตประจำวันแล้ว ก็เหลือไม่เพียงพอที่จะเก็บไว้ใช้ในยามฉุกเฉินเนื่องจากภาระที่ต้องส่งเงินกลับบ้านที่ประเทศกัมพูชา”

B10 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ฉันไม่มีเก็บ เพราะว่าตั้งแต่ทำงานมาไม่เคยมีเหตุการณ์อะไรให้ต้องใช้ในยามใช้จ่ายเมื่อมีเหตุจำเป็น”

B11 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ไม่มีเก็บไว้ใช้ในยามใช้จ่ายเมื่อมีเหตุจำเป็น เพราะว่าตั้งแต่ทำงานมาไม่เคยมีเหตุการณ์ให้ต้องใช้จ่ายหากเกิดเจ็บป่วยจริง ๆ”

B12 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “เราเองก็ไม่มีเก็บไว้ใช้ในยามใช้จ่ายเมื่อมีเหตุจำเป็น เพราะว่าเงินรายได้ที่ได้มานั้น หลังจากที่ใช้จ่ายในชีวิตประจำวันแล้ว ก็เหลือไม่เพียงพอที่จะเก็บไว้ใช้ในยามฉุกเฉินเนื่องจากภาระที่ต้องส่งเงินกลับบ้าน”

B13 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ไม่มีเก็บไว้ใช้ในยามใช้จ่ายเมื่อมีเหตุจำเป็น เพราะว่าตั้งแต่ทำงานมาไม่เคยมีเหตุการณ์ให้ต้องใช้จ่ายหากเกิดเจ็บป่วยกระทันหันจริง ๆ”

B14 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ไม่มีเก็บไว้ใช้ในยามใช้จ่ายเมื่อมีเหตุจำเป็น เพราะว่าตั้งแต่ทำงานมาไม่เคยมีเหตุการณ์อะไรให้ต้องใช้ในยามใช้จ่ายเมื่อมีเหตุจำเป็น”

B15 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ไม่มีเก็บไว้ใช้ในยามใช้จ่ายเมื่อมีเหตุจำเป็น เพราะว่าเงินรายได้ที่ได้มานั้น หลังจากที่ใช้ในยามใช้จ่ายในชีวิตประจำวันแล้ว ก็เหลือไม่เพียงพอที่จะเก็บไว้ใช้ในยามฉุกเฉินเนื่องจากภาระที่ต้องส่งเงินกลับบ้านที่ประเทศกัมพูชา”

ตารางที่ 4-34 เงินรายได้ที่ท่านได้นั้น ท่านมีการเก็บไว้ใช้ในยามใช้จ่ายเมื่อมีเหตุจำเป็นหรือไม่ เพราะเหตุใดของผู้ให้สัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพแม่บ้านพ่อบ้าน

ความคิดเห็นของ ผู้ให้สัมภาษณ์ (B)	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	รวม
ไม่มีเก็บไว้ใช้ในยาม จ่ายเมื่อมีเหตุจำเป็น	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	15
ไม่เคยมีเหตุต้องใช้						✓	✓			✓	✓		✓	✓		6
ใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน	✓	✓	✓	✓	✓			✓	✓			✓			✓	9
มีภาระที่ต้องส่งเงิน กลับบ้าน	✓	✓	✓	✓	✓			✓	✓			✓			✓	9
รวม	3	3	3	3	3	2	2	3	3	2	2	3	2	2	3	39

ผลการวิเคราะห์ ตารางที่ 4-34

วิเคราะห์ผลการสัมภาษณ์เงินรายได้ที่ท่านได้นั้น ท่านมีการเก็บไว้ใช้ในยามใช้จ่ายเมื่อมีเหตุจำเป็นหรือไม่ เพราะเหตุใดของผู้ให้ข้อมูลสัมภาษณ์ ชาวแกมพูชา ประเภทอาชีพแม่บ้านพ่อบ้าน โดยส่วนมากแล้วจะ ไม่มีการเก็บไว้ใช้ในยามใช้จ่ายเมื่อมีเหตุจำเป็นเพราะว่า ไม่เคยมีเหตุที่ต้องให้ใช้ และต้องมีไว้ใช้จ่ายในชีวิตประจำวันและส่งเงินกลับบ้านรองลงมาเพราะไม่มีเหตุให้ต้องใช้

ข้อที่ 3.3 เงินรายได้ที่ท่านได้นั้น ท่านมีการเก็บไว้ใช้ในยามใช้จ่ายเพื่อถึงกำไรหรือไม่ เพราะเหตุใด

B1 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ฉันเองก็ไม่มีการเก็บไว้ใช้ในยามใช้จ่ายเพื่อถึงกำไร เพราะเงินรายได้ที่ได้มานั้น หลังจากที่ใช้ไว้ในยามใช้จ่ายในชีวิตประจำวันแล้ว ก็จะแบ่งเงินส่งกลับบ้าน ที่ประเทศแกมพูชา โดยไม่ได้มีการฝากเงินไว้ เมื่อได้ก็จะรีบส่งให้เลย โดยการส่งนั้น จะเปิดบัญชีที่ประเทศไทย พอส่งเงินไปก็จะโทรแจ้งให้ทางบ้านรู้ว่า ส่งเงินมาจำนวนเท่าไร หลังจากนั้นคนทางบ้านก็จะฝากคนที่เข้ามาในประเทศไทยตามทางผ่านชายแดน โดยจะต้องเสียค่าใช้จ่ายในการที่ให้คนที่เข้ามาประเทศไทยกดเงินให้ โดยประมาณ 100 บาท ต่อครั้ง”

B2 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ฉันไม่มีหรอก เพราะเงินที่แบ่งไว้จากการใช้จ่ายในแต่ละวันแล้ว ก็จะส่งกลับบ้าน ที่ประเทศแกมพูชา ไม่ได้มีการฝากเงินไว้ เมื่อได้ก็จะรีบส่งให้เลย”

B3 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “เรามีเก็บไว้ใช้ในยามใช้จ่ายเพื่อถึงกำไร เพราะเงินที่แบ่งไว้จากการใช้จ่ายในแต่ละวันแล้ว ก็จะส่งกลับบ้าน โดยมีการฝากเงินไว้กับบัญชีหนึ่ง ด้วยการที่อยู่สำนักงานบัญชี มีพี่ ๆ แนะนำ จึงได้ฝากแบบประจำ 3 เดือน เดือนละ 2,000 บาท ไว้ต่างหาก”

B4 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “หนูมีเก็บไว้ใช้ในยามใช้จ่ายเพื่อถึงกำไร เพราะเงินที่แบ่งไว้จากการใช้จ่ายในแต่ละวันแล้ว ก็จะส่งกลับบ้านแล้ว โดยมีการฝากเงินไว้กับบัญชีหนึ่ง ด้วยการที่อยู่สำนักงานบัญชี มีพี่ ๆ ในสถานที่ทำงานแนะนำ จึงได้ฝากแบบประจำ 3 เดือน เดือนละ 2,000 บาท ไว้ต่างหาก”

B5 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “หนูมีเก็บไว้ใช้ในยามใช้จ่ายเพื่อถึงกำไร เพราะเงินที่แบ่งไว้จากการใช้จ่ายในแต่ละวันแล้ว ก็จะส่งกลับบ้าน ที่ประเทศแกมพูชา โดยมีการฝากเงินไว้กับบัญชีหนึ่ง มีพี่ ๆ ในสถานที่ทำงานแนะนำ จึงได้ฝากแบบประจำ 3 เดือน เดือนละ 2,000 บาท ไว้ต่างหาก”

B6 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ไม่มีเก็บไว้ใช้ในยามใช้จ่ายเพื่อถึงกำไร เพราะเงินที่แบ่งไว้จากการใช้จ่ายในแต่ละวันแล้ว ก็จะรวบรวมเงินที่เหลือจากทุกคนในครอบครัวส่งกลับบ้าน ที่ประเทศแกมพูชา โดยไม่ได้มีการฝากเงินไว้ เมื่อได้ก็จะรีบส่งให้เลย เคยรู้ว่าถ้าฝากเงินจะได้ดอกเบี้ย แต่ด้วยทางบ้านประเทศแกมพูชาก็ต้องใช้เงิน เลยต้องส่งโดยที่ไม่ได้มีการฝากเงินเพื่อ

B15 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ไม่มีเก็บไว้ใช้ในยามใช้จ่ายเพื่อแก้อำไร เพราะว่าเงินรายได้ที่ได้มานั้น หลังจากที่ใช้ไว้ในยามใช้จ่ายในชีวิตประจำวันแล้ว ก็จะส่งกลับบ้าน ที่ประเทศกัมพูชา โดยไม่ได้มีการฝากเงินไว้ เมื่อได้ก็จะรีบส่งให้เลย โดยการส่งนั้นจะเปิดบัญชีที่ประเทศไทย พอส่งเงินไปก็จะโทรแจ้งให้ทางบ้านรู้ว่า ส่งเงินมาจำนวนเท่าไร หลังจากนั้นคนทางบ้านก็จะฝากคนที่เข้ามาในประเทศไทยตามทางผ่านชายแดน โดยจะต้องเสียค่าใช้จ่ายในการที่ให้คนที่เข้ามาประเทศไทยกดเงินให้ โดยประมาณ 100 บาท ต่อครั้ง”

ตารางที่ 4-35 เงินรายได้ที่ท่านได้นั้น ท่านมีการเก็บไว้ใช้ในยามใช้จ่ายเพื่อแก้อำไรหรือไม่ เพราะเหตุใดของผู้ให้สัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพแม่บ้านพ่อบ้าน

ความคิดเห็นของ ผู้ให้สัมภาษณ์ (B)	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	รวม
มีไว้เก็บเพื่อแก้อำไร			✓	✓	✓											3
มีคนทำงานแนะนำ			✓	✓	✓											3
ไม่มีไว้เก็บเพื่อแก้อำไร	✓	✓				✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	12
ใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน	✓	✓				✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	12
ต้องแบ่งส่งเงิน กลับบ้าน	✓	✓				✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	12
รวม	3	3	2	2	2	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	42

ผลการวิเคราะห์ ตารางที่ 4-35

วิเคราะห์ผลการสัมภาษณ์เงินรายได้ที่ท่านได้นั้น ท่านมีการเก็บไว้ใช้ในยามใช้จ่ายเพื่อแก้อำไรหรือไม่ เพราะเหตุใดของผู้ให้ข้อมูลสัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพแม่บ้านพ่อบ้าน โดยส่วนมากแล้วจะไม่มีเก็บไว้ใช้เพื่อแก้อำไรต้องมีไว้ใช้จ่ายในชีวิตประจำวันและส่งเงินกลับบ้านและมีส่วนน้อยที่มีเก็บไว้เพื่อแก้อำไร โดยการได้คำแนะนำจากที่ ๆ ที่ทำงาน ให้ฝากแบบประจำเพื่อเป็นเงินเก็บและได้ดอกเบี้ยในการฝากด้วย

ข้อที่ 3.4 จาก 3 ข้อในเบื้องต้นนั้น ส่วนมากท่านจะเลือกเก็บเงินไว้ใช้ในยามใดมากที่สุด เหตุผลเพราะอะไร

B1 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ฉันเองเลือกที่จะเลือกเก็บเงินไว้ใช้ในยามใช้จ่ายในชีวิตประจำวันมากที่สุด เพราะว่าเงินรายได้ที่ได้มานั้น จะต้องเอาไว้ใช้จ่ายของแต่ละวัน ยังไงก็ต้องใช้ทุกวันอยู่แล้ว”

B15 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ถ้าเป็นฉัน ฉันก็จะเลือกเก็บเงินไว้ใช้ในยามใช้จ่ายในชีวิตประจำวันมากที่สุด เพราะว่าเงินรายได้ที่ได้มานั้น จะต้องเอาไว้ใช้จ่ายของแต่ละวัน ยังไงก็ต้องใช้ทุกวันอยู่แล้ว”

ตารางที่ 4-36 ส่วนมากท่านจะเลือกเก็บเงินไว้ใช้ในยามใดมากที่สุด เหตุผลเพราะอะไรของ
ผู้ให้สัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพแม่บ้านพ่อบ้าน

ความคิดเห็นของ ผู้ให้สัมภาษณ์ (B)	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	รวม
เลือกเก็บไว้ใช้ในยาม ใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	15
เพราะ จะต้องไว้ใช้จ่าย ในการกิน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	15
รวม	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	30

ผลการวิเคราะห์ ตารางที่ 4-36

วิเคราะห์ผลการสัมภาษณ์ส่วนมากท่านจะเลือกเก็บเงินไว้ใช้ในยามใดมากที่สุด เหตุผลเพราะอะไรของผู้ให้ข้อมูลสัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพแม่บ้านพ่อบ้าน โดยส่วนมากแล้ว จะเลือกเก็บไว้ใช้ในยามใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน เพราะ ต้องมีไว้ใช้จ่ายในชีวิตประจำวันไหน จะค่าใช้จ่ายในการกิน การซื้อของใช้ต่าง ๆ ในการดำรงชีวิต

ข้อที่ 3.5 จากการที่ท่านเข้ามาทำงานจังหวัดกรุงเทพมหานครนั้น ด้วยค่าครองชีพที่สูง ท่านมีการบริหารจัดการเงินที่ถือในมือของท่านบ้างหรือไม่ เหตุผลเพราะอะไร

B1 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ฉันก็ต้องมีการบริหารจัดการเงินที่ถือในมืออยู่แล้ว เพราะว่า รายได้ที่ได้มานั้นจะต้องมีการแบ่งไว้ใช้ในยามใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน แบ่งไว้สำหรับการส่งเงินกลับบ้านที่ประเทศกัมพูชา ต้องกำหนดค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ให้ชัดเจน”

B2 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “มีบ้างบางครั้ง แต่ไม่ได้ทำตลอด เพราะบางครั้งเงินรายได้ที่ได้มาบางครั้งก็ใช้ตามความชอบว่าช่วงไหนต้องการอะไร เป็นช่วงเวลาพิเศษบ้าง แต่การใช้นั้นก็จะไม่ให้เกินรายได้ที่ได้มา”

B3 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ฉันก็ต้องมีการบริหารจัดการเงินที่ถือในมืออยู่แล้ว เพราะว่า รายได้ที่ได้มานั้นจะต้องมีการแบ่งไว้ใช้ในยามใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน แบ่งไว้สำหรับการส่งเงินกลับบ้านที่ประเทศกัมพูชา ต้องกำหนดค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ให้ชัดเจน”

B4 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ต้องมีการบริการจัดสรรเงินที่ถือในมืออยู่แล้ว เพราะว่า รายได้ที่ได้มานั้นจะต้องมีการแบ่งไว้ใช้ในยามใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน แบ่งไว้สำหรับการส่งเงิน กลับบ้านที่ประเทศกัมพูชา ต้องกำหนดค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ให้ชัดเจน”

B5 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ผมก็ทำจัดสรรเงินที่ถืออยู่ในมือบ้างบางครั้ง แต่ไม่ได้ทำ ตลอด เพราะบางครั้งเงินรายได้ที่ได้มาอาจจะมีการรายได้นอกเวลาบ้าง (OT) และบางครั้งก็ใช้ตาม ความชอบว่าช่วงไหนต้องการอะไร เป็นช่วงเวลาพิเศษบ้าง แต่การใช้นั้นก็จะไม่ให้เกินรายได้ ที่ได้มา”

B6 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ทำเองบ้างบางครั้ง แต่ไม่ได้ทำตลอด เพราะบางครั้ง เงินรายได้ที่ได้มาบางครั้งก็ใช้ตามความชอบว่าช่วงไหนต้องการอะไร เป็นช่วงเวลาพิเศษบ้าง”

B7 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ต้องมีการบริการจัดสรรเงินที่ถือในมืออยู่แล้ว เพราะว่า รายได้ที่ได้มานั้นจะต้องมีการแบ่งไว้ใช้ในยามใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน แบ่งไว้สำหรับการส่งเงิน กลับบ้านที่ประเทศกัมพูชา ต้องกำหนดค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ให้ชัดเจน”

B8 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ต้องมีการบริการจัดสรรเงินที่ถือในมืออยู่แล้ว เพราะว่า รายได้ที่ได้มานั้นจะต้องมีการแบ่งไว้ใช้ในยามใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน แบ่งไว้สำหรับการส่งเงิน กลับบ้านที่ประเทศกัมพูชา ต้องกำหนดค่าใช้จ่ายต่าง ๆ”

B9 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ต้องมีการบริการจัดสรรเงินที่ถือในมืออยู่แล้ว เพราะว่า รายได้ที่ได้มานั้นจะต้องมีการแบ่งไว้ใช้ในยามใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน แบ่งไว้สำหรับการส่งเงิน กลับบ้านที่ประเทศกัมพูชา ต้องกำหนดค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ให้ชัดเจน”

B10 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “เราเองต้องมีการบริการจัดสรรเงินที่ถือในมืออยู่แล้ว เพราะว่า รายได้ที่ได้มานั้นจะต้องมีการแบ่งไว้ใช้ในยามใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน แบ่งไว้สำหรับการ ส่งเงินกลับบ้านที่ประเทศกัมพูชา ต้องกำหนดค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ให้ชัดเจน”

B11 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “มีนั่นเองก็จัดสรรเงินที่ถืออยู่ในมือบ้างบางครั้ง แต่ไม่ได้ ทำตลอด เพราะบางครั้งเงินรายได้ที่ได้มาบางครั้งก็ใช้ตามความชอบว่าช่วงไหนต้องการอะไร เป็นช่วงเวลาพิเศษบ้าง แต่การใช้นั้นก็จะไม่ให้เกินรายได้ที่ได้มา”

B12 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ฉันก็ต้องจัดสรรเงินที่ถือในมืออยู่แล้ว เพราะว่า รายได้ ที่ได้มานั้นจะต้องมีการแบ่งไว้ใช้ในยามใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน แบ่งไว้สำหรับการส่งเงินกลับบ้าน ที่ประเทศกัมพูชา ต้องกำหนดค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ให้ชัดเจน”

B13 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ฉันเองก็มีทำบ้างบางครั้ง แต่ไม่ได้ทำตลอด เพราะ บางครั้งเงินรายได้ที่ได้มาบางครั้งก็ใช้ตามความชอบว่าช่วงไหนต้องการอะไร เป็นช่วงเวลาพิเศษ บ้าง แต่การใช้นั้นก็จะไม่ให้เกินรายได้ที่ได้มา และต้องให้ส่งทางบ้านด้วย”

B14 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “เราก็ต้องมีการจัดสรรเงินในมืออยู่แล้ว เพราะว่า รายได้ที่ได้มานั้นจะต้องมีการแบ่งไว้ใช้ในยามใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน แบ่งไว้สำหรับการส่งเงินกลับบ้านที่ประเทศกัมพูชา ต้องกำหนดค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ให้ชัดเจน”

B15 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “มีทำบ้างบางครั้ง แต่ไม่ได้ทำตลอด เพราะบางครั้งเงินรายได้ที่ได้มาบางครั้งก็ใช้ตามความชอบว่าช่วงไหนต้องการอะไร เป็นช่วงเวลาพิเศษบ้าง แต่การใช้นั้นก็จะไม่ให้เกินรายได้ที่ได้มา”

ตารางที่ 4-37 ท่านมีการบริหารจัดการเงินที่ถือในมือของท่านบ้างหรือไม่ เหตุผลเพราะอะไรของผู้ให้สัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพแม่บ้านพ่อบ้าน

ความคิดเห็นของ ผู้ให้สัมภาษณ์ (B)	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	รวม
มีการบริหารจัดการเงิน ที่ถือในมือ	✓		✓	✓			✓	✓	✓	✓		✓		✓		9
มีการบริหารจัดการเงิน ที่ถือในมือบางบางครั้ง		✓			✓	✓					✓		✓		✓	6
เพราะจะต้องไว้ใช้จ่าย ในการกิน	✓		✓	✓			✓	✓	✓	✓			✓	✓		9
เพราะจะต้องส่งเงิน กลับบ้าน	✓		✓	✓			✓	✓	✓	✓			✓	✓		9
เพราะต้องจัดสรรไม่ให้ เกินรายได้ที่ได้มา		✓			✓	✓					✓		✓		✓	6
รวม	3	2	3	3	2	2	3	3	3	3	2	3	2	3	2	39

ผลการวิเคราะห์ ตารางที่ 4-37

วิเคราะห์ผลการสัมภาษณ์ท่านมีการบริหารจัดการเงินที่ถือในมือของท่านบ้างหรือไม่ เหตุผลเพราะอะไรของผู้ให้ข้อมูลสัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพแม่บ้านพ่อบ้าน โดยส่วนมากแล้วจะมีการจัดสรรเงินที่ถือในมือ เพราะว่ามีไว้ใช้ในยามใช้จ่ายในชีวิตประจำวันจะต้องใช้จ่ายในการกิน จะต้องส่งเงินกลับทางบ้านที่รออยู่ และที่น้อยก็คือ มีการบริหารจัดการเงินที่ถือในมือบางบางครั้ง แต่ในการใช้นั้นก็ต้องจัดสรรไม่ให้ใช้จ่ายเกินรายได้ที่ได้รับมา

ข้อที่ 3.6 นอกจากนี้แล้ว ในกรณีเงินรายได้ของท่านที่เหลือจากการใช้จ่ายต่าง ๆ แล้ว ท่านมีแนวคิดในการใช้เงินส่วนที่เหลือนั้นอย่างไร อาทิเช่น ส่งกลับบ้าน ทำธุรกรรมต่าง ๆ เหตุผล

เพราะอะไร

B1 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ฉันเองจะส่งเงินกลับบ้านเพื่อไปซื้อที่ทางอยู่ต่อ แล้วสร้างบ้าน เพราะว่าอยากได้พื้นที่เพิ่มเติม ไม่มีพื้นที่สร้างบ้าน ต้องเช่าเขาอยู่ อยากได้บ้านอยู่ทำร้านขายของเปิดร้านเล็ก ๆ โดยให้ไว้ใช้ในบ้าน 3,000 บาท ให้ลูก 2,000 บาท”

B2 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ผมก็จะส่งเงินกลับบ้านเพื่อไปซื้อที่ทางอยู่ต่อ แล้วสร้างบ้าน เพราะว่าอยากได้พื้นที่เพิ่มเติม ไม่มีพื้นที่สร้างบ้าน ต้องเช่าเขาอยู่ อยากได้บ้านอยากได้รถ ไว้ส่งลูกไปเรียน โดยให้ไว้ใช้ในบ้าน 3,000 บาท ให้ลูก 2,000 บาท”

B3 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “เราก็ส่งไปซื้อที่สร้างบ้านต่อ เพราะว่าอยากได้พื้นที่เพิ่มเติม มีบ้านอยู่แล้วแต่อยากขยายบ้านออกไปอีก และเก็บเงินเพื่อไปต่อเติมบ้านทำร้านอาหาร โดยให้ไว้ใช้ในบ้าน 3,000 บาท”

B4 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะส่งเงินกลับบ้านเพื่อไปซื้อที่สร้างต่อเติมบ้านต่อ เพราะว่าอยากได้พื้นที่เพิ่มเติม มีบ้านอยู่แล้วแต่อยากขยายบ้านออกไปอีก โดยให้ไว้ใช้ในบ้าน 3,000 บาท และเก็บเงินเพื่อทำร้านขายของชำ”

B5 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ฉันก็จะส่งเงินกลับบ้านเพื่อไปซื้อที่ทางอยู่ต่อ แล้วสร้างบ้าน เพราะว่ามีบ้านเป็นของตัวเองตอนนี้ต้องเช่าเขาอยู่ อยากได้บ้านอยู่ทำร้านขายของเปิดร้านขายของเล็ก ๆ โดยให้ไว้ใช้ในบ้าน 3,000 บาท”

B6 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ฉันก็จะส่งซื้อที่ทางอยู่ต่อ แล้วสร้างบ้าน เพราะว่าอยากได้พื้นที่เพิ่มเติม ไม่มีพื้นที่สร้างบ้าน ต้องเช่าเขาอยู่ โดยให้ไว้ใช้ในบ้าน 3,000 บาท ให้ลูก 2,000 บาท อยากได้บ้านอยู่ทำร้านขายของเปิดร้านเล็ก ๆ”

B7 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะส่งเงินกลับบ้านเพื่อไปซื้อที่ทางอยู่ต่อ แล้วสร้างบ้าน เพราะว่าอยากได้พื้นที่เพิ่มเติม ไม่มีพื้นที่สร้างบ้าน ต้องเช่าเขาอยู่ อยากได้บ้านอยู่ทำร้านขายของเปิดร้านเล็ก ๆ โดยให้ไว้ใช้ในบ้าน 3,000 บาท”

B8 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “เราเองก็จะส่งไปซื้อที่ แล้วสร้างบ้าน เพราะว่าอยากได้พื้นที่เพิ่มเติม ไม่มีพื้นที่สร้างบ้าน ต้องเช่าเขาอยู่ อยากได้บ้านอยากได้รถ ไว้ส่งลูกไปเรียน โดยให้ไว้ใช้ในบ้าน 3,000 บาท”

B9 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะส่งเงินกลับบ้านเพื่อไปซื้อที่สร้างบ้านต่อ เพราะว่าอยากได้พื้นที่เพิ่มเติม มีบ้านอยู่แล้วแต่อยากขยายบ้านออกไปอีก และเก็บเงินเพื่อไปต่อเติมบ้านทำร้านอาหาร โดยให้ไว้ใช้ในบ้าน 3,000 บาท”

B10 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะส่งเงินกลับบ้านเพื่อไปซื้อที่ทางอยู่ต่อ แล้วสร้างบ้าน เพราะว่าอยากได้พื้นที่เพิ่มเติม ไม่มีพื้นที่สร้างบ้าน ต้องเช่าเขาอยู่ โดยให้ไว้ใช้ในบ้าน 3,000 บาท

ค่าใช้จ่ายของลูก 2,000 บาท อยากได้บ้านอยู่ทำร้านขายของเปิดร้านเล็ก ๆ”

B11 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ฉันเองนะ ก็จะส่งเงินกลับบ้านเพื่อไปซื้อที่สร้างบ้านต่อ โดยให้ไว้ใช้ในบ้าน 3,000 บาท เพราะว่าอยากได้พื้นที่เพิ่มเติม มีบ้านอยู่แล้วแต่อยากขยายบ้านออกไปอีก และเก็บเงินเพื่อไปทำไร่นาต่อ”

B12 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะส่งเงินกลับบ้านเพื่อไปซื้อที่สร้างบ้านต่อ โดยให้ไว้ใช้ในบ้าน 3,000 บาท ให้ลูก 2,000 บาท เพราะว่าอยากได้พื้นที่เพิ่มเติม มีบ้านอยู่แล้วแต่อยากขยายบ้านออกไปอีก และเก็บเงินเพื่อไปทำไร่นาต่ออีก เพราะค่าปุ๋ยที่ประเทศกัมพูชาแพงมาก”

B13 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “สร้างบ้านต่อ เพราะว่าอยากได้พื้นที่เพิ่มเติม มีบ้านอยู่แล้วแต่อยากขยายบ้านออกไปอีก และเก็บเงินเพื่อไปทำไร่นาต่อ โดยให้ไว้ใช้ในบ้าน 3,000 บาท ให้ลูก 2,000 บาท”

B14 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “เราจะส่งไปซื้อที่ทางอยู่ต่อ แล้วสร้างบ้าน เพราะว่าอยากได้พื้นที่เพิ่มเติม ไม่มีพื้นที่สร้างบ้าน ต้องเช่าเขาอยู่ อยากได้บ้านอยู่ทำร้านขายของเปิดร้านเล็ก ๆ โดยให้ไว้ใช้ในบ้าน 5,000 บาท”

B15 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “จะส่งเงินกลับบ้านเพื่อไปซื้อที่สร้างบ้านต่อ เพราะว่าอยากได้พื้นที่เพิ่มเติม มีบ้านอยู่แล้วแต่อยากขยายบ้านออกไปอีก โดยให้ไว้ใช้ในบ้าน 3,000 บาท ให้ลูก 2,000 บาท”

ตารางที่ 4-38 กรณียุทธศาสตร์ได้ของท่านที่เหลือจากการใช้จ่ายต่าง ๆ แล้ว ท่านมีแนวคิดในการใช้เงินส่วนที่เหลือนั้นอย่างไร อาทิเช่น ส่งกลับบ้าน ทำธุรกรรมต่าง ๆ เหตุผลเพราะอะไรของผู้ให้สัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพแม่บ้านพ่อบ้าน

ความคิดเห็นของ ผู้ให้สัมภาษณ์ (B)	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	รวม
เพื่อไปซื้อที่ทาง	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	15
เพื่อสร้างบ้าน																
เพื่อไปซื้อที่ทาง	✓			✓	✓	✓	✓			✓				✓		7
เพื่อร้านค้าเล็ก																
เพื่อเก็บเงินไปทำงาน											✓	✓	✓			3
ทำไร่นา																
เพื่อทำร้านอาหาร			✓						✓							2

ตารางที่ 4-38 (ต่อ)

ความคิดเห็นของ ผู้ให้สัมภาษณ์ (B)	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	รวม
เพื่ออยากได้รถส่งลูก ไปเรียน		✓						✓								2
รวม	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	1	37

ผลการวิเคราะห์ ตารางที่ 4-38

วิเคราะห์ผลการสัมภาษณ์กรณีเงินรายได้ของท่านที่เหลือจากการใช้จ่ายต่าง ๆ แล้ว ท่านมีแนวคิดในการใช้เงินส่วนที่เหลือนั้นอย่างไร อาทิเช่น ส่งกลับบ้าน ทำธุรกรรมต่าง ๆ เหตุผล เพราะอะไรของผู้ให้ข้อมูลสัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพแม่บ้านพ่อบ้าน โดยส่วนมากแล้ว จะบอกว่า เพื่อไปซื้อที่ทาง เพื่อสร้างบ้าน ขยายบ้าน ตามด้วยเก็บเงินเพื่อไปไว้ทำร้านขายของเล็ก ๆ ส่วนน้อยนั้น จะเอาเงิน ไปทำไร่นา ทำร้านอาหาร และซื้อรถเพื่อไว้ใช้ในการส่งลูกเรียนไปเรียน

ตารางที่ 4-39 ผลการใช้เงินที่เหลือในมือของผู้ให้สัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพแม่บ้านพ่อบ้าน

B	รายได้	เก็บไว้ใช้ ในชีวิตประจำวัน	ส่งกลับบ้าน				เหลือไว้ใช้อื่น ๆ		
			ครอบครัว	ร้อยละ	ของลูก	ร้อยละ			
1	9,000.00	4,000.00	44.44	3,000.00	33.33	2,000.00	22.22	-	0.00
2	9,200.00	4,000.00	43.48	3,000.00	32.61	2,000.00	21.74	200.00	2.17
3	8,500.00	3,000.00	35.29	3,000.00	35.29	-	0.00	2,500.00	29.41
4	8,500.00	3,000.00	35.29	3,000.00	35.29	-	0.00	2,500.00	29.41
5	8,500.00	3,000.00	35.29	3,000.00	35.29	-	0.00	2,500.00	29.41
6	8,000.00	3,000.00	37.50	3,000.00	37.50	2,000.00	25.00	-	0.00
7	8,000.00	3,000.00	37.50	3,000.00	37.50	-	0.00	2,000.00	25.00
8	8,000.00	3,000.00	37.50	3,000.00	37.50	-	0.00	2,000.00	25.00
9	10,000.00	5,000.00	50.00	3,000.00	30.00	-	0.00	2,000.00	20.00
10	10,000.00	4,000.00	40.00	3,000.00	30.00	2,000.00	20.00	1,000.00	10.00
11	8,000.00	3,000.00	37.50	3,000.00	37.50	-	0.00	2,000.00	25.00
12	8,000.00	3,000.00	37.50	3,000.00	37.50	2,000.00	25.00	-	0.00
13	10,000.00	5,000.00	50.00	3,000.00	30.00	2,000.00	20.00	-	0.00
14	12,000.00	4,000.00	33.33	5,000.00	41.67	-	0.00	3,000.00	25.00

ตารางที่ 4-39 (ต่อ)

B	รายได้	เก็บไว้ใช้		ส่งกลับบ้าน				เหลือไว้ใช้อื่น ๆ	
		ในชีวิตประจำวัน		ครอบครัว	ร้อยละ	ของลูก	ร้อยละ		
15	12,000.00	5,000.00	41.67	3,000.00	25.00	2,000.00	16.67	2,000.00	16.67
รวม	137,700.00	55,000.00	596.31	47,000.00	515.99	14,000.00	150.63	21,700.00	237.08
ค่าเฉลี่ย	9,180.00	3,666.67	39.94	3,133.33	34.13	933.33	10.17	1,446.67	15.76

ผลการวิเคราะห์ ตารางที่ 4-39

วิเคราะห์ผลการใช้เงินที่ถือในมือของผู้ให้สัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพแม่บ้าน พ่อบ้านมีเงินรายได้ของชาวกัมพูชาโดยเฉลี่ยอยู่ที่ 9,180 บาท เก็บเงินไว้ใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน เฉลี่ยที่ 3,666.67 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 39.94 และส่งเงินกลับไปยังบ้าน โดยส่งให้ครอบครัว เฉลี่ยที่ 3,133.33 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 34.13 ส่งให้ลูกเฉลี่ยอยู่ที่ 933.33 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 10.17 และเหลือไว้ใช้จ่ายอื่น ๆ เฉลี่ยที่ 1,446.67 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 15.76

ตารางที่ 4-40 ผลการใช้เงินที่ถือในมือของผู้ให้สัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพกรรมกร ก่อสร้างและประเภทอาชีพแม่บ้านพ่อบ้าน

ลำดับ	รายได้	เก็บไว้ใช้		ส่งกลับบ้าน				เหลือไว้ใช้อื่น ๆ	
		ในชีวิตประจำวัน		ครอบครัว	ร้อยละ	ของลูก	ร้อยละ		
1	15,000.00	7,000.00	46.67	7,000.00	46.67	-	0.00	1,000.00	6.67
2	15,000.00	7,000.00	46.67	5,000.00	33.33	2,000.00	13.33	1,000.00	6.67
3	15,000.00	7,000.00	46.67	5,000.00	33.33	-	0.00	3,000.00	20.00
4	15,000.00	7,000.00	46.67	5,000.00	33.33	-	0.00	3,000.00	20.00
5	12,000.00	5,000.00	41.67	5,000.00	41.67	2,000.00	16.67	-	0.00
6	12,000.00	5,000.00	41.67	5,000.00	41.67	-	0.00	2,000.00	16.67
7	12,000.00	5,000.00	41.67	7,000.00	58.33	-	0.00	-	0.00
8	12,000.00	5,000.00	41.67	5,000.00	41.67	-	0.00	2,000.00	16.67
9	12,000.00	4,000.00	33.33	5,000.00	41.67	2,000.00	16.67	1,000.00	8.33
10	13,000.00	4,000.00	30.77	7,000.00	53.85	-	0.00	2,000.00	15.38
11	13,000.00	5,000.00	38.46	5,000.00	38.46	2,000.00	15.38	1,000.00	7.69
12	13,000.00	5,000.00	38.46	5,000.00	38.46	-	0.00	3,000.00	23.08
13	15,000.00	7,000.00	46.67	5,000.00	33.33	2,000.00	13.33	1,000.00	6.67
14	15,000.00	5,000.00	33.33	5,000.00	33.33	3,000.00	20.00	2,000.00	13.33
15	15,000.00	6,000.00	40.00	7,000.00	46.67	-	0.00	2,000.00	13.33

ตารางที่ 4-40 (ต่อ)

ลำดับ	รายได้	เก็บไว้ใช้		ส่งกลับบ้าน			เหลือไว้ใช้อื่น ๆ		
		ในชีวิตประจำวัน		ครอบครัว	ร้อยละ	ของลูก	ร้อยละ		
16	9,000.00	4,000.00	44.44	3,000.00	33.33	2,000.00	22.22	-	0.00
17	9,200.00	4,000.00	43.48	3,000.00	32.61	2,000.00	21.74	200.00	2.17
18	8,500.00	3,000.00	35.29	3,000.00	35.29	-	0.00	2,500.00	29.41
19	8,500.00	3,000.00	35.29	3,000.00	35.29	-	0.00	2,500.00	29.41
20	8,500.00	3,000.00	35.29	3,000.00	35.29	-	0.00	2,500.00	29.41
21	8,000.00	3,000.00	37.50	3,000.00	37.50	2,000.00	25.00	-	0.00
22	8,000.00	3,000.00	37.50	3,000.00	37.50	-	0.00	2,000.00	25.00
23	8,000.00	3,000.00	37.50	3,000.00	37.50	-	0.00	2,000.00	25.00
24	10,000.00	5,000.00	50.00	3,000.00	30.00	-	0.00	2,000.00	20.00
25	10,000.00	4,000.00	40.00	3,000.00	30.00	2,000.00	20.00	1,000.00	10.00
26	8,000.00	3,000.00	37.50	3,000.00	37.50	-	0.00	2,000.00	25.00
27	8,000.00	3,000.00	37.50	3,000.00	37.50	2,000.00	25.00	-	0.00
28	10,000.00	5,000.00	50.00	3,000.00	30.00	2,000.00	20.00	-	0.00
29	12,000.00	4,000.00	33.33	5,000.00	41.67	-	0.00	3,000.00	25.00
30	12,000.00	5,000.00	41.67	3,000.00	25.00	2,000.00	16.67	2,000.00	16.67
รวม	341,700.00	139,000.00	1,210.66	130,000.00	1,131.76	27,000.00	246.01	45,700.00	411.56
ค่าเฉลี่ย	11,390.00	4,633.33	40.68	4,333.33	38.05	900.00	7.90	1,523.33	13.37

ผลการวิเคราะห์ ตารางที่ 4-40

วิเคราะห์ผลการใช้เงินที่อยู่ในมือของผู้ให้สัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพกรรมกร ก่อสร้างและประเภทอาชีพแม่บ้านพ่อบ้านมีเงินรายได้โดยเฉลี่ยอยู่ที่ 11,390 บาท เก็บเงินไว้ใช้จ่ายในชีวิตประจำวันเฉลี่ยที่ 4,633.33 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 40.68 และส่งเงินกลับไปยังบ้าน โดยส่งให้ครอบครัวเฉลี่ยที่ 4,333.33 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 38.05 ส่งให้ไว้ใช้จ่ายเกี่ยวกับลูก เฉลี่ยอยู่ที่ 900 บาท ต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 7.90 และเหลือไว้ใช้จ่ายอื่น ๆ เฉลี่ยที่ 1,523.33 บาท ต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 13.37

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะและข้อเพิ่มเติม

ข้อมูลคุณลักษณะพฤติกรรมกรบรีโภคของผู้ให้ข้อมูลสัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพกรรมกรก่อสร้าง และประเภทอาชีพแม่บ้านพ่อบ้าน นั้น ชาวกัมพูชาไม่มีข้อเสนอแนะและข้อเพิ่มเติมที่เกี่ยวกับพฤติกรรมกรบรีโภค

ข้อมูลอุปสงค์และอุปทานของการถือเงินที่มีผลต่อพฤติกรรมการบริโภคของผู้ให้ข้อมูล สัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพกรรมกรก่อสร้าง และประเภทอาชีพแม่บ้านพ่อบ้าน นั้น ชาวกัมพูชาไม่มีข้อเสนอแนะและข้อเพิ่มเติมที่เกี่ยวกับอุปสงค์และอุปทานของการถือเงิน

ผลการสัมภาษณ์ ผู้เชี่ยวชาญ ในเรื่องเกี่ยวกับคุณลักษณะพฤติกรรมการบริโภคของ อุปสงค์และอุปทานของการถือเงินของชาวกัมพูชา จังหวัดกรุงเทพมหานคร

C1 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ในส่วนของพฤติกรรมการบริโภคของชาวกัมพูชา ในส่วนของอาหารการกิน จะเลือกการซื้อเท่าที่จำเป็น เช่น เนื้อสัตว์ต่าง ๆ ไข่ไก่โดยการเลือกซื้อ นั้นจะมีรถขายกับข้าวเข้ามาถึงที่ และมีร้านค้าในบริเวณที่พักอาศัย ซึ่งร้านค้าจะสามารถลงบัญชี ไว้ได้ เมื่อเงินเดือนออกจึงมาชำระแต่ส่วนหนึ่งการหาวัตถุดิบนั้น สามารถหาได้จากธรรมชาติ เช่น ผักต่าง ๆ ที่ขึ้นเอง ปลาจากหนองน้ำใกล้ ๆ ที่ไม่ไกลจากที่พักเพื่อลดค่าใช้จ่ายลง ในส่วนของ การซื้อเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม ชาวกัมพูชาจะเลือกซื้อเท่าที่จำเป็นจริง ๆ เช่น ใส่ไว้ไปงานเทศกาลต่าง ๆ และหากเป็นเสื้อผ้าราคาไม่สูงมากก็จะเลือกซื้อไว้ใส่ ส่วนเสื้อผ้าที่ใช้ในชีวิตประจำวันจะเป็น เสื้อผ้าที่นำมาจากประเทศกัมพูชาเอง หรือบางครั้งก็ได้รับจากนายจ้างมาแบ่งปันให้บ้าง ส่วนที่อยู่อาศัยนั้น ชาวกัมพูชาจะพักอาศัยอยู่บริเวณที่ทำงานเป็นหลัก ในส่วนนี้เป็นที่อยู่อาศัยที่นายจ้างจะ จัดเตรียมพื้นที่ไว้ให้ไม่เสียค่าเช่า แต่จะมีเสียน้ำและค่าไฟ ประมาณ 200-400 บาท ต่อเดือน ส่วนการรักษาโรครักษาไข้เจ็บต่าง ๆ เบื้องต้นชาวกัมพูชาจะเลือกซื้อยามารับประทานเองก่อน ในกรณี หากอาการเจ็บป่วยไม่มากนัก เช่น ปวดหัว ตัวร้อน เป็นไข้ เพราะจะได้ไม่เสียเวลางานในการไปพบ แพทย์ แต่ถ้าแรงงานชาวกัมพูชา รู้สึกว่ามีอาการเจ็บป่วยมากขึ้นหรือหนักมากขึ้นนั้น ชาวกัมพูชา จะแจ้งให้นายจ้างทราบ เพื่อทำการรักษาในโรงพยาบาลที่นายจ้างได้จัดหาไว้รองรับให้ โดยนายจ้าง จะเป็นคนดำเนินการ ในส่วนของอุปสงค์และอุปทานของการถือเงินของชาวกัมพูชาในส่วนของนี้ ชาวกัมพูชา จะใช้ไว้เพื่อใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน โดยการใช้นั้นจะใช้จ่ายเท่าที่จำเป็นเท่านั้น เช่น การซื้ออาหารการกิน ยารักษาโรคเล็ก ๆ น้อย ๆ หรือเลือกซื้อสิ่งของตามเทศกาลต่าง ๆ และจะเก็บ เงินสำรองคิดตัวไว้วันคั่นน้อย ในของการเก็บเงินไว้ใช้ในยามใช้จ่ายเมื่อมีเหตุจำเป็นนั้น จากการ ได้คลุกคลีแล้ว ชาวกัมพูชานั้นไม่ไม่เก็บเงินไว้เพราะ ชาวกัมพูชานั้นจะส่งเงินกลับประเทศทั้งหมด เพื่อสร้างบ้าน ต่อเติมบ้าน หรือซื้อยานพาหนะ และเครื่องใช้ต่าง ๆ และจะเก็บเงินสำรองเงินไว้ใช้ใน บั้นปลายของชีวิต หากเกิดเหตุการณ์เมื่อต้องใช้ในยามจำเป็นนั้น ชาวกัมพูชาที่จะเลือกที่จะขอ ความช่วยเหลือจากนายจ้าง ดังนั้นแล้วนั้นจึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ไม่เก็บไว้ใช้ในยามใช้จ่ายเมื่อมี เหตุจำเป็น ในการเก็บเงินไว้ใช้ในยามใช้จ่ายเพื่อถึงจำเป็น ชาวกัมพูชาบางคนรู้ว่าจะต้องการฝากเงิน ในธนาคารนั้น จะมีอัตราผลตอบแทนเป็นดอกเบี้ย แต่ด้วยการที่เงินเดือนออกชาวกัมพูชานั้นจะส่ง

เงินกลับประเทศทั้งหมด จึงไม่ได้มีการเก็บเงินไว้ใช้ในยามใช้จ่ายเพื่อแก่งำไร

จากความคิดเห็นส่วนตัวของผม ผมมองว่าชาวกัมพูชานั้น ทำงานได้ดี ขยัน และรู้จักกิน รู้จักใช้ ไม่ใช่จ่ายแบบฟุ่มเฟือย สามารถเข้ากับผู้ร่วมงานได้ง่าย ฉลาดในเรื่องเงินมาก เพราะการที่เงินเดือนออกนั้นชาวกัมพูชามักจะส่งเงินทั้งก้อนกลับบ้านแล้วอาศัยการซื้อของด้วยเงินเชื่อ การขอเบิกเงินจากนายจ้างก่อน คือการเบิกเงินล่วงหน้า เพราะถ้าถามแล้วนายจ้างเองก็ต้องการแรงงานชาวกัมพูชา เพราะด้วยคนไทยนั้น ไม่ชอบทำงานที่ใช้แรงงานหนัก ต่างจากคนชาวกัมพูชาที่ยอมทำเพื่อให้ได้มาซึ่งเงินรายได้ของเขา ผมจึงเลือกให้แรงงานชาวกัมพูชา”

C2 จากการสัมภาษณ์ กล่าวว่า “ในส่วนของพฤติกรรมการบริโภคของชาวกัมพูชา นั้น จากการที่ได้ทำงานร่วมกับชาวกัมพูชานั้นจะมีพฤติกรรมการบริโภคที่คล้าย ๆ กันคือ ในไชนด์งานก่อสร้างนั้น จะมีรถกับข้าวมาขาย ซึ่งชาวกัมพูชานั้น จะซื้อจากรถกับข้าวเพราะว่า ทางรถกับข้าวมีการให้ซื้อด้วยเงินเชื่อ ก่อน เมื่อเงินเดือนออก (ตาม Week งาน) ก็จะชำระเงินเงินที่หลัง ซึ่งลักษณะพฤติกรรมนี้เห็นได้บ่อยชัด และบางครั้งก็จะชอบไปซื้อของที่ตลาดสด โดยอาศัยรถจากเพื่อนคนงานยืมไปซื้อบ้าง เพราะการเลือกซื้อแต่รถกับข้าวก็จะมีลักษณะแบบเดิม ๆ ชาวกัมพูชานั้นจะซื้อทานกันอย่างประหยัด อยู่กันหลากหลาย ในการซื้อเสื้อผ้าชาวกัมพูชาจะชอบซื้อเสื้อผ้าตามตลาด เพราะด้วยราคาที่ถูกจึงชอบเลือกไป แต่บางครั้งก็มีคนไทยบางกลุ่มนำเสื้อผ้ามาให้ การมีที่อยู่อาศัยนั้น ชาวกัมพูชาจะอยู่ตามสถานที่ทำงานจัดสรรไว้ให้เพราะเป็นการประหยัดค่าใช้จ่าย โดยการอยู่นั้นจะมีการเสียด่าน้ำ ค่าไฟฟ้า ประมาณ 200-300 บาทต่อเดือน โดยบางกลุ่มนั้นอาศัยกันอยู่เป็นครอบครัว ก็จะเสียด่าน้ำ ค่าไฟฟ้า โดยประมาณ 300-500 บาทต่อครอบครัว ส่วนการรักษาโรครักษาไข้เจ็บต่าง ๆ เบื้องต้นชาวกัมพูชาจะเลือกซื้อยามารับประทานเองก่อน เพราะหากไปพบแพทย์ เขาจะเสียด่าน้ำ ค่าไฟฟ้า จากการไปพบแพทย์ 1 วัน ทำให้รายได้ที่ได้มานั้นน้อยกว่าเดิม ไม่เพียงพอต่อการใช้จ่าย ในกรณีหากอาการเจ็บป่วยไม่มากนัก เช่น ปวดหัว ตัวร้อน เป็นไข้ เพราะจะได้ไม่เสียเวลาในการไปพบแพทย์ แต่ถ้ามีอาการเจ็บป่วยมากขึ้นหรือหนักมากขึ้นนั้น ชาวกัมพูชาเลือกไปพบแพทย์ทำการรักษาในโรงพยาบาลที่นายจ้างได้จัดหาไว้รองรับให้ในการใช้สิทธิ ในส่วนของอุปสงค์และอุปทานของการถือเงินของชาวกัมพูชาในส่วนของนี้ชาวกัมพูชา การมีเงินใช้ไว้เพื่อใช้จ่ายในชีวิตประจำวันโดยการใช้นั้นจะใช้จ่ายเท่าที่จำเป็นเท่านั้น ส่วนมากชาวกัมพูชาเลือกที่จะใช้จ่ายในขั้นนี้อยู่แล้ว เป็นพื้นฐานของการใช้ ต้องมีการซื้ออาหาร การกินต่าง ๆ เลือกซื้อสิ่งของตามเทศกาลต่าง ๆ และจะเก็บเงินสำรองคิดตัวไว้เล็กน้อย ในของการเก็บเงินไว้ใช้ในยามใช้จ่ายเมื่อมีเหตุจำเป็นนั้น จากการได้คลุกคลีแล้ว ชาวกัมพูชานั้นไม่ไม่เก็บเงินไว้เพราะ หากเกิดเหตุการณ์เมื่อต้องใช้ในยามจำเป็นนั้น ชาวกัมพูชาก็จะเลือกที่จะขอความช่วยเหลือจากนายจ้าง หรือเลือกที่จะเบิกล่วงหน้าดังนั้นแล้วนั้นจึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ไม่เก็บไว้ใช้ในยามใช้จ่ายเมื่อมีเหตุจำเป็น

ในการเก็บเงินไว้ใช้ในยามใช้จ่ายเพื่อเก็งกำไร ชาวแกมพูชาบางคนรู้ว่าต้องการฝากเงินในธนาคารนั้น จะมีอัตราผลตอบแทนเป็นดอกเบี้ย แต่ด้วยการที่เงินเดือนออกชาวแกมพูชาจะส่งเงินกลับประเทศทั้งหมด จึงไม่ได้มีการเก็บเงินไว้ใช้ในยามใช้จ่ายเพื่อเก็งกำไร เพราะทางบ้านเองนั้นก็ต้องใช้จ่ายเหมือนกัน

จากความคิดเห็นส่วนตัวของผม ผมมองว่าชาวแกมพูชานั้น ฉลาดในเรื่องเงินมาก เพราะการที่เงินเดือนออกนั้นชาวแกมพูชามักจะส่งเงินทั้งก่อนกลับบ้านแล้วอาศัยการซื้อของด้วยเงินเชื่อ การขอเบิกเงินจากนายจ้างก่อน คือการเบิกเงินล่วงหน้า เพราะถ้าถามแล้วนายจ้างเองก็ต้องการแรงงานชาวแกมพูชา เพราะด้วยคนไทยนั้น ไม่ชอบทำงานที่ใช้แรงงานหนัก ต่างจากคนชาวแกมพูชาที่ยอมทำเพื่อให้ได้มาซึ่งเงินรายได้ของเขา ผมจึงเลือกใช้แรงงานชาวแกมพูชา และคนแกมพูชาเองก็เข้ามาเพื่อหาเงินรายได้จากรเรา เพราะด้วยค่าแรงงานที่สูงกว่าทางประเทศแกมพูชาแล้ว ค่าใช้จ่ายสวัสดิการต่าง ๆ ทางประเทศไทยเองก็เป็นคนออกค่าใช้จ่ายจะเป็นในเรื่องการศึกษา การรักษาต่าง ๆ เป็นต้น”

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง คุณลักษณะพฤติกรรมการบริโภคและอุปสงค์และอุปทานของการถือเงินของชาวกัมพูชา จังหวัดกรุงเทพมหานคร เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ (Qualitative research) ใช้การสัมภาษณ์แบบสนทนาและได้ตอบระหว่างผู้วิจัยและผู้ให้ข้อมูลสัมภาษณ์ เพื่อรวบรวมข้อมูลในการวิเคราะห์ โดยมีวัตถุประสงค์ในการวิจัยดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาคุณลักษณะพฤติกรรมการบริโภคของชาวกัมพูชา จังหวัดกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาอุปสงค์และอุปทานของการถือเงินของชาวกัมพูชา จังหวัดกรุงเทพมหานคร

สรุปผลการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้อาศัยทฤษฎีพฤติกรรมผู้บริโภคและการตัดสินใจของผู้บริโภค ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการซื้อของผู้บริโภค ทฤษฎีปริมาณเงินแนวคิดเกี่ยวกับการอพยพย้ายถิ่นฐาน การเคลื่อนย้ายแรงงาน และแรงงานข้ามชาติข้อควรระวังสำหรับนายจ้างและแรงงานต่างด้าว สัมภาษณ์กัมพูชาที่ทำงานในประเทศไทยกฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการทำงานของแรงงานต่างด้าว และคุณลักษณะชาวกัมพูชามาเป็นแนวในการวิจัย

ประชากรและกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษานี้ จะใช้การสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive sampling) เป็นกลุ่มประชากรชาวกัมพูชาจังหวัดกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยชาวกัมพูชาสามารถทำงานได้ในประเทศไทย จำนวน 30 คน โดยแบ่งเป็นอาชีพกรรมกรก่อสร้างจำนวน 15 คน และอาชีพแม่บ้าน จำนวน 15 คน รวมจำนวน 30 คน มาเป็นกลุ่มตัวอย่างในการเป็นผู้ให้ข้อมูลหลักจนกว่าข้อมูลจะอิ่มตัวและผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับแรงงาน จำนวน 2 คน รวมทั้งสิ้น 32 คน โดยผลการวิจัยมีดังนี้

ส่วนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูลสัมภาษณ์

ในกลุ่มชาวกัมพูชาที่ประกอบอาชีพกรรมกรก่อสร้าง เป็นเพศชาย จำนวน 11 คน เพศหญิง จำนวน 4 คน โดยมีอายุอยู่ที่ 20-41 ปี ซึ่งการเข้ามาทำงานในประเทศไทยนั้น เข้ามาทำงานแล้วในประเทศไทยอยู่ที่ 3-6 ปี โดยเวลาในการทำงานนั้น จะอยู่ในช่วงระยะเวลาตั้งแต่ 08.00-17.00 น. ซึ่งรายได้ที่ได้นั้นจะได้ประมาณที่ 12,000-15,000 บาท

ในกลุ่มชาวกัมพูชาที่ประกอบอาชีพแม่บ้านพ่อบ้าน เป็นเพศชาย จำนวน 1 คน เพศหญิงจำนวน 14 คน รวมทั้งสิ้นแล้ว เป็นเพศชาย จำนวน 12 คน เพศหญิง จำนวน 18 คน โดยมีอายุอยู่ที่

18-40 ปี ซึ่งการเข้ามาทำงานในประเทศไทยนั้น เข้ามาทำงานแล้วในประเทศไทยอยู่ที่ 3-4 ปี โดยเวลาในการทำงานนั้น จะอยู่ในช่วงระยะเวลาตั้งแต่ 07.00-17.00 น. ซึ่งรายได้ที่ได้นั้นจะได้ประมาณที่ 8,000-15,000 บาท

ส่วนที่ 2 วิเคราะห์คุณลักษณะพฤติกรรมการบริโภคของชาวกัมพูชา จังหวัดกรุงเทพมหานคร ของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสัมภาษณ์

1. ในกลุ่มชาวกัมพูชาที่ประกอบอาชีพกรรมกรก่อสร้างนั้น มีพฤติกรรมการซื้ออาหาร-เครื่องคั่วต่าง ๆ โดยซื้อวันละ 2-3 ครั้ง โดยการซื้อนั้นจะซื้อครั้งละ 50 บาท และในกลุ่มชาวกัมพูชาที่ประกอบอาชีพแม่บ้านพ่อบ้านนั้น มีพฤติกรรมการซื้ออาหาร-เครื่องคั่วต่าง ๆ โดยซื้อวันละ 2-3 ครั้ง โดยการซื้อนั้นจะซื้อครั้งละ 50 บาท

2. ในกลุ่มชาวกัมพูชาที่ประกอบอาชีพกรรมกรก่อสร้างนั้น มีพฤติกรรมการเลือกซื้ออาหาร-เครื่องคั่วต่าง ๆ จากแหล่งรถกับข้าวที่เข้ามาขาย โดยมีเหตุผลว่าสามารถซื้อเป็นเงินเชื่อได้ มีราคาถูก มีให้เลือกมากมายหลายอย่างและประหยัดค่าใช้จ่ายและในกลุ่มชาวกัมพูชาที่ประกอบอาชีพแม่บ้าน พ่อบ้าน นั้น มีพฤติกรรมการเลือกซื้ออาหาร-เครื่องคั่วต่าง ๆ จากแหล่งร้านขายกับข้าวอาหารตามสั่งต่าง ๆ โดยมีเหตุผลว่า มีราคาถูก ประหยัดค่าใช้จ่าย และมีให้เลือกสรรมากมายหลายอย่าง

3. ในกลุ่มชาวกัมพูชาที่ประกอบอาชีพกรรมกรก่อสร้างนั้น จะเลือกตัดสินใจด้วยตัวเองในการตัดสินใจเลือกซื้ออาหาร-เครื่องคั่วต่าง ๆ และในกลุ่มชาวกัมพูชาที่ประกอบอาชีพแม่บ้าน พ่อบ้านนั้นจะเลือกตัดสินใจด้วยตัวเอง ในการตัดสินใจเลือกซื้ออาหาร-เครื่องคั่วต่าง ๆ เช่นกัน

4. ในกลุ่มชาวกัมพูชาที่ประกอบอาชีพกรรมกรก่อสร้างนั้น มีพฤติกรรมในการซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น เครื่องนุ่งห่มต่าง ๆ โดยซื้ออาทิตย์ละ 1 ครั้ง โดยการซื้อนั้นจะซื้อครั้งละ 150 บาท และในกลุ่มชาวกัมพูชาที่ประกอบอาชีพแม่บ้านพ่อบ้านนั้น มีพฤติกรรมในการซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น เครื่องนุ่งห่มต่าง ๆ โดยซื้อเดือนละ 1 ครั้ง โดยการซื้อนั้นจะซื้อครั้งละ 200 บาท

5. ในกลุ่มชาวกัมพูชาที่ประกอบอาชีพกรรมกรก่อสร้างนั้น มีพฤติกรรมการเลือกซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น เครื่องนุ่งห่มต่าง ๆ จากแหล่งร้านเสื้อผ้ารอบ ๆ อนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ โดยมีเหตุผลว่ามีราคาถูก มีให้เลือกสรรมากมายหลายอย่าง และประหยัดค่าใช้จ่าย และในกลุ่มชาวกัมพูชาที่ประกอบอาชีพแม่บ้านพ่อบ้านนั้น มีพฤติกรรมการเลือกซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น เครื่องนุ่งห่มต่าง ๆ จากแหล่งร้านเสื้อผ้ารอบ ๆ อนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ โดยมีเหตุผลว่ามีราคาถูก ประหยัดค่าใช้จ่าย

6. ในกลุ่มชาวกัมพูชาที่ประกอบอาชีพกรรมกรก่อสร้างนั้น จะเลือกตัดสินใจด้วยตัวเองในการตัดสินใจเลือกซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น เครื่องนุ่งห่มต่าง ๆ และในกลุ่มชาวกัมพูชาที่ประกอบอาชีพแม่บ้านพ่อบ้านนั้นจะเลือกตัดสินใจด้วยตัวเอง ในการตัดสินใจเลือกซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น เครื่องนุ่งห่ม

ต่าง ๆ เช่นกัน

7. ในกลุ่มชาวกัมพูชาที่ประกอบอาชีพกรรมกรก่อสร้างนั้น ส่วนใหญ่นั้นจะไม่เสียค่าใช้จ่ายในการส่วนของห้องพัก แต่จะเสียค่าใช้จ่ายในส่วนของการค่าน้ำ ค่าไฟฟ้า อยู่เดือนละ 200-300 บาท และในกลุ่มชาวกัมพูชาที่ประกอบอาชีพแม่บ้านพ่อบ้านนั้นส่วนใหญ่นั้นจะไม่เสียค่าใช้จ่ายในการส่วนของห้องพัก แต่จะเสียค่าใช้จ่ายในส่วนของการค่าน้ำ ค่าไฟฟ้า อยู่เดือนละ 200-400 บาท

8. ในกลุ่มชาวกัมพูชาที่ประกอบอาชีพกรรมกรก่อสร้างนั้น ส่วนใหญ่จะมีเหตุผลในการเลือกที่อยู่อาศัยพักพิงคือ สถานที่ที่ทำงานจัดให้พักพิงอาศัย และสะดวกสบายต่อการทำงาน และในกลุ่มชาวกัมพูชาที่ประกอบอาชีพแม่บ้านพ่อบ้านนั้นส่วนใหญ่นั้นจะมีเหตุผลในการเลือกที่อยู่อาศัยพักพิงคือ สถานที่ที่ทำงานจัดให้พักพิงอาศัย และสะดวกสบายต่อการทำงาน

9. ในกลุ่มชาวกัมพูชาที่ประกอบอาชีพกรรมกรก่อสร้างนั้น มีพฤติกรรมการซื้อยารักษาโรค โดยซื้อประมาณ 3 เดือน 1 ครั้ง โดยซื้อครั้งละ 200 บาท และในกลุ่มชาวกัมพูชาที่ประกอบอาชีพแม่บ้านพ่อบ้านนั้น มีพฤติกรรมการซื้อยารักษาโรค โดยซื้อประมาณเดือนละ 1-2 ครั้ง โดยซื้อครั้งละ 100-150 บาท

10. ในกลุ่มชาวกัมพูชาที่ประกอบอาชีพกรรมกรก่อสร้างนั้น มีพฤติกรรมการเลือกซื้อยารักษาโรคจากร้านเภสัช โดยมีเหตุผลว่า ราคาที่หาในแต่ละครั้งนั้นมีราคาถูกกว่า และในกลุ่มชาวกัมพูชาที่ประกอบอาชีพแม่บ้านพ่อบ้านนั้น มีพฤติกรรมการเลือกซื้อยารักษาโรคจากร้านเภสัช โดยมีเหตุผลว่า ราคาที่หาในแต่ละครั้งนั้นมีราคาถูกและสะดวก

11. ในกลุ่มชาวกัมพูชาที่ประกอบอาชีพกรรมกรก่อสร้างนั้น จะมีคนในครอบครัวช่วยตัดสินใจ ในการตัดสินใจเลือกซื้อยารักษาโรคจากร้านเภสัช และในกลุ่มชาวกัมพูชาที่ประกอบอาชีพแม่บ้านพ่อบ้านนั้นจะเลือกตัดสินใจด้วยตัวเอง ในการตัดสินใจเลือกซื้อยารักษาโรคจากร้านเภสัช

ส่วนที่ 3 วิเคราะห์อุปสงค์และอุปทานของการถือเงินที่มีผลต่อพฤติกรรมการบริโภคของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสัมภาษณ์

1. ในกลุ่มชาวกัมพูชาที่ประกอบอาชีพกรรมกรก่อสร้างนั้น ส่วนใหญ่นั้นจะมีการเก็บเงินไว้ใช้ในยามใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน เพราะว่า จะต้องมียาใช้จ่ายในเรื่อง การบริโภคอาหาร-เครื่องดื่มต่าง ๆ ที่ต้องทานในแต่ละมื้อ ในเรื่องของเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม ที่ต้องใช้ในชีวิตประจำวัน การพักพิงอาศัยที่เป็นในส่วนของการใช้จ่ายค่าที่พัก ค่าน้ำค่าไฟต่าง ๆ และสุดท้ายก็เป็นในส่วนของการรักษาโรคต่าง ๆ ที่อาจเกิดการเจ็บป่วยขึ้นมาในระหว่างการใช้ชีวิตประจำวัน โดยส่วนใหญ่จะเก็บเงินไว้ใช้จ่ายในชีวิตประจำวันอยู่ที่ 4,000-5,000 บาท และในกลุ่มชาวกัมพูชาที่ประกอบอาชีพ

แม่บ้านพ่อบ้านนั้นส่วนใหญ่จะมีการเก็บเงินไว้ใช้ในยามใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน เพราะว่า จะต้องมีการใช้จ่ายในเรื่อง การบริโภคอาหาร-เครื่องคั่วต่าง ๆ ที่ต้องทานในแต่ละมื้อ ในเรื่องของ เสื้อผ้าเครื่องนุ่มห่ม ที่ต้องใช้ในชีวิตประจำวัน การพักผ่อนหย่อนใจที่เป็นในส่วนของค่าใช้จ่ายค่าที่พัก ค่าน้ำค่าไฟต่าง ๆ และสุดท้ายก็เป็นในส่วนของการรักษาโรคต่าง ๆ ที่อาจเกิดการเจ็บป่วยขึ้นมา ในระหว่างการมีชีวิตประจำวัน โดยส่วนใหญ่จะเก็บไว้ใช้จ่ายในชีวิตประจำวันอยู่ที่ 3,000 บาท

2. กลุ่มชาวกัมพูชาที่ประกอบอาชีพกรรมกรก่อสร้างนั้น ส่วนใหญ่จะไม่มีการเก็บเงินไว้ใช้ในยามใช้จ่ายเมื่อมีเหตุจำเป็น โดยให้เหตุผลเพราะว่า ในแต่ละวันนั้นก็จะต้องมีค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน และที่สำคัญจะต้องมีภาระที่จะต้องส่งกลับบ้านเพื่อให้ครอบครัวที่อยู่ยังประเทศกัมพูชาได้ไว้ใช้ และในกลุ่มชาวกัมพูชาที่ประกอบอาชีพแม่บ้านพ่อบ้านนั้นส่วนใหญ่จะไม่มีการเก็บเงินไว้ใช้ในยามใช้จ่ายเมื่อมีเหตุจำเป็น โดยให้เหตุผลเพราะว่า ในแต่ละวันนั้นก็จะต้องมีค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน และที่สำคัญจะต้องมีภาระที่จะต้องส่งกลับบ้านเพื่อให้ครอบครัวที่อยู่ยังประเทศกัมพูชาได้ไว้ใช้เช่นกัน

3. กลุ่มชาวกัมพูชาที่ประกอบอาชีพกรรมกรก่อสร้างนั้น ส่วนใหญ่จะไม่มีการเก็บเงินไว้ใช้ในยามใช้จ่ายเพื่อเก็บค่าอะไร โดยให้เหตุผลเพราะว่า ในแต่ละวันนั้นก็จะต้องมีค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน และที่สำคัญจะต้องมีภาระที่จะต้องส่งกลับบ้านเพื่อให้ครอบครัวที่อยู่ยังประเทศกัมพูชาได้ไว้ใช้ และในกลุ่มชาวกัมพูชาที่ประกอบอาชีพแม่บ้านพ่อบ้านนั้นส่วนใหญ่จะไม่มีการเก็บเงินไว้ใช้ในยามใช้จ่ายเพื่อเก็บค่าอะไร โดยให้เหตุผลเพราะว่า ในแต่ละวันนั้นก็จะต้องมีค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน และที่สำคัญจะต้องมีภาระที่จะต้องส่งกลับบ้านเพื่อให้ครอบครัวที่อยู่ยังประเทศกัมพูชาได้ไว้ใช้เช่นกัน

4. ในกลุ่มชาวกัมพูชาที่ประกอบอาชีพกรรมกรก่อสร้างนั้น ส่วนใหญ่จะเลือกตอบว่า มีการเก็บเงินไว้ใช้ในยามใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน เพราะว่า ยังไงก็จะต้องมีไว้ใช้จ่าย มีไว้ในการดำรงชีพ ในเรื่อง การบริโภคอาหาร-เครื่องคั่วต่าง เสื้อผ้าเครื่องนุ่มห่ม การพักผ่อนหย่อนใจ และการรักษาโรคต่าง ๆ ที่อาจเกิดการเจ็บป่วยขึ้นมาในระหว่างการมีชีวิตประจำวัน และในกลุ่มชาวกัมพูชาที่ประกอบอาชีพแม่บ้านพ่อบ้านนั้นส่วนใหญ่จะเลือกตอบว่า มีการเก็บเงินไว้ใช้ในยามใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน เพราะว่า ยังไงก็จะต้องมีไว้ใช้จ่าย มีไว้ในการดำรงชีพ ในเรื่อง การบริโภคอาหาร-เครื่องคั่วต่าง ๆ เสื้อผ้า เครื่องนุ่มห่ม การพักผ่อนหย่อนใจ และการรักษาโรคต่าง ๆ ที่อาจเกิดการเจ็บป่วยขึ้นมาในระหว่างการมีชีวิตประจำวัน

5. ในกลุ่มชาวกัมพูชาที่ประกอบอาชีพกรรมกรก่อสร้างนั้น มีการบริหารจัดการเงินที่ถือในมือบางบางครั้ง เพราะในแต่ละวันนั้นก็จะต้องมีค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน จะต้องจัดสรรเงินรายได้ที่ได้มานั้นให้เพียงพอต่อการดำรงชีพไม่ให้เกินจากรายได้ที่ได้มา และที่สำคัญจะต้องมีภาระ

ที่จะต้องส่งกลับบ้านเพื่อให้ครอบครัวที่อยู่ยังประเทศกัมพูชาได้ไว้ใช้เช่นกัน และในกลุ่มชาวกัมพูชาที่ประกอบอาชีพแม่บ้านพ่อบ้านนั้น มีการบริหารจัดการเงินที่ถือในมือ เพราะในแต่ละวันนั้นก็ต้องมีไว้ใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน และที่สำคัญจะต้องมีภาระที่จะต้องส่งกลับบ้าน เพื่อให้ครอบครัวที่อยู่ยังประเทศกัมพูชาได้ไว้ใช้

6. ในกลุ่มชาวกัมพูชาที่ประกอบอาชีพกรรมกรก่อสร้างนั้น มีแนวคิดว่าเป็นกรณีที่ได้รับเงินรายได้เหลือนั้นจะส่งเงินกลับไปยังประเทศกัมพูชา เพราะเพื่อที่จะไปซื้อที่ทางในการสร้างบ้านในการขยายบ้าน และในกลุ่มชาวกัมพูชาที่ประกอบอาชีพแม่บ้านพ่อบ้านนั้น มีแนวคิดว่าเป็นกรณีที่ได้รับเงินรายได้เหลือนั้นจะส่งเงินกลับไปยังประเทศกัมพูชา เพราะเพื่อที่จะไปซื้อที่ทางในการสร้างบ้าน ในการขยายบ้าน เพื่อทำร้านค้าเล็ก ๆ ไว้ที่นั่น

จากการสัมภาษณ์ในส่วนที่ 3 นั้นสามารถนำมาวิเคราะห์ผลการใช้เงินที่ถือในมือของผู้ให้สัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพกรรมกรก่อสร้างเงินรายได้ของชาวกัมพูชาโดยเฉลี่ยอยู่ที่ 13,600 บาท เก็บเงินไว้ใช้จ่ายในชีวิตประจำวันเฉลี่ยที่ 5,600 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 41.18 และส่งเงินกลับไปยังบ้านโดยส่งให้ครอบครัวเฉลี่ยที่ 5,533.33 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 40.69 ส่งให้ลูกเฉลี่ยอยู่ที่ 866.67 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 6.37 และเหลือไว้ใช้จ่ายอื่น ๆ เฉลี่ยที่ 1,600 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 11.76

จากการสัมภาษณ์ในส่วนที่ 3 นั้นสามารถนำมาวิเคราะห์ผลการใช้เงินที่ถือในมือของผู้ให้สัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพแม่บ้านพ่อบ้านมีเงินรายได้ของชาวกัมพูชาโดยเฉลี่ยอยู่ที่ 9,180 บาท เก็บเงินไว้ใช้จ่ายในชีวิตประจำวันเฉลี่ยที่ 3,666.67 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 39.94 และส่งเงินกลับไปยังบ้านโดยส่งให้ครอบครัวเฉลี่ยที่ 3,133.33 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 34.13 ส่งให้ลูกเฉลี่ยอยู่ที่ 933.33 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 10.17 และเหลือไว้ใช้จ่ายอื่น ๆ เฉลี่ยที่ 1,446.67 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 15.76

ซึ่งเมื่อวิเคราะห์โดยรวมแล้วผลการวิเคราะห์ใช้เงินที่ถือในมือของผู้ให้สัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพกรรมกรก่อสร้างและประเภทอาชีพแม่บ้านพ่อบ้านมีเงินรายได้โดยเฉลี่ยอยู่ที่ 11,390 บาท เก็บเงินไว้ใช้จ่ายในชีวิตประจำวันเฉลี่ยที่ 4,633.33 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 40.68 และส่งเงินกลับไปยังบ้านโดยส่งให้ครอบครัวเฉลี่ยที่ 4,333.33 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 38.05 ส่งให้ไว้ใช้จ่ายเกี่ยวกับลูก เฉลี่ยอยู่ที่ 900 บาท ต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 7.90 และเหลือไว้ใช้จ่ายอื่น ๆ เฉลี่ยที่ 1,523.33 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 13.37

จากการสัมภาษณ์ชาวกัมพูชาที่ประกอบอาชีพประเภทกรรมกรก่อสร้าง และอาชีพแม่บ้านพ่อบ้าน นั้น จะเป็นคนพื้นที่ที่ทำงาน มีค่าแรงต่ำ รายได้ที่หามาได้นั้นไม่เพียงพอ ทำให้ต้องออกจากพื้นที่ตัวเองซึ่งพื้นที่ที่อยู่นั้นมาจากจังหวัดดังนี้

จังหวัดบันเตียเมียนเจย จังหวัดตาแก้วตาแก้ว หรือ ตาแก้ว และ จังหวัดปอยเปต ซึ่งคนที่จังหวัดบันเตียเมียนเจย และจังหวัดตาแก้วนั้นจะประกอบอาชีพทำไร่ทำนา ทำเกษตรกรรมต่าง ๆ ทั้งครอบครัว โดยเมื่อรายได้จากการทำไร่ ทำนานั้นหลังจากหักค่าใช้จ่ายต่าง ๆ อาทิเช่น ภาษี ซึ่งปฎิทางประเทศกัมพูชานั้นค่อนข้างมีราคาที่สูงมาก ทำให้เหลือผลกำไรหลังจากหักค่าใช้จ่ายต่าง ๆ แล้ว จะเหลือโดยประมาณ 20,000-40,000 บาท ซึ่งรายได้ผลกำไรที่ได้จากตรงนี้นั้น จะเป็นรายได้ที่มีไว้ใช้ต่อปี ทั้งครอบครัว แต่ละครอบครัวก็มีสมาชิกไม่เท่ากัน บางครอบครัวมี 3-5 คน บางครอบครัวมี 6-8 คน ดังนั้นแล้วเงินที่เหลือต้องใช้จ่ายแต่พอมิพอกิน ซึ่งบางทีไม่เพียงพอต่อการใช้จ่ายในครอบครัวทั้งหมดจึงต้องหันตัวเองมาทำงานในประเทศไทย ในส่วนของจังหวัดปอยเปตนั้นเป็นเมืองชายแดนไทย-กัมพูชา อยู่ติดกับอำเภอรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว ประเทศไทย ตัวเมืองมีบ่อนกาสิโนเป็นจำนวนมาก ค่าแรงในการทำงานจะได้เป็นค่าแรงงานรายวัน โดยตกวันละ 200-300 บาท เท่านั้น การทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมก็มีรายได้ไม่น้อย เช่นการรับจ้างเย็บผ้ารายได้ก็ตกวันละ 100-200 บาท ซึ่งค่าใช้จ่ายที่ได้มานั้นย่อมไม่เพียงพอต่อความต้องการในครอบครัว เมื่อรายได้ที่ได้มาเทียบกับประเทศไทยแล้วจะมีจำนวนที่ต่างกันเกินครึ่ง ชาวกัมพูชาจึงหันมาเข้าทำงานในประเทศไทย

ผลการสัมภาษณ์ ผู้เชี่ยวชาญ ในเรื่องเกี่ยวกับคุณลักษณะพฤติกรรมการบริโภคของอุปสงค์และอุปทานของการถือเงินของชาวกัมพูชา จังหวัดกรุงเทพมหานคร

จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 2 ท่าน นั้นผลการสัมภาษณ์ทั้ง 2 ท่านมีความคิดเห็นที่คล้ายคลึงกันทั้งในส่วนของพฤติกรรมการบริโภคของชาวกัมพูชาและอุปสงค์อุปทานของการถือเงิน คือ ชาวกัมพูชาจะเลือกการซื้ออาหาร-เครื่องค้ต่าง ๆ เท่าที่จำเป็น เช่น เนื้อสัตว์ต่าง ๆ ไข่ไก่ โดยการเลือกซื้อนั้นจะมีรขยกับข้าวเข้ามาถึงที่ และมีร้านค้าในบริเวณที่พักอาศัย ซึ่งร้านค้าจะสามารถลงบัญชี (หรือเงินเชื่อ) ไว้ได้ เมื่อเงินเดือนออกจึงมาชำระแต่ส่วนหนึ่งการหาวัตถุดิบนั้นสามารถหาได้จากธรรมชาติ เช่น ผักต่าง ๆ ที่ขึ้นเอง ปลาจากหนองน้ำใกล้ ๆ ที่ไม่ไกลจากที่พักเพื่อลดค่าใช้จ่ายลง ในส่วนของการซื้อเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม ชาวกัมพูชาจะเลือกซื้อเท่าที่จำเป็นจริง ๆ เช่น ใส่ไว้ไปงานเทศกาลต่าง ๆ และหากเป็นเสื้อผ้าราคาไม่สูงมากก็จะเลือกซื้อไว้ใส่ ส่วนซื้อผ้าที่ใช้ในชีวิตประจำวันจะเป็นเสื้อผ้านำมาจากประเทศกัมพูชาเอง หรือบางครั้งก็ได้รับจากนายจ้างมาแบ่งปันให้บ้าง ส่วนที่อยู่อาศัยนั้น ชาวกัมพูชาจะพักอาศัยอยู่บริเวณที่ทำงานเป็นหลัก ในส่วนนี้เป็นที่อยู่อาศัยที่นายจ้างจะจัดเตรียมพื้นที่ไว้ให้ไม่เสียค่าเช่า แต่จะมีเสียค่าน้ำและค่าไฟ ประมาณ 200-400 บาทต่อเดือน ส่วนการรักษาโรครักษาไข้เจ็บต่างๆ เบื้องต้นชาวกัมพูชาจะเลือกซื้อยามารับประทานเองก่อน ในกรณีหากอาการเจ็บป่วยไม่มากนัก เช่น ปวดหัว ตัวร้อน เป็นไข้ เพราะจะไม่เสียเวลางานในการไปพบแพทย์ แต่ถ้าแรงงานชาวกัมพูชา รู้สึกว่ามีอาการเจ็บป่วยมากขึ้นหรือ

หนักมากขึ้นนั้น ชาวแกมพูชาจะแจ้งให้นายจ้างทราบ เพื่อส่งไปทำการรักษาในโรงพยาบาลที่นายจ้างได้จัดหาไว้รองรับให้ โดยนายจ้างจะเป็นคนดำเนินการ

ในส่วนของอุปสงค์และอุปทานของการถือเงินของชาวแกมพูชาในส่วนของนี้ชาวแกมพูชาจะใช้ไว้เพื่อใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน โดยการใช้เงินนั้นจะใช้จ่ายเท่าที่จำเป็นเท่านั้น เช่น การซื้ออาหาร การกิน ยารักษาโรคเล็ก ๆ น้อย ๆ หรือเลือกซื้อสิ่งของตามเทศกาลต่าง ๆ และจะเก็บเงินสำรองติดตัวไว้เล็กน้อย ในของการเก็บเงินไว้ใช้ในยามใช้จ่ายเมื่อมีเหตุจำเป็นนั้น จากการได้คลุกคลีแล้วชาวแกมพูชานั้นไม่ได้เก็บเงินไว้ใช้อย่างอื่น เพราะชาวแกมพูชานั้นจะส่งเงินกลับประเทศทั้งหมด เพื่อสร้างบ้าน ต่อเติมบ้าน หรือซื้อยานพาหนะ และเครื่องใช้ต่าง ๆ และจะเก็บเงินสำรองเงินไว้ใช้ในบั้นปลายของชีวิต หากเกิดเหตุการณ์เมื่อต้องใช้ในยามจำเป็นนั้น ชาวแกมพูชา ก็จะเลือกที่จะขอความช่วยเหลือจากนายจ้าง ดังนั้นแล้วนั่นจึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ไม่เก็บไว้ใช้ในยามใช้จ่ายเมื่อมีเหตุจำเป็น ในการเก็บเงินไว้ใช้ในยามใช้จ่ายเพื่อเก็งกำไร ชาวแกมพูชาบางคนรู้ว่า ถ้าต้องการฝากเงินในธนาคารนั้น จะมีอัตราผลตอบแทนเป็นดอกเบี้ย แต่ด้วยการที่เงินเดือนออกชาวแกมพูชานั้นจะส่งเงินกลับประเทศทั้งหมด จึงไม่ได้มีการเก็บเงินไว้ใช้ในยามใช้จ่ายเพื่อเก็งกำไร

จากความคิดเห็นส่วนตัวของทั้ง 2 ท่าน มีมุมมองว่าชาวแกมพูชานั้น ทำงานได้ดี ขยัน และรู้จักกินรู้จักใช้ ไม่ใช้จ่ายแบบฟุ่มเฟือย สามารถเข้ากับผู้ร่วมงานได้ง่าย ฉลาดในเรื่องเงินมาก เพราะการที่เงินเดือนออกนั้นชาวแกมพูชามักจะส่งเงินทั้งก้อนกลับบ้านแล้วอาศัยการซื้อของด้วยเงินเชื่อ การขอเบิกเงินจากนายจ้างก่อน คือการเบิกเงินล่วงหน้า เพราะถ้าถามแล้วนายจ้างเองก็ต้องการแรงงานชาวแกมพูชา เพราะด้วยคนไทยนั้น ไม่ชอบทำงานที่ใช้แรงงานหนัก ต่างจากคนชาวแกมพูชาที่ยอมทำเพื่อให้ได้มาซึ่งเงินรายได้ของเขา

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษานี้พบว่าพฤติกรรมกรรมการบริโภครและ การตัดสินใจของผู้บริโภคชาวแกมพูชา จังหวัดกรุงเทพมหานคร นั้น พบว่ามี

พฤติกรรมผู้บริโภคและการตัดสินใจของผู้บริโภค

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มชาวแกมพูชาส่วนใหญ่มีพฤติกรรมกรรมการซื้ออาหาร-เครื่องคั้มต่าง ๆ โดยซื้อวันละ 2-3 ครั้ง โดยการซื้อนั้นจะซื้อครั้งละ 50 บาทจะเลือกซื้อจากแหล่งรถกับข้าวที่เข้ามาขายและร้านขายกับข้าวอาหารตามสั่งต่าง ๆ ตลาดสด โดยมีเหตุผลว่า มีราคาถูก ประหยัดค่าใช้จ่าย มีให้เลือกสรรมากมายหลายอย่าง และสามารถซื้อเป็นเงินเชื่อได้ และในการตัดสินใจเลือกซื้ออาหาร-เครื่องคั้มต่าง ๆ นั้น ซึ่งชาวแกมพูชานั้นจะตัดสินใจเลือกด้วยตัวเอง ในการซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น เครื่องนุ่งห่มต่าง ๆ นั้นชาวแกมพูชานั้นจะซื้ออาทิตย์ละ 1 ครั้ง โดยการซื้อนั้นจะซื้อครั้งละ

150 บาท โดยการซื้อนั้นจะซื้อจากร้านเสื้อผ้ารอบ ๆ อนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ โดยมีเหตุผลว่า มีราคาถูก มีให้เลือกสรรมากมายหลายอย่าง และประหยัดค่าใช้จ่าย และในการตัดสินใจเลือกซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น เครื่องนุ่งห่มต่าง ๆ นั้น ซึ่งชาวกัมพูชานั้นจะตัดสินใจเลือกด้วยตัวเองมากที่สุด การพักที่อยู่อาศัยของชาวกัมพูชาส่วนใหญ่ นั้น จะไม่เสียค่าใช้จ่ายในส่วนของโรงแรมพัก แต่จะเสียค่าใช้จ่ายในส่วนของค่าน้ำ ค่าไฟฟ้า อยู่เดือนละ 200-400 บาท ส่วนใหญ่จะมีเหตุผลในการเลือกที่อยู่อาศัยพักพิงคือ สถานที่ที่ทำงานจัดให้พักพิงอาศัย และสะดวกสบายต่อการทำงาน การซื้อยารักษาโรคของชาวกัมพูชานั้นจะเลือกซื้อยารักษาโรคมกกว่าพบแพทย์ โดยซื้อประมาณ 3 เดือน 1 ครั้ง โดยซื้อครั้งละ 200 บาท โดยจะเลือกซื้อยารักษาโรคจากร้านเภสัช เพราะมีเหตุผลว่า ราคาที่หาในแต่ละครั้งนั้นมีราคาถูก ซึ่งชาวกัมพูชานั้นจะตัดสินใจเลือกซื้อด้วยตัวเอง

จากเบื้องต้นกลุ่มชาวกัมพูชานั้นจะมีพฤติกรรมผู้บริโภคและการตัดสินใจของผู้บริโภค โดยมีผลกระทบจากภายนอกที่มาจากตัวผลิตภัณฑ์ที่เป็นที่ต้องการของชาวกัมพูชาในส่วนของราคาจะต้องถูกสามารถซื้อได้ ช่องทางการจัดจำหน่ายก็ต้องสะดวกในการเลือกซื้อเป็นแหล่งที่นิยมไปเป็นช่องทางที่สะดวก และเกิดจากสภาพแวดล้อมทางสังคม ที่มีครอบครัวหรือชนชั้นทางสังคมเข้ามามีส่วนร่วมในพฤติกรรมผู้บริโภค ส่งผลให้การตัดสินใจของผู้บริโภค โดยชาวกัมพูชาจะตระหนักถึงความต้องการที่จะต้องใช้ในการชีวิตประจำวัน เพื่อดำรงชีพ โดยรับรู้ถึงความต้องการของตนเองว่าควรจะต้องเลือกสิ่งไหนมากกว่ากัน ซึ่งชาวกัมพูชานั้นจะเลือกทางเลือกที่ดีที่สุด คือตามความต้องการของตัวเองมากที่สุด ส่งผลให้เกิดผลลัพธ์ในการตัดสินใจเลือกซื้อ โดยพฤติกรรมในการเลือกซื้อนั้นจะเน้นการเลือกซื้อซ้ำ ๆ และการซื้อที่เกิดจากการผูกมัดระยะยาวคือ การซื้อเป็นเงินเชื่อ เป็นต้น หลังจากการซื้อแล้วนั้นและมีสิ่งกระตุ้นอื่น ๆ ที่มาเกี่ยวข้องก็คือ สิ่งกระตุ้นทางเศรษฐกิจ ที่เกิดจากรายได้ของชาวกัมพูชา ซึ่งรายได้ของชาวกัมพูชานั้นมีผลในพฤติกรรมผู้บริโภคและการตัดสินใจของผู้บริโภคชาวกัมพูชาด้วยเช่นกัน

กลุ่มชาวกัมพูชานั้นจะมีปัจจัยที่อิทธิพลต่อพฤติกรรมการซื้อของผู้บริโภคชาวกัมพูชา โดยจะมีปัจจัยทางด้านวัฒนธรรม ปัจจัยทางด้านสังคม ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางจิตวิทยา เข้ามามีส่วนร่วมในพฤติกรรมผู้บริโภคชาวกัมพูชา คือ การแบ่งชนชั้นทางสังคมการที่ชาวกัมพูชานั้นมาจากสังคมแนวโน้มเดียวกัน มีพฤติกรรมเหมือนกัน คล้ายคลึงกัน มาอยู่ร่วมกัน ทำให้พฤติกรรมความเป็นอยู่ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมการบริโภคในทางเดียวกัน ทำให้เกิดการงูใจที่เกิดจากการคำนึงถึงความต้องการ ความจำเป็นที่ต่าง ๆ ที่เข้ามาทำให้เกิดแรงงูใจที่เกิดจากการกระตุ้น การรับรู้จะมาจากกรรับรู้ของชาวกัมพูชาจะตอบสนองต่อสิ่งเร้าคือต่อความรู้สึกที่อยู่ภายใต้พื้นฐานความจำเป็นที่เกิดจากการเรียนรู้ใหม่ ๆ ของผู้บริโภคชาวกัมพูชาที่เกิดจากประสบการณ์จริง ซึ่งผลต่อความเชื่อและทัศนคติที่มีต่อแนวทางว่าชอบหรือไม่ชอบโดยจะขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์เป้าหมาย และ

สถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริง และสุดท้ายบุคคลิกภาพจะขึ้นอยู่กับชาวกัมพูชาว่ามีพฤติกรรม การตอบสนองที่มีผลมาจากปัจจัยจิตวิทยา ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของชาวกัมพูชาที่มีลักษณะ แตกต่างของบุคคล

ดังนั้นแล้วจากการศึกษาเบื้องต้นในส่วนของคุณลักษณะพฤติกรรมการบริโภคของ ชาวกัมพูชานั้นจะเป็นไปตามแนวทางศูนย์วิจัยธุรกิจและเศรษฐกิจอีสาน มหาวิทยาลัยขอนแก่น ที่ได้ ได้ศึกษาพฤติกรรมการบริโภคประเทศกัมพูชา เพื่อให้ทราบว่า แม้ว่าในปัจจุบัน ความยากจน ของชาวกัมพูชาจะลดลงอย่างเห็นได้ชัดในปีที่ผ่านมา แต่ก็มีประมาณการว่าชาวกัมพูชาที่อยู่ ต่ำกว่าเส้นความยากจน ทำให้ชาวกัมพูชานิยมมาหางานทำในเมืองมากขึ้น ผลที่ได้ก็คือพฤติกรรม การบริโภคของชาวกัมพูชานั้นกำลังเกิดการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมเพราะด้วยการเรียนรู้ของชาว กัมพูชาที่เมื่อสถานการณ์เปลี่ยนไป การปรับตัวในการดำรงชีพ พฤติกรรมต่าง ๆ ก็เปลี่ยนไปด้วย เช่นกัน

อุปสงค์และอุปทานของการถือเงิน

กลุ่มชาวกัมพูชาส่วนใหญ่จะมีการเก็บเงินไว้ใช้ในยามใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน โดย ให้เหตุผลเพราะว่า จะต้องมีการใช้จ่ายในเรื่อง การบริโภคอาหาร-เครื่องคิมต่าง ๆ ที่ต้องทานใน แต่ละมื้อ ในเรื่องของเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม ที่ต้องใช้ในชีวิตประจำวัน การพักผ่อนหย่อนใจที่เป็นใน ส่วนของค่าใช้จ่ายค่าที่พัก ค่าน้ำค่าไฟต่าง ๆ และสุดท้ายก็เป็นในส่วนของการรักษาโรคต่าง ๆ ที่อาจเกิด การเจ็บป่วยขึ้นมาในระหว่างการใช้ชีวิตประจำวัน และในส่วนใหญ่แล้วนั้นจะไม่มีมีการเก็บเงินไว้ใช้ ในยามใช้จ่ายเมื่อมีเหตุจำเป็น จะไม่มีมีการเก็บเงินไว้ใช้ในยามใช้จ่ายเพื่อเก็งกำไรโดยให้เหตุผล เพราะในในแต่ละวันนั้นก็จะต้องมีการใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน และที่สำคัญจะต้องมีการที่จะต้อง ส่งกลับบ้านเพื่อให้ครอบครัวที่อยู่ยังประเทศกัมพูชาได้ไว้ใช้ ซึ่งจากการสอบถามจาก 3 ข้อเบื้องต้น นั้น ชาวกัมพูชาจะเลือกตอบว่ามีการเก็บเงินไว้ใช้ในยามใช้จ่ายในชีวิตประจำวันมากที่สุด เพราะว่า ยังไงก็ต้องมีไว้ใช้จ่าย มีไว้ในการดำรงชีพ ในเรื่อง การบริโภคอาหาร-เครื่องคิมต่าง เสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่ม การพักผ่อนหย่อนใจ และการรักษาโรคต่าง ๆ ที่อาจเกิดการเจ็บป่วยขึ้นมาในระหว่าง การใช้ชีวิตประจำวัน และจากการทำงานในจังหวัดกรุงเทพฯ นั้น ด้วยค่าครองชีพที่สูง ชาวกัมพูชา มีการบริหารจัดการเงินที่ถือในมือ เพราะในแต่ละวันนั้นก็จะต้องมีการใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน และ มีการที่จะต้องส่งกลับบ้านเพื่อให้ครอบครัวที่อยู่ยังประเทศกัมพูชาได้ไว้ใช้ ชาวกัมพูชา มีแนวคิด ว่าในกรณีที่เงินรายได้เหลือนั้นจะส่งเงินกลับไปยังประเทศกัมพูชา เพราะเพื่อที่จะไปซื้อที่ทาง ในการสร้างบ้าน ในการขยายเพื่อทำร้านค้าเล็ก ๆ ไว้ที่นั่น โดยชาวกัมพูชานั้นจะส่งเงินกลับไป ยังบ้านด้วยวิธีการที่โอนเงินเข้าบัญชีธนาคารที่เป็นบัญชีที่เปิดทางฝั่งประเทศไทย เมื่อชาวกัมพูชา โอนเงินจะทำการแจ้งทางครอบครัวว่ามีการโอนเงินมาให้แล้ว ทางครอบครัวก็จะให้ผู้ที่รับจ้าง

กุดเงินข้ามจากประเทศกัมพูชา เข้ามากุดเงินที่ประเทศไทย โดยมาทางข้ามชายแดนระหว่างประเทศ การข้ามมากุดเงินนั้นจะต้องเสียเงินให้กับผู้รับจ้างข้ามมากุดเงินเป็นจำนวน 100 บาทต่อครั้ง หลังจากนั้นก็ทำการแลกเงินเป็นเงินประเทศกัมพูชาถือเงินสดกลับไปยังประเทศกัมพูชา เพราะ การที่โอนเงินข้ามประเทศไปนั้นจะเสียค่าใช้จ่ายในการ โอนเงินมากกว่าการที่จ้างผู้รับจ้างข้ามเข้ามา กุดเงิน

จากเบื้องต้นกลุ่มชาวกัมพูชานั้นจะมีอุปสงค์และอุปทานของการถือเงิน โดยสรุปได้ว่า วัตถุประสงค์ของการใช้เงินของชาวกัมพูชานั้นมีความปรารถนาที่จะถือเงินเพื่อต้องการถือเงินไว้ เพื่อใช้จ่ายในชีวิตประจำวันมากกว่าเพราะต้องใช้จ่ายในการดำรงชีพ ส่วนใหญ่ต้องการเงิน จะถือเงินไว้เพื่อจับจ่ายใช้สอยในชีวิตประจำวัน และชาวกัมพูชาจะเอาไว้ซื้ออุปโภคบริโภค ไว้เพื่อซื้อ สินค้าและบริการพวกอาหาร เสื้อผ้า ค่าที่พักอาศัย ค่ายารักษาโรค เป็นต้น โดยความต้องการถือเงิน เพื่อใช้จ่ายจะมีจำนวนเล็กน้อยเพียงใดนั้นก็ขึ้นอยู่กับรายได้ที่ชาวกัมพูชาได้มาตามมาตรฐาน การครองชีพ และระยะเวลาของรายรับที่ชาวกัมพูชานั้นจะได้เกี่ยวข้องกับแต่ละบุคคล กล่าวคือ บุคคลที่มีรายได้สูง ระยะเวลาการจ่ายเงินย่อมมีความต้องการถือเงินไว้ใช้จ่ายประจำวันเป็นจำนวน มากกว่าผู้ที่มีรายได้ต่ำ ซึ่งถ้าในความต้องการถือเงินเพื่อเป็นทุนสำรองเมื่อมีเหตุจำเป็น และ ความต้องการถือเงินไว้เพื่อเก็งกำไร ชาวกัมพูชาจะไม่มี การถือเงินสดไว้เพราะขึ้นอยู่กับระดับ รายได้ที่ได้มานั้น ไม่เพียงพอต่อความต้องการถือเงินเพื่อเป็นทุนสำรองเมื่อมีเหตุจำเป็น และ ความต้องการถือเงินไว้เพื่อเก็งกำไร และในการส่งเงินกลับบ้านนั้นชาวกัมพูชาเองก็จะส่งเงินเพื่อ ใไว้ให้ใช้จ่ายในครอบครัวและให้ลูกเมื่อเทียบกับรายได้ที่ได้การส่งเงินกลับไปนั้นก็เกือบเป็นจำนวน เงินเกือบครึ่งหนึ่งของรายได้ที่ได้มานั่นเอง

จากเบื้องต้นกลุ่มชาวกัมพูชานั้น ชาวกัมพูชาเข้ามาในประเทศไทยโดยมีการอพยพโดย เสรี คือการอพยพมาด้วยตนเอง โดยมีปัจจัยผลักดันออกจากประเทศกัมพูชาคือ ด้วยชาวกัมพูชา ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม การทำเกษตรกรรมต่าง ๆ นั้น ที่ประเทศกัมพูชามีต้นทุน ในการผลิตที่สูง ค่าใช้จ่ายในการทำเกษตรกรรมโดยเฉพาะค่าปุ๋ยนั้นจะมีราคาที่สูงมาก ดังนั้นแล้ว เมื่อทำเกษตรกรรมเงินรายได้ที่ได้จากการทำเกษตรกรรมนั้นเมื่อหักต้นทุนการทำเกษตรกรรมแล้ว จะเหลือเงินรายได้ที่แท้จริงไม่มาก เมื่อเทียบกับการใช้จ่ายในครอบครัวที่ต้องใช้ทั้งปี ซึ่งนั่นเองมี ไม่เพียงพอต่อความต้องการในการใช้จ่ายของครอบครัว เมื่อเปรียบเทียบกับรายได้ของประเทศไทย จึงเป็นสาเหตุที่ทำให้ชาวกัมพูชานั้น เลือกลงตัดสินใจในการที่จะผลักดันตัวเองออกมาจากประเทศ กัมพูชาเพื่อมาใช้แรงงานในประเทศไทยเพราะด้วยค่าแรงงานที่สูง

และนั่นเองจึงเป็นสาเหตุของปัจจัยดึงดูดให้ชาวกัมพูชานั้น เข้ามาใช้แรงงานในประเทศไทย ด้วยเหตุผลทางเศรษฐกิจที่ประเทศไทยนั้นกำลังมีการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง มี

ความต้องการแรงงาน และมีการควบคุมทางกฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับแรงงานสวัสดิการต่าง ๆ เนื่องด้วยประเทศไทยขาดแคลนกำลังแรงงานในอาชีพกรรมกรก่อสร้าง อาชีพแม่บ้าน พ่อบ้าน ด้วยแรงงานประเทศไทยนั้นไม่เป็นที่นิยมใช้แรงงานในด้านนี้ จึงทำให้นายจ้างนั้นต้องแสวงหาแรงงานจากประเทศเพื่อนบ้าน เข้ามาทำงานในประเทศไทย และหนึ่งในประเทศนั้นก็คือ แรงงานจากประเทศกัมพูชา จึงเป็น โอกาสทำให้ชาวกัมพูชาที่ได้เข้ามาทำงานอยู่ในประเทศไทยมีโอกาสเพื่อแสวงหารายได้จากการทำงานในประเทศไทยส่งกลับไปยังประเทศกัมพูชา

ข้อเสนอแนะของชาวกัมพูชา

จากการศึกษาคุณลักษณะพฤติกรรมกรบริโภคของอุปสงค์และอุปทานของการถือเงินของชาวกัมพูชา จังหวัดกรุงเทพมหานครนั้น สามารถอธิบายได้ว่า

1. ควรให้แรงงานชาวกัมพูชาได้รับความรู้เกี่ยวกับคุณภาพชีวิตของตัวเอง เพื่อให้ชาวกัมพูชานั้นได้ทราบถึงสิทธิที่เขาควรจะได้รับในการชีวิตอยู่ในประเทศไทย
2. รวมทั้งจะต้องให้ชาวกัมพูชาได้ทราบถึงการจัดระเบียบและข้อบังคับในการใช้กฎหมายต่าง ๆ อย่างเหมาะสมเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาต่างๆ ตามมา

ข้อเสนอแนะของผู้ว่าจ้างหรือผู้ประกอบการ

1. ด้วยเงินรายได้ที่ชาวกัมพูชาได้มานั้นจะต้องมีการเก็บไว้ใช้ในยามใช้จ่ายในชีวิตประจำวันมากกว่า และจะต้องนำส่งเงินเพื่อกลับประเทศกัมพูชา เพื่อให้ครอบครัวได้ใช้จ่ายและเป็นเงินเก็บไว้ใช้ในการสร้างความมั่นคงให้ตัวเองดังนั้นแล้ว ส่งผลว่า ในการเลือกซื้ออุปโภคบริโภคต่าง ๆ ของชาวกัมพูชานั้น จะต้องมีการคำนึงถึงการใช้จ่ายทุกครั้ง หากเจ้าของกิจการ ร้านค้าต่าง ๆ มีสินค้าอุปโภคบริโภคที่ค่อนข้างมีราคาที่สูงนั้น ก็จะไม่สามารถมีแรงจูงใจในการเลือกซื้ออุปโภคบริโภคต่าง ๆ และไม่เป็นทางเลือกในการตัดสินใจของชาวกัมพูชานั้นเอง
2. ทางธนาคารต่าง ๆ ควรมีการเสนอ ให้คำแนะนำ ให้ความรู้เพิ่มเติมให้กับชาวกัมพูชา ให้ได้รู้ถึงการฝากเงินประเภทต่าง ๆ ให้ความรู้กับชาวกัมพูชาว่าการฝากเงินนั้นมีสิทธิประโยชน์อะไรที่จะได้รับบ้าง ให้ชาวกัมพูชาได้ทราบอย่างเข้าใจ โดยอาจมีนโยบายการเข้าร่วมกับภาครัฐ โดยเข้าร่วมที่มีการจัดอบรมสัมมนา รวมแรงงานต่าง ๆ เข้าไปร่วมให้ความรู้ ซึ่งการเข้าร่วมนั้น จะได้รับความร่วมมือของแรงงานที่เข้าร่วมอบรมสัมมนามากกว่าการจัดการอบรมสัมมนาเองมากกว่า
3. ด้วยแนวโน้มของประเทศไทยนั้น ผู้ว่าจ้างหรือผู้ประกอบการก็ยังคงมีความต้องการที่จะใช้แรงงานชาวกัมพูชาและเมื่อการนำเข้าแรงงานชาวกัมพูชาเข้ามาทำงานในประเทศไทยนั้น

ก็ยังคงอาจมีปัญหาคือตามมายุ่งต่อไปในอนาคต หากเศรษฐกิจมีการขยายตัวมากขึ้นความต้องการของแรงงานชาวกัมพูชาก็มีมากขึ้นตาม การเอาแรงงานเข้ามาทำงานนั้นอาจทำให้ชาวแรงงานมีการเรียกร้องสิทธิประโยชน์จากผู้ว่าจ้างมากกว่าเดิม ดังนั้นแล้วผู้ว่าจ้างควรที่จะหาแนวทางแก้ไขร่วมกับรัฐบาลในการควบคุมการกำกับสิทธิต่าง ๆ ของแรงงานชาวกัมพูชาให้เข้มงวด เพื่อป้องกันผลประโยชน์ของผู้ว่าจ้างหรือผู้ประกอบการนั่นเอง

ข้อเสนอแนะของรัฐบาล

1. ควรมีการพิจารณาทบทวนกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับแรงงานชาวกัมพูชาให้สอดคล้องกับสภาพการทำงานที่มีลักษณะเป็นการทำงานในระยะสั้นและระยะยาวเพื่อให้แรงงานชาวกัมพูชาสามารถเข้าถึงสิทธิต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสมกับสถานะของแรงงานชาวกัมพูชา
2. รวมทั้งรัฐควรให้ความสำคัญและตรวจสอบการปฏิบัติตามกฎหมายของนายจ้างที่ใช้แรงงานชาวกัมพูชาอย่างเคร่งครัดและเข้มงวดมากขึ้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้กฎหมายควรดำเนินการทางกฎหมายอย่างเคร่งครัดเพื่อไม่ให้เกิดช่องว่างทางกฎหมาย
3. ในแง่ของรัฐบาลต้องยอมรับในข้อเท็จจริงว่าขณะนี้มีความต้องการแรงงานชาวกัมพูชาเข้ามาเมืองอยู่ในประเทศไทยและทำงานอยู่ในทุกจังหวัด โดยเฉพาะกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ดังนั้นไม่ว่ารัฐบาลจะจัดระเบียบเพื่อบริหารแรงงานอย่างไร เศรษฐกิจไทยยังต้องพึ่งพาอาศัยแรงงานเหล่านี้อยู่ โดยเฉพาะในประเภทอาชีพกรรมกรก่อสร้าง ประเภทอาชีพแม่บ้านพ่อบ้าน ดังนั้นรัฐบาลควรที่จะต้องมีการรอบนโยบายทางเศรษฐกิจและสังคมที่สามารถชี้แจงให้ผู้ว่าจ้าง หรือเจ้าของสถานประกอบการคนงานไทย และสังคมไทย ได้ทราบถึงเงื่อนไขและความจำเป็นที่ต้องจ้างแรงงานชาวกัมพูชาที่เข้ามาทำงานในประเทศไทย
4. แนวโน้มของประเทศไทยนั้นผู้ประกอบการก็ยังคงต้องการที่จะจ้างแรงงานชาวกัมพูชาอยู่เช่นเดิม แต่นั่นเองรัฐบาลก็ควรที่จะมีการควบคุมการอพยพการเข้ามาทำงานของชาวกัมพูชาในประเทศไทย เพื่อช่วยลดภาระต่าง ๆ ที่ในส่วนของภาครัฐต้องแบกรับภาระ ให้สิทธิในส่วนของการรักษาพยาบาล สิทธิในส่วนของการศึกษาเล่าเรียน และรัฐบาลควรกำหนดให้มีการวางแผนและบริหารจัดการการนำเข้าแรงงานของชาวกัมพูชา และมีการกำหนดระเบียบที่ชัดเจนในการใช้สิทธิต่าง ๆ ของชาวกัมพูชาในประเทศไทย และหาแนวทางการปรับปรุงการเคลื่อนย้ายแรงงานอย่างเสรีระหว่างประเทศในภูมิภาคโดยมีข้อตกลงแบบทวิภาคี (MOU) มีประสิทธิภาพมากกว่าเดิม ชัดเจนกว่าเดิม โดยอาจจะมีการทำข้อตกลงความร่วมมือระหว่างส่วนราชการเพื่อให้เกิดผลทางปฏิบัติต่อการประสานการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ รวมทั้งการติดตามผลการดำเนินงานเป็นระยะ สามารถแก้ไขปัญหาและอุปสรรคที่อาจเกิดขึ้นได้กับสถานการณ์ความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น

บรรณานุกรม

- กระทรวงแรงงาน. (2560). สถิติแรงงาน ประจำปี 2558. เข้าถึงได้จาก <http://www.mol.go.th/academician/10694>
- ชมเพลิน จันทร์เรืองเพ็ญ. (2536). ทฤษฎีและนโยบายการเงิน. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชมเพลิน จันทร์เรืองเพ็ญ. (2538). ทฤษฎีและนโยบายการเงิน. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นภวรรณ คณานุกัษย์. (2556). พฤติกรรมผู้บริโภค. กรุงเทพฯ: ซีวีแอลการพิมพ์.
- ปณิศา มุลาลินันท์. (2556). พฤติกรรมการบริโภคสินค้าออนไลน์ของชาวเกาหลี กรณีศึกษาเว็บไซต์ *จีมาร์เก็ต*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาเกาหลีศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2554). ความหมายของคุณลักษณะ ในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554. กรุงเทพฯ: ศิริวัฒนาอินเตอร์พริ้นท์.
- วิเชสิ อินทวิเศษ. (2554). การใช้แรงงานต่างด้าวสัญชาติกัมพูชา กรณีศึกษา โรงงานอุตสาหกรรม อำเภอพานทอง จังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชา เศรษฐศาสตร์การเมืองและการบริหารจัดการ, คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ศูนย์ข้อมูลกรุงเทพมหานคร. (2560). กรุงเทพฯ ปัจจุบัน. เข้าถึงได้จาก <http://www.bangkok.go.th/info//203.155.220.230/m.info/nowbma/>
- ศูนย์วิจัยธุรกิจและเศรษฐกิจอีสาน มหาวิทยาลัยขอนแก่น. (2559). *CLMV Pulse* ชีพจรอาเซียน- พฤติกรรมผู้บริโภคประเทศกัมพูชา. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- สมถวิล จิตติมงคล และเสาวลักษณ์ จิตติมงคล. (2559). *หลักเศรษฐศาสตร์*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เพิ่มทรัพย์การพิมพ์.
- สายสมร วงศ์สวัสดิ์. (2559). ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อปริมาณเงินของประเทศไทย. *วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยธนบุรี*, 10(21), 70-78.
- สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว กรมการจัดหางาน. (2560). การนำเข้าแรงงานต่างด้าว MOU. เข้าถึงได้จาก http://doe.go.th/prd/assets/upload/files/alien_th/a05187f91b18fa9dbbc55ab3096a824e.pdf
- สุจิตรา พรไพบูลย์เสถียร. (2558). ปัจจัยที่มีผลกระทบต่ออุปสงค์และอุปทานสลากออมสินพิเศษ. งานนิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

เสาวนีย์ โกมลเมธา. (2552). *ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลต่อปริมาณเงินฝากธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย*. งานนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารธุรกิจ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.

Kotler, P. (1999). *Marketing management analysis, Planning, Implementation and control*. New Jersey: Simon & Schuster.

Maynard, J. K. (1936). *The general theory of employment, interest and money*. Great Britain: Antony Rowe.

Schiffman, L. G., & Kanuk, L. L. (1994). *Consumer behavior* (5th ed.). Englewood Cliffs, NJ.: Prentice-Hall.

Schiffman, L. G., & Kanuk, L. L. (2007). *Consumer Behavior* (9th ed.). New Jersey: Prentice Hall.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญแรงงาน

1. นายวีรพงศ์ จินดาวงษ์ 35 ปี หจก.วินซ์พพลายกรุป กรรมการผู้จัดการ
หจก. วินซ์พพลาย กรุป
2. นายปรัชญา อุทัยศรี 29 ปี หจก.รุ่งโรจน์
มิลเลนเนียม 2000 กรรมการผู้จัดการ
หจก.รุ่งโรจน์ มิลเลนเนียม 2000
กรรมการ
บริษัท อุทัยศรี 072 กรุป จำกัด

ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพกรรมกรก่อสร้าง

1	นายชอ	32 ปี	ระยะเวลาในการทำงาน	6 ปี	เริ่มงาน 08.00-17.00 น.	รายได้ 15,000
2	นายนน	33 ปี	ระยะเวลาในการทำงาน	1 ปี	เริ่มงาน 08.00-17.00 น.	รายได้ 15,000
3	นายสง	21 ปี	ระยะเวลาในการทำงาน	6 ปี	เริ่มงาน 08.00-17.00 น.	รายได้ 15,000
4	นายกลิ่น	27 ปี	ระยะเวลาในการทำงาน	5 ปี	เริ่มงาน 08.00-17.00 น.	รายได้ 15,000
5	นางมิตร	28 ปี	ระยะเวลาในการทำงาน	3 ปี	เริ่มงาน 08.00-17.00 น.	รายได้ 12,000
6	นางชกลินชুম	25 ปี	ระยะเวลาในการทำงาน	3 ปี	เริ่มงาน 08.00-17.00 น.	รายได้ 12,000
7	นายแดน	33 ปี	ระยะเวลาในการทำงาน	5 ปี	เริ่มงาน 08.00-17.00 น.	รายได้ 12,000
8	นายนิก	20 ปี	ระยะเวลาในการทำงาน	3 ปี	เริ่มงาน 08.00-17.00 น.	รายได้ 12,000
9	นายสะเพียน	22 ปี	ระยะเวลาในการทำงาน	4 ปี	เริ่มงาน 08.00-17.00 น.	รายได้ 12,000
10	นางสาวนินอิม	16 ปี	ระยะเวลาในการทำงาน	4 ปี	เริ่มงาน 08.00-17.00 น.	รายได้ 13,000
11	นายจิน	32 ปี	ระยะเวลาในการทำงาน	5 ปี	เริ่มงาน 08.00-17.00 น.	รายได้ 13,000
12	นายเทียร์	22 ปี	ระยะเวลาในการทำงาน	3 ปี	เริ่มงาน 08.00-17.00 น.	รายได้ 13,000
13	นายวิน	41 ปี	ระยะเวลาในการทำงาน	6 ปี	เริ่มงาน 08.00-17.00 น.	รายได้ 15,000
14	นางชุย	32 ปี	ระยะเวลาในการทำงาน	4 ปี	เริ่มงาน 08.00-17.00 น.	รายได้ 15,000
15	นายล้อม	35 ปี	ระยะเวลาในการทำงาน	5 ปี	เริ่มงาน 08.00-17.00 น.	รายได้ 15,000

ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ชาวกัมพูชา ประเภทอาชีพแม่บ้านพ่อบ้าน

1	นางดาว	38 ปี	ระยะเวลาในการทำงาน	4 ปี	เริ่มงาน 07.00-17.00 น.	รายได้ 9,000
2	นายวีระ	34 ปี	ระยะเวลาในการทำงาน	4 ปี	เริ่มงาน 07.00-17.00 น.	รายได้ 9,200
3	นางสาวเล็ก	27 ปี	ระยะเวลาในการทำงาน	2 ปี	เริ่มงาน 07.00-17.00 น.	รายได้ 8,500
4	นางสาวน้ำ	20 ปี	ระยะเวลาในการทำงาน	3 เดือน	เริ่มงาน 07.00-17.00 น.	รายได้ 8,500
5	นางสาวปี	22 ปี	ระยะเวลาในการทำงาน	1 เดือน	เริ่มงาน 07.00-17.00 น.	รายได้ 8,500
6	นางนี	18 ปี	ระยะเวลาในการทำงาน	4 ปี	เริ่มงาน 08.00-17.00 น.	รายได้ 8,000
7	นางกิ	26 ปี	ระยะเวลาในการทำงาน	6 เดือน	เริ่มงาน 08.00-17.00 น.	รายได้ 8,000
8	นางพิม	28 ปี	ระยะเวลาในการทำงาน	7 ปี	เริ่มงาน 08.00-17.00 น.	รายได้ 8,000
9	นางแก้ว	20 ปี	ระยะเวลาในการทำงาน	10 ปี	เริ่มงาน 07.00-17.00 น.	รายได้ 10,000
10	นางสาวหมว	18 ปี	ระยะเวลาในการทำงาน	10 ปี	เริ่มงาน 07.00-17.00 น.	รายได้ 10,000
11	นางโลน	40 ปี	ระยะเวลาในการทำงาน	3 ปี	เริ่มงาน 08.00-17.00 น.	รายได้ 8,000
12	นางเทีย	22 ปี	ระยะเวลาในการทำงาน	3 ปี	เริ่มงาน 08.00-17.00 น.	รายได้ 8,000
13	นางนุ้ย	28 ปี	ระยะเวลาในการทำงาน	5 ปี	เริ่มงาน 08.00-17.00 น.	รายได้ 10,000
14	นางรส	32 ปี	ระยะเวลาในการทำงาน	3 ปี	เริ่มงาน 07.00-16.30 น.	รายได้ 12,000
15	นางจันทร์	32 ปี	ระยะเวลาในการทำงาน	3 ปี	เริ่มงาน 07.00-16.30 น.	รายได้ 12,000

ภาคผนวก ข
แบบสัมภาษณ์

วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

Graduate school of Commerce Burapha University

169 ถนนลงหาดบางแสน ตำบลแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

แบบสัมภาษณ์ชาวักัมพูชา

เรื่อง คุณลักษณะพฤติกรรมกรบรโภคของอุปสงค์และอุปทานของการถือเงินของชาวักัมพูชา
จังหวัดกรุงเทพมหานคร

แบบสัมภาษณ์ชุดนี้จัดทำขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ประกอบการเรียนวิชาการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองในหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจโลก วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ข้อมูลที่ได้จากการทำแบบสอบถามจากท่านนั้น จะใช้เพื่อการศึกษาวิจัยเท่านั้น เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ผู้วิจัยจึงใคร่ขอความร่วมมือ ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการสัมภาษณ์ฉบับนี้ด้วย และขอขอบพระคุณท่านมา ณ โอกาสนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

1.1 ชื่อ-นามสกุล

.....

1.2 อายุ

.....

1.3 ตำแหน่งงาน

.....

1.4 สถานที่ทำงาน

.....

1.5 ระยะเวลาในการทำงาน

.....

1.6 รายได้จากการทำงานต่อเดือน และเฉลี่ยต่อวัน

.....

พฤติกรรมกรรมการบริโภครคือ เป็นพฤติกรรมที่ผู้บริโภคแสดงออกไม่ว่า จะเป็นการเสาะหาซื้อใช้ ประเมินผลหรือการบริโภคผลิตภัณฑ์บริการและแนวคิดต่าง ๆ ซึ่งผู้บริโภคคาดว่าจะสามารถตอบสนองความต้องการของตนได้เป็นการศึกษาการตัดสินใจของผู้บริโภคในการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ทั้งเงิน เวลา และกำลังเพื่อบริโภคสินค้าและบริการต่าง ๆ อันประกอบด้วย ซื้ออะไร ทำไม่จึงซื้อซื้อเมื่อไหร่ อย่างไร ที่ไหน และบ่อยแค่ไหน

อุปสงค์และอุปทานของเงินคือ ปริมาณเงินทั้งสิ้นที่ระบบเศรษฐกิจต้องการถือไว้ ในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง โดยจำนวนเงินนี้อาจจะถือในรูปเงินสด หรือเงินฝากกระแสรายวันก็ได้ ซึ่งได้แบ่งความต้องการถือเงินไว้ 3 ประการคือ 1) ต้องการถือเงินไว้เพื่อใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน (The transaction motive) การซื้อขายส่วนใหญ่ต้องการเงิน เงินจะผ่านจากครัวเรือนไปสู่ธุรกิจประชาชนโดยทั่วไปไม่ว่า จะเป็นผู้อุปโภคบริโภคหรือผู้ประกอบการ จะถือเงินไว้เพื่อจับจ่ายใช้สอยในชีวิตประจำวันจำนวนหนึ่งผู้อุปโภคก็เก็บไว้เพื่อซื้อสินค้าและบริการพวกอาหาร เสื้อผ้า ค่าพาหนะ เป็นต้น 2) ต้องการถือเงินเพื่อเป็นทุนสำรองเมื่อมีเหตุจำเป็น (Precautionary motive) หมายถึง การถือเงินสดไว้สำหรับใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน เช่นยามเจ็บป่วย ยามเกิดอุบัติเหตุ หรือถ้าเป็นผู้ประกอบการก็ถือเงินไว้เพื่อใช้จ่ายให้เพียงพอเมื่อมีเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิด 3) ต้องการถือเงินไว้เพื่อเก็งกำไร (Speculative motive) หมายถึง การที่ประชาชนและหน่วยธุรกิจต้องการเก็บเงินไว้เพื่อเก็งกำไร หรือลงทุนเพื่อหากำไร ทั้งนี้เพื่อต้องการผลตอบแทนในรูปของดอกเบี้ย ถ้าหากประชาชนหรือหน่วยธุรกิจคาดว่าอัตราดอกเบี้ยจะสูงขึ้นในอนาคตก็จะพากันถือเงินไว้เป็นจำนวนมากเพื่อซื้อหลักทรัพย์ดังกล่าว

ส่วนที่ 2 เป็นแนวคำถามเกี่ยวกับคุณลักษณะพฤติกรรมกรรมการบริโภคของชาวกรุงเทพฯ

จังหวัดกรุงเทพมหานคร มีพฤติกรรมกรรมการบริโภคอย่างไร

- 2.1 ท่านซื้ออาหาร-เครื่องดื่มต่าง ๆ ในการดำรงชีวิตวันละกี่ครั้ง ครั้งละประมาณกี่บาท
- 2.2 ท่านเลือกซื้ออาหาร-เครื่องดื่มต่าง ๆ ในการดำรงชีวิตจากแหล่งใด เพราะอะไรถึงเลือกซื้อที่แหล่งนี้
- 2.3 ใครมีส่วนในการตัดสินใจเลือกซื้ออาหาร-เครื่องดื่มต่าง ๆ ในการดำรงชีวิตของท่าน
- 2.4 ท่านซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น เครื่องนุ่งห่มต่าง ๆ อาทิตย์ละกี่ครั้ง ครั้งละกี่บาท
- 2.5 ท่านเลือกซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น เครื่องนุ่งห่มต่าง ๆ จากแหล่งใด เพราะอะไรถึงเลือกซื้อที่แหล่งนี้
- 2.6 ใครมีส่วนในการตัดสินใจเลือกซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น เครื่องนุ่งห่มต่าง ๆ ของท่าน
- 2.7 ท่านเสียค่าใช้จ่ายในส่วนของที่อยู่อาศัยพักพิงของท่าน เดือนละเท่าไร

2.8 ท่านมีเหตุผลอะไรในการเลือกที่อยู่อาศัยพักพิง

2.9 ท่านซื้อยารักษาโรคหรือ พบแพทย์เพื่อรักษา เดือนละกี่ครั้ง ครั้งละเท่าไร

2.10 ท่านเลือกซื้อยารักษาโรคจากร้านเภสัช หรือเลือกโรงพยาบาล คลินิกต่าง ๆ ที่ได้ เพราะอะไรถึงเลือกที่แหล่งนี้

2.11 ใครมีส่วนในการตัดสินใจเลือกซื้อยารักษาโรคจากร้านเภสัช หรือเลือกโรงพยาบาล คลินิก ของท่าน

ส่วนที่ 3 เป็นแนวคำถามเกี่ยวกับอุปสงค์และอุปทานของการถือเงินที่มีผลต่อพฤติกรรมการบริโภคของชาวกัมพูชา จังหวัดกรุงเทพมหานคร

3.1 เงินรายได้ที่ท่านได้นั้น ท่านมีการเก็บเงินไว้ใช้ในยามใช้จ่ายในชีวิตประจำวันหรือไม่ เหตุผลเพราะอะไร

3.2 เงินรายได้ที่ท่านได้นั้น ท่านมีการเก็บเงินไว้ใช้ในยามใช้จ่ายเมื่อมีเหตุจำเป็น หรือไม่ เหตุผลเพราะอะไร

3.3 เงินรายได้ที่ท่านได้นั้น ท่านมีการเก็บเงินไว้ใช้ในยามใช้จ่ายเพื่อเก็งกำไร หรือไม่ เหตุผลเพราะอะไร

3.4 จาก 3 ข้อในเบื้องต้น ส่วนมากนั้นท่านจะเลือกเก็บเงินไว้ใช้ในยามใดมากที่สุด เหตุผลเพราะอะไร

3.5 จากการที่ท่านมาทำงานในจังหวัดกรุงเทพมหานครนั้น ด้วยค่าครองชีพที่สูง ท่านมีการบริหารจัดการสรรเงินที่ถือในมือของท่านบ้างหรือไม่ เหตุผลเพราะอะไร

3.6 นอกจากนี้แล้ว ในกรณีที่รายได้ของท่านเหลือจากการใช้ต่าง ๆ ท่านมีแนวคิดในการใช้เงินส่วนที่เหลือนั้นอย่างไร อาทิเช่น ส่งกลับบ้าน ทำธุรกรรมต่าง ๆ เหตุผลเพราะอะไร

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะและข้อเพิ่มเติม

.....

.....

.....

วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

Graduate school of Commerce Burapha University

169 ถนนลงหาดบางแสน ตำบลแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ

เรื่อง คุณลักษณะพฤติกรรมการบริโภคของอุปสงค์และอุปทานของการถือเงินของชาวกัมพูชา
จังหวัดกรุงเทพมหานคร

แบบสัมภาษณ์ชุดนี้จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ประกอบการเรียนวิชาการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองในหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจโลก วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ข้อมูลที่ได้จากการทำแบบสอบถามจากท่านนั้น จะใช้เพื่อการศึกษาวิจัยเท่านั้น เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ผู้วิจัยจึงใคร่ขอความร่วมมือ ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการสัมภาษณ์ฉบับนี้ด้วย และขอขอบพระคุณท่านมา ณ โอกาสนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

1.1 ชื่อ-นามสกุล

.....

1.2 อายุ

.....

1.3 ตำแหน่งงาน

.....

1.4 สถานที่ทำงาน

.....

พฤติกรรมการบริโภคคือ เป็นพฤติกรรมที่ผู้บริโภคแสดงออกไม่ว่า จะเป็นการเสาะหาซื้อใช้ ประเมินผลหรือการบริโภคผลิตภัณฑ์บริการและแนวคิดต่าง ๆ ซึ่งผู้บริโภคคาดว่าจะสามารถตอบสนองความต้องการของตนได้เป็นการศึกษาการตัดสินใจของผู้บริโภคในการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ทั้งเงิน เวลา และกำลังเพื่อบริโภคสินค้าและบริการต่าง ๆ อันประกอบด้วย ซื่ออะไร ทำไม่จึงซื่อซื่อเมื่อไหร่ อย่างไร ที่ไหน และบ่อยแค่ไหน

อุปสงค์และอุปทานของเงินคือ ปริมาณเงินทั้งสิ้นที่ระบบเศรษฐกิจต้องการถือไว้ ในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง โดยจำนวนเงินนี้อาจจะถือในรูปเงินสด หรือเงินฝากกระแสรายวันก็ได้ ซึ่งได้แบ่งความต้องการถือเงินไว้ 3 ประการคือ 1) ต้องการถือเงินไว้เพื่อใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน (The transaction motive) การซื้อขายส่วนใหญ่ต้องการเงิน เงินจะผ่านจากครัวเรือน ไปสู่ธุรกิจ ประชาชนโดยทั่วไปไม่ว่า จะเป็นผู้อุปโภคบริโภคหรือผู้ประกอบการ จะถือเงินไว้เพื่อใช้จ่าย ใช้จ่ายในชีวิตประจำวันจำนวนหนึ่งผู้อุปโภคก็เก็บไว้เพื่อซื้อสินค้าและบริการพวกอาหาร เสื้อผ้า ค่าพาหนะ เป็นต้น 2) ต้องการถือเงินเพื่อเป็นทุนสำรองเมื่อมีเหตุจำเป็น (Precautionary motive) หมายถึง การถือเงินสดไว้สำหรับใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน เช่นยามเจ็บป่วย ยามเกิดอุบัติเหตุ หรือ ถ้าเป็นผู้ประกอบการก็ถือเงินไว้เพื่อใช้จ่ายให้เพียงพอเมื่อมีเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิด 3) ต้องการถือเงินไว้เพื่อเก็งกำไร (Speculative motive) หมายถึง การที่ประชาชนและหน่วยธุรกิจต้องการเก็บเงินไว้เพื่อเก็งกำไร หรือลงทุนเพื่อหากำไร ทั้งนี้เพื่อต้องการผลตอบแทนในรูปของดอกเบี้ย

ส่วนที่ 2 เป็นแนวคำถามเกี่ยวกับคุณลักษณะพฤติกรรมการบริโภคของชาวกัมพูชา

จังหวัดกรุงเทพมหานคร มีพฤติกรรมการบริโภคอย่างไร

ท่านคิดว่าชาวกัมพูชาที่มีพฤติกรรมการบริโภคต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นในการซื้ออาหาร- เครื่องดื่มต่าง ๆ ซื้อเสื้อผ้าแฟชั่น เครื่องนุ่งห่มต่าง ๆ ที่อยู่อาศัยพักพิง การดูแลตนเองเมื่อเกิดอาการเจ็บป่วยขึ้นมา ในการดำรงชีวิตอย่างไร และชาวกัมพูชามีการปฏิบัติตัวอย่างไร

ส่วนที่ 3 เป็นแนวคำถามเกี่ยวกับอุปสงค์และอุปทานของการถือเงินที่มีผลต่อพฤติกรรมการบริโภคของชาวกัมพูชา จังหวัดกรุงเทพมหานคร

จากการที่ท่านได้ทำงานร่วมกับชาวกัมพูชาท่านคิดว่าชาวกัมพูชาส่วนมากจะเลือกเก็บเงินไว้ใช้ในยามใดมากที่สุด เหตุผลเพราะอะไร นอกจากนี้แล้ว ในกรณีที่รายได้ของชาวกัมพูชาเหลือจากการใช้ต่าง ๆ ชาวกัมพูชามีแนวคิดในการใช้เงินส่วนที่เหลือนั้นอย่างไร

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะและข้อเพิ่มเติม

.....

.....

.....